

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

حاجی قادری کۆیی

بهشی دووهم

ئهندامی کارای کۆر

مهسعود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغدا - 1974

کهريم دانشيار به کۆمپيوۆتهر تايپي کردۆتهوه .

دیاریی سەرەتاکانی راپەرینی کوردە بو دوارۆژیکی ئازاد

پێشەکی و ڤوون کردنەو

هەرۆک لە پێشەکییەکی بەشی یەکەمی ئەم نوسینەدا ڤوون کرایه‌وه، لە سەرەتاو تەمای دانانی کتیب نەبوو، لە هیچ ڤوویکەو لە خۆم رانەدەدیت ئەرکی کتیب دانان بخرمه ئەستۆی خۆمەو بە تاییه‌تی لە باره‌ی یەکیکی وەک حاجی قادر که پایه‌ی حورمه‌تی بی‌هاوتای لە مه‌یدانی کوردایه‌تیدا داوای ته‌واوی و بی‌که‌م و که‌سری ده‌کا له‌و که‌سه‌ بیه‌وی ئەوه‌نده به‌رز بیته‌وه چه‌شمه‌ندازی به‌ سەر ئاسۆی هه‌ره‌به‌رزی ژیا‌نی ئەو مرقه‌دا بشکێ. ته‌واوی و بی‌که‌م و که‌سری مه‌رجی یه‌ک دوو بابەت نیه‌ له‌ کاری هه‌مه‌ چه‌شنه‌ و پیداو‌یستی نووسین دا :

کاتی به‌رفه‌وان،

زه‌رفی له‌بار ،

که‌ره‌سته‌ی تیر و پیر ،

ده‌رفه‌تی تو‌یژینه‌وه له‌و جیگا و سه‌رچاوانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ ئیمکانی گه‌یشتن به‌و که‌سانه‌ی شتی‌ک ده‌زانن له‌ باره‌ی مه‌وزووعه‌وه .

ئاو و هه‌وا(مناخ)ی سازگار بو‌ ده‌رب‌رینی بیری سەر به‌ پامیاری و ڤۆشن‌بیری و ئابووری و باوه‌ر... هوه

ئهم‌جا ده‌سه‌لاتی ئەده‌بی و زانستی و هی‌زی خامه‌ی نووسه‌ر.

که‌ بته‌وی ، ده‌توانی مه‌رجی تریش بخره‌یته سەر ئەم مه‌رجانه که‌ وا تیک‌راییان نووسین ده‌وله‌مه‌ند ده‌که‌ن و نووسه‌ر ده‌گه‌یه‌نن به‌ پله‌ی دل‌نیایی و ئەو مافه‌ی پی‌ده‌دن له‌ خۆی و له‌ نووسینه‌که‌ی رازی بیته‌ .

ههروهك دريژه كيشانهوهى نووسينهكهم له گوتارهوه بو بارستى كتيب عهيبى نهبووبى ئهو مهرجانهى دهرخست، دابهش بوونيشى بو چهند جزميك ، له لاوه عهيبكى تازهى چاوهروان نهكراوى خسته ناو بهشى يهكهمهوه: له بهشى يهكهمدا چندن جارن بهلنم داوه كه ئهم گوتهيه و فلانه رايهم دواتر روون بكهمهوه بهو تهمايه كه ههموو نووسينهكه به جاريك له چاپ دهردهچيت، كهچى بهشى يهكهم بهسهر چوو بهر لهوه بگهमे ئهو شوينانه كه بهلننهكانى تيدا بهجى دهينران ، بويه به ناچارى شى كردنهوهى چندن باسيكى بهشى يهكهم كهوته بهشهكانى ترهوه. پى ويستم نهديت ليستهبيك ئاماده بكهم دهست نيشانى ئهم باسانه بكا و جيگاي روون كردنهوهيان له بهشهكانى تر دا ديار بخا : نهختيك چاوپوشى له خوينهروهوه ئهو كهلنهم بو پر دهكاتهوه.. ليړه دا بو مهبهسى روون كردنهوه تهنها ئيشاره بو يهك دوانيك لهو بهلنانه دهكهم :

له لاپهړه(175)ى بهشى يهكهمدا بهلننى تويزينهوهى هوى دابرانى ئهدهبى ئهديبى كورد له زيانى روژانهى گهل ديته بهر چاو.

له لاپهړه(309)ى ههمان بهشى يهكهم گوتوومه له جيگهى مناسبدا له سهر مهدهكهى حاجى قادر بو ئهمين ئاغا ده دويم.

كهچى ئهم دوو بهلننه و گهليكى تريش له بهشى يهكهم دا بى سهر و سوړاغ مانهوه ليړه به دواوه پى به پى و جى به جى وهك قهرزى نهخوراو دهيان دهمهوه ، دواى عوزر پهزيريش له خوينهرى خوشهويست دووباره دهكهمهوه.

لهوانهيه خوينهر ليم بپرسى ، ههقيشيهتى ، و بللى تو كه هينده به شكايهتى له دهست بى ماوهيى و بى دهرهفتى و بى كهرهستهيى و بى ههموو شتيك چون ملت نايه بهر ئهم نووسينه پر گرى و گاله و بهمجوره نهفس دريژانه به چوار لاي دا دييت و دهچيت و ههر جارهش ههنگاوتى تيدا فرهوانتر دهكهيت؟

دهمهوى خوينهر ليم بسهلمينى چى دهيليم له بارهى بى دهرهفتى و بى ههموو شتيك... راستى بى فيله. لهوه گهري كه نهمتوانيوه ، رهنگه ههر نهشتوانم، له كوردستانى ئيران و له توركييا و ئهسته مبولدا چ

تۆزینه‌وه‌ییک بکه‌م ، یا به گه‌شت و گه‌ران تی‌یاندای چای ماوه له خه‌به‌ر و ئەسه‌ری حاجی ، به‌یینه‌مه‌ به‌ر ده‌ست: بۆم نه‌لوا له باله‌که‌تی هیچی نوێ له ئەحوالی حاجی بخه‌مه‌ سه‌ر ئەو که‌متا کورته‌ی خه‌به‌راتی ژیان و خویندنی له‌وه‌ مه‌ل‌به‌نده‌ دا. له‌وه‌ زیاتر که‌ له‌و تحقیقاته‌دا هه‌ندێ خه‌به‌ر و چه‌ند و چۆنی زانایی و شه‌خسیه‌تی مه‌لای ئیبنو ئاده‌م بۆ پوون بووه‌ و به‌وه‌دا یه‌کیک له‌ سه‌رچاوه‌کانی پێ گه‌یشتنی حاجی قادر له‌جاران زیاتر که‌وته‌ به‌ر تیشکی ناسراوی ، هه‌رچی زانییک هه‌یه‌ که‌ پراسته‌وخۆ له‌گه‌ل حاجی قادر دا په‌یوه‌ندی هه‌بێ نه‌که‌وته‌ که‌شکۆلی سوأل و سه‌ده‌قه‌مه‌وه‌: به‌رله‌و تۆژیونه‌وه‌م چه‌ندم ده‌زانی له‌ ژیان و خویندنی حاجی قادر له‌ باله‌کاتی دا هه‌ر ئەوه‌ مایه‌وه‌ بۆ خه‌رمان و داهاتم و یه‌ک دانه‌ی نوێی لی زیاد نه‌کرا... زۆر به‌ داخه‌وه‌.

کو‌شام بۆ وه‌ده‌ست هی‌نای وینه‌ییک خراپگه‌ی «گۆر قه‌ره‌ج» ، به‌لینیشم وه‌رگرت له‌ دۆستیکی خۆم ، که‌ خزمی حاجی قادریشه‌، به‌لام وا هاوینی دووه‌م راده‌بری به‌ سه‌ر ئەو به‌لینه‌ دا و «همان حیرت روزن باقیست» به‌ دیار چاوه‌نۆرییه‌وه‌.

ویستم خه‌ریته‌ییک ئه‌و شوینانه‌ی کوردستان «به‌ رادان بده‌م» که‌ حاجی ژیان و خویندن و گه‌شتی لی کردوون، ده‌ستم به‌ هیچ پنجیکه‌وه‌ به‌ند نه‌بوو.

له‌وه‌ش که‌مترم داخوازی کرد: گه‌رام به‌ دوا‌ی خه‌ریته‌یه‌کدا که‌ ئاوییه‌کانی باله‌کاتی و هاوینه‌هه‌واره‌کانی وه‌ک «سینگوره‌ ، ئاوی پرژ و گۆله‌شین ، گه‌رووی شیخی ، هه‌واری گورگ و شیران...» بگریته‌وه‌ که‌ هه‌موویان ناویان هاتوو له‌ شیعی حاجی دا، که‌چی له‌ به‌ختی که‌جم له‌ نیوان 50 60 خه‌ریته‌ی سه‌ر له‌به‌ری کوردستانی عیراق که‌ وا ورد و درشتی هه‌موو شار و ئاوی و شاخ و دۆل و چاک و پیری ئه‌و ناوه‌یان تی‌دا تۆمار کرابوو ته‌نها ئه‌و پارچه‌ خه‌ریته‌یه‌ بزر بووبوو که‌ به‌ر باله‌کاتی ده‌که‌وت ، به‌پراستی له‌مه‌دا هه‌ر ده‌تگوت قه‌زا و قه‌ده‌ر به‌ره‌ه‌لستیم ده‌کا. پارچه‌ به‌ پارچه‌ی ئه‌و خه‌ریتانه‌، بگره‌ له‌ حم‌رینه‌وه‌

تا هه موو لاییکی کوردستانی عیراق ، ولاتیان دها بهر خویان و پی به پی و جی به جی دهیان خویندهوه و هه ره له شاری گهوره و شاخی بهرز و ئاوی زورهوه تا هوره مهپر و گردۆلکه و کوپراوی بههارانیان دهگرتهوه و چییان نهده هیشتهوه بو پرسین لهه و لهه ، بهلام وهک ئهوهی دهستیکی غهیبی هاتبی و به مهقهسیکی ئهفسووناوی بو مه بهستیکی تایبهتی خوی مهقهسکاری کردبی بهم جوړه ئهه پارچه و خهریتهیهی ههریمی بالهکاتی لهوانی تر برابوو و لییان ده رکیشرابوو و لهناو چوو بوو. وای که لهه پرووداوه ناله باره وهتهنگ هاتم ، بهلام بی سوود...

با پیته بلیم چو له گهل ئهه هه موو بی ماوهیی و بی که رهستهیی یهوه توانیم دهست به نووسین بکهه و له سه رهیشی بهردهوام بم!
چه نه هویکی بنجی ههیه یارمهتی منی داوه لهه مهیدانه دا:
یه کهه: نزیکی حاجی قادرهوه به بو نهی کوپی بوونمان و هاوپی بی ئهه له گهل باپیرم دا.

دوهه: عادهت گرتم به سه رنجدان له واتای ئاشکرا و نهینی ئهه شتانهی دهیان بینم وهیا دهیان خوینمهوه که وا به زوری و گهل یک جارن پهرده له سهه واقعی شرایهوه هه لده دهنهوه و ئازادیشم دهکا له مل که ج کردن بو غه له تی په ره سه ندوو.

سییهه: رهها بوونم لهه بریاره پی شه کییانه که وا خو لکاندن ده رویشانه به باوه ری حازر به دهستهوه دهیانکا به ئایه تی قورئان و ئینجیل و جغزی تهقدیسیان به دهوره دا ده کیشت و له ره خنه و هه لسه نگاندنیان دهه داوپیته. به لای منهوه ئاده مزاد له هه موو فهلسه فه و باوه ریک به نرختر و به شه ره فتره و ناشی و نابی بکری به بهندهی باور. لهه تاریکستانه ره شتر و ئهنگوسته چاوتر نییه که مهرف ، وهک بهرخ ، رام بکری بو کاویژ کردنهوهی تاکه یهک باوهر و تفاندنهوه و هیئانهوهی هه رچی باورپیکی ههیه غهیری ئهه.

چوارهه: به یه کهوه ژیانیکی گیانی و فکری دوور و قوولم له گهل تی کرای شیعر و که له پور و دهنگ و باس و خه به راتی حاجی قادر دا که ریگام پی دها، زیاتر له یه کیکی نا ئاشنا ، بو زانیی ئهه هویه بزوینه ره ی فرکهی

به ده‌ماره‌کانی خستوو و هه‌ناسه‌ی گهرم داهیناوه و دلی هه‌ژاندوه و خوینی کولاندوه و پازی کردوه وه یا رقی هه‌لستاندوه.. تو که ماوه‌بیکی دریز له‌گه‌ل مه‌وزوو‌عیک دا ژیايت و لی ورد و قوول بوووته‌وه هه‌ست ده‌که‌یت ، له‌گه‌ل دریز بوونه‌وه‌ی کات ، پروناکاییه‌کی وه‌ک هی به‌یانی که ورده ورده تاریکی شه‌و ده‌ره‌ووینیته‌وه ، پی به پی ده‌کشیت به‌سه‌ر گوشه‌ تاریک و نه‌ینی و نه‌زانراوه‌کانی مه‌وزوو‌عه‌که و له‌ به‌ر چاوی ده‌روونت پو‌شنیان ده‌کات.

له‌گه‌ل ئەم به‌یه‌که‌وه ژیانه‌دا مه‌لا بوونی حاجی قادر سه‌ر له‌نوئ تی گه‌یشتنی کردار و گوتاری ئەوی بو من ئاسانتر کرده‌وه له‌و پروه‌وه که خووم له‌ ده‌ور و به‌ری مه‌لایاندا ژیاوم و شاره‌زای ژیانی فه‌قی و مه‌لا و ده‌رس و ده‌ور و پاتبه و گه‌شت و گه‌ران و گه‌رمین و کویستانیان هه‌م و هه‌رچه‌ند بوخووم خویندنی فه‌قییانهم نه‌بوه و له‌ سی مانگیک به‌ولاه سه‌ری خویندیم به‌ کتیبی مزگه‌وت دا نه‌گرتوه ، ئەویش له‌ هه‌لکه‌وتنیکی تایبه‌تی دا لای باوکم.. ئەو حوجره‌ی مزگه‌وتی گه‌وره و مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌د له‌ کوئی که حاجی قادر ده‌رسی تیدا خویندوو ، بوخووم دیومه‌ چه‌ندین مه‌لا و مستعد و فه‌قی ئالی ده‌لی بابه‌یان تیدا کرده ، کوچکه و که‌له‌کیکی له‌ هاوینه‌هه‌واری چنارۆک که کاتی خوئی حاجی قادر دارکه‌پر و ساباتی به‌ سه‌ردا رایه‌ل کردوون منیش به‌ هاریکاری فه‌قی و مستعه‌ده‌کانی باوکم دارکه‌پر و ساباتم به‌ سه‌ردا ته‌نیونه‌وه له‌گه‌ل چرو و گه‌را و ده‌راوی چیا و ده‌شت و چه‌مه‌لانی ئەو ناوه. تو که له‌ نامه‌که‌ی حاجی قادر بو باپیرم ئەم به‌یته ده‌خوینیته‌وه:

له‌ خووم ئاگر هه‌لینم وه‌ک «چنارۆک»
له‌ چاوم گریه‌ ده‌ربیی وه‌ک «حه‌مامۆک»

له‌ مونسه‌به‌ی «ئاگر هه‌لینان» و ناوی «چنارۆک» هه‌ر هینده‌ت بو مه‌علووم ده‌کرئ که وا وشه‌ی «چنارۆک» ئاگری هه‌لیناوه چونکه «نار»ی تیدا‌یه ، به‌لام ره‌نگه هه‌رگیز گوئ بیست نه‌بووبیت ئەفسانه‌یه‌ک هه‌یه

دهلئ چنار که زور پير بوو له خووه ئاگر دهگرئ. ئەمانهشت زانی بئ ئیمکانت نیه وهک من به چاوی ئەوسای حاجی قادر سهیری چهشمه ندازی چناروک بکهیت و سۆزی ئەوسای ئەوت ببزوی بۆ چناروک وهک ئیستا کهی من. به نیسبهت منهوه ئەوکات و ئەو جیگیانە ی حاجی قادریان تیدا ژیاوه هەر خویمان بوون و نهگۆرپابوون که من چاوی ژیانم لهم جیهانه ههلیئا. جووری ژیان و رابواردن و کوپری دهرس و بانگ و نوپژ و جومعه و هه موو سهر و بهریکی ئەو ژیان و رابواردنە ی باوکم به دوو چاوی خۆم دیون درپژه بیکی ئاسایی و سه د له سه دی پوژگاری حاجی قادر و باپیرم بوو ، ته نانهت پیاوی وهها مابوون دههاتنه مه جلیسی باوکم که هاوچه رخی حاجی قادر بوون. من بئ زیاد و کهم شیرمژی ئەو ئاو و ههوا و دهور و بهره بووم که حاجی قادر فه رچی پئ گرتبوو ، له مه شدا چ هونه ریکی خۆم باس ناکه م ، رپکه وتت بۆ ده گپرمه وه که بۆ من هه لکه وتوه و بۆ تو نا! ده مه وئ بۆت مه علووم بئ به شیکی روونا کایی نووسینی من که حاجی قادر روون ده کاته وه دووباره بوونه وه ی تیشکی خو یه تی له ئاو ی نه ی چه شنی ژیان و دهور و بهری مندا، واته حاجی قادر له رپئ منه وه خو ی خو ی روون ده کاته وه.

نه شاره زا بوون له وه که سه که دیراسه ده کریت ، به زوری ، خاوه نی دیراسه که به سه هوو ده بات. نووسه ری ئەورپاییم دیوه باسی مروقیکی روژه لاتی کردوه و قسه کانی ئەو مروقه ی به رواله ت وه رگرتوه و له و رواله ته وه برپاری چه ند و چۆنی و چاکه و خراپه ی مروقه که ی داوه ، له مه ش دا هیئنده له راستی دوور که وتوتته وه وهک ئەوه بوه که به ره ش بلئ سپی یا خود کورت به درپژ له قه له م بدات. ئەم نه شاره زاییه یه کیکه له وه یانە ی وا ده کا هه ندئ نووسه ری کورد جارجاره حاجی قادر بکه ن به خزمه تکاری ده ره به گ و ناوه ناوه یه کیش بیخه نه پیش موزاهه ری ره ش و پووتانه وه.

پینجه م: نیگا و بینینی تاییه تی خۆم که بریتییه له وه جیهان به شتیکی یه ک گرتوو و سه رانسهر ده بینم و کهرت و به ش و پارچه کانی له بهر چاوم له یه کتر ناچپرینه وه ، ئەمه ش وا ده کا دره نگتر له یه کیکی تری وهک خۆم بگه م به کو تایی شی کردنه وه و پیچانه وه ی مه وزووع ، له و

پروهه که ماوه ییکی تهواو له پهراویزی هه موو مهوزووعیک له گهل مهوزووعه کانی دهوری خوئی تیکهل و بهیه که وه بهستراره و داوه موویک نابئ گرده بر له یه کترینان جودا بکاته وه.

شه شه م: سه ره پای تیکهل بوون و به یه که وه بهسترانه وهی مهوزووعانه وه که ناچارم دهکات بهرده وام بم له کوتانه وهی ئه و میقداران هیان که وا له گهل ئه سلئ مهوزووع تیکهلن ، پروون کردنه وهی مه بهس به تهواوی به ره هم نابئ ئه گهر دهور و پشتی پروون نه کریته وه. به نمونه ده لیم که گوترا رووسیا و ئه مریکا ته نهها دوو دهولته تن ئاسمانگه ردییان کردبیت و گه یشتبنه ناو مانگ ، ئه م گوته یه وهک مه تهل خو ده نوینئ و هیچ شاره زامان ناکا بهو هویانه که وایان کردوه ههر ئه م دوو دهولته ته کاری وا گرنگ بکه ن ئه گهر زیده هیز و سامان و ته کنیک و زانستی ئه مان و ئه رکی یه کجار سهختی ئاسمانگه ردی به باشی پروون نه که یینه وه. نمونه له مهش ئاشکراتر هه یه بو پروون کردنه وهی مه بهس: زوربهی خهلق ده لین له سوورانه وهی زهوی به دهوری خویدا شهو و رۆژ پهیدا ده بیئ ، ئه مهش گوته ییکی راسته و هیندهی بدیهیه پروون بوته وه بو ئه وانهی شاره زای زانستی فهلهکن ، بهلام گومانته نه بیئ بهشی هه ره زوری خهلق له راسته قسه که به ولاره که وهک تووتی ده یلینه وه هیچ چه ندو چو نیکی مه سه له که نازانن و هینده لی نه شاره زان ئه گهر پییان گوترا با نه سوورانه وهی زهوی هوی شهو و رۆژه ئه ویشیان ده سه لماند و ده یانگوته وه ، خو مه علومه هه زاران سال بوو ههر ئه وه ده گوترا یه وه چ له لایه ن زاناره چ له لایه ن نه زانه وه .. ئیستاکهش زوربهی ده رچوانی زانکوکان نازانن هوی نه یینی چیه له وه دا که وا سوورانه وهی زهوی به دهوری خویدا نزیکه ی 23 سه عات و 56 ده قیقه ده خایینئ به لام شهو و رۆژ 24 سه عاتی تهواوه؟ ئه م تفاوتی نزیکه ی چوار ده قیقه یه له میانی کاتی پیویست بو سوورانه وهی زهوی به دهوری خویدا له گهل کاتی پیویست بو ئاوابوون و هه لاتنه وهی رۆژ تا ده گاته سه ر که لی رۆژئاوا ، ئا ئه م تفاوته له کوپوه هاتوه؟ چو ن ده شی دریزایی شهو و رۆژ 4 ده قیقه زیاتر بی له و کاته ی پیویست بو سووری زهوی به دهوی خویدا له حالیکدا ده زانین شهو و رۆژ له و سوپه ی زهوی پهیدا ده بیئ؟ له زاهیر دا ئه م گوته یه وهک ئه وه یه بلئی شهو و رۆژ 4 ده قیقه له

خۆی دريژتره ، كه چى گوتتهكەش راسته و هوپيكي زور ئاشكرا و بهرچاويشى ههيه بهلام چاومان وهك شهوكويژه ناي بيني.. نووسهري عادهتي وهك من و تو شتي وها دهنووسي ههله و راستي ههله بگري و سهلماندن و نهسهلماندني به بهروهه بي ، خو من و تو نه شيخي تهريقهتين، نه سهروك نيقابهين ، نه پيشهواي سياسهتين چي بيليين بي بهلگه و هوئي ئيقناع كردنيش بي پهيرهوهكانمان بليين سهدهدهق. بهراستي ئهگه رشتي بي گومانيش بليين ههه به زهحمهت لييمان قبول دهكري چ جايي ئهوهي شتي ئهوتو بليين پيوستي به بهلگه ههبي و له گهل بير و باوهري تر دا پيك كهوتنهوهو تيك ههلقزاني بيت . لهمهوه بوت دهردهكهوي گوتتهبيكي من بيليم و بينووسم ئهگه ر خوي له خويدا سادهش بي دهبي لهگهله بگه و هو و شهرح و شي كردنهوهي تهواو پيشكەش به خوينههراي بكري ، ئهوساش كويسي گهوره و سهختي نهسهلماندن و به ههله دهرچواندن و درو خستنهوهي ههه له پيش دهيني. له زياني ئاساييدا دووچاري ههلهكوتي وها بووم هينده ناله بار بوه له جياتي دلگيري پيکهيني بزافتوه ، وهك ئهوهي بليم ئاوي شاخهكاني كوردستاني عيراق دهرژينه دهشتاييهكاني ناوهراست و بههه و خوارتر ، ئيتريهكيك ليم به دهنگ بي و ئيعتيرازم لي بگري بهوهدا كه بلي: چون دهرژايه ئهه دهشتانهوه ئهگه ر شاخهكان بهرزتر نهبوونايه له دهشتهكان.. چون دهگهيشتنه بهسره ئهگه ر «شط العرب» روي له شوينيكي تر كردبايه.. چون ئهه ئاوانه پهيدا دهبوون ئهگه ر باران زور نهباريبايه.. چون و چهندين «چون» ي تر كه هيچ يهكيكي نرخی فلسيكي نيه و به قهدهر روزههلات و روزهواوا له گوتتهكهي من دوورن و لهوه بهولاوه كه خاوهن «چون» هكان بير و راي سياسي لهگهله هي من جودايه و ئهه بو ئهه بهسه خو دژ بنوييني له گهله ههه شتيكي من بيليم با ئهه شته بهلگه نهويست «بديهيه» يش بيت ههه چي هوئي بهرهههستي ههيه پهيدا نابي... خو ئهگه ر من شيخي تهريقهتي سياسي ئهه بام و بمگوتبايه ئاوي «شط العرب - يهكاوي عههه» سههه ژوور دهبيتهوه بو باني ئهه نه دوول ئهه وسا بي گومان پههجهي شادهي بهرز دهكردهوه و دههگوت ئهه شهدهم بيللا راستت فهرموو بهلام خهلقهكه نهزانه و تيي

ناگا. نووسەر تا نهبیته جیی مهتمانی و باوهر پئی کردنی خوینهران ناتوانی بهئاسانی ئیقناعیان کات ، یاخود ههر بهجاری و ههتا ههتایی ناتوانی. متمانی و باوهر پهیدا کردنیش ، بهزوری ، لهوهوه دیت شتیك بنووسی و بلی که له پیشهوه بزانی خوینهران هزی لی دهکن و ئینتیزاری بو دهکیشن. دهوجا که نووسەر له ریبازیکهوه رۆیشت ، بهرهو باوهری خویهوه ، پشتی له ریبازی خوینهرانهوه بیته و له ئاویک مهلهی کرد خورگی نهپرژیتته ئهوه گوومهوه خوینهران مهلهی تیدا دهکن دهبی له ههر ههنگاویک و باسک لیدانیک دا ئالاییکی بهلگه بهرز کاتهوه و مۆمیکی راستی ههل کات و زهنگیکی سۆز لی بدات ههر نهبی بو پاکانهی خوی و نووسینهکهی.. ئەمانه لییره دا دهیلیم دیمهنی بهرچاوی رۆژانهمانن و وهک ههناسه ههلی دینین و خوراکي مهعنهویمانن. ههلبهت من که ههست بهو راستیانه بکهه و بایهخی خویان بدهمی دهبی ئهرکی نهفەس بری دریزه پیدان و شی کردنهوهی به زیادهوه و بهلگههینانهوهی پیویست و نهویستی بو بکیشم، لهگهل ئەمهشدا رههابوون له توهمهی نارهوا و بی بنج و بهلگه بهولای ئومیدهوهیه. گوتهبیك و راییک راستی بی پهرده و پهناش بی دهبیته ئامانجی تانه و توانج که هات و لهگهل میزاج وهیا بهرژهوهندی ئەم و ئەودا نهگونجا: که من بلیم حاجی قادر دژی خاوهن زهوی(ناوی دهره بهگ ناهینم چونکه ناوهینانی ههلهبیکی سافیلکهی میژووویی و خویندهوارییه بو سهردهمی حاجی قادر) نهبوه و خزمهتکاری دهره بهگیش نهبوه، سهرلهبهری ئەو دوو تاقمه دهرهنجین که یهکیکیان سووره لهسهر ناوهینانی دهره بهگ با لهو کاتانه دا جاری له سگی دایکیشی نهرسکابی ، ئەوهی تریشیان پئی دادهگری لهسهر هیندی که حاجی قادر کۆنهپهرست و نوکهری دهره بهگ بوه لهو بریارهشی دا «پیی خوی کردوه به هۆقه» و گوی ناداته شتیك ئەو دهنگه نهبی که له ههناوی خویدا دهجریوینی. که بیم و بلیم حاجی له کوردستانی عیراقهوه خهباتی سیاسی نهکردوه و ههلبهستی نیشتمانپهروهراوهی دانهناوه، بهمهشدا ههموو ئەو جوامیرانه دهتورینم که پییان خۆشه ههول بدری بو ئەوه حاجی قادر بکریته بولبولیکی کوردایهتی شیرمزی کویی.

من که ئەو رېځگایانه بگرمه بهر له نووسیندا خهلقم لى بتورینى، دهبى نووسینهکه پشت ئەستور کهم به بهلگهئى ئەوتوؤ خو له بهر هیرشى بى ئینسافانه بگرئى، ئەم بهلگانهش به دوو قسهئى قوت و قرتا و ساز نادرین، به ئاسانیش نایینه بهردهست بهتایبهتى بو من که خوئ دهبینى به رېبازیک دا نارووم شوین پى لهخوم به پيشهوهئى تیدا بى نهک له بهر دهعیه و دهماغ بهلکوو له بهر نهبوونى هیچ شوین پیهک له و مهیدانهدا که له پيش چاوى زیهن و دل و فکرى مندا پروون. ئەوهندهئى نووسینم هاتبیتته بهرچا و له باسى حاجى قادر و ههموو ئەو لاباسانه که له وهه سهر ههلهدهن نهم دیت یهکیک له و نووسینانه شتیکیان لیوه بلئى که من پى رازى بم تا بیکه م به بهلگه بو نووسینى خوم. ئەو نووسینانه یان ههر به جارئى له و شتانه بى دهنگن که من دهیان بینم ، یا خود به شیوهییک دهوین که به لای منهوه پچهوانهئى راستى و واقعین...

له بهر ئەم هویانه و گهلیکی تر که پى ویست نیه به دوایان کهوین ، نووسینهکه م به ناچارى و به جوړیک خو لى دزینهوهئى له ئیمکاندا نهبى، دریزهئى کیشا و دهکیشتت، خوینهریش دهبى له گهلم نهفەس دریز و به سهبر بى. سهرهپای نهفەس دریزى و سهبریش دهبى سهبرى تیکرپای نووسینهکه م بکا نهک جزمیک و دوو جزمى. ئەو دریزه دانهئى که به نیهت یهک جزمه وه وهک له مهوزووع لادان دیتته بهرچاوان که بخریتته ناو پهراویزی ههموو نووسینهکه وه دهبیتته ئەو کورته باسه که شى کردنهوهئى بابهت داخواری دهکات. عومر وهفای هه بى و له ههموو باسه که ببهوه، راستى ئەم تى بینیه وهک بهدییهئى لى بهسه ر دیت. له بهشى یهکه مدا هه ندئ سه هوو دینه بهرچا و بهلام زیانیکی بهبیر و باوه رپه کانم نه گه یاندوه.. بهیتیکى سالم له لاپه رهى 37 هه لهئى تیدایه، راستیه کهئى ئەمهیه:

زستانی ئەوه لاین بوو درپا بهرگی شیخ ههواس
 رومی ئەوهنده شوومه له شهخسیش دها زهره ر

له میانی باسی حاجی به کرائیغا گوتوومه کورپیکی خوئی کرده سه روکی
 شاره وانی به غدا. من به مه دا گوته ییکی مه شوورم باس کردوه بی ئه وه
 لیی ورد بووبمه وه. هه ر دوا به دوا چاپ کردنی به شی یه کهم له گه ل
 خو م دا که وتمه ره خنه کاری: حاجی به کرائیغا که له سالی (1270) دا مرد
 کوره گه وره ی 15. 16 سالی بوو، چو ن ده چپته عه قلّه وه کورپی سییه م وه یا
 چواره می بهر له و ساله دا، واته پپیش مهرگی حاجی به کرائیغا بووبپته
 سه روکی شاره وانی؟ راستییه که ی ئه وه یه ئه و کوره ی دوا ی مهرگی خوئی
 بوه به سه روکی شاره وانی به غدا به لام ناو و شو رت و حورمه تی حاجی
 به کرائیغا یارمه تی کوره که یان داوه له گه یشتنی به و پایه یه. ره نگه له م
 بابه ته سه هوانه ئیتریش هه بی به لام ده خلی به سه ر هیچ حیسابیکی
 تره وه نیه و هیچ لیكدانه وه و به راوه ردیکی ناو نووسینه که هه لئا وه شینی.
 هه روه ک گه لی جار گوتوومه لی رده دا جاریکی تریش ده ئیم خو م له
 وشه ی بیگانه لانه داوه که زانیبیتم به و وشه یه واتا و مه به س پتر روون
 ده بنه وه تا وشه ییکی کوردی په تی.

ناو ناویک پرسته ی سه خت هاتوه بو ناو نووسینه کهم که ئه مه دژی
 خواهیستم بوه، به لام گه لی جار واده بی سه ختی فکر و لیكدانه وه له گه ل
 پرسته ی ئاسان و ساکار دا ناگونجی و نووسه ر ناچار ده بی هانا بباته بهر
 پرسته ی ره ق و گرییاوی، ئه گه ر وا نه کا ده بی واز له فکره که ی بی نی.
 ئه وه ی راست بی به ره می فکر سه ر له بهریان ره ق و سه ختن نه ک هه ر
 نووسین، ئه مه شم له نووسینی ترم دا باس کردوه له من به پپیشه وه ش
 نووسه رانی تر لیی دوان ، ته نانه ت «توفیق الحکیم» خاوه ن فکره ی
 «اسلوب تعادلی» له و باوه ره دایه که وا به پیی زه حمه تی و سه ختی
 لیكدانه وه و بیرکردنه وه نووسین و «تعبیر» یش زه حمه ته و سه خت ده بی
 ، له مه شدا چ سه هویکی نه کردوه.

له لایه ن رینوو سیشه وه پی ویسته بلیم یه ک شیوه ی سه رانه ر له
 نووسینه کهم دا خوئی نه کردو ته دروشمیکی بهرچاو، زورجاران شیوه گو ریم
 کرده. وا بوه نووسیومه «دهت کرد» واش بوه «دهت کرد» و له م بابه ته ش
 گه لیکی تر. هوئی ئه م شیوه گو رپیه له دوو و سییان پتره به لام ئه وه نده
 به سه ببپته شه فاعه تکارم که وا تا ئیستا هیچ شیوه رینوو سیک

یەكجارەكى نەبۆرە قەراردادە ، رېنوووسى (كۆرى زانىارى كورد)يش كە خۆم تىيدا خاوەن برپارم ، پىتى وەها لەبارى بۆ دانەرژاوە هەمووى دەست بەدا بۆ بەكارهێنان سەرەپاى ئەو كە وا برپارەكانى كۆرپىش هەموو رۆوپیویكى نووسىنى كوردى نەگرتۆتەو، بۆیە وا بوە لە دەستوورى كۆرم لاداوە بە ناچارى .

لەم شىوێ گۆرپىنەى رېنوووسدا هەرچەند هەستى نارەحەتى دەكەم بەلام ئەوئەندەش دەزانم كە واتا ئەو رۆژەى رېنوووسىك دەبیتە ياساى یەكجارەكى شىوێگۆرى نابیتە خەوش وە یا جىي گەلەيى .

بە هەمە حال مەبەستى یەكەم لە نووسىندا خۆش خوینىيە، هەولى كۆر وە یا لایەنىكى تریش هەر ئەمەيە رېبازىك بۆ نووسىن تەخت كا زىهن و چاوى خەلقى تىيدا ماندوو نەبیت، چاوەدێرى دەستورەكانى زمانىشى كردبیت. ئومىد دەكەم ئەو رۆژە بەچاوى خۆمان ببىن سەیرمان بىتەو لەسەر سوررکى و سەرلى شىوانى ئىمپرو بە دەورى رېنوووسەو .

قسەيىكى تايبەتیم هەيە لەگەل ئەو «گۆلى»یەى كە حاجى لە (دەشتى بەهەشتى لاجان) چاوى پىي كەوتو و دلى بوى چو . من لە بەشى یەكەمى نووسىنەكەمدا وام رانواندو و كچى حەمەد ئاغای قەرەنى ئاغای مامەش بو . ئەم برپارەم لەووە هاتو كە (گۆلى) كچى ئاغای مامەشان بى، چونكە مامەش چ ئاغايىكيان نەبوە ناوى «قەرەنى» و لە سەردەمى حاجى قادر دا لە عومرىكدا بووبى هەلى گرتبى كچىكى وەك گۆلى بووبى . قەرەنى ئاغای مامەش (30)سالىك دەبى مردو و لە عومرى (75)سالىشدا مرد . بەو پىيە ئەو هىشتا لە داىكى نەبوە كە حاجى چاوى بە گۆلى كەوتو . كەواتە كە گۆلى مامەش بى نابى كچى قەرەنى ناوىك بووبى لە مامەشان . بەلام لەم یەك دوو سالىەى دوايىدا رىوايەتى ترم كەوتە بەر گوى كە دەلى (گۆلى) كچى (قەرەنى ئاغای پىران) بوە، ئەم رىوايەتەش پتر بە سەر زارانەوہيە و لە خەلقى واشم بىستو پەيوەندى عەشیرەتى و هاتوچوى سالانەى مەردارى لە گەل بالەكاتى و هاوینە هەوارەكانى كوردستانى ئىران هەيە . كەواتە ئەو ئىحتىمالى كە (گۆلى) لە عەشیرەتى پىران و كچى قەرەنى ئاغای پىران بووبى بەهیزتر لە هى ترە . پىران و مامەش، هەر دوو عەشیرەت لەدەور و بەرى لاجاندا دەژىن،

وهك دهشبینی ناو «قهره‌نی ئاغا» له ههر دوواندا په‌یدا ده‌بی، له‌وه‌وه تیکه‌ل پیکه‌لی له‌و حیکایه‌تانه‌ی سه‌ر به‌هه‌ر دوو لایاندا ده‌گه‌یه‌نی شتیکی ره‌چاو کراوه، به‌تایبه‌تی به‌سه‌ره‌اته‌کان ده‌ماوده‌م ده‌گی‌رنه‌وه و که‌س تو‌ماری نه‌کردوون تا‌کوو شی‌واو‌ییان تی‌دا په‌یدا نه‌بی. ئەم روون کردنه‌وه‌یه‌م به‌پو‌یست زانی له‌ رووداو‌یکدا که‌ په‌یوه‌ندی به‌ حاجی قادره‌وه‌ه‌یه‌ و پ‌ریشه‌ له‌ه‌ست و تاسه‌.

یه‌ک شت ماوه‌ له‌م پ‌یشه‌کیه‌دا پ‌یتی ب‌لیم، ده‌بی وه‌ک مزه‌ی ده‌ست خاوی‌نی (أمانة) لی‌می ته‌حه‌مول ب‌که‌ی: سه‌رله‌به‌ری به‌شی یه‌که‌م و به‌شی دوهمی ئەم نووسینه‌ له‌ ئازار و نیسانی 1972 دا گه‌لاله‌ کرا، له‌ هاوینی هه‌مان سالدا به‌شیکی نووسینه‌که‌م پاک نووس کرد. له‌وه‌ به‌و لاوه‌ ناو ناوی‌یک نه‌بی چ ده‌سکاریم تی‌دا نه‌کردوه. ئەوه‌نده ده‌سکارییه‌ی که‌ کراویشه‌ شتیکی زور که‌مه‌ و گو‌رینیکی نه‌کردوه له‌ بیر و باوه‌ری هه‌وه‌ل جارم. چی ماوه‌ له‌وه‌ هی‌نده‌ی پاک نووس کراوه‌ له‌ جزمی‌کدا جی‌ی ناب‌یته‌وه، به‌ناچاری و له‌ ترسی در‌یژه‌کی‌شان و زل بوونی له‌ حه‌د به‌ده‌ر، بر‌پارم دا بایی جزمی‌ک له‌وه‌ پاک نووس کراوه‌ ب‌که‌م به‌ به‌شی دوهم، چه‌ندی ده‌شمینیته‌وه له‌به‌ر جزمی دوهم له‌گه‌ل ئەوه‌نده گه‌لاله‌ی که‌ وا تا ئیستا نه‌پ‌رژاوم پاک نووسی ب‌که‌م ب‌که‌ویته‌ به‌شی سی‌یه‌مه‌وه، به‌ مه‌رجی‌ک پاک نووس کردنی گه‌لاله‌که‌ ئەوه‌نده در‌یژه‌ نه‌بیته‌وه له‌ قه‌واله‌ی جزمی‌کدا جی‌ی نه‌کر‌یته‌وه. به‌هه‌مه‌ حال پاک نووس کراوه‌ و گه‌لاله‌، تی‌ک‌رایان خه‌ریکی ئەوه‌ قو‌ناغه‌ی ژیا‌نی حاجین که‌ وا له‌ کوردستانی عی‌راق و ئی‌رانی رابواردوه، جار‌ی یه‌ک وشه‌م نه‌نوسیوه له‌ ژیا‌نی ئەسته‌مبو‌لی. با بزانی‌ن چ‌رای خه‌باتی حاجی بو‌ کو‌یمان ده‌با!

* * * * *

حاجی قادر و گهشتی خویندن

بهشی دوه می ئه نووسینه له و کاته وه دهست پئی دهکا که حاجی قادر به هاوړی یی باپیرم، حاجی مهلا عه بدوللا، له کوویه وه بهره و باله که تی رپوییه بو ته و اوکردنی خویندنه کهی ، به لام له میانهی گه یاندنه وه یه کتری جه مسه ری ئه دوو قوناغه جوداوازه بهرچاوهی ژیانی حاجی، وهک ته قهلی ده زووی مشترک له میانی دوو پارچه کوتال، ورده باس و خواسیک ماوه ته وه له بهشی یه که مه وه بو بهشی دوه م، ورده له گه ل به سه رچوونی سه ره تاکانی بهشی دوه م ، لییان ده بمه وه . ئه م ورده باسانه که لیله دا ده بنه جه مسه ری میانی دوو قوناغی جوداواز ، به ئه سل دریزهی یهک باس و رهوتی یهک گهشت بوون ، دابهش کردنی نووسینه که بو چهند جزمیک شیوهی جه مسه ری پیدان . هه ر ئه م دابهش کردنه شه وا دهکا خوینهر سهیری بیته وه له وه دا که وا یه که ندهر دوو به دوا عینوانی (حاجی قادر و گوشتی خویندن) دا ناچمه ناو باسی گه شته که وه . که بییت و ئه م به شهی دوه مه بکه یته وه دریزهی ئاسایی بهشی یه که م سهیر پئی هاتنه که که م ده بیته وه ، یا خود هه ر به جاری ده ره ویته وه .

له بهشی یه که مدا ئه وه نده مان بو کرا به جوړیکی ناته واو ، له رپی گوتهی ده ماو ده م و لیكدانه وهی هه ندی روداو و میژووی نوسراوه وه بگهین به پلهی دوا یه قهییتهی له خویندنی حاجی قادر که وا پایهی «مستعدی» یه .

ئه وه ندهی هه ولم دا بزانه جگه له مزگه وتی «مفتی» و دوو مزگه وته کهی جهلی زادن «مزگه وتی حاجی مهلا ئه سعه د و مزگه وتی گه وره» له چهند مزگه وتی دیکه ی خویندوه و ماموستاکانی کی بوون و ده رسی به کی گوته وه و له گه ل باری خویندنی ئایا باری گوزه رانی چون بوه به تیکرا ، نه گه یستم به هیچ ئه نجامیک . که ده لیم هیچ ئه نجامیک مه به سم مانای ته واوی وشه که یه : تاکه یهک وه رامم وه رنه گرتنه وه له وه هه موو پرسیاره و تویرینه وهی کردم . له هه ندی براده رانه وه چهند دیپی پرسوز ، به لام بی سه ره نجام ، هاتوه بوم به هه موویان یهک موشکیله ساغ ناکه نه وه و وه رامی یهک پرسیار ناده نه وه . نامه بییک، یان دوان، له و نامانه

خه بهرېک له حاجی ده گېرڼه وه نرخيکي تايبه تي خوې هه يه هرچه ند خه بهر هکesh تا بلېي کورتي له يه: له کاتي فه قبييه تيدا له گور قه ره جه وه کاله کي بو هاتوه. ئه وپش دانه ي گه وره و په سندی گل داوه ته وه له مزگه وت بو مه لا و فه قبييان ، شق و شلوقه کانيشي بو مالي ماموستاي ناردوه. که لييان پرسيوه بو وا ده که ي؟ گوتوه تي مالي ماموستا قه له بالغه مندالي زورن هه موو شتيک ده خون.. قسه کهش له زاري (حاجي) يه گه وره وه وه رگيراوه.

له م خه بهر ه دا گيانکي نوکته بازي و گالته چييه تي ئيسک سووک به دي ده کري له حاجي، به لام له هه مان کاتدا ئيشکاليکمان بو ده نيته وه ناتوانين بي ره ويني نه وه: ئه و ماموستايه ي حاجي کي بوه وه ها خاوه ن مال و منالي زوره؟ هيچ يه ک له نامه کاني بو من هاتوون دان به وه دانانين که ماموستا که ي حاجي «مه لا ئه حمه دي ئومر گونبه دي» بووبې، له وهش بيده ننگ ناوي ماموستا که چي بوه. لي م پروونه خاوه ن نامه کانيش بويان مه علووم نيه ماموستا که ي کي بوه، ده نا وا ده زانم ناويان دي نا.. خه بهر يکه و به ته واتور هاتوه نوکته ييک له حاجي قادر ده گير يته وه نه بنجي هه يه نه بناوان، به لام نوکته و خه بهر ه که خوشن، له گه ل ناميلکه ي مه لا عه بدور پر ه حمانيش ريک ده که وي له وه دا که ئه وپش پيي گوتين بهر و بوومي زه ويه کاني حاجي له گور قه ره جه وه بو چوته وه کويي تا سه فه ري کرد به ره و ئه سته مبول و کويه ي جي هيشت.. هه لبه ت داهاتي سي پارچه زه وي هه ر هه تا کويي بو خاوه ني ده چي ته وه، ئه وه نيه بگاته ئه سته مبول.

حاجي به پي ئه و حاشيانه له ده وري کتي به که ي سيوطي نووسي وه تيه وه خه تي زور خوش بوه. ئاخو له گه ل خه ت خوشيدا، وه ک که يفي، ئه وپش مور هه لکه ن بوه؟ نازانم و نه م بيستوه. به لام به دووري نابينم بو پيک هي ناني گوزه ران به هره ي خه ت خوشي خوې له و کارانه دا به خه رج برديي که نان يک په يدا ده که ن، وه ک کتي ب نووسينه وه و مور هه لقه ندن و کوليني کيله قه بر.

کتي بيکي ده سنووس لاي ئيمه هه يه له دواي 1260ي کوچي بو حاجي مه لا ئه سعه د نووسراوه ته وه، به دوو که سان نووسينه که يان ته واو کردوه،

یہ کیان «عبدالوہرہ حمانی ساوجبلاغی ئەوی دیکھیان عەبدولقادرى کۆیى». ئەم عەبدولقادرە لە کۆتایى کتیبەکە وەک حاشیە هەندى هەلبەستى بى هیزى فارسىشى داناون لە مەدحى حاجى مەلا ئەسەد. تىکرای نووسینەکەى پى دەچى هی حاجى قادر بى بەلام هیشتان لە لانى شاعیریەت و خەت خوشییەو گەلیک کزترە لەو حاجى قادرى دەیناسین. جا ئەگەر ساغ بکریتەو ئەم نووسینە هی حاجییە یەک دوو راستى و تاییەتى ئاشکرا دەکا:

یەکەمیان ئەو هیە، لە گوێرەى ناخۆشى خەتەکە دەبى حاجى درەنگ دەستى کردبى بە خویندن چونکە لە کاتى نووسینەو هی کتیبەکە بە پى پراگەیاندى نامیلکەى مەلا عەبدوهرەحمان تەمەنى حاجى لە 30 سال تىپەرپو، کە سالى لەداىک بوونى 1231 بووبى، بەپى لیکدانەو هی منیش لە 20 سالى تىپەراندو، کە لە سالى 1240 بووبى. فەقیەک لە تەمەنى عادەتى دا دەستى کردبى بە خویندن لە 20 - 25 سالیدا بەهرەى خەتى خوشى کە هەبى لەو پەرى گەشانەو دا دەبى، کە بەهرەى نەگەشابیتەو دەبى لە بەر درەنگ دەست بەخویندن کردن بى. جگە لە زەعیفى خەتەکەى هەلبەستەکەشى زەعیفە، جا ئەگەر ئەم عەبدولقادرە حاجى قادر بى وا پى دەچى بەرپادەى هەلکشانى لە خویندن بویریشى بەرز بووبیتەو.

دوهمیان لەقەبى «نازناو» ی حاجى لەو سەردەمەدا بە خۆو نەناو. گریمان ساغ بىتەو کە خەتەکە هی ئەو، دیارە نەبوونى لەقەبى «حاجى» لە هەموو ئەو شوینانەدا کە خاوەنى خەتەکە ناوى تیدا بردو سرنج رادەکیشى بو پرسىاریکی تازه کە ئەویش بى وەرەمە: تۆ بلى بە درەنگەو حاجى قادر نازناوى «حاجى» بەکار هینا بى؟ ئەگەر ئەمە وابى هویەکەى چیه؟ ئاخۆ لەوانەى حاجى قادر بە دوا حەج کردندا ئەم نازناو هی بو خۆى پەسند کردبى! ئەگەر شتیکی وا پرووى دابى چۆن وا ریک کەوت لە کەس نەبىستری؟ ئەمانەش پرسىارى بى وەرەمە (1).

---

(1) له مهلا رثوفى سهليم ئاغاي حهويزييه وه بهيازىكى ديوانى حاجى قادر و هه ندئ سه رگوزه شتى حاجيم بو هات، له ميانه دا دوو بهيتى ناته وه و لهنگى نووسيه كه گويا حاجى قادر داياناون بو ديارى كردنى سال و روژى له دايك بوونى. بهيته كان نهگه رچى لهنگيش بن خه به ريكي تازهمان بو دهگيرنه وه له حاجى، لهنگ بوونيان خه تاي كهس نيه، ده ستاوده ست كه هاتوون شياوون و گوراون. تاكه يهك (مصرع)ى بهيته كان كه (مصرع)ى دوهمه له بهيتى يه كه م، لهنگ و لورى تيدا نيه و نهگه ر له حاجى قادره وه بو مان مابيته وه پرسيارى گه وه به دورى نازناوى (حاجى) يه وه هه ل ده ستينى چونكه نه و گوته مه شهووره ي كه ده لى نازناقوى (حاجى) له وه وه هاتوه حاجى قادر له مانگى حاجيان له دايك بوه نا نه م گوته يه هه لده وه شيى و به درو ده خريته وه. نه مه بهيته كه يه به خوئى و (مصرع)ى يه كه مى شكستيه وه:

به امرى رب العالمين در خرمان
ولادتمه له (حه قده)ى شهرى شعبان

شكستى و لهنگى نيوه ديپرى يه كه مى بهيته كه هيج ده خلىكى نيه به سه ر نيويه دوهميه وه چونكه له وانه يه نه و يش به نه سل پيک و پيک بوويپت وهك هى دوهم.. من لييره دا دريژه نادم به باس كردنى نه وه هموو سرنج گرتن و ليكدانه وه و هه لگيرانه وه و راست كردنه وه ي كه خو م وهك نه نداميكي ترى كو پيش به خه رجمان برد له گه ل هه ر دوو بهيته كه دا، نه وه ش باس ناكمه چهنده وه ل و ته قه للا و سه فه ر و هاتوچوش كرا به دوا ساغ كردنه وه ي به ته كان و دو زينه وه ي نه و سه رچا وه ي كه گويا ليى وه رگيراون.. هه ر نه وه نده ده لي م نه گه ر راست بي نه م هه لبه سته هى حاجى قادره ديار ده كه وه ي حاجى له مانگى (شعبان) به وه له د بوه نهك به مانگى حاجيان كه (زولحجه) يه، نه وه ساش پرسيارى له كو يوه و كه ي و چون پهيدا بوونى نازناوى (حاجى) ده بيته مووى لووت بو نه و كه سه كه بيه وه ي شتيكى بايه خدار له باره ي حاجى قادره وه بنووسى. به لام له لاييكي تره وه هه لكه وتى درهنگ ده ست پي كردنى حاجى قادر به خو يندن و هه لبه ست له گومان ده ر ده با و ئيسپاتى ده كا، به نيته منيشه وه هه سانه وه بيكي تازهم بو پيک دئ له وه روه وه كه وا چه نديكى حاجى له خو يندنى وه خرابى نه وه خرا نه له گه ل ره وتى زيانى ريكتر دي ت... .

من لیڤه دا، که تا ئیستا ساغ نه بوته وه دهست نووسه که هی حاجی بی، به
 ریباریکی خه یالیدا شوین قسه و ئیحتیمالیک که له وه وه هل دهستی
 کتیبه که دهست نووسی حاجی بی، به لام با ئه وه ندهش بلیم بایی
 وردبوونه وه بیکی خیرا و سه ری بی که له نووسینه کهم کردوه و له گهل
 ئه و شاره زایی یه که همه له ناسینه وهی دهست نووسان دیته باوه رمه وه
 که هی حاجی قادر یکی سه ره تاکانی فه قییه تی، نهک سوخته یی بی، واته
 هی پیش «مستعدی». ئیمکان هه یه، به پیی باوه ریکی به په لهی خوم، ئه و
 ته رزه خه ته پیش که وئ و بی به و خه ته خو شه ی که له کتیبه که ی
 سیوطی دا ده دیتری هه رچه ند بوخوم هیچ حیسابیکی قه رار داده له باره ی
 حاجی قادر وه ناخه مه گومان به هو ی ری که نه که وتنی ده لاله تی ئه و
 کتیبه له گهلیدا، ده بوو ئه ونده ی گوتم هه ر بلیم له باره ی بوونی کتیبیکی
 ئه وتو که لی ده وه شیته وه تیشکی تازه و نه دیترا و بخاته سه ر چه ند و
 چونی سه رگوزه شتی حاجی قادر، به تایبه تی له سالانی هه وه لی ژیانیدا.
 لیڤه به پیشه وه گوتم خویندنی سیوطی له ته مه نی 45 سالی و 36 سالی له
 گهل هه موو وه خرانیک و دابرانیک که فه قی دوو چاری بی هه ر به
 ته مه نیکی یه کجار دره نگ له قه له م ده دری «به تایبه تی 45 سالی» چونکه
 سیوطی له کتیبه مه یله و سه ره تای ناوه ندی خویندنی فه قییه تی دی،
 به لام ئه گه ر مه علووم بکری، به شایه دی ئه م کتیبه ی تازم باس کرد،
 حاجی له ته مه نی بیست سالی دا هیشتا هینده ی نه خویندوه خه تی
 خوش بی وه یا بی به شاعیریکی چه سپاو ئه وسا ئیشکالی کتیبه که ی
 سیوطی له خووه ده چیته وه، گوته ی شیخ ره حیمیش ده رباره ی شاگرد
 بوونی حاجی لای وه ستای ئیمه نی دروو باشتر جی خوی ده کاته وه له
 قه ناعه تی خوینه ر. من تا ئیستا بوم ری که نه که وتوه نووسینه کانی حاجی
 به سه ر سیوطیه وه له گهل ئه م کتیبه بده م به پسپوریکی خه ت ناس تا
 بریاریکی قه تعی لی وه رگرم و پرسیاره که یهک لا که م، به لام ئه مه
 قه رزیکه به سه ر شانمه وه هه ر ده بی بیده مه وه به خوینه ری کورد و
 ته سلیم به میژووی که مه وه. ئومیده ده که م له م کاره دا زور دوانه که وم،
 هه ر کاتیکیش گه یشتم به ئه نجامیک ئیزافه ی تو مارخانه ی میژووی حاجی
 قادری ده که م. تا ساغ کردنه وه بیکی یه کجاره کی وا داده نیم ئه م کتیبه

وجوودی نیه و چ حیسابیکی بو ناکهم. ئەمیش وهک پرسیارهکهی حاجی قادری شیخ وهسانی و ههبوون و نهبوونی شیعی ئه و له دیوانهکهی حاجی قادری کویدا. ئەوهی راستیش بی ساغ بوونهوهی خهتی ئەم کتیبه بهلای حاجی قادردا زیاتر له گهڵ نامیلکهکهی مهلا عهبدوپرهمان دژ دئ، به نیهت بیر و باوهری منهوه تعدیلاتی زور گهوره پهیدا ناکات.

ئهمه لیڕه دا گوتم و به تهمام بیکهم شتیکی ناچاریه، جیگر(بدل)ی نیه بهلام ئەگه ساغ بیتهوه کتیبهکه دهسنوسی(حاجی)یه، زور به ئاسایی ریک و گونجاو دیت له گهڵ دیمه نیکی زیده بهرچاوی ئەدهبی(حاجی) له دوا پوژانی ژیانیدا. با بزانی چوون؟

به عادهت شاعیر که له زوریکهوه دهستی کرد به شیعدانان هیژ و توانای بوژی له ناوهراستهکانی عومریدا دهگن بهو پهری گهشهکردن، نهخیک دوا ناوهراستی عومری دهست دهکا به سه ره ولیژ بوونهوه. له تهمه نی پیری و بی تاقهتی و کهم هیژیدا ئەو شاعیره ی له گهنجایه تیهوه شاعیر بووبی به دهگمهن نه بی شیعی به هیژی بو داناندرین، وهک ئەوهی که بللی بورکانی نهفس و گیانی له تهقه و تهقینهوه دهکهوئ و بههوی درێژخایاندنی بهکارهیانی ئەو بورکانه هه ره له گهنجایه تیهوه تا دوا ناوهراستهکانی تهمه نی. بی گومان ئەم دهستوره بیژوک(شاذ)ی تیدا ده بی به لام ده شی بایه خی پی بدری، واش ده زانم ئەگه ره له بهر تیشکی ئەودا دیراسه ی شاعیرییه تی چند شاعیریکی ژیان زانراو بکری، راستی دهستوره که خو بسه پی نی. له م

تی بینیه وه که سهیری شیعه رکانی حاجی قادر بکهین زور به ئاشکراییه دیته بهرچاوی هه موو ئەدیبیک و شیعر دو ستیک که وا هه لبه سته کانی حاجی له دوا پوژانی ژیانیدا له جووری هه لبه سته ی هه ره به هیژی حاجی حیساب ده کرین. من لیڕه دا به هارییه کهی ناکهم به به لگه ی رایه کهم چونکه نازانین له چ تهمه نی کدا هونیوه تیه وه هه رچه ند مه علوومه له ئەسته مبوله وه کردوه تی به دیاریکی نه مری سوژ و گری نیشتمانیه وه ری، شیوه نه که ی بو(که یفی)، ئەویش ناکهم به لگه چونکه تهمه نی 60 سالی (له و روه وه که له سالی 1300 ی کوچی هونیوه تیه وه، به پی لی کدانه وه ی من

که حاجی له «1240» دا هاتبیتته دونیا دهبی تمهنی 60سال بووبی) بو شاعیریکی وهک حاجی به تمهنی بی هیزی و کهم تاقهتی دانانیم ، بهلام چ دهمهتهقه له وهدا پهیدا نابی که بلیم نامهکهی بو باپیرم له عومریکدا نووسیوه بهه موو حیسابان هی پیری و بی هیزی بی، بهلگهش لهمه دا شیعرهکانی حاجی خویانن :

سهر و ریشم سهراپا بوته لوکه
 به شهو ههمرازمه پشمین و کوکه
 له بهر پیری نه وهنده بی حواسم
 دهلیی ئهرکانی ئیسلامی ئیناسم (2)

به چاویکی ورد و نه دیبانه سهیری ئهم نامهیه بکهیت لیت پروون دهبی دهسهلاتی حاجی قادر له و کاته دا له توقه لهی سهری بویریدا بوه ، پرهنکه راست بی بلین ههرگیز حاجی قادر له وه هیژایتتر نه بوه، نه گهر نه مهش نه لیین خو ریمان ههیه بی دوودلی بلین ههرچی ئاکار و نیشانهی بی هیزی ههیه له وه ههلبهسته دا تارماییشیان نایبته بهرچاو. جا نه گهر ساغ کرایه وه که وا ئهم کتیه خهت ناخوشه ی باسی ده کهم ده سنووسی (حاجی)یه و شیعره فارسیه بی هیزه کانش ههلبهستی ئهون و بهمه دا سه پاندمان حاجی به درهنگه وه بوته شاعیر و خه تخوش ، ئا ئهم دوزینه وه مان ده گونجی له گهل بهرده وام بوونی هیز و توانای بویریتی حاجی تا دوا روژه کانی ژیانی یا خود ههر نه بی تا تمهنی پیریکی راسته قینه. وا ده زانم ئهم دوزینه وه ش شتیکی بی نرخ نه بی...
 نه و جا با بلکیینه وه به ئه سلی باسه که و ههنگاو هه لیین له گهل حاجی به ره و قوناغی دوا ی پله ی فه قییه تی ، پیکه وه دو عا خوازییک بکهین له کوئی بو سه فه ره که ی باله کاتی و لاجان و سابلاغ و دهور و

---

(2) بو تیگه یشتنی واتای وشه ی (ئیناسم) بگه ریوه بو لاپه ره ی 106 و دواتر له به شی یه کهم.

بهري بيٽووش و شوينه‌كاني تری کوردستاني ئيران، بهم سه‌فه‌ره‌ش لاپه‌رپيئي نوئ و پان و به ته‌فسيل له ژياني حاجي بکهينه‌وه بو چاوی سرنج و بيخهينه به‌رخامه‌ی ميژوو تاكوو له‌وه‌نده دهنگ و رهنگه کهمه‌ی که ليی ماوه‌ته‌وه تابلوييک ريک خات و نه‌خشه‌ييکي تيڊا بکيشي دروشي حه‌قيقه‌تي ئه‌و رووداوه بپاريژي.

حاجي قادر که‌ی بو ئه‌م گه‌شته له کويي به‌ده‌ر که‌وتوو؟ له‌م گه‌شته‌دا چه‌ند ماوه‌ته‌وه؟ کوي و کوي گه‌راوه؟ چي خویندوه؟ که‌ی بو کوي گه‌راوه‌ته‌وه؟ سه‌رجومه‌ی به‌سه‌ره‌هاتي له‌وه‌گه‌شته‌دا چي و چون بوه؟ نيژيکه بلیم شهرم ده‌مگريته‌وه که ناچارم دان به‌وه دا بينم ئه‌م پرسيارانه‌ش سه‌ر و سو‌راغيان نيه وهک زورينه‌ی پرسياران ده‌رباره‌ی حاجي. به ليکدانه‌وه و به‌راودي کردن نه‌بي ريگه‌ييک ده‌ر ناكري بو تاريکستاني پرسياره‌کان. له هيچ رووپه‌ره‌ی يهک له‌وه‌کتیب و ناميلکانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستاندان که‌م و زور ئيشاره‌ت نيه ساليک ده‌ست نيشان کا بو سه‌ره‌تاي گه‌شته‌که و يه‌کيکيش داني بو کوتاييه‌که‌ی ، يا خود شتيک بگيريته‌وه له سه‌رگوزه‌شتي حاجي به دريژايي ساله‌كاني خویندني. هه‌روهک کتيب و ناميلکه‌ی کون و په‌راويژه‌کانيان خاموشن له عاست ئه‌م پرسيارانه‌دا ، تيکرای چاوگی نووسراوی نویش که ناوی حاجي دين و له باره‌يه‌وه ده‌دوين و پيوه‌ی خه‌ريکن ئه‌وانيش له‌وه‌پرسيارانه بي ده‌نگن و ورته‌يان له‌به‌ره‌وه نايي. هه‌ر هينده زانراوه و گو‌تراوه و ده‌گو‌تريته‌وه حاجي چوه بو باله‌کاتي و هه‌ندئ شويني کوردستاني ئيران و خویندني لي کردوون و گه‌راوه‌ته‌وه کويي به‌لام هه‌رچي وشه‌ی وهک « که‌ی، کوا، چون، چه‌ند، کوي؟ » هه‌يه و پييان ده‌لين « ناوی پرسيار - اسم الاستفهام » هيچ وه‌راميکي ريک و پيک وه‌رناگرنه‌وه. سه‌ير ئه‌وه‌يه وهک سه‌رگوزه‌شته هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی چووني « امروء القيس » بو ناو رومه‌کان و زه‌هر خواردوو کردن و مردني له گه‌رانه‌وه‌يدا، که هه‌مووی زاده‌ی خه‌يالي حيكايه‌ت خوانان ، بو حاجي و گه‌شته‌که‌ی ، که رووداويکي راسته ، به دروش شتيک ريک نه‌خراوه هه‌ر نه‌بي خيره‌ومه‌نديکي حيكايه‌تخوان له وه‌کاله‌تي « امروء القيس » به‌ره‌و روم هه‌لبه‌ستيکي ريک خست و گو‌تي :

بکی صاحبی لما رأی الدرب دونه

وايقن انا لاحقان بقيصرا
فقلت له لاتبک عينک انما
نحاول ملکا أو نموت فنعدرا

ديسانه وه به خيړی خوۍ له گهړانه وهيدا، پيش مهړگی ، ئەم دوو
به يته شي بو رپک خست :

أجارتنا ان المزار قرحب
وانی مقیم ما اقام عسیب
أجارتنا ..... هناد

و کردی به بهندی لاواندنه وهی، به داخواری قافییه «عسیب» یشی کرده
گورستانی تهرمه کهی، به مه دا رپ و شوین و ناو نیشانیکی ساختهی قوت
کرده وه، وهک ئالای دروزن به سهر هندی قهبری مه وهوممه وه، له لانی
خویه وه پاراستنیکی شوینه واری « امروء القیس » بکا. کاشکی بو حاجی
قادریش دروزنیک رووی خوۍ سپی کردبایه وه به گپړانه وهی چند
خه به ریکی ئەو گه شته ی. سهد خوۍ بو «نالی و که یفی» ش خه به رسازان
چند سهرگوزه شتیکیان رپک خستبا و تارماییه کی ئەسته مبولیانی
خستبا به رچاوی پشکنه ره وه. وا ده بی خه به ری دروست کراو راستی به
دهسته وه ده دا بی ئەوه خه به ره که مه به سیشی بو بی چ راستیان به
دهسته وه بدا. خو ئەوه ندهی میژوونوس له ئەفسانه سوود وهرده گری بو
گه یشتن به راستی، رهنگه هر هنده سوودمه ند بی له خه به ری راستی
پاته وپات. به نمونه ده لیم کتیبه که ی

Gods, Graves and Scholars

باسی زاناییکی ئارکایو لوجی ده کا که له رپی ره زمه ئەفسانه ییه کانی
ئیلیازه وه گه یشته دوزینه وهی شوینی شاری «تهرواده».

لهو رووداوانه ی بی سهر و شوینن و مه علومات ده رباره یان زور که مه،
بولانی توپژینه وهی میژوویی، بونی خه به ری تیکه ل به درو سوودبه خستره
له نه بوونی هیچ خه به ری. ئەو خه به ره ی له نه بوویه وه رووداو هه ل
ده به ستی به ناچاری ناوی شه خس و جیگه ی حه قیقی دینیته ناو
حیکایه ته که یه وه ، چونکه خه به رساز درو یه کانی له ده وری جیگه و
شه خسی هه بوو دا ده ته نی ، به زه حمه ت بیری بو ئەوه ده چی شه خس و

جیگەش بخولقیڤینی ، لەبەر زۆر هۆی سەر بە دەسەلاتی هونەری و هیزی
 تصویرەووە که ئیره جیی لیدوانیان نیه بەنموونە دەلیم کتیبە ناودارەکهی
 «مەلا سەمەدی مەرگەیی» درۆی میژوویی یەكجار گەورە تیڤایە وەك
 ئەوەی که «خالد بن الولید» سەرلەشکری ئەو سپایە ئیسلام بوە که
 کوردستانی عێراق و ئیرانی گرتووە. لەگەڵ ئەمەشدا تۆپوگرافیا ییکی
 ناوچە کۆیی و مەرگە و بیتوین و دیوی پزدر نیشان دەدا ئەوەندە لە
 گەڵ راستی پیک و دۆستە لایەنی درۆی میژووویت لە هەندێ خەبەرانی
 حیکایەتە که لە بیر دەباتەووە. دروستی تۆپوگرافیا که وا لە مەروڤ دەکا
 بێتە سەر ئەو باوەرە که وا هەرچەند دیاردانی «خالد» بە سەرکردە
 سپای مسلمانان درۆییکی بی دەمەتەقەش بی ، رەنگە جەنگەکان و
 پروداوەکانی باسیان دەکات راست بن ، یا لە راستی نیژیک بن با
 سەرەکی سپای ئیسلامیش «خالد» نەبووبی یەکی تر بووبی.

بەو پێیە ئەگەر سەر و شوینیک هەبا لە گەشتەکهی حاجی قادر بە
 سەر زمانانەووە یا لە ناو حیکایەت و سەرگوزەشتان دا، با درۆشی تیڤا با
 رەنگ بوو ئەوەندە راستییە لێ وەرگیری که ماندوو بوونی بەدوا
 داگەرانی پشکنەر و تۆزەرەووە بیڤی. با ئەوەش بلیم حیکایەت خوانیکی
 سەد سال پیش ئیمروکە درۆییکی هەلبەستبا ترسی ئەوەی لێ نەدەکرا
 درۆکانی ببن بە سەرچاوەی فەلسەفە و باوەرپی درۆ و ئەفسانەیی وەك
 ئەوەی که سیکێ خویندەوار بە نیازی فیڵ لە خەلق کردن زللەیی فکری بە
 دل و میشکان بگا.

بەداخەووە ئەو تەرزە سەرگوزەشت و حیکایەتانه لە کم که مترن. ئەوەی
 راستی بی یەکیک لەو نووسەرانهی دەربارەیی حاجییان نووسی بی و من
 نووسینەکانم خویندبیتەووە خۆی لەو لایەنەیی زەرفی ژیان و فراژی بوون و
 بزووتنەووە هەست و شاعیریەتی حاجی نەگەیاندووە ، وەك بلپی بە
 لایانەووە جوړی ژیان و رابواردن و خویندن و هەلستان و دانیشتنی چ
 پەيوەندیکی نەبووبی لەگەڵ هەلقولین و تەقینەووە ویزدانی. یا لەبەر
 ئەمەیی که کەس خۆی ماندوو نەکردووە بە هەلدانەووە و تیۆەرمانی
 لاپەرەکانی دەفتەری سەرگوزەشتی حاجی ، یاخود کارەکهی زۆر سەخت
 هاتۆتە بەر چاوان ، یاخود لانی نیشتمانپەروەری حاجی ، لە نەزەر

نووسهران ، ههموو لایه‌نیکی دیکه‌ی شار دۆتته‌وه و بایه‌خی پئی نه‌هیشتوه: حاجی قادره و بوه به یه‌که‌م بویژی کوردایه‌تی ئیتر چ لزوم هه‌یه به زه‌حمه‌تی بی لزوم له‌و ئه‌رکه نه‌فه‌س بره‌ی دۆزینه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شتیکی بی سه‌ر و شوین.. هه‌رچۆنیک بی نه‌مدیت نووسه‌ریک خۆی به‌و لایه‌نانه‌وه خه‌ریک کردبی له‌ که‌ین و به‌ینی حیکایه‌تی حاجی قادر که من بۆیان به‌ په‌رۆشم ، نه‌خیر شه‌یدام. نه‌ختیک ، به‌لام زۆر که‌م و به‌ شکلیکی سه‌ره‌تایی و بی به‌لگه‌ی مادی و زیهنی و قوول بوونه‌وه ، له‌ سه‌ره‌تاکه‌ی «دیوانی حاجی قادر ، چاپی هه‌ولیر، سالی 1969» سه‌رگوزه‌شت و به‌سه‌ره‌اتی حاجی ده‌خوینیتته‌وه ، لابه‌لایی و به‌ په‌له ، باسیکی گه‌شته‌که‌ی باله‌کاتی و کوردستانی ئیران ده‌کا که ئه‌گه‌ر هه‌مووی باوییه سه‌ر یه‌ک له‌ دوو سی دیر تیپه‌ر ناکا. نه‌وه‌ک که‌مم گوتبی با بلیم «دوو سی لاپه‌ره» له‌ جیاتی دوو سی دیر.

پشت گوئ خستنی به‌سه‌ره‌اتی شاعیر یا هونه‌رکار یا زانا با هه‌ر که‌سیک که‌ ببیته‌ بابه‌تی باس کردن و له‌ سه‌ر نووسین ، تاریکاییک دادینی به‌سه‌ر کاکلی مه‌وزووع هیچ شتیک نیه‌ وه‌ک چرا بی په‌وینیتته‌وه. به‌سه‌ره‌اتی ژبانی مرۆف ئه‌و چرایه‌یه مرۆقه‌که‌ و به‌ره‌م و خه‌بات و چاکه‌ و خراپه‌ی روون ده‌کاته‌وه و نرخ‌ی راسته‌قینه‌ به‌ هه‌موو سه‌ر و به‌ریکی ده‌دا ، که‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ نه‌بی وه‌یا پشت گوئ بخری له‌ کوئ چرا ده‌خوازیتته‌وه راستی روون کاته‌وه. به‌سه‌ره‌اتی هه‌رکه‌س زمانی واقیعی یه‌و که‌سه‌یه شایه‌دی بی درۆی لی ده‌داکه ئه‌و زمانه‌ بی‌ده‌نگ کرا کوا زمانیکی وه‌ک ئه‌و به‌ ده‌نگی بینین و راستی لی وه‌رگرین؟ زمانی راستگو که‌ سکوتی کرد یا خود سکوتی پئی کراهی درۆزن به‌ ده‌نگ دی به‌ خۆی و هه‌موو چه‌کی له‌سه‌ر خۆ کردنه‌وه و خه‌لق به‌ درۆ خستنه‌وه‌ی. من که‌ ئه‌مه ده‌لیم بۆیه‌ی نالیم گله‌یی و گازانده‌ بکه‌م له‌و نووسه‌رانه‌ی خۆیان له‌ سه‌رگوزه‌شتی حاجی نه‌گه‌یانده‌وه ، راستییکه‌ و به‌یانی ده‌که‌م. به‌هیچ جوړیکیش بی‌ده‌نگی وان بو خۆیان و نووسینیان نابیتته‌ به‌ ده‌نگ هینانی زمانی ناراست: ناراستی له‌و کاته‌وه ده‌ست پئی ده‌کا که‌ به‌ ئانقه‌ست راستی ون بکری یاخود بگوژری. ئه‌م کاره‌ش له‌ دوا‌ی بی‌ده‌نگی

نووسه ره كانه وه دئ نهك له عهینی سكووته كه وه، خهلقى ديكهش دهيكهن نهك ئه و نووسه رانه كه بیدهنگ بوون.

وا ده زانم نووسه ره دلسۆزه كان كه خویمان له بهسه رهات و شی کردنه وهی زهرف و تاوی پرووداو و خویندن و تهگه ره کانی ژیانی حاجی نهگه یاندوه له بهر زۆر هوئی گرنگ بوه كه ئەمانه ههندیکیانن :

یه کهم ئه وه یه سه رچاوی زانینی پرووداوه کانی ژیانی حاجی ، یاخود زهرفی ژیانی به جوړیکی گشتی ، یه کجار کهم ه، ههندی جارانیس هه ر نیه. که سه رچاوه ی زانراویش نه بوو دۆزینه وه ی هی نهیینی زهحمه تیکی وای تیدایه به کهم کهس هه لده گیری.

دوهم: نووسه ریکی کورد پهیدا نابئی دهسه لاتی دارایی بایی ئه وه بکا چه ند سالان عه ودالی دۆزینه وه ی راستی بئی له و سه ر و بهری ژیانی حاجی قادر. گوریسی نووسه ری کورد به یه ک لایی ناگاته وه...

سییه م: دامان نا دهسه لاتی مادی و داراییس هه بوو ، که نیه ، کوا ئه و ئازادییه بو کوردیکی عیراقی که توژینه وه ی پیویست بکا له باره ی ژیانی حاجییه وه له کوردستانی ئیران و له ئهسته مبول دا. سه د جارن «حسنى نیه» ی خوئی ئیسپات بکا له و کارهیدا هه ر ده بیته وه به قاره مانی ئه و چیرۆکه که گوئی تا من ئیسپاتی ئه مه ده کهم که ولم ده چیتته ده باخانان، بو نووسه ری کورد دوو سی ده باخانه نهک هه ری هک.

چوارهم: په له کردن ، په له کردنیکی دروست و پیرۆز ، بو سوودوه رگرتن له هه لبهست و بیر و فهلسه فه ی حاجی: دیاره که نووسه ر خوئی گل دایه وه بو دهست هینانی مه علووماتی ته واو له باره ی پرووداو و بهسه رهاته کانی حاجی ده بیئ ساله ها خه ریکی بهدوا دا گه ران و بهراورد کردن و به یه کدی گرتن بئی تا ده توانی دیراسه بیکی قوول و فراوان به رهه م بیئی. رهنگه بیر له وهش بکاته وه که تیپه رینی کاتی وا دوور و دریز سه ر بکیشیتته وه

بۆ بەسەرچوونی کژى سوود وەرگرتن لە پەندەکانى حاجى قادر و زەرفى وەها دروست ببى پېويستى بە فەلسەفەيىكى تازەتر بى. لىرەدا قسەيىكى خۆم دەترىنجيئەمە وە ناو ئەم چاوپيڤداخشانە و دەلیم «كەس ترسى بەسەرچوونی کژى فەلسەفەى حاجى نەبى» جارى گەليک زوہ بۆ ئەو بەسەر چوونە: ھەویری کورد زۆر ئاوخوازی.»

پيئەجەم: کەم و کوورپی و ناتەواوی ، کە ريگە لە خەلق بەگورپی و فریویان نەد ، نابيئە ھۆی زیان بەخشین لە نووسیندا ، ئەوئەندەى دەنووسری کەمیش بى سوودیک ھەر دەبەخشی.

بە دوا ئەمانەدا وردە ھۆی یارمەتى دەريش کارى خویان دەکەن لە خیرايى کردن ، وەک ئەوہى مروّف حەز دەکا بەرھەمی بکەويئە بازارەوہ ، یا خود پيئە دەستی بکا لە خزمەتى گەل ، کە ئەمانە ئارەزووی بى عەيبین و لە خاوەنيان بە داويوہ ناکرين.

خۆ ئەوہى راستى بى منيش تا رادەيىكى گرینگ گويم نەداوئەتە تەواوی: گەليک کە لەبەرى زل ھەيە لە نووسینە کەمدا بۆم پىر نابيئەوہ. ھيچ ترووسکەيىکيش ديار نيە ، بەو نزیکانە ، ريگەيىک دەرکەم بۆ وە دەست ھيئانى مەعلووماتى ئەوتۆ کە لەبەرەکانم بۆ پىر کاتەوہ. ناچارى خستميە سەر خۆ فریودان بەوہ کە ھەندیک خزمەت چاکترە لە ھيچ. سەرپرای خزمەت ، ئەو ھاندەرانەش پاليان پيوہ نام کە لە پيئەشان باسەم کردن وەک ئەوہى کەمتاکورتىكى ماعلووماتەم دەربارەى حاجى ، ئەگەر نەينووسم ، وردە وردە ھەمووی دەفەوتى. 20 سال پيئە ئيستا زۆر شت ھەبوون ، لە ھەلبەست و پرووداوی سەر بە حاجى قادرەوہ پترم لى دەزانين ، تيپەرينى کات لە يادى سريەوہ. لەو ھيئەدە مەعلووماتەى کەوا لام ھەبوو و بۆ خۆى لە چاوە سەرجمەلەى بەسەرھاتى رۆژگارى حاجى يە کجار کەم بوو ، بەشيکی زۆريم لە دەست دا. کەواتە بەر لەوہى لە دەست بچى تۆمارکردنى بوو بە واجيب. وەک ليرەش بە پيئەشەوہ گوتوومە ، لەبەر ھەمان سەبەبى زيئە کەمى مەعلووماتەم دەربارەى حاجى دەبى وەک زانای ئاسار لە نيگا و نيماى ھيمو بەسەرھات و پروودا و ميژووی کەسان و ھەلوئىستەکانى پەيوەنديدار لە

گەل حاجی سوود وەرگرین ئەگەر ئەمە نەکەین دەبی واز لە تەقەللا
بئین.

وادەبی مروۆفی بی تالە لە مەیدانیکی تەسکی ژیانی دا بەخت فریای
دەکەوئ. سەرگوزەشتی حاجیش کە زۆری ونە و لە بیران چۆتەو، وەک
بەختی ئەو مروۆفە بی تالە، لە کەلینیکی تەسکەو پەرشنگە تالە
پۆشنایی بو دارپۆژی. سەبارەت (3) بەو پوودا و میژوو تۆمار کرا و هەن
ناوناو لەگەل ژیانی حاجیدا پەیوەندیان هەیه، لە گوێرە زانراوی
خۆیان ئەو نەختە ژیاوەی حاجیش ئاشکرا دەکەن.

گەشتەکە حاجی لە بالەکاتی و کوردستانی ئێران یەکیکە لەو
پووپەرانی دەفتەری سەرگوزەشتی حاجی کە بە هۆی زانیاری لاوەکی
بی شوبهەوە بتوانین چەند دێرپۆکی لی بخوینینەو. دیوانەکە حاجی و
هەندیک لەو پەراویزانە بە دەوری «متن»ی کتیبەکە سیویدای حاجی
خۆی نووسیویتی، ئەوانیش لە لای خۆیانەو یارمەتیمان دەدەن بو پیک
هێنایی نەخشەییکی گشتی ئەم گەشتە کە وا هەرچەند
پووپۆ «مساحە»ی پانی تیدا دەمیێ بە تاریکی و نەزانراوی، دیسانەو
دەکەوێتە ناو جەزێکی واو هەر دوو سەری گەشتبێتەو یەکتەر. میژوو و
پووداوی زانراو لەگەل دیوانی حاجی و کتیبەکە سیویتی سنووری بی
پچرانەو بە دەوری نەخشە ئەم گەشتە دا دەکیشن و سەرەتا و کۆتایی
بو دیاری دەکەن.

پەنگە زۆربەیی خوینەرەن وەک من بزانی گەشتەکە حاجی لە کوپۆه تا
بالەکاتی و سینگۆرە و گەرووی شیخی لە گەل باپیرم، حاجی مەلا
عەبدوللا دا بو ئەم پووداوە گومانی تیدا نیە: بو زانیی ئەم راستییە

---

(3) وشە «سەبارەت بە...» واتاکە ئەو یە کە بلی «سەبەب بە فلان شت» نەک «نیسبەت بە فلان شت» وەک
زۆربەیی نووسەرەن بەکاری دین. لە فولکلۆر بەند هەیه دەلی: «سەبارەت بە تۆ من لیڕە بەندم» واتە سەبەب بە تۆ
نەک نیسبەت بە تۆ.

پېويست نيه به مه علوماتي تايبه تي ، نامه كه ي حاجي بو باپيرم له م
روه وه شايه ديكي قه تعييه:

به بيري دي زه ماني پروينه بالهك
به پي خاوسي نه كه وشم بوو نه كالهك
وه ها بوو درك و دار و شاخ و باري
وه كوو مه خمه ل بوو نه رمي يانه خاري

كه چووينه سينگوره سينه م گري به ست
وه كوو «قه نديل» ي سه رگه ردان وه كوو مه ست
ده لني ئيستا هه واري گورگ و شيران
وه كوو قه لبي هه سوودي توئه ويران
چكاوه ئاوي پرژ و گوله شيني
نه ماوه هه ر له كوتر تا شه هيني
«گه رووي شيخي» له لوقمه ي كوچ باران
موعه پررايه ميسالي روزه داران

حاجي قادر و حاجي مه لا عه بدوللا سه رانسه ري ئه و شوينه يان پيو اوه و
خويندن و رابواردن و هاتوچويان تي دا كرده . باوكم و مامم باسيان ده كرد
جاريكيان له هاوينه هه واري چناروك ، كه به شيكي زوري ولاته
شاخاويه كه ي باله كاتي و قه نديل و ئه و ده ور و به ره ي له دووره وه لي
دياره ، حاجي مه لا عه بدوللا له سالاني دوايي عومريدا له ريچكو له بيكي
به ره و «سوولي پاشا» روييوه ، كو سپيكي له پيش هه نگاويدا بوه ، و ابزانم
كو سپه كه هه ر ماوه ، به جو ريكي مه يله و نار هه ت و به يارمه تي
خه لقه كه ي له گه لي بوون لي سي سه ركه وتوه : هه لوه ستيك ده كا و ئاورپك
له شاخه كاني قه نديل و باله كاتي ده داته وه ، ده ستيكيان بو دريژ ده كا و
به چاوي ته ره وه ده لي «ئو هه موو شاخ و داخ و هه له ت و په له ته م به
پيان كوتا وه ته وه و ئيستا له و كو سپه سه ر ناكه وم». شوبه ه نيه له وه دا
مه به سي گه شت و هاتوچو لي كردني ئه و روزه گاره بوه كه له گه ل حاجي
قادر به يه كه وه بو خويندن كر دوويانه .

بهلام ئايا كه ئەم راستییەمان زانی چ یارمەتیمان دەدا بۆ زانینی
رۆژگاری ڕوودانی؟ دەزانین كەى بوە؟ تۆ بلیى له هیچ لاییکهوه تیشكێك
بیت و نهختیک له تیری و خەستی تاریكایی دەور و پشتیمان بۆ كەم
كاتەوه؟ خۆشبهختانه من هەندیک لهو تیشكه شك دەبەم وهك «لایت»ی
ئۆتۆمۆبیل شەقامی شەورۆییمان ڕۆشن كا .

میژووی بی گومانی ڕووداوی دیکه هەیه نیسبەتی لهگەل ئەم گەشته دا
وهك نیسبەتی شەموه له گەل یهك شەمو دا . بهپیی ئاگاداری و
شارەزایی خۆم كه به هۆی نیزكیم له سەرچاوهی هەندى مه‌علووماته‌وه
بۆم په‌یدا بوه ، سرنجی شەخسیم یارمەتی داوم بۆ دەلالەت لی وه‌رگرتنی
، چەند به‌لگه‌ییكم بۆ ڕوون بۆتەوه ئەوه دەسه‌پینن كه ئەم گەشته و
خویندنه له دواى مەرگی حاجی به‌كرئاغا بوه نهك پیشتەر .

به‌لگه‌ییك له جەرگه‌ی كرده‌وه‌ی خودی حاجیه‌وه هەلده‌ستی و بوخۆی
به‌س بی بۆ سه‌لماندن و سه‌پاندنی ئەم لایه‌نه ئەوه‌یه كه چوار
به‌یته‌كه‌ی میژووی مردنی حاجی به‌كرئاغا به سەر كیله‌قه‌بره‌كه‌یه‌وه ،
وهك لی‌ره به‌ پیشه‌وه گوتمان هەلبه‌ستی حاجی قادن . پیی ناوی من بلیم
له خۆوه دیاره ئەم چوار به‌یتە‌ی سەر كیله‌قه‌بره‌كه له دووره‌وه به‌ دیاری
نه‌هاتوون بۆ كۆیی ، چونكه ئەگەر حاجی بۆ خۆی له كۆیی نه‌با ئەوه‌نده
شاعیره‌ی تی‌دا هەبوون پیویست به‌وه نه‌هیلن شیعر له دووره‌وه بی‌نن وهك
دەرمان بۆ نه‌خۆش .

لی‌ره به‌ پیشه‌وه(4) گوتومه میژووی مەرگی حاجی به‌كرئاغا له رسته‌ی
كۆتایی به‌یتی چواره‌مدا دەرده‌كه‌وی كه «واتانی ثنین محمد» ه و «1270»
پیک دینی . ئەم ساله‌ ده‌هه‌ستینه به‌رامبه‌ر «1853»ی زایینی . كه‌واته له‌وه
ساله‌ی «1270»یه‌دا حاجی قادر له كۆیی بوه . ده‌مینیته‌وه ئەوه ساغ
كه‌ینه‌وه مردنی حاجی به‌كرئاغا پیش گەشته‌كه‌ی حاجی قادر بوه و له
رپكه‌وتی سه‌فه‌ریكى به‌ره‌و ماڵ نه‌بوه كه حاجی قادر له ده‌می مەرگی
حاجی به‌كرئاغا دا له كۆیی بوه . هەر ئیستاكه به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی چەند
دی‌رپکی لی‌ره به‌ دواوه ئەم راستییه‌ت بۆ ڕوون ده‌بیته‌وه .

---

(4) بگه‌رپوه بۆ به‌شی یه‌كه‌م .

حاجی به کرناغا خالی باپیرم بوه ، نهک خالیکی عادهتی کهوا رهنگه له گهل خوارزایدا بی باک و کهمتهرخم بی وه یا خوارزا له عاست ئه ودا بی پهروا و سۆز بی: راستی بی گهرد ئه وهییه حاجی به کرناغا خوش ویستنیکی بی ئه ندازهی بوه بو باپیرم، له موقابهلهدا باپیریشم ئه وپه ری سۆز و ریژی هه بوه بو خالی. به جورئ دائیمی و پۆژانه ئه و خال و خوارزایه یه کدیبان دیوه و له مهوزووعاتی زانست و ئه دهب و توویژیان بوه. یا له دیوه خانهی حاجی به کرناغا یا له یه کیک له دوو مزگه وته کهی جهلی زادان مه جلیسی زانست و ئه دهب ئه م دوو مروقهی کو کردوته وه. له مه شدا سهیر پی هاتن پهیدا نابی. وانه با سهیر بوو (5).

(5) مناسبی ئه م جینگه یه سه رگوزه شتیکی ده گێرمه وه هه م په یوه ندی میانی خال و خوارزا به یان ده کا هه م نمونه یه که له جورئ و توویژیان نیشان ده دا.

باپیرم بو کوپ و کهسی خو ی باس کردبوو، بهر له وه فیری فارسی بی حاجی به کرناغا زورجاران پی ده لئ خوارزا تا فیری فارسی نه بی دل م داناکه وئ. وا ریک ده که وئ، به پی گێرانه وهی باپیرم خو، جارکیان له یاری سی باز دا قاچیکی وه رده گه ری و چل پۆژان له ناو جی ده که وئ و گه ران و دهرس خویندنی بو ناکرئ. له و چل پۆژه دا هه ل وه رده گرئ که دهرس و ده وری نیه، خه ریکی خویندنه وهی ئه و کتیبه فارسیانه ده بی که له و سه رده مه دا باو بوون تا بناغه یکی مه حکه م له فارسی داده مزینئ. باپیرم گوتبووی ئه و قاچ وه رگه رانه م بو خیر وه رگه را و له شه رمه زاری ده ری چواندم. له دوا ی فیروونی فارسی ده که ویتته سه ر هه وه سی شیعر له بهر کردن و شه ره شیعرینه به فارسی له گه ل خالیدا.

جارکیان به ینیکی فارسی له خالی ده پرسیتته و، وازانم هی «سع» ی شیرازییه که ده لئ :

اینک عسلی دوخته دارد مگس نحل

شهد لب شیرین تو زنبور میانرا

حاجی به کرناغا هسیتیکی بالای هه بوه له فارسیدا له نیوان شاعیره کانی کوردی عیراق دوو سی شاعیری وه ک ئه و هه بوون هینده فارسی بزانی. تا قسه که م نه بیته داوا ی بی به لگه لی ره دا نمونه یه که له شیعی ده خه مه بهرچا، غه زه لکی «حافظ» ی ته خمیس کردوه ئه مه سه ره تاکه یه تی :

آوخ زهجر تو مرا خم شده قامت

پیدا شده در روی من از مرگ علامت

شاید نبرم حسرت رویت بقیامت

یارب سببی ساز که یارم بسلامت

بازآید و برهاندم از چنگ ملامت

ئه مه له ته خمیس ناکا، ده لئی هه موو شیعه که هی «حافظ». خولاسه حاجی به کرناغا داده مینئ و مه عنایکی بو نایی به سه لمیندئ. باپیرم ده لئ خاله مۆله تم دای تا هه فته بیک. دوا ی ئه وه ش هه ر بو ی ناکرئ واتاییکی مناسب ببینیتته وه، پاش چه ند جاریک مۆله ت پی ده لئ خاله تو نه زانی «عسلی دوخته» چیه ئیمکان نیه مه عنای به یته که بزانی. ئه و جا بو ی باس ده کا که وا له سه رده می عاباسییه کان فه رمایک دهرده چی هه رچی جووله که هه یه ، بو ناسینه وه یان ده بی پارچه قوماشیکی «عسلی» ئه وساکه هه بوه به سه ر شانیا نه وه بدروون، به و پییه ئه و پارچه عه سه لیه دیارخستنیکی بی حورمه تانه ی تی دا هه یه بو ئه و که سه ی به خویدا بدوورئ. که ئه مه زانرا واتای به یته که له خووه ئاشکرا ده بی.

باوه ر ده که م حاجی به کرناغا ئه وه ندی بلئی که یفی به وه هاتوه خوارزای ده ستی بالای پهیدا کردوه له فارسیدا.

بئی گومان له کاتی مه رگی حاجی به کرئاغا دا ده بئی باپیریشم وهک حاجی قادر له کویئی بووبئی، چونکه ناچیتته عه قله وه خوارزاییکی وهک ئه وه له سه ره مه رگی خالیکی وه ها مه زن و دلسوز دا له هه نده ران بووبئی و بو ساله های خویندن له وه ته مه نه ی دوارپوژانی ژیانی خالی لیی دوور که وتبیتته وه. جگه له م لایه نه باپیریشم له وه کاته دا ته مه نیکی وای نه بوه پیشتر چووبئی بو خویندن چونکه له مه رگی خالیدا تازه ده بوو به بیست سالی. به لئی چ شوبهه ناییتته دلّمه وه له وه دا که له کاتی مه رگی حاجی به کرئاغا دا باپیرم له کویئی بوه و هیشتا نه چوه بو گه شتی خویندن له گه ل حاجی قادر به یه که وه. نهک هر له وئی بوه و بهس: ده بئی ماوه بیکی ئه وتوش له دوا مه رگی هر له کویئی مابیتته وه بایی ئه وه بکا «ئه مین ئاغا» له شوینی باوکی دانیشی و که لینی ئه و پر بکاته وه. به عاده ت له پرووداوی وا دا خزمی نیژیک تیکرایان حازر ده بن له چهند و چونی دانیشتنی کور له جیی باوکی، ئه وساش بو حاجی به کرئاغا له حاجی مه لا ئه سعده ، دواي ئه ویش حاجی مه لا عه بدوللا ، خزمی نیژیکتری نه بوه بو کهین و بهینی وه ها حازر بوونیان پیویست بئی ، کوری هه ره گه وره ی ، ئه مین ئاغا 15-16 سالی بوه ، لیڤه به پیشه وه گوتمان تاعوون خزمی بو حاجی به کرئاغا نه هیشتبوو له هه ویژیان. که گوتیشم بهر له مه رگی حاجی به کرئاغا باپیرم ته مه نیکی وای نه بوه خویندن تییدا کرابئی له ده ره وه ی کویئی بویه بو خویندن باپیرم له گه ل حاجی له باله کاتی به «مستعدی» بوه نهک به فه قییه تی ، خویندن دریزه پی دراویشی که کردبئی له غه یری کویئی هر ئه وه بوه که له گه ل حاجی قادر دا کردوو یه تی.

که ئه مه وایی و بخریته سه ر به لگه ی یه که مه وه که شیعه ره کانی حاجی قادر خو یه تی ، گومان نامینی له وه دا سه فه ره که ی حاجی و باپیرم دواي مه رگو حاجی به کرئاغا بوه ، واته دواي 1270، با بلین ده ور و بهری 1271، ئاخو له بهرچی نابئی له 1271 به م لاوهرتر بئی؟ کئی ده لئی له 1272 دا نه بوه؟ هر خوم ده لیم نابئی دواي 1271 بووبئی چونکه له ژیانی مه علوماتی باپیرمدا گه لیک پرووداوی توولانی و دوور و دریزه هه یه له سه ره تای گه شته که وه تا 1275 پروویان داوه هر نه بئی چوارسالیکیان

خایاندوه. که متر له چوار سال جیی ئه و پرووداوانه یان تییدا نابیتته وه. ئه م ساله ی «1275» ه میژووی ژن هیئانی باپیرمه. له م چوار ساله ی پیشتتر دا داستانی پرسۆزی دلداریه که ی باپیرم و حه لیمه ی مه لا شیخ وه تمان پرووی داوه و له سی سالان پتر هر دوویانی به ده م ئومید و نه ومیدیه وه تلاندۆته وه تا سه ری گه یاندوه به نه ومیدی یه کجاری: دوا ی سه رکه شیه کی بیهووده ی پر له دل گه رمی و توران و ته قه للی ئیره و ئه وئ ، باپیرم ناچار بوه ده ست هه لگرئ له و ئاواته زله ی و سه ر دانویئ بو فه رمانی حاجی مه لا ئه سه ده ی باوکی و کچی حاجی به کرائی لی ماره بکری.

داستانی حاجی مه لا عه بدوللا و «حله یمه» ی «ملا محمد» ی شیخ وه تمان که مامۆستای باپیرم بوه له نه یئنی و ژیرپه رده یی ده رچوه و به سه ر هه موو زار و زمانانه وه (6) بوه ، عاتیفه یه ییکی ئه وه نده ش پاک له نیوانیاندا هه بوه نه باوکی حه لیمه شه رمی لی هاتۆته وه نه باپیریشم له که سی شاردۆته وه. باوکم ده یگیرایه وه که وا باپیرم تا دوارپۆژانی ژیانی ناوبه ناوه به چاوی ته ره وه ده ستی له سه ر دلی داناوه و گوتوته ی «ئییسته ش برینی حه لیمه ی تییدا یه».

ئهم چهند دیهرم له به سه رهاتی حه لیمه ی مه لا به زیاده وه نووسی بو خاتری ئه وه نووسینه که م نه بیته «برو بو خۆت بی پیوه». مه به ستم ئه وه یه هۆی ده ست نیشان کردنی 1271 که سه رهتای گه شته که ی حاجی و باپیرم بی ، به ده سته وه به م. ئه وه ی راستی بی ئه گه ر بۆم ساغ کرابایه وه که حاجی به کرائی له سه ره تاکانی 1270 مردوه حه زم به وه ده کرد بلیم گه شته که ش هر له و ساله دا ده ستی پی کردوه چونکه له گه لیک روه وه پینچ ساله ی میانی 1270 و 1275 له بارتر و گونجاوتره بو جی کردنه وه ی به سه رهاتی ژیانی باپیرم له و سه ر و به رده دا. له گه ل مندا سرنج بده ئه وه که وا دوا ی چهند سالیک له خۆش ویستن له کاتی فه قییه تی باپیرم له دیی «شیخ وه تمان» ئه وسا به ئومیدی خوازبینی

(6) به ده ست خۆم نیه چهندی حیکایه تی حه لیمه م به دلدا تی ده په ری ئه وه به یته ی فارسیم دیتته وه یاد :

حەلیمە گەراوەتەووە بۆ کۆیی لای باوکی ، که باوک رازی نەبوە ئەوجا دەستی کردووە بە تەقەللای رازی کردنی لە پێی رجاکارانەووە.. لە ئەنجامدا باپیرم کۆیە جی هیشتووە و ئاوارە بووە بەو نیازە که وا باوکی ناچار بکا بەمەترسی لە دەست چوونی کوری گەورە واز لە بەرھەلستی بێنی و حەلیمە بۆ بخوازی. لەو میانەشدا بەو خەریک بووە که ئەگەر باوک ھەر رازی نەبوو بە ھۆی یارمەتی خزمانی بیگەلاس و پزدەر بگا بە ئاواتی.. که دەزانی باوکی بە دوا دا دی ، پزدەر بەجی دیلی بەرەو کوردستانی ئێران بە نیازی «مەلاعەلی تورجانی» ، لە دەور و بەری سەردەشت باوکی دەیگاتی و دەیگێریتەووە بۆ کۆیی. بە قەناعەتی خۆم لەو چوونە بەرەو کوردستانی ئێران جازیبەییکی حاجی قادر کاری تی کردبێ و بۆ ئەو پراکیشابێ چونکہ حاجی ئەوسا لە کوردستانی ئێران دەیخویند. ھەرچۆنیک بێ سەرکەشی و ئاوارەبوونی بی سوود بوو و ھاتەووە کۆیی و دوا بەینیکی ، ھەرچەندیکی بووبی ، لەسالی 1275 کچی حاجی بەکر ئاغا لێ مارە دەکری. وا دەزانم ئەو ھەموو کەین و بەینە باشتەر لە (پینچ) سالاندا جی دەبیتەووە تا (چوار) سالان. خو لە راستیدا گوتە دەماو دەم لە پینچ سالانیش پتر باس دەکا بەلام ئیمکان نیە پتر لە پینچ سالان زەمانە کەوتبیتە میانی سەرھتای گەشتەکە و ژن ھینانەکە چونکہ نە ئیمکان ھەبە گەشتەکە پیش 1270 دەستی پێ کردبێ نە ژن ھینانەکەش لە 1275 دواتر کەوتبێ: نووسراو ھەبە ئەو دەسەپینێ کہ دوھ مندالی باپیرم لە 1278 بوە ، دیارە دەبی بەلای کەمەووە لە 1275 ژنی ھینابێ دەنا ناشی لە 78 دا بووبیتە باوکی دوھ مندالی.

لەم بریارانەدا کہ وا ھیندە بە دنیاییەووە دەریان دەبرم پراگەیانندی حالیکی ئاسایی دەکەم بە حەکەم ، قسە لەو نیە پروداویکی لە عادت بەدەر کہ ئیمە نایزانین وای کردبێ بەسەرھاتەکان پتر یا کەمتر لە پینچ سالیان خایاندبێ ، ئەمەش ئیحتیمالیکی کەس چ حیسابیکی بۆ ناکات تا لە کەلینیکەووە بەلگە سەپاندنی گوی قوت دەکاتەووە.

ئەوھە تا ئێرە لێ دوام بەسە بۆ پروون کردنەوھە مەبەس و قەناعەت ھینان بەووە کہ سەرھتای گەشتی فەقییەتی حاجی قادر لە گەل باپیرم

له دواى مه رگى حاجى به كرئاغا بوه ، ئيتري يا له كوٽايى 1270 يا له سه رهاى 1271 ده ستى پى كردوه .

ماوهى به يه كه وه بوون و به يه كه وه خويندى حاجى قادر و حاجى مه لا عه بدوللا له باله كاتى و شىخ وه تمان و ئه و ناوه له كه سه وه مه علووم نيه ، چونه تى رابواردن و جيگه جيا جياكانى تيدا خويندنيشيان هه روه ها بى سه ر و سو راغه . منيش له باره ي ئه م لايه نه وه شتيكى ئه وتوم نه بيستوه بو خوى ته نها شاره زمان كا به مه وزووعى تويزينه وه مان . به داخه وه سه رچاوه كاني خه به راتى سه ر به و كات و وه زعه ، كه جيلي پيش خو مان ، يه كيكيان به ر حه يات بيه هاناي ببه ينه به ر و دوو قسه ي لى وه رگرين ، كه سيكيشيان كه م و زور نووسيني له پاش به جي نه ماوه باسى هيچ باريكى لي ره به پيشه وه بكا تاكوو له نيوان تيكراي نووسينه كه تا بيه تيكي ئه و گه شته مان چنگ كه وي . تاكه هو يه ك مابى بو روون كردنه وه ي نه زانراوى و ناديارى ئه و باسه به راورد كردن و سرنج دان و زيه نكارى شه خسييه ، له گه ل ئه م خهريك بوونه ي شه خسيشدا هاويشتنه سه ر يه كي سه ر به و كات و وه زعه يه . لاي من بايى ئه وه ي ده نكه كفريتيك له ژووريكى تاريكدا هه لكه ي و دواى يه ك دوو چركه ي سه عات ليت بكورثيته وه ، خه به ريك و ئه سه ريك پهيدا ده بى ليى ده وه شيته وه ببیته ناوئاخنى ئه و گه شته و به تالاييكي كه م پر كاته وه له پانايى هيماى ئه و چه ند به يته ي سه روو كه له نامه كه ي حاجيمان هي نايه وه به نموونه بو راگه ياندى ماوه ي به يه كه وه بوونى ئه و و حاجى مه لا عه بدوللا له گه شتى باله كاتيدا .

له ديوانه كه ي حاجى قادر «چاپى هه ولير 1969» به يتيكى به هه له نووسرايه وه هه يه ، من راستييه كه ي ده زانم ، ده شى ببیته چاوگ بو وه رگرتنى فكه ريكي ته ماوى و ناته واو ، له هه مان كاتيشدا تيكرايى و گشتى ، له باره ي ماوه ي به يه كه وه بوونى حاجى و باپيرم و جو رى رابواردنيان له باله كاتى . وه ك لي ره به دواوه بو خوينه رى روون ده كه مه وه ، وه نيه له به ر زيه نكارى و وردبوونه وه ي مووقلئيش ، كه لاي يه كيكي ديكه غه يري من نه بى ، من له و به يته سووديكي ئه وتو وه رده گرم به كه س وه رنه گيرى ، نه خي ر ئه وه ي لي ره دا يارمه تى من ده دا رووداو و

بهسرهاتی ئهوتۆن پهیوهندیان لهگهڵ ئهوه بهیته ههیه من دهیانزانم و کهم کهس بیستوونی. ههر ئهوه زانییه واش دهکا بتوانم بهیتهکه راست کهمهوه.

له رووپههه «106»ی دیوانی حاجی «چاپی ههولیر» ئهمه دهخوینینهوه:

«مهلهقهقور» و «حجاری» وهکیل

قس من اسمائهم ولا تسئل

ئهم بهیته بهوه جوهری له دیوانهکهدا نووسراوه نه کیشی تهواوه نه قافییه و نه هیچ واتاییکیش رادهگهیهنی. دوو وشه «ملکهقور و حجاری» بخریته ناو کهوانه و وشه «وهکیل»یان به دوا دا بی لیان چاوه پروان دهکری سهر و سو راغیک لهوه کالهته به دهستهوه بدن و خه بهریکی تاییهتی رابگهیهنن، کهچی له خاموشی بی کیش و قافییه بهولاهه گویت له چ سه داییک نابی. راستی بهیتهکه ئهوهیه من ئیستا که پیتی دهلیم:

«ملکه قور» و «حیماری» «کیسه شکهل»

قس من اسمائهم ولا تسئل

وشه «اسمائهم» ده بی هه مزه ی به کهمی بکری به هه مزه ی «وصل» تا کوو کیشی بهیته که راست و بی گری بی. به ئیملا ی کوردی که وای بنووسین وهک دهی خوینینهوه بهم جوهره ده نووسری «قیس مینه سمائیهم».

حاجی قادر له لیسته ی ناوی شاعیرانی کورد که خستوونیه نیوان دیره شیعره کان هه لبهسته کهیهوه، ئهم سی ناوه عهنتیکهیه ده نووسی وهک نازناوی سی شاعیر. نازناوی وهها لهوان به پیشه وه نه بیستراوه، به دوا ئهوانیشدا پهیدا نه بوته وه.

نهک ههر ئهم سی شاعیره نازناوی وایان به خووه ناوه، ئهوان سییانه و گروویکی قهله بالغ له براده رانیان، که هه موویان فهقی و مهلا بوون و له گهڵ حاجی قادر و باپیرم له باله کاتی خویندوو یانه، ناوی وهها سهیر

و نه بیستراویان کردوه به له قه بی بویژی و یه کتریان پی هه لداوه ته وه و کردوو یانته مه داری شه ره شیعرینه و گه پ و پیکه نین و نوکته له یه کدی گرتن. جگه له و سئ ناوه چهند ناویکی دیکه م به بیر ماون که له باوک و مامم بیستوون ، ئه وانیش به دریژه ی سهرکوزه شته که وه له باپیرمیان بیستوه .

به دوا «ملکه قوړ و حیماری و کیسه شکه ل» دا که حاجی له هه لبه سته که ی ناویان دینئ ئه م ناوانه شم دینه وه بیر: دال و او دوو ، فس گوریس ، قه برخوار ، په ربه جیق. لیږدا سهرجومله یان کردی هفت شاعیر ، که ئه مانه هه ندیکن له هه موو ، که میکن له زوړ. ئه مانه و چهن دیکه دیکه که ناویان بزره و له بیر چوونه و ته وه ، کو مه له فه قئ و «مستعد» یک بوون له مزگه و ته که ی «ملا محمد» ی شیخ وه تمان و چهند مزگه و تیکه دیکه ی به له کاتی هه موویان شاعیر و قه شمه رباز و گالته چی ، روژانی بی دهرسی بو لای یه کدی چوون و تیکرایان کوړی گه پ و گو به ندیان ریک خستوه و سالیان پی بردو ته سهر ، ئه گهر نه لیم عومر. له روپه ره ی «108» ی دیوانه که ی حاجی «چاپی هه ولیر» ئه م به یته دیته به رچاو:

«مه لکه» مان مه لکه مووتی مه عنایه

یه عنی هه ر چوئی هه ز بکا وایه

بو م ساغ ناکریته وه ئاخو ئه م «مه لکه» یه هه مان «مه لکه قوړ» ه که زووتر ناوی هیئا یا خود شاعیریکی تازه یه غهیری ئه و. سرنجیکی به په له له وه سفی «مه لکه» به رسته ی «مه لکه مووتی مه عنایه» و به راورد کردنی له گه ل ئه و وینه یه ی بو مه لکه قوړ په یدا ده بی له سئ به یته پی شوتردا که ده لئ :

مه لکه قوړ و حیماری کیسه شکه ل

قس من اسمائهم ولا تسئل

شعیریان جوانه ، بهس نیه کوردن

گه رچی به دناون و گه لی وردن

به فیدایان ده که م سهد «ابن یمین»

چونکه دهر بهستی غیره تی کوردین

وا راده گه یه نی «مه لکه» و «مه لکه قۆر» یه ک کهس بی به لام له وانی دیکه به دهسه لاتتر بووبی له شیعردا بوئی دوو جار خو داوئته وه بهر زیهنی حاجی قادر. له فه رزی یه کیکی تریش بووبی ، شاعیری ک بوه له دهسته و مه شره بی مه لکه قۆر و هاوړپیکانی ، ههر له و گرووپه ش بوه که ئه وسا له باله که تی کۆمه ل بوون. دیاریشه له واتای رسته ی «ههر چۆنی هز بکا وایه... مه لکه مووتی مه عنایه» که له کاتی گوتنی شیعره که دا «مه لکه» زیندوو بوه. هه مان شکل ، دارشتنی به یته کانی پیشووتریش که کاتی «حال» راده گه یه نی دیاره «مه لکه قۆر» و دوو هاوړپیکه ی نه مردوون. له مه دا ههر چه ند ئیسپات پهیدا نابی که مه لکه و مه لکه قۆر یه ک که سن، نه بوونی «تعارض» دهرده که وئ له یه ک بوونیان به وه دا که ههر دوویان زیندووون: ئه گهر هه لبه ست رای گه یان دبا یه که یه کیکیان زیندوه و یه کیان مردوه ، راسته وخۆ دیار ده کرا که دوو کهسی جیاوازن. ده شانری حاجی ئاگاداری ئه حوالی مردن و ژینیان بوه.

له شیعره کانی حاجی و به سه رهاتیکی منیش ده ی گپرمه وه، وا دهرده که وئ ، ئه وه دهسته شاعیره به کوردی شیعیان گوتوه و خویان له فارسی و عه ره بی نه گه یاندوه. به راستی کاریکی ئه واون کردوویانه له لانی جه ربه زه بی و قۆشمه بییه وه به بهر ئه وه رانه گه بییه نوکته ی یه ک له دوا یه ک و تریقه ی پیکه نینی قسه ی نستق و په لار و توانجی تویکلدار له دهرووندا گیر بخۆنه وه تا وه ریان ده گپرنه سه ر زمانیکی تر. ههر وه ک کابرای عه ره ب گوتی :

ولست بنحوی یاوک لسانه

ولکن سلیقی أقول فأعرب

ئه وانیش دهره تی خو هینان و بردنیان نه بوه به دوا رسته ی رپک و پیکدا بگه رین له زمانی بیگانه دا ، بی سی و دوو کوردانه له سه ر و گوئلاکی یه کدییان راکیشاوه .

حاجی قادر له شیعرهکانیدا زیمنه‌ن نارەزایی خوۆشی دەربریوه بەرامبەر دانانی شیعرى فارسى و عەرەبى له لایى شاعیرانى کوردەوه. دیاره بوۆ خوۆ ئەوسا له کوردی بەولاوله شیعرى نەگوتوه ، وەتەنگیش هاتوه له دانانی شیعرى غەیری کوردی له‌لانی شو‌عه‌رای کوردەوه که‌چی پى دە‌چى ئەوسا هیشتا هەر باوی مابى ئەوهی هەستی حاجی بریندار بکا. ئەوه‌ش دە‌فامریتەوه له قسه‌کانى حاجی که ئەو سى «یاخود چوار» شاعیره هەر بە‌رده‌وام بوون له‌سەر شیعرى کوردی و دە‌نگ و خەبەرى خوۆیان و شیعیان گە‌یشتۆتەوه حاجی ، واتە قسه‌کان و تەنها ئیشاره نین بوۆ سە‌رده‌مى فه‌قییه‌تى که له «باله‌که‌تى» دا ئەو گرووپه شه‌ره شیعیان تیدا کردوه به کوردی.

به پى گى‌رانه‌وه‌ی باپیرم ئەو شاعیرانه له هەموو ناوچه‌کانى کوردستانه‌وه هاتوون ، وه نییه تەنها هی دە‌ور و به‌رى ره‌واندز و کوپه و بابان بووبن. ریکه‌وتى خویندن کوۆ کردوونه‌وه و هەر یه‌که‌ی له جیگه‌ییکه‌وه هیناوه. ئەو هینده قسه‌ی که له زارى «مه‌لکه قور» ی گى‌راوه‌ته‌وه به له‌هجه‌ی کرمانجى سه‌روو بوه، ناوچه‌ی شاعیره‌کانى دیکه روون نابیتەوه چونکه وتووێژیک که لیان نه‌قل کراوه نه‌خراوه‌ته پال تاک تاکیانه‌وه. به‌لام «حیمارى» له‌وه به‌ده‌ره و ناوچه‌ی مه‌علووم ده‌کرى له رپی رووداوێکى دیکه جگه له‌وه‌ی باپیرم ده‌ی گى‌ریتەوه. به‌دوا سه‌رگوزه‌شتى تاقمى «باله‌که‌تى» دا هی تاییه‌تى «حیمارى» ش ده‌خریتە به‌رچاوى خوینەر. به‌پى پیویستى جیگه و لیكدانه‌وه‌ی هەندى رووداو و تاکه به‌یتیک که به‌ زمانى حاجیه‌وه نه‌قل ده‌کرى نه‌ختیک پتر له‌ گه‌ل ئەودا خه‌ریک ده‌بین.

پوخته‌ی گوته له مه‌وزووعى ئەم جه‌ماعه‌ته ئەوه‌یه که باپیرم و حاجی قادر ده‌چنه باله‌که‌تى زۆرینه‌ی ئەوان پیشتەر له‌وئ خویندووێانه و ، ئاغلە‌بیشیان لای «مه‌لامحمد» ی شیخ وه‌تمان موسته‌عید بوون. حاجی و باپیرم ده‌بن به‌ هاو‌رپی خویندنیان و براده‌رى راگواستنیان لی‌ره و له‌وئ و سه‌فه‌رى فه‌قییانه‌ی ناو خیل و عه‌شره‌تان.

به‌و نیازه که شوینه‌واریان کویر نه‌بیتەوه و سه‌باره‌ت به‌وه که وا په‌یوه‌ندیان له‌ گه‌ل سه‌رده‌میکی ژیان و جوۆرى رابواردن و خویندنى

حاجی قادر دا ههیه و ناوی سی یا خود چوار کهسیان که تووته نیو دیوانه کهیهوه و بو مه بهسی ئه و سه رگوزه شتیان بکهین به هوئی دیار کردنی مه و دای مانه وهی حاجی قادر له باله کهتی ، من لی ره دا چی له بیرم ماوه ده رباره ی به سه رهاتیان تو مار ده کهم . باو کم و مامم ده یان گی پرایه وه له زمانی باوکیانه وه ، رووداو و شیعر و نه کته و گه پ و رابواردن و هه موو کهین و بهینیکی سه ر به مانه وه باپیرم کردبووی به نامیلکه ییکی شکل که که شکوئی هوندنه وه و په خشان به زمانی کوردی و له ژیر ناوی «ئاته شکده» دا . زور به داخه وه ئه م «ئاته شکده» یه له گه ل چه ند کتیییکی دیکه له کتییخانه ی مه لاییکی کوئی ، هه ر له ژیانی باپیرم دا ، سووتاوه و له ناو چه . تاکه یه ک نوسخه بوه بو خویندنه وه ده ستاوده ست مه لاکان له یه کدییان وه رگرتوه تاکوو قه ده ر کردی به خو راکي ئاگر ، هه ر ده لئی ناوه که ی خوئی که «ئاته شکده» یه سووتاندى و به گوته ی کوردی خوئی خو ارده وه .

چه ندیکی من لی ره دا ده ی نووسم به شیکی یه کجار کهم و کورتیله یه له و زوره ی باو کم ده ی گی پرایه وه ، هی باو کیشم که میک بوه له چاو ئه وه ی له باپیرمی بیستوه . بی گومان ئه و هی نه ده ی باپیریشم به زار باسی کردوه که متر بوه له وه ی ناو که شکو له که ، چونکه له و کاته ی که شکو له که ی تی دا نووسراوه تا ئه و روژه ی باو کم گه یشتو ته ته مه نیکی ئه و تو گوئی بداته سه رگوزه شتی وه ها «30» سالیکی به سه ردا تیپه ریوه ، ماوه ی سی سالانیش چه ندین ناو و رووداو و شریته ی باس و خواس له می شک ده سرپیته وه ، به تایبه تی چونکه سه رگوزه شتی ئه و کو مه له شاعیره رووداوی چه ند سالیکی گرتو ته وه و قسه ی له چه ندین که س گی پراوه ته وه و شیعر و شه ره ده ندووکیی چه ند جارن تیک هه لقژان و یه کدی قوستنه وه ی باس کردوه . هه لبه ت حیکایه تی وا توولانی و زور قاره مان و پر گروگال و ده مه ته قه و شه ره شیعرینه به نووسینه وه نه بی ناپاریزری . مرو ف چه ندیک بیری تیژ بی شتی تیکه ل و پیکه لی له بیر ده چیته وه . له گه ل ئه مه شدا که متاکورتیک که من له بیرم ماوه به نووسینه وه له فو تانی پر زگار بکه م چاکتر له وه به ته واوی له ناو بجی . ئه وه ی راستی بی سه ره پای لایه نی په یوه ندی ئه و سه رگوزه شته له گه ل په ییک له ژیانی حاجی قادر و جگه

له پوون كردنه وهی زهرفیك كه چهند بهیتهی دیوانی حاجی خهريك كرده ، چهسپاندن و نهمرانی پووپه رهیهك له میژووی فهراموش كراو و داب و دهستووری كویر بوویه وه و ژیانده وهی ناو و یادی چهند شاعیر و ئەدیب و قسه خووشی كورد ئەوه دینئ ، زیاتریش دینئ ، من ههندیك خهريك بم به نووسینه وهی و خوینهری كوردیش چاویکی پیدایه بخشینئ .

به گویرهی باسیك كه باپیرم نهقلی كرده، ئەو تا قمه شاعیر و قسه خووشانه مهیلیان بو گهپ به نیسهت خهلقی ئەوسا و ئیستا كه وه له ههدهر بوه. ئەو مهیلەش بهلای باوهری خوومه وه ، هه ره له وه وه نه هاتوه ئەوسا ژیان له هی ئیستا ساده تر بوه و بهس، ده بی باری ژیان و گوزهران و رابواردنیش یارمه تی خهلقه كه ی دابی بو ئەوه پڕ به دل پی بکه نن و به زوری خهریکی خوش گوزهرانی بن. ئەم شیوه ی خوش گوزهرانی كه دیته بهر چاوی «تصور» ی من نهك ته نها له ده لاله تی گهپ و پیکه نین و شه ره شیعرینه ده تریسکیته وه ، به لكوو جاریکی دیکه ش له ریباری «مفهومی عکسی» یه وه خو به دیار ده خا له شیعره کانی حاجی قادر دا :

ده لئین ئیستا هه واری گورگ و شیران
وه كو قه لبی هه سوودی تو یه ویران
چكاوه ئاوی پڕژ و گۆله شینی
نه ماوه هه ره له كو تر تا شه هینی
گه رووی شیخی له لوقمه ی كوچ باران
موه ررایه میسالی روزه داران

ئەم چهند دیره شیعره ش به راده ی راگه یاندنی پیکه نین و گهپ ، له قالبی «سلب» ی خویدا «ایجاب» ی خووشی و ئاوه دانی و بهر و بووم و داها ت و تییریمان بو ده گیڕیته وه . حاجی له وه بهیتانه یادی ولاتیکی ئاوه دان ده کاته وه . تو بلی له میانی سالانی سه ره تا کانی 1270 کۆچی، كه کاتی خویندنی حاجی قادره له باله کاتی دا، تا سالی 1306 وه یا 1307 ی کۆچی كه نامه ی بو باپیرم نارده و ئەو چهند بهیته ی تیدان ، چ

کاره ساتیکی خوښی و ئاوه دانی ئه و ناوچه یه ی گیرابی و به پیچه وانه (7) . مه وداکه ده وری 30 سالیک ده گریته وه ، میژووی هیئده کون نیه په رده ی تاریکی کونینه یی بته نی له سهر دروشم و کهین و بهینی ، که چی ئه وه نده ی تی ده فکرم بو دوزینه وه ی هو یه کی ئه وتو له و سالانه دا کاری ویرانکهری کردبی له و ناوچه یه دا ، له تاکه هو ییک به ولاره نایته زیهنمه وه ، که خوښم پی رازی نیم، ئه ویش پشانه وه که ی «1281» ی کوچی بی. که ده لیم «پی رازی نیم» بو یه یه چونکی وه ک ئیستا ده لیم و جاریکی دیکه به دریزتری دووباره ی ده که مه وه به ته واوی ساغ نه بوته وه ، ئاخو حاجی قادر له و ساله ی «1281» ه دا له کو یی بوه یا به ره و ئه سته مبول پو ییوه ، هه رچه ند لای غالب ئه وه یه که هیشتا هه ر له کو یی بوه . که له کو یی بووبی کاره ساتی پشانه وه که بو ئه و ده بیته شتیکی زانراو که لکی ئه وه ی لی ده بری دوا ی بیست و ئه وه نده ساله بیته هو یه کی نهینی ویران بوونی ئه و ناوچه یه و حاجی سهری لی سور بمینی .

هه رچونیک بی ده بی هو ی گورانی باری ئه و ناوچه یه به ره و ناگوزووری شتی ئه وتو بی دهنگی نه دابیتته وه و له دووره وه خه به ری وه رنه گیرابی . ئه م تی بینیانم له وه وه هه ل ده ستی که به لای منه وه حاجی قادر له بهر کزه و سوژی غوربه تی ساده نیه و به په رو شه وه باسی ئه و شوینانه ده کا به چولی و ویرانی ، پی داگرتنی له سهر دیمه نی ئه و جیگیاننه به ویرانی له سی دیره شیعی یه که به دوا یه کدا وینه ی واقع ده گری زیاتر له کزه ی ساده ی ده روون . تیکرای شیعر و دیمه ن و پروداو و میژوو له گه ل تی بینیه کانی من وان له بهر چاوی خوینهر، که نه توانم قه ناعه تی پی بینم به بیر و باوه ری خوم ده مینیتته وه خو ی و قه ناعه تیک که بو ی په یدا ده بی . لیره دا پیویسته ئه وه ش بینمه وه بهرچاوان که پیشتتر گوتم ، زانینی

---

(7) له کاتی گیرانه وه ی ئه م تی بینیه دا ماموستا عه لائهدین سه جادی گوتی له 1288 ی کوچی دا گرانیکی زور سهخت به سهر ئه و ناوچه یه دا هاتوه که باله که تیش ده گریته وه ، لی دوه شیته وه ویرانیکی وه های په یدا کردبی بووبیتته هو ی بزافتنه وه ی په روښی حاجی قادر له م بهیتانه دا .

له میانی 1288 و کاتی هه لبه ستنی شیعره کانی به لای که مه وه 18 سال مه ودا هه یه . و ده زانم، به عاده ت، هه ژده سال به شی ئه وه ده کا ئه گه رچی چ کوسپیکی تر نه هاتبیتته بهر ژیان خه لقه که وه تی ری و خوښی پیشووتر په یدا بکه نه وه . له گه ل ئه مه شدا تی بینیه که ی ماموستا عه لائهدین بایه خی خو ی هه ر هه یه .

زهرف و پروداوی په یوه نډ به هه لښه سته وه گیانیکې به بهر دینیتته وه مومکین نیه بیتته وه بهری ئه گهر زانینه که ی له گه لدا نه بی. دوزینه وه ی ده ماری به ستنه وه ی سوژی د هروون به پروداو و واقعیه وه ئه و تین و تاوه دهرده خا له هه لښه سته که «تفاعل» ی کیمیا یی میانې ماده و ماده وه یا ماده و هیژ پیکې دینې. خه ریک بوونی ئه و کو مه له شاعیره به گه پ و قسه ی خو ش و پیکه نین کرثی تاییه تی نه بوه: له حوجره بووبن یا له سه فهر یا له هه واران ، باوه رپم هه یه له کاتی دهرس خویند نیشدا، ههر بو یان رپک که وتبې نوکته بازیان کردوه. دیتته وه بیرم له گپرانه وه ی ئه و به سه ره اته له زاری باپیرمه وه ، باو کم ده ی گوت عه رزی باو کم ده کرد که حالې خویندنتان وا بووبې چو ن بوون به مه لا ، له وه رامدا باوکی گوتوه رپو له م به خوا نازانم چو ن بوومه مه لا. به لام به نیسبه ت حاجی مه لا عه بدوللاوه بیرې تیژی زور یارمه تی داوه که له خویندن دانه مینې. باو کم باسی ده کرد، باپیرم له رپو ژانی دوا یی ژیانیدا چه ندین مه بحه سی کتیبه زه حمه ته کانی پله ی ژوورو ی خویندنی مزگه وتی پیت به پیت له بهر بوه ، یه کیک له و شاعیرانه که نازناوی به من نه گه بیوه ناوی ماده رزادی «بو منصور صوفی...» بوه. ئه م خالانه م دانا له جیگه ی دوا وشه ی ناوه که ی که له بیرم نه ماوه. به پپی ده ستووری «تخفیف» که له زور ماده کانی خویندنی مزگه وت ناوی دی و کاری پپ ده کرئ ته خفیفاتی له ناوه که ی خویدا کردبوو: گوتبووی ناوه که م له فزه کانی قورسن ده یانگورم به له فزی سوو کتر و ئاسانتر. له «بو منصور» هه وه ل جار وشه ی «بوم» دیتته پیشه وه ماناکه ی «کونده بو یه» و ته یریکې ناقولا یه ، ده یگورم به «کو تر» جوانتر و ئیسک سوو کتره. به دوا «بوم» دا ئینجا له فزی «من» دی ئه ویش له کی شان قورسه ئه گهر به له فزیش نه بی، ده یکه م به «رطل» له «من» سوو کتره و چه ند «رطل» یک ده کا یه ک «من» له فزی «صور» ناوی ئه و شه یپووره یه له رپو ژنی قیامه تدا به ده نگه زله که ی مردوو له قه بری دیتته دهر، «بوق» که بو ریه یه له و سووک و چوو کتره ، لوریشبوو به بوق. له له فزی «صوفی» وشه ی «صوف» هه یه به کوردی «خوری» یه و در و زبره ، «په شم» له و نه رمتر و جوانتره. له و وشه ی خالم له جی دانا تخفیفاتی کردبوو بوو بوه «پازده». خولاسه له دوا ته وش و تراش و

ئاسان كردن ناوهكهى خۆى كردبوه «كوتر الرطل البوق بن الپشم و الپازده» برپارىشى دابوو تا بهو ناوه سووك و خوښ و كورتيلهيهى بانگ نهكهن وهرام نه داتهوه. دهوجا ههموو جارن دهبوا بانگى كهن «كوتر الرطل البوق بن الپشم و الپازده» ئهوسا له سهرى زمانيهوه بلى «هؤو» چونكه وشهى «هؤو» له بهلى كورتره.

بهو تهرزه وتوويز و گهپ و گالتهيه چه ندين رۆژ و شهو و ههفته و مانگيان رابواردوه و لى تير نه بوون. يه كيكيش له وان ده مه ته فه و نوكته له يه كدى گرته دلگيرى و تووره بوونى لى پهيدا نه بوه. زورجاران وابوه له بانگ دان يا له عهينى نويز كردندا نوكته يان بو هاتوه نويز و بانگيان بو بريوه تا نوكته كه يان ئه دا كردوه به دوا ئه ودا نويزه كه يان به قهزا گيراوه ته وه. به راستى تا قمىك بوون هه رگيز له خو يان به پيشه وه مانه نديان نه بوه به دوا خو شياندا تا دونيا ده بريته وه ئيمكانى هاتنى مانه نديان نابى، زاتهن به پى زاهيرى حال تازه ئه و رۆزگار به سه ر چوو وه زعى واى تيدا هه لكه ويته وه.

مىژووى سه رده مى عه باسيه كان له ئه خبارى بويزه كانى كه يفچى و ئايين سووك هه ندئ رووداوى ئه وتو ده گيرپته وه له هى ئه و گرووپه بكا، به لام نه له سه رده مى عه باسى و نه غه يرى عه باسى رووى نه داوه مه لاي سه رسپى و قورعان خو ين هينده زار شر و كه م شهرم و گالته چى بووبى، ته نها مه لاييكيش نه بى ريكه وت فيرى نوكته ي كردبى، يه ك تا قمى ته واو له مه لايان بن هه ر يه كه يان گره وى قوشمه يى له ئه بوو نواس بباته وه. فه رموو سه يرى ئه م نموونه يه بكه له نوكته - جنوى هه لبه ست: يه كي ك له و كو مه له شاعيره ي ئاخوزه مانه له كاتى گالته و پيكه نين و شه ره شيعرينه ي عاده تى خو ياندا ئه مه ي به مه لكه قور گوتوه:

ده تبه مه سه ر ئاوه گردى
دات ده هيلمى «....»ى كوردى
ئيقبالى خوت ئه ي مه لكه قور
ئه گه ر زىاى ئه گه ر مردى

نوکتە بەر کچەکە بکەوئ ئەم کەلەشیرەیان کردووە بە میر: ھەرۆک ئیستا کە بوئ باس دەکەم ، لە ھەلبژاردنی کەلەشیرە کە دا ، کچان عەقڵیکی تەواویان بە خەرج بردووە .

گەمە «میرمیرانی» سەردەمیەک لە نیوان خەلقدا بە تیکرایی و لە نیوان فەقیاندا بە تاییبەتی لە کوردستان باو بوە . بە دریزایی بەردەوام بوونی گەپە کە حوکمی «میر» ھیندە و حوکمی والییک کاری کردووە ، چی کە فەرمووبیستی کەس بئ ئەمری نەکردووە ، بەلام ئەوێ کچانیش میریک بوئ خویان دانین ھیندە و ھی پیاوان لە برەو نەبووە ، تا بەرەو گەرمیانیش ھاتبای بەرەو کز بوونەووە و نەمان دەھات . «میرکچان» زیاتر لە نیو عەشرەتەکانی دوورە شار دەستوور بوە .

کورتە قسە ئەمەییە ئەم جارەیان کورپان و کچان ئەوێ بویان کراوە لە «حوکمرانی» سەربەخۆ کردوویانە . بە دەم یاری و گالتەیی بەھارانەووە خەرج و باج کو دەکەنەووە و ئەمر و نەھیان دەکەن و تاوان جەریمەش دادەنن بوئ ئەو کەسە لئی بوەشیئەووە . ھەر لە بچووک و بئ دەسەلاتەووە تا گەرە و سەرۆک عەشرەتەکان بە پئی دەستووری ئەوسای «میرمیرانی» ھەموویان فەرمانبەری بئ پەخنە بوون بوئ فەرمايشی میر کورپان و میر کچان . لە لایەنی خەرج و باج و پیتاکەووە سەرۆک عەشرەت و دەولەمەندەکان ، بە تاییبەتی ، چی لییان داوا کرابی ، بئ گیر و گرفت داویانە ، لە سوخرە و بیگاری و ولاغ خواستەووە و ھەر کاریکی تریش «میر» بە پیویستی زانیبی بوئ سوودی «حکومەت» ھەکە سەرپیچی تیدا نەکراوە لە لایەن کەسەووە .

گەپ و گەمەییک کە دریزەیی کیشا بە زوری روو لە ناکۆکی دەکا ، ھەندئ جارانیش کارەساتی لە عادت بەدەری لئ پەیدا دەبی . ئەم جارەیان بەھوئ بوونی دوو حکومەتەووە و سەبارەت بە ھاڤرکی و بەرەھەکانی میانی کورپان و کچان ماجەراییە کە زیاتر لە ماوێ عادتەتی دریزە دەکیشی و ھیچ لاییکیان نایەوئ پیش لایە کە دیکە حکومەتی خوئ تیک بدا و بیئتە رەعییە حکومەتە کە تر کە جارئ ھەر بەردەوامە . حوکمرانی دوو حاکمان لەیە ک جیگە دا وردە وردە و کەم کەم تیک ھەلقزان و بەیە ک کەوتنەووە لئ روو دەدا . وا بوە لە کو

کردنه وهی خه رج و باج و پیتا کدا باجگری کور و کچ له یه کتر راخوریوه، شه ره جنیو و شه ره چه پوکیشیان کردوه.

وا دیاره پیاوه کان له ئەنجامی به ره بهر هکانی بی وچانی کچان و سه روکایه تی میژوویی یان به خه بهر دی و به شکلیکی به هانه کارانه میر کوران یان که «په ره جیق» ه قاسید ده نیی بو لای کچان و پییان راده گه یه نی که وا ده بی «میر کچان» بیته سهر دانی «میر کوران» چونکه به پیی فه رمانی قورئان که ئایه تیکی ده فه رموی «الرجال قوامو علی النساء» کچان ده بی سهر فروو بیین بو پیاوان و گه ورییان به سه لمینن.

کچانیش دوا و توویژی ناوخیی قاسید ده نیرنه وه بو لای میر کوران و داوای لی ده که ن بیته «خزمهت میر کچان» چونکه به ده ستوری «الجز يتبع الكل» میری کچان زانتره و مافی پیشه وایی هه یه: میری کوران که «په ره جیق» بی تاکه یه ک په ره ئه ویش جیقناوی، میر کچانیش که وا «که له شییه» هه زاران په ری خاوینی پیوه یه. ئه و «منطق» به کار هیان نه ی کچان شتیکی سه یر نه بوه له و جیگه و کاته دا، چونکه خوینده واریان تییدا بوه، یه ک له وان «حلیمه» ی کچی مه لای شیخ وه تمان به هو ی ئه وه وه که له بنه ماله ییکی خاوه ند مزگه وت و فه قی و دهرس و کتیبخانه بوه نه ک هه ر خوینده وار، بو یژی ش بوه. بو یژیی حه لیمه جیی شوبه ه نیه چونکه با پیرم ئه و راستیی ه ی باس کرده و گه لیک له شیعه ره کانی حه لیمه شی له بهر بوه، زور به داخه وه له و نیو فه رده به ولاوه که بو با پیرمی داناوه هیچی ترم له بهر نیه:

ئه گه ر زه هراوه ده یینۆشم شه رابی ده ستی عه بدوللا

با پیرم و حه لیمه گه لیک شیعیان بو یه کدی داناوه، هه موویان فۆتان: ئه گه ر مابان دیوانیکی شیعی دلداری زیندووی کوران ه و کچانه یان پیک دینا ببا به نمونه ی ئه ده بی دلداری راسته قینه ی ئه وسای کوردی. ئه م دوو دییه ی خواره وه کلپه ییکی سۆزی با پیرمه به رامبه ر به حه لیمه:

که بیړی هاته ناو میگل سهراپا قرمزی پوښی
مهلا ئیدراکی چوو شیخیش ته ریق زاهید نه ما هوښی
حهبیب دیتی ره قیب وه ستاوه سهرپوښی به روو دادا
گوتم هه وری سیا هات شه عشه عه ی خورشیدی داپوښی (8)

با بیینه وه سهروکاری میرکوران و میرکچان:
له م جهواب کارییه ی کچان که له نه زهر پیاواندا پی لئ هه لبرینی
تیدایه ، پیاوان دلگهرم دهن و به هانه ی قسه یان ده بی به کرده وه ی
دهست ، هه موو له هه موو هیرش دهن بو سهر بنه و باره گای کچان و
«په ربه جیق» که خو ی سهر کرده ی هیرش بوه به خه نجر که له شیر که یان
ده کوژی ، کچانیش به رده بنه گیانی پیاوان، به دهست و پی و تیلا و به رد
به رگریان ده کهن و هیرشیان دهنه نه سهرئ: هه را زل ده بی و سهر
ده که بی نیته لئ دان و کوتانیکی ئه وتو واوه ی کوشتن هه موو شتیکی تیدا
ده کړئ. جگه له لیدان کاره ساتی دیکه ش روو دده له نیوانیاندا هی
گیرانه وه نیه، ده بیته هو ی ئه وه جه مبورده ی کوران له بهر یه که هه لوه شی
و فه قییه کان بلاوه ی لئ بکهن و هه ر یه که یان ، یا خود راستییه که ی
ئه غله بیان ، به م لا و به ولا دا بو ی دهرچن. دهسته ی ئه و شاعیره
جه ربه زانه ش که ماکی گمه و کاره ساته که بوون باله که ته به جی دیلن
و بیړه و به ویدا په خش و بلاو دهنه وه.

دوای ئه م ئه نجامه مانه وه ی حاجی قادر له باله که ته به جوړیکی
ئاشکرا و بی گومان له منه وه روون نیه ، و ابزانم که سی دیکه ش هه ر
نایزانی ، به لام وا پی ده چی حاجی قادر مابیته وه ، چونکه حیکایه ته
«ئاته شکه ده» ئیشاره ته تیدا نیه بو ئه وه که حاجی له بهر ئه م سهر و
سه مه ریه شیخ وه تمان وه یا باله که ته جی هیشتبی. جگه له نه بوونی
ئیشاره ت ، حاجی قادر خو شی چ که تنیکی نه کردبوو ناچاری کا له

---

(8) له پاش به سهرچوونی ماجه رای «حله لیمه» جاریکیان باپیرم به هاوړییه ته شیخ علی تاله بانی که ئه وسا جحیل
و هاوته مه نی باپیرم بوه دیته که رکوک. شیخ عه بدوړه حمانی تاله بانی «خالسی»، باوکی شیخ علی و شیخ
ره زان، ده لئ کاکه ولا بیستم هه زت له چه تیویک کردبوو! له وه رامدا ده لئ به لئ قوربان ئه گهر له که رکوک بام ده بوو
هه ز له هه تیویک بکه م.

باله که تی ده رچی. مه علوممه ئه گهر هیچ پرووداویکی ناله باری لی
 ده رچووبا شوهر تی پرووداوه که له گه لی ده رویشته بو دیوی کوردستانی
 ئیران و له ویش جیی پی لهق ده کرد. وهک گوتم ماکی که تنه که
 په ربه جیق و هاوړیکانی بوون که له ناوه عهنتیکه کانیا بزوژی و
 ناراحه تی ده باری. حاجی قادر له قه بی ئه وتوی نه بوه سیبهری سووچ و
 تاوانی بخاته سهر تا بو ئه وه بچین خوئی به خهتابار زانییی و له
 شهرمان روئی بی. به نیسبهت باپیرمه وه پرسیاره که گریی تیدا نیه
 چونکه دواي کاره ساته که بهینیکی زور له شیخ وهتمان ماوه ته وه و
 دهوامی داوه به خویندن و سهرگهرمی عیشق بوه: ههر ئه و عیشقه ش بوه
 له حاجی قادری دابریوه و نهی هیشتوه له گه لیدا بچی بو کوردستانی
 ئیران، لیردها زیهن هه لوهستی باپیرم له بهند و باوی میرکوران و
 میرکچان به پروونی ده بیینی چونکه جگه له وه که خوئی یه کیکی وهک
 «قه برخوار و دال و او دوو» لیی لانا ده ن، عیشقی هه لیمه ش پری هه موو
 بزوتنه وه بیکی لی ده بهستی که بی حورمه تی تیدابی بو تاقمی کچان که
 هه لیمه ی تیدایه.

حاجی قادریش وهک ئه و خوئی له ژوورووی هه رزه کاری «په ربه جیق و
 کیسه شکه ل» داناوه. له وهش لادهین، ههر نه بی سه بارهت به براده ری و
 دوستایه تی له گه ل باپیرمدا کاریکی وای نه کردوه له عاست کچاندا
 بیکاته جیی گله مه ندی. ئه وی مه علوممه له په یوه ندی حاجی قادر و
 حاجی مه لاهه بدوللا برایه تیکی ئه وتوی هه رگیز شتیکی وای تیدا پروو
 نه داوه له یه کدییا براهنجینی. له هه موو دیوانی حاجی قادر دا هاوتای
 ئه و نامه هینراوه یه نیه که بو حاجی مه لاهه بدوللا ی ناردوه له پرووی
 ده لاله تی براده ری و خویش ویستنه وه.

زاهیری حال و ده گه یه نی هیچ هویه ک نه بوه حاجی ناچار کا ده ر حال
 دواي هه رای میرمیرانی باله که تی له خوئی وه ته نگ بیینی و لیی ده رچی،
 به لام ماوه ی مانه وه ی له وی دواي هه راکه، ئه گهر مابیته وه، نازانری و
 به لیكدانه وهش سهره ده ری له تحدید ناکری، مه گهر به «تقریب».
 ده توانین تخمینیک بکهین بو دریزه ی خویندنی له باله که تی بهر له و
 هه رایه له پری سرنج دانیکی زور قوول له راگه یاندنی حاله وه. به قه ده ره

توانین بوّ خملاندنی ئه‌و ماوه‌یه ، وه‌ک عملیتی «چوونه ناو پیست» به خه‌یال بوّ ئه‌و رۆژگار ه‌گه‌راومه‌ته‌وه و خوّم خستۆته پیستی مرۆقیکی خه‌یالی که وا له کونجیکه‌وه ئاگاداری ئه‌حوالی ده‌نگ و باسیکی گه‌شته‌که‌ی حاجی بی. له‌م ریگه‌یه‌وه چه‌ند ترووسکه‌ییکی پرووناکیم هاتنه‌ به‌ر چاوی سه‌رنج و تصو‌ره‌وه به‌لام ئه‌وه‌نده کزن چاوی سه‌رنج ده‌ر و وردبین و کرایه‌وه نه‌بی فه‌رقی پی ناکا. ترووسکه‌کان هه‌رچه‌ند ئه‌وه‌نده کزن چ ناوه‌رۆکیکی ئه‌و سه‌رده‌مه ناگه‌شینه‌وه بوّ دیتن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا لییان ده‌وه‌شیته‌وه ببن به‌ نیشانه بوّ دیارخستنی په‌راویزی زه‌مه‌نی له‌ ده‌وره‌ی ناوه‌رۆک و تا راده‌ییک رابه‌ریمان بکه‌ن بوّ ته‌خمین کردنی مه‌ودای مانه‌وه‌ی حاجی قادر له‌ باله‌که‌تی ، به‌دوا ئه‌ویشدا له‌ کوردستانی ئیران دا.

یه‌که‌م ترووسکه ئه‌وه‌یه ، به‌ عاده‌ت فه‌قی له‌ ولاتی گه‌رمینه‌وه به‌ره‌و کویستان نارۆن تا به‌هار پیر نه‌بی و گه‌رمای هاوین ده‌ست پی نه‌کا. وه‌ک له‌ کۆنه‌وه ئه‌مه عاده‌ت بوه تا ئه‌و سالانه‌ی دوا‌ییش که گه‌شتی گه‌رمین و کویستانی فه‌قییان مابوو هه‌ر وا بوو، عاده‌ته‌که‌ش له‌ خووه به‌ ریکه‌وت په‌یدا نه‌بوه ، له‌به‌ر پیوستی وه‌زع و داخوازی حال جیی بوّ خو‌ی کردۆته‌وه : مانه‌وه له‌ گه‌رمین تا ئه‌و کاته‌ی گه‌رما ده‌ست پی ده‌کا خو‌شتره له‌ رابواردنی کویستان ، مه‌گه‌ر فه‌قی نیشه‌جی بی له‌ کویستان ده‌نا به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بی بوّ خویندن له‌ گه‌رمینه‌وه روه‌و کویستان نابی به‌ر له‌ سه‌ره‌تای هاوین. له‌ گه‌ل به‌سه‌رچوونی سه‌رما و هاتنی گه‌رما میوه‌ش له‌ کویستانان ده‌ست پی ده‌که‌ن بگه‌ن ئاوی ساردیش بوّ خواردنه‌وه له‌ هی گه‌رمین خو‌شتر ده‌بی. که‌واته ده‌بی سه‌رتای گه‌شته‌که‌ی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا به‌ره‌و باله‌که‌تی له‌ سه‌ره‌تای هاوین ده‌ستی پی کردبی. له‌ شیع‌ره‌کانی حاجیش ئه‌و راستیی به‌ هیما خو به‌دیار ده‌خا ، که ده‌لی :

وه‌ها بوو درک و دار و شاخ و باری
وه‌کوو مه‌خمه‌ل بوو نه‌رمی یانه‌ خاری

وهسفی دیمه نیکی هاوینانهی تییدا بهدی دهکری چونکه وا دیار دهکهوئ کاتیک گهیشتوننه باله که تی «خار»، «دروو» پهیدا بوه. دیسان که دهلی «که چووینه سینگوره سینهم گری بهست» هه مان واتا دووباره ده بیته وه چونکه خهلق ناچنه جیی وهک «سینگوره» نه گهر هاوین دانه هاتبی. به پیی ده لاله تی تی کرای رووداو و شیعر و میژووی تو مارکراو و پیویستی وه زع ده بی حاجی و باپیرم له یه کهم هاوینی دوا ی مهرگی حاجی به کر ئاغا بو باله که تی چووبن. نه مه نه جامیکه به لیكدانه وهی ورد پیی ده گهین وه نیه چاوگی نووسراو روژ و کاتی نه و سه فهره به دهسته وه بدا. به لام وهک ده بینین لیكدانه وه که له سهر بنجیکی، مادی مه یله و پته و که قورسایی هه لوه ست راگری هه لچه قیوه. پیش چهند دیریکیش که گوتم «میژووی تو مارکراو» مه به سم له وه دا سال و روژی مهرگی حاجی به کر ئاغا و به سه ره اته کانی باپیرم و شتی نه وتو بوو که راسته وخو په یوه ندیان له گهل سه فهره که ی باله کاتی هه یه و هه مووشیان تو مارکراون و شتی زانراون، ده نا سه فهره که بو خو ی له هیچ میژویکی دیار کراو دا باسی نه هاتوه.

ترووسکه ی دوه م نه وه یه هه وای میرمیرانی له به هار دا به رپا ده بی که واته ده بی حاجی قادر و باپیرم هاوین و پایز و زستانیکی سهر له به ریان رابواردبی له باله که تی به ره له وه کزی به رپابوونی میرمیرانی داهاتبی. لی ره دا به و قسه یه لای هه ره کهم ده گرین له ماوهی مانه وه یان چونکه چ مه علووم نیه نه و میرمیرانی به که بوته هو ی له بهر یه ک هه لوه شانی رشته ی مه لاکان له یه کهم به هاری دوا ی گهیشتنیان بی له باله که تی، مومکینه له دوه م به هار دا بووبی. بو ناونانی یه کهم یا دوه م به هار هیچ به لگه و بنگه ی فیکری وه یا میژووی چنگ ناکه وئ، به لگه بییک هه بی له و چهند به یته ی حاجی قادر دا پهیدا ده بی که لی ره به پیشه وه جاریکی دیکه ش کردمانن به شایه د، نه وه ی پراسیش بی ده لاله تی به یته کان ئیشاره بو لای به هاری دوه م وه یا سییه م ده کهن زیاتر له هی یه کهم:

ده لاله ت و په یامی به یته کان ترووسکه ی سییه مه. حاجی قادر له و چهند به یته ی یادکردنه وه ی به له که تییدا ناوی گه لیگ جیگه و ناوچه و هه واران

دهبا و مهساحهبيیکی پانی بالهکەتی پئی دهگریتهوه. ناوبردنی ئەو ههموو جیگایانه هی ئەوه نیه ریڤه و پئیاندا تیپه‌ریبی. گوزهری سه‌فه‌ر به جیگه‌یه‌کدا ناوی ئەو جیگه‌یه‌ش ناچه‌سپینی له می‌شک و دلی ری‌بواره‌که دا چ جایی ئەوه دوا‌ی سی سالی‌ک به تاسه و په‌رۆشه‌وه له ئەسته‌مبۆله‌وه ناویان بی‌نی و هه‌س‌ره‌تیان بۆ بخوا. حاجی قادر که ناوی «باله‌ک و سینگوره و هه‌واری گورگ و شیران و پرژ و گۆله‌شین و گه‌رووی شیخی» دینی وه‌ک نمونه‌ی سه‌رپاکی هه‌موو هه‌وار و دی و شوینی لی پابواردن و تی‌دا خویندن باسیان ده‌کا. بی گومان له گه‌لی جیگه‌ی دیکه‌شدا ژیان و پابواردن و خویندن کردوه. په‌راویزی هه‌لبه‌ست له‌و ته‌رزه‌ باس و خواسه‌ دا بۆ هه‌موو رووداوی‌ک و ناوی‌ک و شوینی‌ک خو فراوان نا‌کا: ئەگه‌ر نه‌فه‌س دریزی حاجی نه‌با ره‌نگ بوو ئەوه‌نده جیگه‌یه‌ش ناویان نه‌هاتبا.

ترووسکه‌ی چواره‌م ئەوه‌یه کاتی‌ک که حاجی ناوی سی شاعیران ده‌با له دیوانه‌که‌یدا پر‌به‌دل له‌سه‌ریان ده‌کاته‌وه و یه‌کجار به‌ شاره‌زایی له باره‌یان‌ه‌وه ده‌دوی. وه‌ک بلی به‌ یه‌که‌وه ژیانیکی دوور و دریز هه‌بووبی له میاناندا و به‌ زاراوه‌ی کوردی «نان و نمه‌ک» هانی حاجی دابی له‌گه‌ل ئەوه‌دا که «به‌دناو» یشن هه‌ر بۆیان بی‌پاریته‌وه. به‌لی، حاجی قادر کوردایه‌تی ده‌کا به‌ هۆی هه‌لدانه‌وه‌یان، گومانیکیش نیه له راستی شعوری حاجی له‌م لایه‌نه. به‌لام پئی ده‌چی بوونی په‌یوه‌ندیکی شه‌خسی و ناسیاوی خو‌ی له‌گه‌لیاندا پال پشتی کوردایه‌تیه‌که‌ی کردبی، که ئەمه شتی‌که له وه‌فاداری حاجی ده‌وه‌شیته‌وه. تی بینیه‌ک هه‌یه لی‌ره‌دا پیویسته ده‌ری برم بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی تارمایی گومانیک که له به‌یتیکی حاجیه‌وه په‌یدا ده‌بی له باره‌ی ناسین و نه‌ناسینی له‌گه‌ل ئەمانه‌دا: به‌ دوا ناوه‌ینانی ئەوان و گه‌لی‌ک له شاعیری دیکه‌ی کورد ئەوجا حاجی ده‌لی:

ئەوى خۆم دىيۇمە وەيا ئەسەرى (9)
ئەمەيە بۆت دەكەم بە «مختلرى»

ئىتر دىتە سەر ناوى «مولانا و خالصى و بىتوشى». رەنگە زىھن بۆ ئەو
بىرۇا حاجى ئەو شاعىرانەى نەدىتبن كە ناويان پىش ئەم بەيتە ھاتو و
بە بىستن ناسىبنى ، كەچى بەلگەيىكى قەتەى ھەيە پىچەوانەى ئەمە
ئىسپات دەكا واتە بەيتەكە نابىتە بەلگە بۆ نەبوونى ناسياويى ميانى
حاجى و شاعىرەكانى پىش ئەم بەيتە: بەلگەكەش ئەمەيە كە ناوى
«كەيفى»ش كەوتۆتە پىش بەيتەكەو.

كەيفى حاجەت نىە بكەم باسى
ئەم كتیبە بخوونى دەيناسى

خۆ پىيى ناوى من بلىم كەيفى نزيكترين برادەرىكى حاجى قادر بوە لە
ئەستەمبۆل تاكوو لە 1300دا مەرگ كەيفى پىچايەو.
ترووسكەى پىنجەم ئەوہيە كە حاجى دەرھال دواى كارەساتى
مىرمىرانى مەجبوور نەبووبى بالەكەتى جى بىللى: ھەر نەبى ھاوينەكەى
دوا بەھارى كارەساتەكەى لە ھاوينەھەوارەكانى بەلەكەتى بەسەر
بردوہ ، دەمەو پايز بەرەو ولاتى كوردستانى ئىران بزووتوہ. ئەمە دەللىم
لەفەرزى كە بگوترى چ سالان دواى كارەساتەكە نەماوہتەوہ لە بالەكەتى
، واتە ئەگەر سالىشى تەواو نەكردبى نيو سالىكى ھەر بەسەر بردوہ.
خولاسە ئەو چوار پىنج ترووسكە و ھەندى گوتەى دەماودەمى دىكەش
ھەن ئەوہ رادەگەيەنى كە حاجى قادر لەسالىك زياتر، تەواويكىش زياتر

---

(9) ھەندى دەسنووس ئەم بەيتە وا دەنووسن:

«ئەوى خۆم دىيۇمە يانە خۆ ئەسەرى»

جا ئەگەر وەك نووسىنى سەرەوہ بنووسرى دەبى پىتى «و» لە رستەى «دىيۇمە» قورس بكرى تا كىشى بەيتەكە راست
بى. ئەگەر وەك ئەمەى خوارەوہ بنووسرى، قورس كردنەكە نامىنى و واوہكە بە وەستاوى تەواوہوہ دەدركىنرى.

، دهوامی به خویندنی دابی له ناوچهی بالهکەتی. نامیلکەکه باس لی کرای مهلا عەبدوورپەرەحمانیش بو راستی ئەم لایەنە شایەدیکی تێدایە لەوەدا که دەلی جگە لە گوندی شیخ وەتمان ماوەییکی زۆریش لە گوندی گرتک که ئەویش لە بالهکەتیە لای مهلا ئەحمەدی مهلا ئادەم لەگەڵ حاجی مهلا عەبدووللادا بە یەکەوێ خویندووویانە. هیندە هەیه نامیلکەکه بو ئەو چوو که خویندەنەکهی حاجی و باپیرم هەول جار لە شیخ وەتمان و دواجار لە گرتک بو، بە لای منیشەو وەک بدیهیه وایە که باپیرم گەشتۆتە شیخ وەتمان و دلی بو حالیمە پۆیووە نەیتوانیووە لە جیگەییکی تر ئۆقرە بگرێ و خەریکی دەرس و دەور کردنەو بی. کەواتە وەک من بوی دەچم دەبی زووتر لە گرتک و دواتر لە شیخ وەتمان خویندبیتیان، ئەمەش لەگەڵ واقعیی بی تەگەرە وەزعی باپیرم گونجاوترە چونکە مانەوێ لە شیخ وەتمان سەرانسەر و بی گوێزە گوێز بو.

لەو باسە ی خویندنی حاجی لە بالهکەتی، دەلالەتی کۆتایی یەکیک لە بەیتەکانی دەمان گیریتەو بو باسیکی تێپەرپو که لە پێشەو بە دوور و دریزی لی دواين. ئەوسا (10) گوتم لەم بەیتەدا راگەیاندنیک هەیه هیشتا شوینی مناسبی نەهاتو، وا ئیرە شوینی مناسبیەتی: حاجی که دەلی :

وەرە با بو ت بکەم باسی نیهانی
بە یادی عەیش و ئەییامی جەوانی

واتای عەیش و ئەییامی جەوانی لەگەڵ عومری 3231 سالی ریکتر دی نەک لە گەڵ عومری 4140 سالی! وەک من بوی چووم که حاجی لە 1240 هاتبیتە دنیا لە کاتی سەفەرەکهی بو بالهکەتی و خویندنی لەوێ که سالانی 1271 و 1272 و 1273 بووبی تەمەنی حاجی 31، 32، 33 سالی بو. بەپیی نامیلکە مهلا عەبدوورپەرەحمان که وەلادەتی حاجی لە 1231 بووبی لەو سالانەدا تەمەنی 40، 41، 42 سالی بو. هەرچەند لە تەمەنی 65 سالی وەیا 75 سالی، که حاجی نامە ی بو باپیرم نووسیووە تەمەنی 41 سالی

(10) بنواری بەرەو کۆتایی لاپەرە «130» لە بەشی یەکەمی ئەم نووسینە.

رهنگه خوئی به «عیش و ئهییامی جهوانی» بنوینی بهلام بی گومان 32 سالی ریکتر دی لهگهله تهپایی و شکی گوتهی «عیش و ئهییامی جهوانی» دا. که هیچ بهلگهییگ نهمیئی بو ترجیحی 41 سالی،خودی بهیتهکهی حاجی ئیشارهی بو 32 سالی بههیتره. ئهم تی بینیهم ههگرت بو ئیره چونکه کاتیک له باسی وهلادهتی حاجی قادر دهواین هیشتا چ باسیکی گهشتهکهی بالهکه تیمان نهکردبوو ، له دیارخستنی سالی گهشتهکهش نه دوابووین تا دهلالهتی عیش و ئهییامی جهوانی سالیگ بهسهر سالیکی دیکه دا ههلاویری بو له دایک بوونی حاجی . مروّف چهند وهتنگ دی لهوهدا ههرچی بلئی ههر لهسهر لیكدانهوه و بهراوردکردنهوه ههلستی. بهردهوام بوونی وهزعی ناچاری بو لیكدانهوه و به یهکدی گرتن ههر دهلیی وهزعی سهربازی نوبهچییه که ههموو دم و کات سونگی تاق وهستایی و سرنج له دهور و پشتی خوئی بگری نهوهک ههره شهییکی نهینی له پهناییکدا خوئی شاردبیتهوه. ههزم بهوه نهدهکرد لهو وهزعی سونگی تاق و زینهاره دا بوهستم و ده مارم تییدا کشت بی و ههر لهئیستاوه غهمی سبهی رۆژیشی لی بخوم که خوینهر به بهرهمهکه رازی نهبی ، بهلام چ بکهین لهگهله ناچاری . عهره ب گوتهنی:

إذا لم تكن غير الأسنه مركبا
فما حيلة المضطر الا ركوبها

واته که غهیری سهره رم چنگ نهکهوئی بو سوار بوون ، مروقی ناچار سواری نهبی چ بکا . له سهرهتای باس کردنی دهسته شاعیری «بالهکهت»یهوه گوتم بهدوای سهرگوزهشتی ئهواندا باسیکی تایبهتی «حیماری» دهگیرمهوه. تا ئیره جیگهی مناسبی ئهواسهیه . فهردیکی زور مهشور ههیه ، بهسهر زمانانهوه دهگوتریتهوه ، دهخریته ریژی ئهوه ههجوانهوه که ئاراستهی شیخ نهبی ماویلی کراون. فهردهکه ئهمهیه:

«ستُّ عشر» ژنیه تی به مهزهه بی «حماری»
«ابن ادم» نه ماوه سه ری پان کا وهک ماری

به هوئی ئه وه وه نا کوکی میانی حاجی قادر و شیخ نه بی دهنگی داوه ته وه
و له گه لی مونا سبه دا حاجی هی رشی بردو ته سه ری، غالبی که سان ئه و
فه رده ش ده کهن به هی حاجی، به لام مه نتیق ئه وه ناسه لمینئ حاجی
قادر یک له هه لبه سستی تاییه تیدا، وهک تازه خستمانه به رچاوان، هیئنده
پشت گیری بکا له «حیماری» و هاو ری کانی و بلئ :

به فیدایان ده کهم سه د «ابن یمین»
چونکه ده ربه سستی غیره تی کوردین

خو باوینه ئه و «تناقض» ه ئاشکرایه و حیماری جووت کا له گه ل شیخ
نه بی. له سه ر کردنه وه ی «به دناو» هه ر ئه وه نده ده سه لمینرئ که
شه خسی مودافه عه چی بو خو ی به شداری نه کرد بی له زرانندی ناو و
سومعه ی به دناوه که. به نیسبه ت حاجیشه وه له سه ر کردنه وه که هه موو
سنوو ری کی زارگرتنی تیپه راندوه و له به یته کاندای دهنگی له سه ر کردنه وه ی
هه نده دلیره هی رش بهر قه رزدار ده کاته وه. له وه ش زیاتر: حاجی ئه م
ده سته شاعیره داده نی به ده ربه سستی غیره تی کوردی ، ئه ی چو ن
ده گونجئ غیره ته که ش له سه ر کوردایه تی ، که حیماری بی ، بکاته
فه تواده ر بو شیخ نه بی که 16 ژنان به جارئ کو ده کاته وه له ژیر نیکاحی
خو ی ، شیخ نه بی به لای حاجی قادره وه ئه وه بی که بیکا به نمونه ی
هه موو عه یب و عاریک ، گله یی هه ره گه وره شی له هه ندئ که س ئه وه بی
که دوا ی ده که وئ و خزمه تی ده کا؟

به لای منه وه هیچ ته ئویلیک بایی ئه وه نا کا فه رده که بکا به هی
حاجی قادر. گو فتار و ره فتار و بیر و باوه ر و خه باتی حاجی ، هه موویان
تی کرا مانیعن له وه دا ئه م فه رده له زاری حاجیه وه هاتبیته ده ری. فارس
ده لی :

چو کفر از کعبه برخیزد کجا ماند مسلمان

«که کافری له که عبه وه هه لستاوه مسلمانتهی له کوئی ده مینئی ؟ (11)»

(11) له و پۆژانهی دوا بیدا، که ده میک بوو له پاکنوس کردنی مهبهسی ئیره کانه بوو بوموه، گوتاریکم خوینده وه له پۆژنامه ییکی کوردی نووسه ره کهی بو ئه وه چوه فهده که هی حاجی مالا عبه دوللا بی، گویا له راویژی ئه وه ده وه شیته وه، به پیی زهوقی نووسه ر.

لی و هه شانه وه و هه ست پیکردن شتیکی مهنه وهی و زیهنیهی و ده شی خهلق تیدا ریگ که ون یا خود جودا بنه وه، له و پوهه نووسه ر مافی ته وای هه یه چی به راست ده زانی ئه وه بکا به باوه ری خۆی. وه نیه من به لگه ییکی مادی پیچه وانه ی بیر و باوه ری نووسه رم هه بی ئیساتی ئه وه بکه فهده که باپیرم نیه، به لام منیش وه ک ئه و ریگ هه یه، له گه ل نه ختیگ روون کردنه وه دا، بیر و باوه ری خۆم له باره ی ئه وه فهده وه ده ربم. من بو ئه وه ناچم فهده که هی باپیرم بی، هه ر چه ند ئیمکانیش هه یه هی ئه و بی وه ک ئه وه ی هی شاعیریکی تر بی، گه یشتنیشم به و باوه ره سه ررای زهوقی شه خسیم و شاهه زاییم به ئه ده بی باپیرم که له رووی هیزه وه ریگار «مستوی» فهده که له هی ئه و به ره ژیرتر داده نیم، له هیه که سیکی خانه واده ی خۆمانیشم نه بیستوه که فهده که هی ئه و بی. چه ندین جار له مام بیستوه فهده که ی خوینده وه هه رگیز جاریکیان نه یگوت ئه م فهده هی باوکی بی، له و باوه ره ش دام ئه گه ر هی باوکی با ده یگوت هی ئه وه، چونکه ئه وه نده ی گوتاریک یا هه لبه ستیکی باس کرد بی هی باوکی بوو بی ئه و لایه نه ی گوتوه و لی بی ده نگ نه بوه. ئه وه ی راسی بی مامیشم فهده که ی به هی حاجی قادر له قه له م ده دا وه ک هه موو خهلق. له باوکیشم بیستوه ناو ناویک ئه و فهده ی ده خوینده وه، ئه ویش هه رگیز نه ی گوت هی باوکیتی. لام وایه سه راحه تی مام له وه دا که گوتی فهده که هی حاجیه ی و بی ده نگی باوکیشم که فهده که نه گپریته وه بو باوکی ده لاله تیکی ئاشکرای تیدا یه به نیسه ت ئه و خاله ی ئیستا وا موناقه شه ی ده که یین.

به لگه ی زیاتریش به ده سته وه هه یه له وه نده ی تازه گوتم: به سه ره اتی وا رووی داوه له میان باپیرم و شیخ نه بی ئیساتی ئه وه ده کا باپیرم له وه زعیکیا نه بوه به رامبه ر به شیخ نه بی سه رته هه لینی بو ئیبنوئادهم. ئیره جیی گپرانه وه ی رووداوه که و به دوا ئه ودا گپرانه وه ی ئه و وتوویره نیه له میان باپیرم و شیخ نه بی دا رووی داوه که ئه گه ر نووسه ر خۆی ئاگاداریان با، قه ناعه تی دینا شیخ نه بی له نه زه ر حاجی مالا عبه دوللا دا ئه و کۆسپه گه وره یه نه بوه که فهده که راده گه یه نی.

من که ئه و رووداوه و وتوویره ناگپرمه وه له بهر هه ندئ هۆی تاییه تی تهبعی خۆمه ؛ رووداوی له و به هیتر ده گپرمه وه له رووی ده لاله ت و ئیشاره کردن بو پایه ی شیخ نه بی له ته ک پیاویکی وه ک حاجی مالا عبه دوللا دا: هه لوه سته ی باپیرم له عاست «شیخ عبیدالله» ی نه هری به بیر خوینهر دینمه وه که سه دی وه ک شیخ نه بی نه ده بوون به مریدی ئه ویش. ئه مه یه هه لوه سته که و بو خۆت بیکه هۆی به راوردی کردن له گه ل ده لاله تی فهده که ئاخۆ تۆش وه ک من قه ناعه ت ناھینی که حاجی مالا عبه دوللا ی به رامبه ر «شیخ عبیدالله» سه ره کی هه موو پیشه وای ئابین و سه رۆک عه شیره ت و ده سه لات داره کانی کورد بوه له غه زای سالی «1294» دا، له سه ر هه ندئ رسته و وشه ی ناو «مقبطه» ییک که شیخ عوبه ی دوللا داوا ده کا سه رۆکه کان بو ی مۆر بکه ن و باپیرم پیی رازی نابی، ده مه ته قییکی گه وره له به ییاندا په یدا ده بی. له وه رامی قسه ییکی شیخ عوبه ی دوللا دا باپیرم ده لی، (یا شیخ ئه تو اسما و جسما ملغری ئه من اسما و جسما مکبرم: تو عبیداللهی من عبیدالله م تو هه ندی چه نگیکی من ده لیی شیرم خوا لیت هه لئاگرئ خۆت له من گه وره تر دابنیی.) حیکایه ته که دوور و دریره هه ر هینده ی لی ده گپرمه وه.

سرنجی ده نامه که ی حاجی قادر بو باپیرم له ویشدا ئیشاره ییک هه یه بو ئه م هه لوه سته ی باپیرم و له دیره شیعیکیدا شیخ عوبه ی دوللا ی بو نزم ده کاته وه له قالبی هیما دا که ده لی:

چ «عبیدالله»، «عبیدالله احرار»

«ملغر» به ندییکی زه ر خریدار

عوبه ی دوللاه ی ئه حرار هه رچه ند پیاویکی ئابینی کۆنینه یه و هه ر له ناوی «عبیدالله» دا له گه ل شیخی نه هری ده گه نه وه به کتر، به لام حاجی قادر له ری هیئانه وه ی وشه ی «ملغر» وه به دوا ناوه که دا بیری خوینهر به ئاسایی ده باته وه بو ئه و «ملغر و مکبر» ه که له وتوویره که ی باپیرم له گه ل شیخی نه هری ناوه کانی «عبداله و عبیدالله» ی خسته دوو تایی ته رازووی هه لسه نگانده وه.

ئه وه ی راستی بی جگه له م به یته مه یله و هیمایی یه، حاجی قادر له به ییتیکی تریش دا بی په رده و هیما شیخی نه هری داشکا بوو بو حاجی مالا عبه دوللا به لام ئه م به یته یان له بهر هۆییکی به کجار تاییه تی له کاتی یه که م

چاپ کردنی دیوانه که ی حاجی پشت گوئ خرا و تی چوو. =

به پيی باوه‌ری هه‌ندی کهس وشه‌ی «حیماری» بو هه‌مزه حیماری ناگه‌رپه‌ته‌وه. گویا مه‌به‌س هه‌ر واتای ساده‌ی وشه‌که‌یه که به کوردی «که‌ر»ه، پیتی «ی»ش که به دوایدا هاتوه بو نیسه‌ت نیه به‌لکوو پیکه‌ینه‌ری دارشتنی «اقافی»یه که له هه‌ندی له‌هجه‌دا، وه‌ک هی کوی، دپته ناوه‌وه. به‌لام ئەم باوه‌ره له عاست «ست عشر» به ته‌واوی کورت دینی چونکه کوکردنه‌وه‌ی 16 ژن له ژیر نیکاح کاری «که‌ر» نیه، فهند و فیل و تیک به‌ستنیکی حیل‌کاری «خلع و تعلیق» و گه‌لیک کویره ری «قبیله‌ش‌هرع»ی پی ده‌وی و به‌بی وه‌ستا ناکری. هه‌مزه حماریش نه‌بی ده‌بی یه‌کیکی تر ئەوه ساز دا. مه‌زه‌به‌بی «که‌ر - حمار» به‌تایبه‌تی نارپه‌وا بو «ست عشر»، هه‌موو ژماره بو ئەو وه‌ک یه‌کن (12).

به‌پی گپ‌رانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م که گه‌یشتۆته راده‌ی «نواتر» ناوی ته‌واوی «حیماری» به نازناوه‌وه «هه‌مزه حیماری» بو. دیاره کورد ده‌لی «هه‌مزه» ده‌نا ئەسلی ناوه‌که‌ی «حمزه» عه‌ره‌بییه. سه‌رگوزه‌شتیکی

=

من که ئەمه ده‌گپ‌مه‌وه نامه‌وی خوینه‌ر به سه‌هوو به‌م له عاست «شیخ عبیداللهی نه‌هری». ده‌مه‌ته‌قه‌ییکی هه‌لستا‌یی و پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای به دهنگ هی‌نایی هه‌لپه‌ت ده‌بی به پیی داخواری ئەو جیگه‌یه و پایه‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای قسه‌ی ئەوتوی تیدا گوتایی، حاجی قادریش که به‌ه‌وی مه‌دحی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای بکا ده‌بی بگه‌ری به دوا پیاوی گه‌روه‌ی وه‌ک عه‌به‌بدو‌ل‌لای ئەحرار و شیخی نه‌هری تاکوو له‌سه‌ر ناو و شوهرتی ئەوانه‌وه په‌یکه‌ریکی حورمه‌ت بو مه‌دح کراوه‌که‌ی داتاشی. ئەو مونسابانه نه‌بن «شیخی نه‌هری» بخته‌ته به‌ر تیشکی کزه‌وه، پرشه‌نگی ناو و پایه‌ی ده‌سه‌لات و شه‌خسیه‌تی ئەو چاو خیره ده‌کا. به‌سه بو ئەو له‌م غه‌زایه گه‌وره‌یه‌دا سه‌روکی تیکرای غه‌زاجییانی کورد بو، له ناویاندا پیاویکی وه‌ک سه‌روکی تایفه‌ی کاک ئەحمه‌دی شیخ له سلیمانی، که خۆی سه‌روکی هه‌موو ناوداره‌کانی کوردی عیراق بو. به مونسابه‌یه ده‌لیم باپیرم که فه‌ردیکدا میژووی غه‌زاکه‌ی به حیسابی جومه‌ل ده‌ره‌یناوه که ده‌لی :

ئهنگوشتی قه‌در له له‌وحی نووسی

ته‌ریخی غه‌زا «غزای روسی»

دوو وشه‌ی کۆتایی فه‌رده‌که، «غزای روسی» 1294 ده‌گرپه‌ته‌وه. خوینه‌ر ده‌بینی من که بو ئەوه ناچم ئەم فه‌رده سه‌ر کزه‌له‌یه هی باپیرم بی، یه‌ک له سه‌به‌بان ئەوه‌یه رووداوی وا بو له ژیانی باپیرمدا ری ئەدا خه‌یال برپا بو ئەوه که کۆمه‌ی شیخ نه‌بی کردی. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا چونکه خاوه‌نی فه‌رده‌که نه‌ناسراوه ریگه نابه‌ستری بگوتری هۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لایه و چ «استحاله»ش نیه هی ئەو بی. به‌لام به‌پی زاهیری حال و ئەو راستییانه که له حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لایه ماونه‌ته‌وه من قه‌ناعه‌تم هه‌یه که‌سیکی دیکه فه‌رده‌که‌ی هه‌لپه‌ستی. به هه‌مه حال باسی «عبدالله» و «عبیدالله»ش هه‌رچه‌ند تایبه‌تیکی حالی باپیرم بی مه‌وزووعیکیشه له‌و مه‌وزووعانه‌ی حاجی قادر هه‌لپه‌ستی پیوه گوتون، که بو‌یسترا‌با واتاکه‌ی روون بیته‌وه ده‌بوو ئەم داستانه بیته ناوه‌وه. جاریکی دیکه‌ش ده‌لیم زانیی سه‌رچاوه‌ی هه‌لپه‌ست گیانیکی پی ده‌به‌خشی ئەوه‌نده‌ی بلپی له نرخ و له‌زه‌تی زیاد ده‌کا.

کورتيله ههيه زور دهگوتريتهوه بو مهبهسي گهپ و پيکهنين، کهمیکيش له ئەخباری «حیماری» و جووری لههجهی قسانی بهیان دهکا. هەر لهو سهرگوزهشتهشدا دووباره مهعلووم دهکری ناوی «همزه» بوه.

جاری له جارانی به یهکدی گهیشتنی شیخ رهزای تالهبانی و همزه حیماری له کوئی، بهعادهتی ههمیشهیی، شهپه شیعرینه دست پی دهکا. وام بیستوه له مزگهوتی گهوهی کوئی یهکدی دهگرنهوه، مهلا و فهقی و خهلیکی زوریش لییان کو دهبنهوه. ههلبهت شهپه دندووکهیان زور بوه و شیخ رهزا گهلیک شیعی «ارتجالی» گوتوه بهلام له تاکه فهردیك بهولاوله له بیران نهماوه، فهردهکesh ئەمهیه:

له سهر شاه و گهدا ئەم ئیشه فهرزه
ئوهی ئەلفیکی بی بیکا به «همزه»

توریه کاریهکهی شیخ رهزا ئاشکرایه پیویست نیه شهرح درئ. خهلقهکه گوئ دهگرن و شیعی شیخ رهزا دهبیین و خاموش دهبن و پی ناکه نن. هوی پی نهکه نینیان ئاخو پلانگیپی بوه بو سهغلهت کردنی شیخ رهزا یاخود ئهو شیعی گوتونی لهگهله لایهنی جنیوفرۆشی که تییان دا بوه هینده سهنگین و به ویقار بوون پیکه نینی خهلقی نههیناوهتهوه، ههر لاییکیان بی واقع ئهوه بوه خهلقهکه به ههلبهستهکانی شیخ رهزا نهکهوتونهته سهر پیکه نین.

(12) رایهک ههیه دهلی بهیتهکه وا نیه وهک دهگوتريتهوه، گویا گورانیکی بهسهر دا هاتوه ئەسلهکهی ئەمه بوه:

«ست عشر» ژنیهتی به مهزههبی «قفال»ی
ئینو ئادهم نهماوه ...

«قفال» زاناییکی سهردهمی عهباسیهکان بوه، بهپی ئهم رایه دهبی ئهو له ری فهند و فیلی کویره رییهکانی شهرعهوه کو کردنهوهی شازده ژنانی له ژیر نیکاخی پیاویدا جایهز کردبی. من له نووسیناندا ناوی «قفال»م دیوه بهلام شارهزای مهزههب و مهشرب و ئایینی نیم تا بتوانم لیردها له بارهیهوه شتیک بلیم، بهلام بایی ئهوهی ئەم فهرده بگریتهوه دهتوانم سرنج راکیشم بو لای قافییهی دوو نیوه دیپی فهردهکه: دیاره «حیماری» وهک ماری، هاوقافیهن نهک حیماری، قفالی.

ههمزه حیماریش لهسهری زمانیهوه و به بزاونتی سهر و دست که
مناسبی واتای قسهکانی بی گوتوهتی :

رهزا نیه و قهزایه
لهسهر...م دانایه
لو کهرکووکیم ههلدایه

دهستیکیشی ههلتهکاندوه بهرهو کهرکووک. خهلقهکه لهبه ر شیددهتی
پیکهنین دهکهونه سهپرشت. شیخ رهزا زیاتر به وهزعی خهلقهکه
سهغلهت دهبی نهک گوتهکانی حیماری که زور ساده و خویرپله بوون.
ههرجاره شیخ رهزا شیعیک دهلی، حیماری گوتهی پیشووی دووباره
دهکاتوه تهنه ناوی جیگاکه دهگورئ که شیخ رهزای بو ههلهدا. وهک
بلی «لو بهغداییم ههلدایه... لو بهسراییم ههلدایه».

دهگیرنهوه شیخ رهزا وای لی بهسهر دئ بهاصطلاح له دین دهردهچی و
دهلی «ئهوه کو[توومی من دور دهقهلشمهوه کهس پی ناکهنی ئه م وا وا
لی کراوه گوو دهخوا خهلقهکه بوئ دهکهونه سهپرشت».

ئه م شهره دهندووکییهی شیخ رهزا و حیماری له لایهن کاتی پروودانیهوه
پالپشتی ئه و رایه دهکا که بلی مه بهس له «حیماری» یه کهی بهیتی
«ست عشر» ههر ئه و ههمزه حیمارییهیه که له گهل شیخ رهزا شهره
جنیوی کردوه ، چونکه شهره جنیوه که له کاتی گهرمه ی دهسهلاتی شیخ
نه بی دا بوه. واته ههمزی حیماری شیخ رهزا و حیماری «ست عشر» له
یهک کاتدا بوون. که نهختیکیش ورد بینهوه له دمودووی ههمزه حیماری
ئه و خه یالمان به دلدا دئ کابراییکی وهها جهر بهزه لی ده وه شیته وه
بو مه بهسی خوش گوزهرانی ، شوین پارووی خو ی خوش کردبی لای شیخ
نه بی به فهتوای حه لال کردنی شازده ژن بو پیاویک. پوخته ی قسه
ئه مه یه کهوا هیچ به رهه لستی مادی و مه عنهوی نایته بهر یهک بوونی
«حماری» ناو دیوانی حاجی قادر و «همزه حماری» شیخ رهزا و «حماری»
به یته کهی «ست عشر».

له‌وه‌نده زیاتر له خه‌به‌راتی «حیماری» و هاوړپیکانی له بیرى من نه‌ماوه. به‌و چهند وشه‌یه‌ی حیماری که له‌گه‌ل شیخ ره‌زا دا شه‌ره شیعری پې کردوه ده‌رده‌که‌وئ له‌هجه‌ی ئاخوتنی نه‌ بادینی و نه‌ هی سلیمانیه، به‌لکوو هی ناوچه‌ی کوئی و ئه‌و شوینانه‌یه وه‌ک کوئی قسه ده‌که‌ن. به‌لام له‌وه زیاتر سهر و شوینیکى له‌ منه‌وه مه‌علووم نیه ، هه‌روه‌ها هی هاوړپیکانیشی : ئه‌وه‌نده‌ی تازه له‌ گپړانه‌وه‌ی بوومه‌وه سهرپاکى مه‌علووماتى منه له‌ باره‌ی گرووپی حیماری و قه‌برخوار...هتد. بئ گومان شیعریان زور گوتوه، ده‌شبئ نوکته و نادیره‌یان ده‌ماوده‌م گه‌رابئ، چونکه پتر له‌وه خه‌ریکی خویندن بووبن خوین داوه‌ته شاعر و له‌تيفه و گه‌پ. به‌ خوړاپیش نیه حاجى قادر سئ که‌سیان له‌ جومله‌ی شاعیره‌ ناوداره‌کانى کورد ده‌ژمیرئ دياره‌ ده‌بئ ئه‌وه‌نده شیعره‌یان دانابئ پيیان بگوتړئ شاعیر.

له‌گه‌ل ناوی ئه‌و کومه‌له‌ جهر‌به‌زه‌یه‌دا ناوی پیاوئیکى دیکه‌شم ده‌بیست که ئه‌ویش هاوړپي خویندنیان بوه، به‌لام نه‌ک به‌ جهر‌به‌زه‌یی ، له‌گه‌ل حاجى قادر و باپیرم براده‌ر و ناویشی کاک ئیسماعیلی چومانی بوه. به‌و پيیه‌ ده‌بئ خه‌لقى گوندی چومان بووبئ. له‌ ناو کاغز و نووسراوه‌ی کونینه که له‌ لای ئیمه‌ پاریزراون پارچه کاغزیک «7» به‌یتی تیدا نووسراوه به‌ شکل نووسی فارسی. له‌سه‌روه‌ی به‌یته‌کان «کاک اسماعیل» نووسراوه که دانه‌ری هه‌لبه‌سته‌که‌یه ، له‌ به‌یتیکیشدا شکایه‌تی دووری «کاکه‌ عه‌بد» هه‌یه. وا پي ده‌چئ ئه‌و کاک ئیسماعیلی چومانی بئ که تازه باسم کرد، کاکه‌ عه‌بدیش حاجى مه‌لا عه‌بدوللا بئ که له‌ سه‌رده‌می دانانی هه‌لبه‌سته‌که‌دا هیشتا نه‌بووبوه حاجى و له‌ تافى گه‌نجایه‌تیدا بوه، ده‌گونجئ براده‌ریکی خوئ بوئ نووسیبئ «کاکه‌ عه‌بد». شیعره‌کان بئ هیزن ، شاعیر خویشی دان به‌وه داده‌نئ له‌ گه‌ل هیئانه‌وه‌ی عوزریکی کلاسیکی بئ تالعی دا ، وا لی‌ره‌دا به‌یته‌که‌ شکل نووس ده‌که‌مه‌وه :

مقرم شعره‌کانم قلین اما کر نبی طالع (13)

لفرظی گر بچینم گل دریم بو دی لهر جای

(13) به‌ شکل نووسی ئیستا که وای لئ به‌سه‌ر دئ :

مقرررم شیعره‌کانم قه‌لین ئه‌مما گه‌ر نه‌بئ تالع

له‌ فه‌رزی گه‌ر بچینم گول دریم بو دئ له‌ هه‌ر جای

له كهرتى دوهمى بهيتى پيش ئهم بهيتهيان ناوى كاكه عهد دىنى:

« فراق كاك عبد جرگى برىم و نور بيناى » (14)

نووسينه كه و شكلى ئهو كاغهزهى بهسهريه وه نووسراوه لىيان دهو شىته وه هى 100 سال زياتر پيش ئىستا بن. به لام چ به لگم به دهسته وه نيه ئيسپاتى ئه وه بكا ئهم كاك ئيسماعيله و هى چومانى يهك كهس بن ، چى گوتم كارى ته خمينه. هينده ههيه ده بى ئه وه ش بلىم مانه وهى ئهم نامه يه له حاجى مه لا عه بدوللا وه بو ئيمه پال پشتى ئه وه ده كا كاكه عهد حاجى مه لا عه بدوللا بى ، له وه يشه وه پتر دل بو هيندى ده روا كاك ئيسماعيل نامه كهش هه ر خوى كاك ئيسماعيل چومانى بى، چونكه مه علومه ئه وىش شاعير بوه و وهك هاورپىكانى ترى.

ههروهك نازانين ئهم كومله شاعيره له كوئوه هاتون ناشزانين ، له هه مزه به ولاره ، ناوى ئه سلىيان چى بوه ، دواى بلاو بوونه وه يان چىيان لى به سه ر هاتوه، بو كوئى چوون ، شوينه واريان كوئر بوته وه يا خود مندا ل و نه وه يان له دوا به جى ماوه ، شيعره كانيان كو كراونه وه يا خود وهك خويان تيدا چوون: خولاسه هه رچى مه علوماته ده رباره يان به دهسته وه نيه و خوشيان به هه موو چاكي و خراپه يانه وه بى سه ر و سوراغن. خير هومهنديك شتيك بزاني ده رباره ي هه ركاميان بى پيوسته به خه لقى رابگه يه نى و نه يفوتىنى. كومله بوونى ئه و شاعيرانه له و ناوچه يه دا بو خويندن له گه ل چه ندين فه قى و مه لاي غه يرى وان وا راده گه يه نى ئه وسا باله كه تى مه لبه نديكى پيش كه وتوى كوردستانى خواروو بوه له پرووى ژيارى و خوينده وارى و گوزه رانيشه وه. دياره زانست پهروه رى پاشاى كو ره له كاتى حوكمرانى خويدا ئه سه رى هه رماوه تا ئه و كاته ي حاجى و هاورپىكانى خويندنيان تيدا كرده. حاجى قادر به

---

(14) ئىستا وه هاى ده نووسن :

فيراقي كاكه عهد جه رگى برىم و نوورى بينايى

چاوی خۆی پاشماوهی کردهوهی پاشای کۆرهی دیوه ههروهک پاشماوهی
غیرهتکەشی حاکمیکی دیکە کوردیشی دیوه بۆیه لەم بەیتەدا ئەمە
دەلی:

تا تەعیناتی کۆر و لال مابوو
لە گەلی دێیهکان مەلای چا بوو (15)

مەعلوومە «کۆر» لەم بەیتەدا پاشای کۆرهیە بەلام تۆ بلی «لال»
کۆ بێ. بیستووومە «عبدالرحمان پاشای بابان» لال بوە یاخود نەختیک
زمانی گرتو، دەگونجی مەبەسی حاجی لیره‌دا ئەو بێ. بەو پێیه
قسەکە سۆران و بابان دەگریته‌وه. لە لاییکی تریشه‌وه ئیمکان هەیه
مەبەسی میر ئەحمەدی برای پاشای کۆره بێ کە مەعلوومە لال بو،
ئەوسا واتای شیعرەکە حەسر دەبی لە سۆران. بەلای قەناعەتی منەوه
بەر لە کۆر و لالەش مەلای چاک لە دێیهکان هەر هەبوون بەلام لە
سەردەمی ئەم دوو خونکارەدا، مەبەس پاشای باباب و پەواندزە،
پەونەقی خویندن لە عادەت بەدەر بو. ئەوهی راستی بێ بەربەرەکانی
بەینی بابان و سۆران کە بەتیکراییی کاریکی ویرانکەر بو، لەو
مەیدانەیی خویندنەدا سوودیکی زۆری بو. هەبوونی مەلای چاک لە
قەلمەرەوی هەر دوو لا هۆی شانازی و خۆ پێ هەلدانەوه بو. هەر ئەو
شانازییە بە مەلای چاک بوە وای کردو «عبدالرحمان پاشا» جیگە و
رپیگە و ملک و مال و مزگەوت و مەدرەسە ئامادە کا لە کۆیی بۆ مەلا
عەبدوورپەرەحمانی کاکی جەلی و لە دێی «جەلی» یەوه رای گۆیزێ بۆ

---

(15) ئەم بەیتە لە دیوانەکەیی حاجی بەم شیوهی خوارەوه نووسراوه:

تا تەعیناتی کۆر و لالە هەبوو
لە گەلی دێیهکان مەلای چا بوو

وەنیه شیعی و هە قافیە مەیلەو بێ هیژ نەبێ وەیا کەم بێ، بەلام بێ گومان ئەو جۆرهی تر کە «التزام» ی تێدایە و
لە لایەن زۆربەیی شاعیرەکانی سەدهی نۆزدەمەوه چاوه‌دێری دەکرا ریکتر و خۆشتر و شاعیرانەتر. لە لاییکی
دیکەشەوه «مابوو» تا «هەبوو» پتر دەگونجی لە گەل واقیعی حالی حاجی تا «هەبوو» چونکە حاجی بۆ خۆی لە
هەلبەست دا مەبەسی شتیکی کە پاشماوه‌کەیی دیوه لەو گەشتی باله‌کەتی دا یا لە شوینیکی تر کە ئاگاداری حال و
وەزعی بو، نەک شتیکی کە لە حزووری خۆیدا بنیاد نرابێ. حاجی کە لەو هەموو مزگەوت و مەدرەسانەیی باله‌کەتی
دەرسی خویندووە بیست سالیکی بەسەر نەمانی پاشای کۆره دا تێپەری بوو، دیارە ئەوسا تەعیناتی کۆره «مابوو» دوا
بەسەرچوونی «کۆره» خۆی بۆیه حاجی دەبی بلی «مابوو - نەک هەبوو». هەرچۆنیک بێ من دەلیم بۆ رستەیی
«مابوو» پتر دەچێ.

كۆيى: بى گومان نزيكى دىي جەلى لە قەلەمپرەوى رەواندز و مەترسى
 راگويستنى كاكي جەلى بۇ ئەولا خىرايى كردو بە عەبدورپرەحمان پاشا
 لە هينانى كاكي جەلى بۇ كۆيى و كۆتاكردنى دەستى رەواندز لىي. من
 ناليم ئەگەر ھافركى نەبا «كۆر و لالە» يا خود ميرەكانى تر مەلاكانيان
 بەلاوہ دەنا ، بەلام رپى ئەوہ دەدەم بە خۆم ، ئينسافيش ليم دەسەلميني
 ، كە بلیم بوونى موناڧەسە تيزترى كردوون لە يارمەتى دانى مەلايان.
 وەنيە لەوہشدا كارپكى ئەوتۆيان كردبى چ عەيبىكى تيدا بى. لە ميژووى
 سەرەتاي ئيسلامدا نموونەى لەو ئاشكراتە ھەيە: «المولفە قلوبھم» بە
 ڧەرمانى قورئان پشكىكى ديار كراويان ھەبوو لە «بيت المال»، تا دواى
 خەلىڧەى يەكەم ئەم پشكەيان پى درا، بەلام كە «عمر بن الخطاب» بوو
 بە خەلىڧە تەعينا تەكەى برى و گوتى ئيسلامەتى ھەوجە بەوان نەماوہ
 بى لزوم بۇ نازيان بكيشى.

ھەرۆك كۆمەل بوونى ئەو گرووپە بەلگەى بوونى وەزەيكى لەبارە
 بۇ خویندن لە بالەكاتيدا ، ئەگەر مەعلووم بكرى دواى رۆيشتنيان لە
 بالەكەتى سەرلەنوئ لە جيگەيبكى ديكەى كوردستان جەمبوورەيان
 بەستوہ ، ئەويش دەبیتەوہ نيشانەيبكى وەزەى تايبەتى ئەو جيگەيە،
 ئەوسا رەنگە شيعرى شاعيريك وەيا نووسيني نووسەريك وەيا بەيتى
 شايەر و گورانبيژيک لەگەل ئەو وەزەدا دەنگ و رەنگى يەكدى
 بەدەنەوہ ھەر وەك حاجى قادر بالەكەتى و «كۆر و لالە و مەلكە و
 كيسەشكەل و... ھتد»ى دووبارە كردەوہ. با لەوہش گەريين ، ھەر خودى
 شاعيرەكان پارچەيبكىن لە ميژووى سەد سالى پيش ئيمپرۆمان ، ديمەنيكى
 بى مانەنديش نيشان دەدەن لە جوړى بويزى و گوتە و كردەوہى لە كەس
 نەچووى و نەبيستراو. پيوە خەريك بوون و بەدوا دا گەران و لى
 تۆژينەوہيان لە لايەن ئەديب و ميژووناسى كوردەوہ پيويستىكى
 رۆشنبيريە. من كيسەى خۆم بەتال كرد لە ھەرچى كالايىك لەوانەوہ بۇ
 من بەجى مابى ، رەنگە بەوہدا قەرزىكى ئەدەبىشم بە ميللەتەكەم
 دابيتەوہ وەك بلېى سەرگوزەشتيان مۆمىكىشى ھەلكرد لە رپياى
 خویندننى حاجى قادر و گەشتە دريژەكەى لە ھەندى شوينى دوو پارچەى
 كوردستانى گەورەدا . دوور نابينم ليڧرە و لەوئ ، دوور و نزيك خەبەر و

نُسهري ديكه پيدا بي ناتهواوي نووسينهكهي من پر كاتهوه يا خود كه م
كاتهوه.

پشوویه کی لیکۆلینه وه

به ره له وه پوو په ره ی بالهک وه رگی پین و یه کیکی تازه بکهینه وه، شتیکی گرنگ ههیه له تۆماری گهشته کهی حاجی قادر که په یوه ندی داره له گه ل هه موو ژیان و بیر و باوه پی لیره به دو او هی حاجی، ده بی به قه ده ر توانایی لپی بدو یین و بوون ونه بوون و چه ندو چۆنی شته که ساغ کهینه وه و نرخ ی راسته قینه ی خۆی پی بده یین.

هه روهک بوشت پروون ده بیته وه له در یژه کی شانی باسه که ، که نه کردن تییدا دست و قه له می نووسه ر و تۆژه ره وه ده با بو ده روون و ههستی کۆمه لایه تی و نه ته وایه تی ئه وسای کورد. چ مه بهس دیراسه ی حاجی بی و چ دیراسه ی تیکرای باری کورده واری بی ، له گه ل وه شانندی هه ر کولینگیکی لیدانه وه ی زهویه کۆده و نه کیلراوه کانی ژیان ی کوردی ئه و سه رده مانه ، دار و په ردووی به سه ر یه کدا ته پیوی میژوو تووژال تووژال سه رزه وی ده بنه وه بو به ر چاوی که سیک بیه ویت رابوردوو به ئیستا که وه به سه تیته وه و سه ره ده ری له دوا پۆژ بکات. له لای خۆمه وه هه ر ساته سپاسگوزاریم بو گیانی حاجی قادر زیاد ده کات له و پوه وه که خه باته ده وله مه نده که ی به هه موو گو شه و قوژبنیکی کورد و کوردستانمان دا ده بات ، که ئه گه ر وا نه با نه له و و نه له کورد و کوردستانیش ده گه یشتین ، له ری ئه م ته رزه تو یژینه وه یه.

له و چه ند ساله ی دوایی، ده ماو ده م له په راویزیکی ته سکی گوتواندا ده گوترا حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدوللا بیری میلله ت په روه رییان له باوه ره کانی ئیبنوئاده م وه رگرتوه. گویا ئه و چه ند ساله ی خویندن و ژیانیان له باله که تی و هه ریمیک که مه لای ئیبنوئاده م تییدا ژیاوه سوو دمه ندی کردوون له باوه ره پیشکه وتوه کانی ئه و مه لایه زله ی کورد، به تایبه تی حاجی قادر که له دواییدا بو ی ریک که وت جغزی ته سکی کۆمه لایه تی کو یی و کوردستانی خواروو جی به یلی و می شکی زاخاو دراوی به و بیره پۆشنانه له ئه سه ته مبول گه شه بکا: واته حاجی قادر به ره له وه ی

بجی بۆ ئەستەمبۆل بیری نیشتمان پەرورانهی هەبوه و له پاشماوهی بیری مه‌لای ئیبنوئاده‌میشی وه‌رگرتوه.

من له لانی خۆمه‌وه «تعصب» یکی تاییه‌تیم نیه بۆ هیچ رایه‌ک ، به لاشمه‌وه راستی هه‌ر چییک بی ئه‌وا هه‌یه، نه به‌خۆش بوونی من ده‌گۆرئ و نه لزومیش هه‌یه به نه‌فه‌س سواری ئیستاکه‌ی من و غه‌یری من له فه‌رزی هه‌زمان به‌و راستیه‌ی کرد یا نه‌کرد. تازه په‌نجه‌ییکی قودره‌ت لی‌رانه‌دا به‌ره‌و دوا ناگه‌رپه‌ته‌وه بۆ چه‌رخ و چاریگه‌ چه‌رخیک له‌مه‌وبه‌ر تا پووداو بگۆرئ و چاره‌نووس له نوپوه بکیشئ.. به قسه‌ی ساده‌ش سه‌د جارێ پووداو بگۆرین وه‌یا هه‌لبه‌ستین وه‌یا بشارینه‌وه یه‌ک میلیمه‌تر هه‌له‌وه‌ستی ئیستاکه‌مان به‌ره‌و پێشه‌وه نابه‌ین.

ده‌ست خاوینی له هه‌ول دان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ی و هه‌موو راستیه‌ی قه‌رزیه‌ی ئه‌خلاق‌ی - میلی - میژوویی - مرۆقایه‌تیه‌ له ئه‌ستۆی نووسه‌ر و ئه‌دیب و قسه‌که‌ر و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی شت به‌خه‌لقی راده‌گه‌یه‌نن و هه‌رگیز له گه‌ل خزمه‌تی میلیه‌ت و میژوو ریک ناکه‌وئ شتی ده‌ستکرد هه‌لبه‌ستری و به‌رگی راستی له‌به‌ر کرئ.

ده‌زانم هه‌ندئ جار به‌لکوو زۆر جارێ له‌ رووی دلسۆزییه‌وه یه‌کیک شتی هه‌ل ده‌به‌ستی بۆ خزمه‌تی مه‌به‌ستی، ئیتر په‌نگه‌ ئه‌و مه‌به‌سه‌ سوود له‌و هه‌لبه‌ستنه‌ وه‌رگی یا خود وه‌رنه‌گرئ ، به‌لام ئه‌نجامی هه‌لبه‌ستن و ده‌ست کاری هه‌رچی ده‌بی با بیئ و چه‌ندیک سوودی لی وه‌ربگیئ و وه‌رنه‌گیئ « تبریر - دره‌ستاندن (16) » ی کاره‌که ناکا: نابئ شت له نه‌بوو هه‌لبه‌ستری.. نابئ راستی بگۆرئ وه‌یا ئینکار بکرئ وه‌یا بشریته‌وه. نابئ هه‌له به‌رگی راستی له‌به‌ر بکرئ. لزوم نابینم به‌ دوا به‌لگه‌هینانه‌وه و میسال گوته‌وه بکه‌وم بۆ جووری ده‌ستکاری که له میژووی کۆنه‌وه کراوه چونکه پووپه‌ره‌کانی میژووی کۆن و نوئ پرن له‌ درۆ و شتی هه‌لبه‌ستراو و راستی شارده‌نه‌وه و هه‌زاران کاری وه‌ها نارپه‌وا،

---

(16) دروست له وشه‌ی "بر"ی عه‌ره‌بی نێزیکه‌ که "تبریر"ی لی وه‌رگیراوه که‌واته بۆ ئیمه‌ش رپ هه‌یه وشه‌ی "دروست" بکه‌ین به "فعل" وه‌ک عه‌ره‌ب "بر"ی کردوه به سه‌رچاوه‌ی "برر ، بیبر، تبریر" ئیمه‌ش بلین "دروستاندن". پێشینیان زۆر وشه‌ی وایان داهیناوه ته‌نانه‌ت وابوه وشه‌ی عه‌ره‌بییان له رپ "دارشتن - اشتقاق" وه‌ کردوه به کوردی وه‌ک ئه‌وه‌ی گوتووینانه "جه‌رباندن، عاملاندن، که‌ره‌اندن" به واتای ته‌جربه‌کردن و به‌کاره‌ینان و رپ لی بوونه‌وه که له "جرب و عمل و کره"ی عه‌ره‌بییه‌وه هاتوون. بادینییه‌کان له‌و کاره‌دا یه‌کجار چالاکن، بایی نیچه‌ فه‌ره‌نگیک وشه‌ی

ئەوھى چاوى لىيان نەنووقىنى دەچنە چاوەيەوھ. دەزانين لىرە بە پىشەوھ ساختە و دەستكارى چى بە ئىنسان كوردو و چەندىن فەلاكەتى بەسەر ھىناوھ. لەگەل زانىنى ئەوھدا دەبى ئەوھش بزانىن، دەست كارى كردنى لىرە بە دواوھش ھەمان نەسكۆكانى كوشندە دىننیتەوھ بەر مروّف. دەبى باوھر بىنن بەوھ كە دەست كارى رەفتارىكى خراپە ئەگەر بو چاكە بى و چاكەشى لى پەيدا بى، چونكە گومان لەوھدا نىە كە وا ھەر كاتىك رىگەى دەست كارى كرايەوھ با جارىكيان بو چاكەش بى دەيان جار بو خراپە دەبى.. لە فەرزى لايەنىكىش سوودى لى وەرگرى لايەنىكى دىكە يا پتر لە لايەنىك لى زەرەرمەند دەبى. ھەر ئەو كەسەى دەست كارى دەكا چەند سەغلەت دەبى بو خوى لە دەست كارى كردنى خەلق. دەبوا پەند لەو نارەھەتییەى خوى وەرگرى و بەزەبى بە راستىا بىتەوھ و رەھمىش بە عالەم بكا خو بگىریتەوھ لەو كارە چەوتە. رەنگە ھەندە كەسىك لە رى ناچارىبەوھ وەيا لەبەر پەرسەندنى دەست كارى كردن لە نىوان نووسەراندە، بەتايبەت نووسەرى سياسى، ئەویش شت ھەلبەستى و خوى بەوھ ئىقناع كا كە بەلى سوود چىە لەوھدا يەكىك يا چەند كەسىك مل دەنە راستى و « قل الحق ولو على نفسك » بكن بە پىرەو لە حالىكدا زور كەسى دىكە گوئ نەدەنە ئەم پەندە، ھەلبەت گویشى نادەنى؟ خو ئىقناع كردنى ئەوتوئى ھەرچەند بارى ئەو تەرزە كەسانە لە نەزەر خوئاندا راستىش كاتەوھ، چى لىرەدا گوتم دەربارەى راست گوئى و دەست خاوينى ھەر دەمىنیتەوھ وەك بەردى بناغەى فەلسەفە و باوھر و پرورژە و شاقامى بەرەو كامرانى و خىر و خوئى بو زوربەى ئادەمزاد لە ماوھى بى برانەوھى ھەر لە ئىستاوھ ھەتا ھەتايى. لەبەر ئەمە فەرمانى نووسەر ھەر لەوھندە ناوھستى كە بلى نابى راستى بگورئ، بەلكوو دەبى تا دەتوانئ لە دژى ئەو خوھى دەست كارى كردن و گوپىنى راستى بى و ئەوھندەى پى دەكرى ھەلە و چەوتى راست كاتەوھ و راستى شرايەوھ بەدەر خا.

له بهر ئه وه خوّم خهلقى كوويم و له دلّ و دهروونی دانیشتهوه کانی
 شاره زام و ههست به مهیل و ئاره زوویان ده کهم زیاتر له یه کیکی کوئی
 نه بی، نهک هه ر به خه یالّ به لکوو ده توانم بلیم به سه ری په نجان
 گه رمایی مهیلی به تینی کوئیان ههست پیّ ده کهم بوّ دوزینه وهی
 ئی سپاتی پته و که بوونی بیری نه ته وایه تی له حاجی قادر دا بسه پینی
 بهر له سه فه ره که ی بوّ ئهسته مبولّ. جگه له وه ههسته خه یالییه ، له
 وتووێژ دا، وابوه به نامه ی تاییه تیش، گهنج و خاوه ن بیر و باوه ری کوئی
 بیر و رای ئاشکرایان لای من ده ربړیوه له باره ی بوونی ئه وه ههسته
 نیشتمان پهروه ری لای حاجی قادر له زویکه وه. وهک ئه وان منیش هزم
 ده کرد بگه یشتمایه قه ناعهت هینان به بوونی بیر و باوه ری میللهت
 پهروه ری له حاجی قادری پیش سه فه ری به ره و ئهسته مبولّدا. وه نیه
 خهلقى کوئیّ هه ز بکه ن به بوونی هو ی شانازی بوّ خو یان و شاره که یان،
 خهلقى هه موو جیگایه ک، مه گه ر نه خو شی نه فسییان هه بی، ده نا هه ز
 به و ته رزه شانازییه ده که ن.. حاجی قادر خو ی که دیته شانازی کردن به
 کوئیّ بوّ ئاسمانی بهرز ده کاته وه. به لّ ئه وه مه یله ی خو هه لدانه وه
 شتیکی سروشتییه له مروّ قدا. به لام که مه یله که پرووی کرده لادان له
 شه قامی راست ده بیته نار هوا و له جایه زی ده رده چی. ده بی مروّ ق ورته
 له مهیل و ئاره زووی خو ی ببری کاتیک که خه ریکی لیکو لینه وه ی میژوو
 ده بی. ئه وه ی راستیش بیّ چ میلله تیک و چ شاریک و چ عه شره تیک
 پیویستی به شانازی بیّ بنج نیه. رابردوو وهک ئیستا که نیه بتوانی سوود
 وه رگری له رازاندنه وه : هه رچی جوانی هه یه بو ی بخوازیه وه ناتوانی
 لیره وه ببیته ئارایشت بو ی. ئیمه با میژوو قبول که ین وهک هه بوه به لام
 به وه زعی ناله باری ئیستامان رازی نه بین و خه ریکی چاره سه رکردنی
 بین. له بهر تیشکی ئه و تیبینیانه با هه ولّ بده ین به ته رازووی فکر و
 لیکدانه وه و به لگه ی میژووی، ئازادانه و ئازیانه، ئه و گوته و بیر و
 باوه ره هه لسه نگینین که ده لّ حاجی قادر له راگه یاندنه کانی مه لای
 ئیبنوآده مه وه فکری نیشتمان پهروه ری وه رگرتوه، به و پییه ش گویا بهر

له چوونی بو ئهسته مبول شيعری کورد پهروه رانهی گوتوه و خهباتی کوردایهتی کردوه.

مه لای ئیبنوئادهم زانایکی ئهوتویه له هه ر میلله تیکدا هه لکه وئ شانازی پیوه بکا. له سه رده می خویدا گه یشتوه به و په ری شاره زایی و پسپوپی له و زانستانه دا که له باو و ناودا بوون. له باری فیکری ئازادیشه وه به کیش و ته رازووی هه لسه نگانندی واتای «ئازادی» له و سه رده مه دا ماوه ییکی فراوان له تی کرای پوژگاری خو ره ه لات پیش که وتوه. ئه گه ر لیسته ییکی ناوی زانا گه و ره کانی کورد بگیری ناوی ئه و له دیپی هه ره پیشه وه دی له گه ل چه ند ناویکی دیکه ی بایی دیپریک بکه ن ، له وانه ی هه ر یه کیکان له ده وری خویدا پیشه وای زانست بوه. به گویره ی گیرانه وه ی ده ماوده م له میراتی فولکلوری وه ک ئه و به یته ی «ست عشر» ئه ویش پشت گیری لی ده کا، مه لای ئیبنوئادهم تاییه تیکی خو ی هه بوه نه بیستراوه لای که سی دیکه هه بووبی له و مه لا و شیخ و پیاهه دینیانه ی کورد که ناو و خه به راتییان پیمان گه بیوه. رسته ی «ئیبنوئادهم نه ماوه سه ری پان کا وه ک ماری» وا راده گه یه نی که وا هه ر ساتیک بیستبیتی «بی شه ری» ده کری له جیگه ییکی ئه و ده ستی بیگاتی ، بو خو ی به ره له ستی ئه و بی شه رییه ی کردوه و سزای تاوانباره که ی داوه. ئه و به یته و گوته ی ده ماوده میش پی له سه ر هه ندی داده گرن که مه لای ئیبنو ئادهم وابوه له سه ر بی شه ری تاوانباره که ی کوشتوه. «سه رپان کا وه ک ماری» له کوشتن که متر به ده سته وه نادا. هه رچه ند لزووم نیه له وه بدویین ئاخو مه لای ئیبوئادهم چون ری بی به خو ی داوه خو بکاته «قاضی» و بریاری کوشتن بدا و کوشتنه که ش جی به جی بکا، به لام که باسی ئه و لایه نه مان کرد ده بی که میکیش یارمه تی خوینه ری ئاسایی بده یین تا کوو سه ری له کاره که سور نه مینی : بی گومان مه لای ئیبنوئادهم کاتیک پی فه توای وه های به خو ی داوه که دیویه تی ده سه لاتیکی حکومه تی و شه ری یا هه ر نه بوه سزای تاوانبار بدا، یا سزاکه ی پشت گوئ خستوه و فه رمانی شه ری ئه نجام نه داوه که حالیش وا بوو واتای هه دیسی پیغه مبه ر که ده فه رموی «من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده فأن لم یستطع فبلسانه فأن لم یستطع فبقلبه و ذلک أضعف الأیمان» ده بیته واجیب.

هەر ئەم پێی هەڵستانەى ئیبنوئادەم بەو تەرزە کارە زەحمەت و گەرنەگەنە بێ ئەو کەس بتوانى مەنعى بکا، بۆخۆى بەلگەى بەرزی و چەسپاوى پایەى لە مەیدانى زانست و ئاییندا.

وەک دەبینى ئیشکالیك نیه لە بلیمەتى و ئازایى و زانایى ئیبنوئادەم، لەوەشدا ئیشکال نامینى کە مروقیكى یەكجار بێ هاوتا بوە. کاشكى خیرەومەندیك چ مەلا چ پۆشنبیریكى دیکە لە وانەى خولیان زیندوو کردنەوہى کەلەپۆر و رابردووى مردوویمان لە میشکیاندا یە ژیان و بیر و باوەر و بەرہەم و کرد و کۆش و چالاکى ئەم زانایە زلەى زیندوو کردبا یەوہ بۆمان و بى خستبا ناو کتیبیکەوہ تاکوو وەک «فرض الکفایە» کە تەرک کردنى هەمووان گوناھبار دەکا و پێی هەڵستانى لە لایەن یەکیکەوہ هەمووان لە گوناھ رەھا دەکا ئەویش خۆى و میلەتەکەى رەھا کردبا لە کەمتەرخەمى و بێ باكى بەرامبەر چرای هیندە پڕشنگدارمان، ئەوسا ئەو کەلەبەرانەى لە نووسینەکەى مندا پڕ نەبوونەتەوہ و هەندى پرسیارى گەرنەگەنە بێ وەرەم بەجى هیشتوہ ئەو خیرەومەندە پرى کردبانەوہ و دل و میشکمانى لە ناپەرەختى بێ وەرەمى پرسیارەکان حەساندباوہ ، قەرزى مەلای ئیبنوئادەمیشى دەداوہ لە جیاتى خۆى و گەلى کورد.

بەلێ پایەى ئیبنوئادەم ، هەرچەند لە تیکرای بەسەرھاتى ژیان و زانینەکانى کەمیک نەبێ بە ناوماندا بلاو نەبۆتەوہ، دیسانەوہ لیمان مەعلوومە چ پایەییكى بەرز و نرەخدارە. بەلام ئاخۆ لەوہى پێى دەگوترى «بیری نیشتمان پەرورەى» بە زاراوہى ئیمپروکەمان ، یا خود لەبەر تیشكى نیشتمان پەرورەییەکەى حاجى قادر دا، ئالەو مەیدانەدا ئیبنوئادەم گەییوہتە کوئ؟ جگە لە مەلایەتیەکەى کە شۆرەتى لە باسکردن و هەڵدانەوہى بێ نیازە و بەولای بەرھەلست کردنى خورافات و دوشمندارى پیاوى ئایینى تەلەکەباز و نەسەلماندى بێ شەرعى ئاشکرا و چەوساندنەوہى خەلق بۆ سوودى شەخسى بە ناوى دینەوہ، کە ئەمانە لە سەردەمى ئەودا و بە نەسبەت مەلاییکى سەر بەرمانەوہ بە نرەختەن لەوہ من و تۆ ئیمپرو خۆ بکەینە سۆشیالیست، ئایا لەمانە بەولاوہ بەرەو بیری کوردایەتى چ قوناغیکى تیپەراند بوو؟

ئەوئەندەى بېستبېتتەم و زانېبېتتەم و لە كتېبى بايەخدار دا خويىندبېتتەمەو
بۆم ساغ نەبۆو مەلای ئېبنوئادەم كوردايەتەى كوردبى بە واتاى بزوتتەنەو
وہيا فەلسەفەبېكەى قەومى. بەللى بە پېي ئەوہ كە مسلمانىكى راست بوہ
و لە خوا ترساوہ و برواى بە قىامەت ترسى دونىاى لە دلدا بردۆتە دەرى
و تەماى ناپەرەواى لە پەرەى مېشك و گىانى سړپوہتەوہ مومكېنە لە
رېبازى ئەنجامدانى فەرمانى شەرئەتەوہ بەرەنگارى كارى ناپەرەواى
حكومەتەى ئەوسا بووبى ، جا ئەگەر عوسمانى فەرمانرەوا بووبن
يەخەگىريان بووبى و كەوتبېتتە ھەلۆستى وەھا لە رېي مەفھووومى
بەرھەلستى كوردنى بېگانەوہ لە روالەتدا شېوہبېكەى كوردپەرەرى
وەرگرتبى. بەلام ئايا ئەو كارانە ھەموويان كە لە پەرەوىزى واتاى ئايين
دەرناچن، تا بشلېي بە نرخ و پېرۆز و شەرئەتكارن، مومكېنە پېيان
بگوترى كوردايەتەى؟ بى ئەوہ جورئەت بكەم لەو قسانەمدا عەبېك لە
ئېبنوئادەم بگرم ، بەو پەرەى تەقدىسەوہ بۆ گىانى پاكى و رەوشتى
قارەمانانەى دەلېم كوردايەتەى دروشم و روخسار و ناوەرۆكى تايبەتەى
ھەيە جياوازى دەكاتەوہ لە «پېوريتانيزم»ى ئايينى بى فىل. وا دەبى
نېشتمان پەرەرى و ئايين بە يەكەوہ جووت برۆن وەك ئەوہى بە جووت
لە دژى ستەم بن وەيا خەلق ھان دەن بۆ بەرگرتنى ھېرشى بېگانە،
رەنگە ئايين خۆى بېي بە دەستوورى مېللەتېك و لە سەرى برەوا، بەلام
ھەموو دەزانين تۆ و كېلگە و دروینەى نېشتمان پەرەرى شتېكى و ھى
ئايين شتېكى سەربەخۆى خۆبەتەى. وا ھەيە نېشتمان پەرەرى، تاكى يا
كۆمەلەى ، «ملحد»ن، يا خود لە عاست دیندا بى پەرەوان. لزووم نىە بلېم،
وا دەشلېم بۆ مەبەسى زېدە رپوون كوردنەوہ، نېشتمان پەرەرىكى برازىلى
چ بېر لەوہ ناكاتەوہ ئاخۆ قورئانى ئىسلام چ دەفەرەموى و مەرەدەى
گەيلانى چەند منارەى بەسەرەوہیە: مېللەتان ئايينى جوداوازيان ھەيە
ھەمووشيان بېرى تايبەتەى نېشتمان پەرەرى خۆيان ھەيە. ھەر
مېللەتېكېش ھۆش و گىانى مېللەت پەرەرى ھەژاندەى ، پېش ئەوہ بېر لە
فەلسەفە و ئايين بكاتەوہ ھەر پېداوېستەكانى فەرمانى مېللى دېنەوہ
بەر چاوى. با لېرەدا نمونەبېكەى سەر بەو مەوزووعەوہ بېنمەوہ بۆ رپوون
كوردنەوہى لايەنى ئەوہ كە وا رەنگە نېشتمان پەرەرى رېك نەكەوہى لە

گەل فەلسەفەییکی تری کۆمەلایەتی و سیاسی وەیا باوەری دینی. با لە پێشەوه نموونە لە ئایین بێنمەوه بە دوا ئەوهدا لە فەلسەفە:

زۆربەى میژوو نووسان لەسەر ئەو قەناعەتەن کە وا وەزیر «ابن العقلی» لەبەر جیاوازیی مەزھەب خەلیفەى عەباسی «مستعیم بەللە» ی هەلفریواند و بەغداى تەسلیم بە هۆلاکوۆ کرد. با 600 سالیک واوەتر ببین و نموونە لە میژووی کورد بێنینهوه لە پۆژگاریک کە حاجی قادر ژیاوه و خۆی ئاگادار بوە، هەرچەند نەختیکیش لە دووهرە بێ: گوتهییکی مەشور هەیه دەلی «مەلای خەتی» لەبەر باوەری ئایینی خۆی کە ناسەلمینی مسلمان لەدژی خەلیفەى ئیسلام چەک هەلگرئ، فەتوای دا بە کافر بوونی هەر کوردیک شەر بکا لە گەل لەشکری عوسمانی کە ئەوسا بە دەولەتی ئیسلام دەزانرا و پاشان لەقەبی خەلیفەى پێوه بوو، گۆیا ئەو فەتوایه بوو لەشکری میری رەواندزیی لە شەرکردن وەستاندەوه و چەکی پێ فرئ داوه و بەوهدا میری رەواندز ناچار بوە بە تەسلیم بوون و حکومەتی لی تیک چوه. من لیڕەدا بە نموونەى بەرھەلستیکی دینی لە تەک داخوازی و پێویستی قەومی و هەم بو مەبەستی «جدل» وا رادەنوینم کە وا مەلای خەتی ئەو فەتوایه دابی، دووریش نابینم لە حالئ وەھادا مەلاییک کورد بئ یا غەیری کورد بئ فەتوا بدا بە کافر بوونی پیاوی یاخی لە دژی خەلیفەى ئیسلام، دەنا ئەگەر بو ئەم مەبەسە و لەبەر ئەوه نەبئ کە فەتواکەى مەلای خەتی زۆر بەسەر زمانانەوهیه ، نموونەم لە پروداوی تر دەھینایهوه چونکە گوتهییکی دیکەى یەكجار دژی ئەو گوتهیه بە بەلگەى عەقلییەوه پاشەکشە دەکا بەو شۆرەتەى کراوتە عەیبییکی گەورە لە مەلای خەتی. من بئ ئەوه چ مەبەستیکم هەبئ غەیری دەست خاوینی میژوویی ، گوتهى دوهمیش بە خوینەری کورد رادەگەیهنم ، ئەوهندەش دەلیم قسەییکی لەو پروووه پیم گەییوه لە پیاوی ئەوتۆم بیستوه هیچ پەیوەندیکی خزمایەتی وەیا دۆستایەتی بە بنەمالەى مەلای خەتیوه نیە، بەپێچەوانە لەلایەن مەشرەبی «تصوف» وه دەبئ بە ناحەزی مەلای خەتیش بزمیردری. سەرەرای بئ پەییوەندی، چ سوودیکی پێ ناگەیهنئ نە لە ئیستاکەو نە لە دوا پۆژ دا لەو سوودە بەولواوه کە ناوانوه دووچاری دەمەتەقەى بکا لە گەل ئەو کەسانەى مەلای خەتی

تاوانبار ده‌که‌ن. قسه‌که که هی لایه‌نگیری و خزمایه‌تی و سوودی شه‌خسی نیه، له ناوچه‌ییکیشه‌وه هه‌لستاوه شاره‌زایه له رپووداوه‌کانی سه‌رده‌می پاشای کۆره له ره‌واندز دا. ئەم گوتیه ئینکاری فه‌تواکه ناکا به‌لام ده‌لئ له‌سه‌ر خواهشتی پاشای کۆره ده‌رچوه نه‌ک له دژی : واته مه‌لای خه‌تی به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندیک که له پاشا خۆی ره‌چاوی کردوه بو ئەوه هه‌م ولاته‌که ویران نه‌بی و هه‌م ئابروو نه‌تکئ به‌په‌له و دوا کات فه‌توای ره‌وابوونی ئەو شه‌ره‌ی ده‌رچواندوه تا ببیته هۆی ئیمکانی گیرانه‌وه‌ی له‌شکری کورد بو ره‌واندز و کردنه‌وه‌ی دره‌گه‌ییکی ئاشتی و رپیک که‌وتن. به‌پیی بیستن و لیکدانه‌وه‌ی خۆم دوو به‌لگه‌ی گه‌وره پشتگیری ئەم رپوایه‌ته ده‌که‌ن :

یه‌که‌میان ئەوه‌یه له سه‌ره‌تای دانانی مه‌لای خه‌تی به «باش مه‌لا» و مه‌رجه‌ی دینی له قه‌له‌م‌ره‌وی پاشای کۆره‌دا، رپیک که‌وتنیک و په‌یمانیک بنجی و سه‌ره‌تایی هه‌بوه له میانی پاشا و مه‌لادا له سه‌ر ئەوه که نه پاشا تیکه‌ل بی له کاری سه‌ر به‌شهرع و ئایینه‌وه ، نه مه‌لاش ده‌خلیکی بی به سه‌ر کار وباری حوکمرانی و هه‌لسوورانندی ئیشتی دونیایی یه‌وه ، هه‌ر یه‌که‌یان له مه‌یدانی خۆیدا ئازاد بی و سنوور و په‌رژینی لی نه‌شکی. هه‌ر له‌به‌ر ئەم رپیک که‌وتنه بوه مه‌لای خه‌تی بی ده‌نگ بوه له زۆر کرده‌وه‌ی پاشا و ده‌ستوپاوه‌نده‌کانی له هه‌لسوورانندی کاری حوکمرانی که وا گه‌لیک جارن خزمایه‌تی نه‌بوه له‌گه‌ل فه‌رمانی قورئان و حه‌دیس و شه‌ریعه‌ت . پیاویکی وه‌ک پاشای کۆره هه‌رچه‌ند خزمه‌تی مه‌لایانیشی کردوه و گه‌شه‌ی داوه به‌خویندن له مزگه‌وته‌کان جارها کاری وای کردوه نه‌ک هه‌ر ئایین به؛ کوو کویره رپی ئینسافیش لی نه‌سه‌لماندوه ، به‌لام به‌لای خۆیه‌وه پپوویست بوه بو سوودی حکوومه‌ته‌که‌ی . وه‌ک پاشای کۆره هه‌موو حاکمیک تریش بی ئینسافی و درنده‌یی کردوه هه‌ر کاتیک به‌پپوویستی زانیبی ، چه‌ند حاکمیک نه‌بی له دریزایی میژوو دا که ژماره‌یان له په‌نجه‌ی ده‌ستان تی ناپه‌رئ.

به‌لگه‌ی دوهم ئەوه‌یه، که وا تا راده‌ییک له هی یه‌که‌مه‌وه هه‌لده‌ستی ، پاشای کۆره له حوکمرانی خۆیدا ده‌ستی نه‌پاراستوه له کوشتن: یه‌کیک بووبیته هۆی بی هیزیی حکوومه‌ته‌که‌ی وه‌یا گومانه‌ی لی کردبی

کوشتوه تی. بهر له هه موو خهلق مامه کانی خوئی کوشتون. ده و جا پیاوئیکی وا پرژد له سهر پاراستنی دهسه لاته که ی چوئن بیدهنگ و دهست پاچه راده وهستی له عاست مه لای خه تی که خه ریک بی کاریکی وا بکا تهخت و تاجی لی تیگ دا؟ مه لای خه تیش که شاره زای خوینرپیژی پاشای کوره یه چوئن نه و فهتوایه ی دا و هه ل نه هات بو جیگاییک خوئی تییدا بپاریزی تا نه و کاته ی ئیشی پاشا یه ک لا ده بی؟ یا خود با بلین ده بوا له پیشه وه مه لا په نا ببا بو جیگه ییک که له دهسه لاتی پاشا به ده ر بی نه وسا فهتواکه بلاو کاته وه. وهک ده زانین نه پاشا مه لای کوشت و نه مه لاش ترسا له کوشتن چونکه فهتواکه له سهر ئاره زوو و په سندکردنی پاشا بوه.

به ییتیکی حاجی قادر، که له مه پیس به شایده مان هینا یه وه و ده لی :

تا ته عیناتی کور و لال مابوو
له گه لی دییه کان مه لای چا بوو

لیره دا زیمنه ن پاکانه ییک ده کا بو مه لای خه تی، نه وسا ش حاجی قادر نه ی ده زانی له دوا روژ دا نه و توهمه یه ی ده خریده پال تا پاکانه ی زیمنی بو بکا. پاکانه که له وه وه دی که وا مه علومه به دوا ی مه لای ئیبنوئاده م دا یه که م مه لا له ته عیناتی پاشای کوره سوودی لی وه رگرتبی مه لای خه تی بوه ، به و پییه نه و بهر له هه موو مه لاییک ده که ویده ناو په راویزی قسه ی حاجی « له گه لی دییه کان مه لای چا بوو ». زاهیری حال نه وه یه حاجی قادر به وه هم و خه یالیشیدا نه هاتوه مه لای خه تی چ عه بیکی هه بووبی ده نا بی گومان لی بیدهنگ نه ده بوو و له په راویزی شیعه که ی ده ر ده هاویشت.

جگه له مه، حاجی و باپیرم له مزگه وتی مه لای خه تی خویندوو یانه :
گریمان له و کاته دا بیریان نه پرژا بوو فهتواکه له مه لای خه تی به عه یب بگرن، خو دوا ی چوونی حاجی بو نهسته مبول و کرانه وه ی هوشی میلله ت په روه رانه ی ده بوو فکریک له و فهتوایه و خویندنه که ی خوئی له مزگه وتی مه لای خه تی بکاته وه و شتیگ له باره یه وه بلی. زور ئاشکرایه فهتواکه

له کاتی دەرچوونی دا چ عهیبیکی لی نهگیراوه، له دواییشدا هه مان بی عهیبی بوه وای کردوه پیاویکی کوردپه رستی وه ک حاجی قادر په خنه ی لی نه گری.

ئه م دوو گوته یه هه ن دهر باره ی هه لوهستی مه لای خه تی، گوته یه کیان په ره سه ندو و ئه وی دیکه یان له بهر سیبه ری یه که میان کز و بی ده نگ. من هه رچه ند له وه زعی کدا نیم بتوانم نووسینه که م ته رخا ن که م بو توژینه وه بیکی ئه وتو پرسیاره که یه ک لا کات، له گه ل ئه مه شدا قه ناعه تم ئه وه یه فه تواکه له سه ر خواهشتی پاشا دهرچوه، هه ر ئه مه ش زیاتر ده گونجی له گه ل ده لاله تی حال و چونه تی پروداوه کانی ئه و کاته و وه زعه که فه تواکه ی تی دا دهرچوه. مه یله و یه قینم پیک هاتوه له وه دا ئه گه ر مه لا له خو وه ئه و کاره ی کردبا له سه ره تای به رپا بوونی شه ره که وه ده یکرد چونکه که جایه ز نه بووبی هه ر له روژی یه که مه وه جایه ز نه بوه. ئه وه ی راستی بی یه کیک به وردی کتیبه که ی خوالیخوش بووی حوزنی موکریانی بخوینیته وه ترووسکه ی حه قیقه تی لی به دیار ده که وی هه رچه ند حوزنی بو خو ی باوه ری تایبه تی خوشی هه یه دژی مه لای خه تی.

ره نگه بی سوود نه بی لی ره دا له هه لوهسته کانی مه لای کورد دوو هه لوهستی نو ی به بیران بینمه وه یه کیکیان تایبه تی کو بی، یه کیکیشیان هی تی کرای کوردستانی عیراق، که هه ر دوویان له لای خو یانه وه پا کانه بیکی نه ینی ده که ن بو مه لای خه تی له و روه وه که میلله تی زورلیکراو داخوازی دوینی و ئیمرو ی له روله کانی یه ک چه شنه، روله کانی شی وایان چاوه پروان لی ده کری یه ک هه لوهست راوهستن له دوینی و ئیمرو دا چونکه زه رفی هه لوهستیان یه کیکه، خو فروشیک و خه له تاویک نه بی له هه لوهسته که لانا دات.

هه لوهستی تایبه تی مه لاکانی کو بی ئه وه بوو له سالی 1961 دوا ی به رپابوونی شو رش له «11» ی ئه یلوول حکومه تی «عبدالکریم قاسم» داوای لی کردن برووسکه ی پیرو زبایی بو بنیرن و شو رشگی ره کانی کوردی تی دا تاوانبار بکه ن. «10» مه لا له وانه ی فه لسه فه و ته ئویلات فی ری نه کرد بوون تبریران بیننه وه بو خراپه ، به و په ری سه ر به رزییه وه ره فزی

خواهشتی میرییان نه کرد و چوونه بهندیخانه و دوچاری عهزاب و زهحمه تیکی گهوره بوون، نه خویمان نه کهسیش دهیزانی سه رئه نجامیان به چی دهگا چونکه ده عواییکی عورفی قورس رپک خرا له دژیان که سزای خنکاندن بو هه ندیک بی دین شایه دیشیان لی دان، به تایبه تی له مه رحووم مه لا مه عسووم.. چهند مانگیک له بهندیخانه کانی به غدا و دهور و بهری به غدا مانه وه، به لام بهختیان یار بوو له ودا شوپشی کورد به رده وام بوو و چاره نووسی زور کهس و زور لایه نی سیاسی به و دهوام کردنه ی شوپشی کورد گوپا و مه لاکانی کوپهش وهک چهند خه لقی دیکه به ردران. ئه مه به نیسه ت مه لاکانه وه که چی هه موو ده زانین به سه دان برووسکه له رادیو ده خویندرایه وه و له روظنمان بلاو ده کرایه وه، یا له ترس یا له تهماع کورد و غهیری کورد، به شه هاده و بی شه هاده، خاوه ن شوپه ت و بوپه پیاو ده یاننارد بو پشتگیری عه بدولکه ریم و له دژی شوپش. مه لاکان ئه مانه بوون :

خوا لیخوشبووی مه لا معیومی هه ورامی، خوا لیخوشبووی مه لا محمدی مه لا عه لی، خوا لیخوشبووی مه لا محمد امین مه لا مصطفی عاصی، حاجی مه لا ظاهری مه لا صادق، مه لا انوری شیواشانی، مه لا عه لی حاجی توفیق، مه لا صدری مه لا صالحی خطیب، مه لا محمد امین کریم کانی ره شی، مه لا فتح الله عبدالکریم، شیخ حسام الدین تاله بانی. ئه و ساله دوای گرتنی مه لاکان وا رپک کهوت چووم بو سلیمانی، براده ران وه زعی کوپه یان لی پرسیم، پیم گوتن ئیستا له کوپی خهلق به بانگی له شه شیر نوپز ده کهن چونکه مه لای تیدا نه ماوه بانگ دات.

هه لوستی تیکرای مه لایانی کوردستانیش ئه وه بوو له سالی 1966 به بوئه ی ئاهه نگیکی دینییه وه «عبدالسلام عارف» ئه غله ب مه لاکانی له به غدا کو کردنه وه و گوتاری پی خویندنه وه. ژماره ییکی زوریش له مه لاکانی کورد هینرا بوون به و نیازه قسه کانیا ن به رادیو بلاو کرپته وه، ئیتر یا به ترس یا به تهماع له قسه کان دا شوپشی کورد تاوانبار بکه ن. ئه وه ی پرووی دا شتییک بوو دژی هه موو حیسابیکی «عبدالسلام»: یه کییک له و مه لایانه ی کورد کهرتی وشه ییکی له زاری ده رنه چوو «عبدالسلام» پیی خوش بی، تیکرایان داواشیا ن کرد له حکومه ت کرد ئاشتی بنیته وه

له گه‌ل شو‌ر شگ‌یرانی کورد. هه‌ر چه‌ند مه‌رج نیه مه‌لاییکی 140 سالیک پ‌یش
ئیم‌رۆ خۆی کردب‌یتته «قدوة» بۆ مه‌لاکانی 140 سال دواتر، به‌لام که
به‌لگه‌ییکی «قطعی» نه‌بوو ئیسپاتی له یه‌کدی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ره‌فتاری
باپ‌یر و نه‌وه بکا له گوت‌ه‌ی ده‌ماوده‌م به‌و لاوه، له هه‌مان کاتیشدا گوت‌ه‌ی
به «منطق و ئیقناع» یش هه‌ب‌ی و ا‌راگه‌یه‌نی نه‌وه‌کان ره‌فتاری باپ‌یریان
دووباره کردب‌یتته‌وه، پ‌تر به‌ دل‌ه‌وه ده‌نووسی له ر‌ابوردوو دا ئه‌وه رووی
داب‌ی که نیسه‌ته‌ی باپ‌یر و نه‌وه داخوازی ده‌کا.

به هه‌مه حال مه‌لای خه‌تی یا به ره‌زامه‌ندی پ‌اشای کۆره فه‌تواکه‌ی
داوه یا له د‌زی ئه‌و. ئه‌گه‌ر به ره‌زامه‌ندی پ‌اشا بووب‌ی چ گله‌یی
ناییت‌ه‌وه سه‌ر مه‌لا. خۆ، له فه‌رزی «مستحیل» ئه‌گه‌ر له خۆوه فه‌تواکه‌ی
داب‌ی دیاره له نه‌زه‌ر گیانی نیشتمان په‌روه‌ریی کورد دا ده‌ب‌یتته ج‌یی
گله‌ییه‌کی زۆر گه‌وره، به‌لام ئه‌وساش گومان له‌وه دا ناب‌ی که له‌به‌ر
مه‌حزی باوه‌ری دینی کاره‌که‌ی کردوه، پ‌وول‌یکی له که‌س وه‌رنه‌گرتوه:
به‌پ‌یی باوه‌ری خۆی شم‌شیر هه‌لک‌یشان له رووی خه‌لیفه‌ی ئیسلام کار‌یکی
ناجایه‌ز بوه. ئا ل‌یره‌دا نیشتمان په‌روه‌ری و دین په‌روه‌ری له یه‌کدی
ده‌ترازین جا هه‌ر لایه‌کیان چ ده‌ل‌یل‌یک د‌ینیت‌ه‌وه با ب‌ینیت‌ه‌وه بۆ ر‌استی و
دروستی باوه‌ره‌که‌ی. مه‌به‌س ئه‌وه‌یه بۆ خوین‌ه‌ری روون که‌مه‌وه ئایا
ده‌شی د‌ینداریی مه‌لای ئ‌ینوئاده‌م ب‌ی س‌ی و دوو روو له نیشتمان
په‌روه‌ری بکا وه‌یا ب‌یری کوردایه‌تی بخاته م‌یشکانه‌وه!

نه‌ک هه‌ر ئایین به‌ل‌کوو هه‌موو باوه‌ر‌یک که له سه‌رچاوه‌ییکی غه‌یری
نیشتمان په‌روه‌رییه‌وه هه‌ل بقول‌ی مومکینه له گه‌ل نیشتمان په‌روه‌ری
ساده و ب‌ی ته‌ئویدا نه‌گونج‌ی. له‌وه‌ش زیاتر ده‌توانم ب‌ل‌یم: ئایین
هه‌ل‌ده‌گر‌ی ر‌یگا بدۆزیت‌ه‌وه له ئایه‌ت و حه‌دیس و فه‌توای موجته‌هیده‌کان
بۆ ئه‌وه له کاری دونیاییدا که‌ناره‌گیر ب‌ی و ل‌یی به‌ده‌نگ نه‌ی، وه‌ک
ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی «لکم دینکم ولی دین» بکا، به‌لام باوه‌ره‌کانی سیاسی که
له سه‌رچاوه‌ی تاییه‌تی خۆیان‌ه‌وه هه‌ل‌ده‌ستن ر‌یبازی ئه‌وتۆ نادۆزنه‌وه له
فه‌لسه‌فه‌که‌یان فه‌توای بۆ بدا له ته‌ک هه‌ل‌ه‌سته‌کانی نیشتمان په‌روه‌ری
دا کناره‌گیری بکه‌ن و مه‌یدانی بۆ به‌ج‌ی ب‌یلن. فه‌لسه‌فه‌ی سیاسی به
در‌یزایی کات و له هه‌موو هه‌ل‌ه‌سته‌ت و مه‌یدانی‌کدا خۆ زال ده‌نوین‌ی به‌سه‌ر

بیر و باوهری غهیری خویدا، بهرادهی بوونی گیانی شوپشگیڙیش له
 فهلسهفهدا لایهنی تاوانبارکردنی غهیر بههیز دهبی تییدا. ههموو
 لهبیرمانه ئه و ساله که کووماری مههاباد لهناو چوو و سهروکهکانی
 خنکیڙان چهندیڙ پووشنبیری کورد دهیانگوت و دهیانگوتتهوه لهناوچوونی
 کووماری مههاباد رووداوویکی باش بوو چونکه خزمهتی ئاشتی جیهانی
 کرد: ئه مهیان دهگوت نهوهک گلهیی بکری له بهرهی سویشالیزم که
 مههابادی نهپاراست. به زاری کهسیش دانههات بلی که پاراستنی
 ئاشتی ئه و پیویسته بوو، دهبو له پیشهوه بهرهی جهنگ خواز
 نهورووژینن به دروست کردنی کووماری مههاباد، هه ر نه با ئه و قوربانیا
 له کیسهی کورد دهمانهوه. بی گومان باوهپریکی سیاسی ئه و تهئویلهی
 دینایهوه بو شیرن کردنی تامی کارهساتهکه له زار و گهلوی کورد.
 له مهشدا ههموو لایه نه سیاسیه شوپشگیڙهکانی کوردستان یهک دهنگ
 بوون. بو ئه وه ته میکی تاریک و بی لزوم به دهوری نووسینه که مهوه
 نه مینیتتهوه ده ربارهی رووداوی مههاباد لیڙه دا ئه وه ندهش دهخمه سه ر
 قسه کانم و ده لیم به لای باوهپری خو مه وه چ گلهیی نا کری له به ره ی
 سویشالیزم له وه دا نه ی توانی یا خود نه یویست به ئه رکیکی زل کووماری
 مههاباد بپاریزی ، به لام ئه گه ر کورد پیی کرابا کووماره که ی بپاریزی
 ده بو بی پاریزی وه له وه ده جارانی ش شه ری گه وره یا گچکه له و
 پاراستنه دا په یدا بووبا. هیچ میلله تیگ ئاماده نیه خو بکاته «مسیح» ی
 سه رده می چه رخی بیسته م له پی ناو جیهاندا، بو ده بی کورد خو بکاته
 «مسیح». خو کردنه «مسیح» کاری ناچاریه.

هه ر له وه هه لوه ستانه دا که بی ری نیشتمان په روه ری له گه ل فهلسه فه ی
 تر دا یه کدی یان نه گرتوتته وه ئه وه بوو له ده ور و به ری راپه رینه که ی 1948
 که پیی گوترا «وئبه» نامیلکه بیی ک ده رچوو، وا بزانه م کوردیش ده ری کردبوو،
 به لای خو یه وه ئی سپاتی ئه وه ی کردبوو کورد «ئوممه ت» نیه، دیاره که
 کورد ئوممه ت نه بی مافی ئه وه ی نامینی خه باتی قهومی بکا. بی گومان
 فه توای وه ها گه لیک کوشنده تره به نیسبه ت چاره نووسی کورده وه له
 فه تواکه ی مه لای خه تی ئه گه ر بووی و ئه گه ر نه بووی. دیاره خاوه نی
 نامیلکه ره چاوی ئه وه ی کردوه بوونی خه باتی کی قهومی کورد بزوو تنه وه ی

چینایه‌تی عیراق کهرت ده‌کا. لیږه‌دا ئەم فەلسەفەیه نه‌ک هەر ږیک ناکه‌وئ له‌گه‌ل بیری نیشتمان په‌روه‌ی، به‌لکوو هه‌نده‌ی خو دوور خستوته‌وه لئی چوته ږیزی دوشمنه هه‌ره گه‌وره‌کانیه‌وه. وه‌ک ئەم نامیلکه‌یه، تی‌ک دانی قه‌بری عه‌لی کوردی و خیزانه‌که‌شی که به وه‌سیه‌تی خو‌یان له‌ حه‌مرین هه‌لنرابوون ئەویش له‌و فەلسەفە‌وه هه‌لستاوه که پاراستنی به‌کیه‌تی خه‌باتی چینایه‌تی عیراق به‌ر له هه‌موو ئەنجامی‌کیه‌وه دئ.. نازانم به‌ دوا تی‌کدانی قه‌بره‌کان ته‌رمی می‌رد و ژن چی لی‌هات.

ده‌وجا لی‌ت مه‌علووم بی دینداریی مه‌لای ئیبنوئاده‌م له‌ خو‌وه نابیته سه‌رچاوه بو بزا‌فتنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی له‌ ده‌روونی خه‌لقدا. فکری نیشتمان په‌روه‌ری دروشم و ږیباز و فەلسەفه و باوه‌ری تابه‌تی خو‌ی هه‌یه له‌ نه‌زه‌ر فەلسەفه‌ی دیکه‌دا کز نابیته‌وه، ږه‌نگه له‌ گه‌لیان ږیک که‌وئ و ږه‌نگه ږیک نه‌که‌وئ. له‌به‌ر ئەوه تا ئیمکان ده‌بی بگوتی مه‌لای ئیبنوئاده‌م کوردایه‌تی کردوه و گیانی نیشتمان په‌روه‌ری هه‌بوه به‌ واتای کوردستان په‌روه‌ری ده‌بی به‌لگه‌ی قه‌تعی و رابه‌ر په‌یدا بی که ئەم لایه‌نه به‌پینئ. پیووریتانیزم و عه‌له‌یهی درای ئەفسانه و خراپه که بو خو‌یان جیی پیوه نازینن نابن به‌ کوردایه‌تی هەر وه‌ک له‌ ولاتیکی دیکه‌دا نابن به‌ تورکچیه‌تی وه‌یا ږووسپه‌روه‌ری.

ئاخو له‌نووسینه‌کانی ئیبنوئاده‌م چی ئەوتۆمان به‌ده‌سته‌وه‌یه که کوردایه‌تییه‌کی ئاشکرای تی‌دابی؟ یا ئەگه‌ر کوردایه‌تی سه‌ریحیش نه‌بی، له‌ جغزی ئایین ده‌رچووبی و گه‌یشته‌بیته سنووری به‌رژه‌وه‌ند وه‌یا فەلسەفه‌ییکی دونیایی؟ وه‌ نیه من هه‌موو وه‌یا زۆرینه‌ی نووسینه‌کانی ئیبنو ئاده‌م دیبی به‌لام له‌ ده‌ستنوسی‌ک که ئەسه‌له‌که‌ی مه‌لای ئیبنو ئاده‌م خو‌ی له‌ 1234دا نووسیویتی و ناوی هه‌موو ته‌ئلیفه‌کانی خو‌ی تی‌دا هی‌ناوه‌و کورته‌یی‌کیش له‌ سه‌رگوزه‌شتی خو‌ی ده‌گی‌ږیته‌وه، ده‌رده‌که‌وئ له‌و نووسینه‌نه‌یدا به‌ولای دین و مه‌وزووعه‌کانی خویندنی مزگه‌وته‌وه نه‌ږوییوه، با له‌و مه‌یدانه‌شدا له‌ مه‌لای دیکه و غه‌یری مه‌لایانیش ئازاتر و خواناستر و زاناتر بی. له‌ عاست حه‌قیقه‌ت شه‌رم و ترس جیی نابیته‌وه : حه‌قیقه‌تیش ئەوه‌یه له‌وه‌نده‌ی بیستوومه و به‌ خویندنه‌وه دیتوومه، تا

ئىستا، له پاشماوهى ئىبنوئادهم شتهكم پى نهگه يشتى مەلایه تى بى
هەمتا و ئايىنى پاك و سروشتى چاك و دلى ئازا بوە .

بەلام چاكتىر بو من و نووسىنه كه م ئەوهيه برپارى پيشهكى نه دەم ، ساغ
کردنه وهى مەبەس بدەمە دەست تۆژىنه وه و چى لەبن بىژنگى تۆژىنه وه دا
مايه وه ئەوه ببىته كاكل و ناوه رۆكى هەول و تەقەللام . لەگەل ئەمەشدا
رەنگە ناوناوه خامە پەلەم پى بكا و وردە برپارى يەكجاره كىم پى بدا،
تو ئەم برپاره سەرپى بى يەم لەسەر حىساب مەكه و لىم بە پشوو بە تا
كۆتايى شى كردنه وهى باسه كه .

دەنگ و سەداى كردە وه كانى ئىبنوئادهم له چاو پياوانى تى وهك خوى
گەلىك پتر دىته بەر گوياىنه وه . دەنگىكى يەكجار ئاشكرائى يەككىك له
گوتە كانى كه وا بەولاي دىندارى رپوتە وه چووبى ئەو دەنگهيه له سى
بەيتى مەشووریه وه هەلدەستى كه كه وتوونە ته رىزى كه لەپورى زور بە
نرخى كوردىيه وه و گيانىكى بەرچاوى ئازايى و نارەزايى لىيانە وه
دەدرە وشىته وه . كه سرنجىكى ورد له بەيته كان بگرين دەبينين يەكه م و
دوهميان رەخنە كاريكى نەبەردانەيه له گەل ئاسماندا، بەلام بەيتى
سىيەم لەگەل نرخى تايبەتى خويدا پارسەنگ كردنىكى رەخنە كهيه له و
رپوه وه هويىكى بەهيزى رازى نەبوون و رەخنە گرتن بە دەستە وه دەدن .
واتە ئىبنوئادهم دواى ئەنگوست لەچاوانانى ئاسمان دەرچال كارە ساتىكى
وہا دەكاتە عوزرى رەخنە كاري كه هيج قسە و گلەيى يان بو ئاسمان
ناهيلىته وه . سى بەيته كان ئەمانەن :

هەوران كرده گۆله گۆل مىكائىلا ئەتۆش دەى
تووتن و ماشان برشىنه دەبا نۆش بىته سەر دەى
رۆمى ئەوا پەيا بوون كوتوبخانان دەكەن «طى»

بەيته كان له رپوى باوهرى ئايىنه وه جورئەتتىكى ئاشكرائى تىدايه
ئەگەر لەبەر تيشكى دىندارى كلاسكى كۆنى رازى بوون بە قەزاو قەدەر
تەمasha بكرين، چونكه هەر له هەورە وه كه جارن بە زاھيرە بىكى
ئاسمانى دادەنرا تا فرىشتهى مىكائىل كه فەرمانبەرى يەزدانە ، تا
رشاندى تووتن و ماشان، تا هيئانى نو بو سەر دە هەموويان گلەيى و

ناره زامه ندييه كه م وايه پياوي ئايين خوئي لئ دابي هر نه بي له بهر خو پاراستن له تانه و توانجي ئهم و ئهو ؛ زور به ساده يي گوتويانه له فه رزي مافي گله يي كردنيشمان هه بي له كاره ساتي زه مانه خو گله يي كردن چ سووديكي نيه ، بيدهنگ بوونيش چ تاوانيكي تي دا نيه ، كه واته سه لامه تي له بي دهنگي دايه . زوريان، يا خود زورينه يان، له سه ر ئهو ريگه يه رويشتوون كه ئهم به يته ي شيخي سه عدي نه خشه ي ده كي شي :

بهمه حال شكر بايد كرد
 كه مبادا ازين بتر گردد

واته «له هه موو حاليكدا ده بي سپاس گوزاريي بكه ين نه وهك له وه خراپتر بي». جورئه تي سي به يته كه له مه لاي ئيبنوئاهم ده وه شيته وه و ريك دي له گه ل ئهو كرده وانهي كردووني له دژي كه سانيك بي شه رعييان كرد بي . نامه وي بچمه ناو مونا قه شه ي باوه ري ئيبنوئاهم ده رباره ي «جبر و اختيار» چونكه زور دوورمان ده خاته وه له مه وزووع و كاتيكي دوور و دريژيشي ده وي تا لي دي ده بينه وه . به هه مه حال ئهم سي به يته به هه موو ئازايي و ئازادي باوه ره وه كه تيباندايه چي ئه وتو به ره و بيري نيشتمان په روه ري سادي نابهن، چونكه داد و فيغانى ئهو به يتانه له ده ست روميان بو كتيبخانانه نهك بو فو تاني مافي نه ته وا يه تي كورده . رهنگ بوو ئه گه ر چه ند به يتيكي ديكه به دوا ئه مانه دا هاتبا و باسي زولمي جور جوري توركاني كردبا، له و ناوه دا تووشي شه كو ايكي كوردانه هاتباين، به لام له و سي به يتانه به ولاوه هيچمان لا نيه و له كه سم نه بيستوه چي ديكه ي لابي (17) .
 لي ره دا هه لوه ستيك پي ويسته . له ژماره ييكي گو فاري «هه ولير» گوتاريك

---

(17) له هاوييني 1973 دا دواي (كو ري شه قلاوه) كه بو ليكو لي نه وه له گير و گرتي كتي به كاني قوتا بخانه ي كوردي به ستر، سه دان يكي باله كه تيم كرد، له گه لاله چوومه ديده ني جه نابي مه لا وه يسي كه له نه وه ي ئيبنوئاهمه و پيش تريش به نامه و پاسپارده له به كتر خه به ردار بووين، له م سه ردانه دا ته واويك له باره ي ئيبنوئاهمه وه دواين . سه ير له وه دا بوو نه مه لاوه يسي و نه هاوريكاني كه خه لقي باله كه تين و هه نديكيان خزمي مه لاوه يسي بوون به كيكان ئهم سي به يته يان نه بيستبوو . من لي ره دا هيچ گومان يكم بو په يدا نابي له نيسبه تي به يته كان بو مه لاي ئيبنوئاهم چونكي له و جور هه لكه وت و ريكه وتانه شتي زورم بيستوه، ته نانته وا بوه گوته ييكي باوكم له زاري خه لقه وه به خوم گه يشتوته وه .

بلاو کرایه‌وه دوو بهیتی ئیزافه‌ی سهر ئهم سییانه کردوه و سهرجومله‌ی گه‌یاندوه به پینج. دوو بهیته‌که ئهمهن :

میری سووران و بوٿان   له‌ناو چوون به ده‌سیسه
کوردستانمان چی لی هات   کوردان بو ماتن تاکه‌ی

راستییه‌که‌ی ، که ناچارم ده‌بی بی لیم بی ئه‌وه ناوی بینم ، ئهم دوو بهیته په‌یوه‌ندی نه به مه‌لا ئیبنوئاده‌م نه به که‌سیکی دیکه‌ی سهرده‌می ئه‌وه‌وه هه‌یه، ئه‌گهر ئیبنوئاده‌م دانهری سییه‌که‌ی تر نه‌بی. ههر دوو بهیت هه‌لبه‌ستراون و خراونه‌ته سهر سییه‌که‌ی ره‌سهن. نه‌خته‌ک سرنج له شیوه‌ی ئهم دوو بهیته و هه‌ندی‌ک به‌راوردکردنیان له گه‌ل سییه‌که‌ی تردا، ده‌ستکاری و هه‌ل به‌ستنه‌که بو هه‌موو چاویکی شاعیرانه ده‌رده‌خا. نووسه‌ری گوتاره‌که چ گله‌یی لی ناکری له نووسینیان چونکه هه‌مووی بیستوون و چ هۆیه‌کیشی لا نه‌بوه گومان بکا له ره‌سه‌نی هه‌ندیکیان، ته‌نها ئه‌وه‌نده گله‌یی لی ده‌کری که چاوی هه‌له‌نگوتوه له جه‌مسه‌ری پیکدا دروانی سییه‌که‌ی سهره‌تا له گه‌ل دوه‌که‌ی کوٿایی چونکه ده‌م و دوویان هه‌ند له یه‌کدی دووره ههر ده‌لیی جوگه‌له ئاویکی روون و یه‌کیکی لی‌لن ده‌گه‌نه‌وه یه‌کدی و تا ماوه‌یی‌ک تیکه‌لی یه‌کتر نابن و له‌وانه‌ن ببری‌نه‌وه بو سه‌رچاوه‌که‌یان.

به‌لام له‌ته‌ک ئه‌و بو‌ره گله‌یه‌دا نووسه‌ری گوتاره‌که که خو‌ی کو‌یی یه، عوزریکی دیکه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه، لی‌شی ده‌سه‌لمی‌نری: ئه‌ویش وه‌ک زو‌ربه‌ی رو‌ش‌نبیر و خو‌ینده‌واری کو‌یی چه‌زی به‌وه کردوه نیشتمان په‌روه‌ریی حاجی قادر له تیکرای ری‌بازی عومریدا در‌ی‌ژاییه‌کی زیاده‌ی گرتبیته‌وه له‌و ماوه‌ی ژیا‌نی لای به‌درخانیه‌کان، ره‌گی کوردایه‌تیشی قوولتر بووبیته‌وه بو‌ ناو ده‌روون و سروشتی له‌وه‌نده قوولاییه‌ی که خه‌باتی ساله‌کانی عومری له ئه‌سته‌مبو‌ل رای ده‌گه‌یه‌نن، چونکه گومان نیه تا له زووتره‌وه کوردایه‌تی کردبی خه‌باته‌که‌ی پتر ده‌بیته شیرمژی کو‌یی. باوه‌ر ده‌که‌م گه‌لیک کو‌یی پی‌ی خو‌ش بی حاجی قادر ههر له مندا‌لیه‌وه

كوردايه تي كردبي و پەك لەسەر هیندی نهكهوی داخوا مه لای ئیبنوئادهم چی گوتوه و چۆن پیاویک بوه و گوته کانی چ تاویکی هیناوه بۆ سەر گیان و بیر و باوهری حاجی قادر. مهیلی وهها دل سۆزانهی مرۆف بۆ ههبوونی هوی شانازی له مهفته نه کهیدا تا بلیی پهسند و پیرۆزه، بهلام له عاست حهقیقه تا نابی ورتهی لیوه بی.

کهواته ئه و دوو بهیتهی کۆتایی پینچ بهیتهکان رهسهن نین و ههلبهستراون و به دوا سییه کهی رهسهن دا قهتار کراون. پبویست نابینم به دوا چۆنه تی ههلبهستنیان بکهوم، ههر ئه وهنده دهلیم باخوینهر دلنیابی له وهدا که مه بهس له ههلبهستنه که خزمهتیک بوه بۆ پایه و شۆرته تی حاجی قادرو بۆپته و کردنی بنجی کوردایه تیه کهی، که ئیسیات بی له ئیبنوئادهم وهویه.

جگه له وهی تا ئیسته گوتم، بهلگه ی زیهنی و مهنتیقیش ههن بۆ سوور کردنه وهی ئه وه که مه لای ئیبنوئادهم له ریی دیندارییه وه دهستی بۆ کار و باری دنیا دریز کردوه: ئه گهر کوردایه تییه کی راسته وخۆ و سهر به فهلسه فه و بیر و باوهریکی نیشتمان پهروه رانه ی بی تهئویلی کردبا ده بوا کۆمه لیک له شیعی سیاسی هه بی نهک تهنها ئه و دوو بهیته «که زانیمان ریک خراون و هی ئه و نین». ههلبهستیشی له دوا بهجی نه مابا ده بوا، وهک چالاکیه کانی ئایینی، چالاکی کوردایه تی و سیاسیشی لی نهقل کرابا و ده ماوده م به ئیمه گه یشتبا ههر وهک گوته و کردوه ی دیندارانه ی پیمان گه یشتوه، یاخود ههر نه با له نووسینی پهخشانی چه ند رووپه ره ییکمان به دهسته وه با.

کوردی ده لی به گولیک نیسان نایی. گریمان ئه و دوو بهیته دهسکرده به گولیکیش حساب کهین بۆ له حزه ییک، ههر ده بنه وه به گولی نایلۆن و به دهستمانه وه وشک ده بی چونکه نیسانی راسته قینه ی بههار ئه نواعی گول و لاله و نه رگز خۆ دهنه خشیی، که ئه و نهخش و ئارایشته نه بوو ده بی ئه و تاکه گولهش دهسکرد بی نهک زاده ی بههار و سروشت.

له مهش زیاتر ده توانین له مه وزووع هه لکرینین به سرنج دان و لیكدانه وه: عه جبه نه دیتراوه و نه بیسراوه پیش حاجی قادر یا له گه ل ئه ودا چ که سیک له دهور و بهری مهلبهندی ئیبنوئادهم له و فیکره

میللییه سوودی وەرگرتبی و دوو پیتی به سەر زماندا هاتبی له کوردایهتی دا چ به ههلبهست بی چ گوته چ پهخشان؟ بو دهبی کوردایهتی ئیبنوئادهم ساله‌های سال بن بووبی و کەس ئاوازیکی نه‌گوتبیته‌وه و ته‌لیکی نه‌لهراندبیته‌وه تا‌کوو حاجی قادر به رپکه‌وت ده‌چیته باله‌که‌تی و له ده‌می ئەم و ئەوه‌وه دوو سی به‌یتی مسلمانانه و دلپاکانه ، با بلین کوردپه‌روه‌رانه ، ده‌بی و ده‌بنه هه‌وینی رۆحی نیشتمانپه‌روه‌ری ، بو‌یه‌که‌م جار، له وێژه و شیعی تازهی کوردی دا و بنا‌غی بیری سیاسی و هه‌ستی به‌خۆنازینی نیلی له‌وه‌رپیه‌وه له‌ناو کوردان ده‌چه‌سپێ؟ له‌به‌ر چاوی من رپکه‌وتی وه‌ها له‌کاری سیح‌ر ده‌چێ وه‌ک له‌حیکایه‌تان ده‌لین فلانه ته‌له‌سم به‌ناوی فلانه په‌له‌وانه‌وه به‌سترابوو تا به‌خۆی و ئیسمی ئەعزه‌م و ره‌خش و شیریه‌وه نه‌هات ده‌رگای نه‌کرایه‌وه و نه‌ینیه‌کانی ئاشکرا نه‌بوون. زه‌حمه‌ته‌ رووداوی وه‌ها له‌جه‌رگه‌ی واقیعه‌وه هه‌لقولی.

که ئەمه ده‌لیم ده‌زانم پێشتر تا‌قه سواره‌ی وه‌ک ئەحمه‌دی خانی هات و چه‌ند سه‌دسالیک به‌دوا ئەودا کەس نه‌هات، هه‌ر حاجی قادر خۆی ژیا و مرد و ده‌یان سال به‌سه‌ر مردنی دا تیپه‌ری به‌ر له‌وه شاگردیکی ئەو په‌یدا بی، که‌واته له‌زاهیردا رپی تی ده‌چێ مه‌لای ئیبنوئاده‌میش تا‌قه سواریک بووبی وه‌ک ئەحمه‌دی خانی ، له‌ده‌ور و به‌ری خۆیدا کەس نه‌بوه هینده‌ ژیر و هه‌لکه‌وتوو بووبی توانیبیتی خۆی به‌تیشکی بیر و باوه‌ری ئەو رووناک کاته‌وه، به‌و پیه‌هاتنی حاجی قادریش بو مه‌لبه‌نده‌که‌ی ئیبنوئاده‌م ده‌بیته‌ رپکه‌وتیکی خۆش که‌نه‌یه‌ه‌شت ده‌نگی ئیبنوئاده‌م بی سه‌دا بروا و ون بی. به‌لی ده‌شی شتی وه‌ها بگوتری ، وا من شته‌که‌م گوت ئەگه‌ر که‌سی دیکه‌ش نه‌ی لی و نه‌ی گوتبی. به‌لام له‌چه‌ند سه‌ریکه‌وه قیاسی هه‌له‌تی ئیبنوئاده‌م له‌هی ئەحمه‌دی خانی و حاجی قادر دوور ده‌که‌ویته‌وه نه‌ک نزیک ده‌بیته‌وه : ئەحمه‌دی خانی و حاجی قادر هه‌ر دووکیان به‌لگه‌ی کوردایه‌تی و بیری میللیان له‌گه‌ل خۆیان‌وه و پێویستیان نیه‌ به‌«استدلال» و سرنج‌گرتن و به‌دوادا گه‌ران. نه‌هاتنی که‌سی وه‌ک خۆیان به‌دوایاندا، تا ماویکی زور دریز یا که‌م دریز، نابیته‌ به‌لگه‌ی خه‌ریک نه‌بوونی ئەوان به‌کوردایه‌تی یه‌وه، چونکه

خهريک بوونيان له ژوورووی بهلگانهوهيه و راستيکي بي گومانه. نههاتني کهسي نهوتويي به دواياندا دهبيته بهلگه زیده گهورهيي و پيشکهوتويي نهوان له چاو کات و خهلقی سهردهمی خويان و دواي خويانيشهوه. باواز له دهلالهتي حالي خاني بينين و به حاجی قادرهوه بلکيين (18): حاجی بو خووی دهبيته مانيع لهوهدا بکريته جيگهي «قياس» بو بههيزکردني احتمالي نهوه که مهلاي ئيبنوئادهم وهک تاقهسوار له سهردهمی خویدا کوردايهتي کردبي، چونکه حاجی قادر له بالهکتهيهوه نهکهوته سهر خهيايی کوردايهتي تا ببيته بهلگه کورايهتي بو ئيبنو ئادهم، وهک ليړه بهدواوه ليی دهوويم حاجی له دهرهوهی کوردستان کهوته سهر فکر و بير و باوهري سياسي خهست.

بهلي بي گومان، لهو باوهره دام، نهوهی پي بگوتري باوهري خاوين و رهوشي پاک و کردهوهی چاک و بهرههستي کردني بي دینی و ستهم، راستهوخو له خهبراتي ئيبنوئادهمهوه ههلهستن وهک تيشک له چرا ههلهستي، ئامانهش سامانيکي نهدهبی و روهی کهم نين، نهخير يهکجار زلن و لهوانه ببنه پالپشتی مهيل و لايهنگيري بو چاکه له دل و دهروونی مروفقيکي وهک حاجی قادر دا و تيزتر و ئازاتري کهن له عاست تهلهکهبازی و شهعهده دا. دهتوانين بليين ئيبنوئادهم به رهوش و کردهوهی خووی زهویی ههموار کردوه بو لي روانی توی راستی و چاکه له

---

(18) ليړه دا جيی بهراوردی کردن له ميانی خانی و حاجی دا نابيتهوه له رووی پايه تي ههلکشانيانهوه له خهباتی سياسي کوردايهتي: زور به کورتی و سادهیی نهوهنده راستيه ليړه دا دهرهبرم که دهليم خانی وهک «مفکر» بو بيري کوردايهتي چوه، زهرفی ميژوويش يامهتي نهداوه بير و باوهرهکاني بکاته بانگهيشتنیک بو دامهزراندني دهولهتيکی کوردی. حاجی که خووی به قوتابيکی خانی ژماره دوه له بهر زور هوی تاييهتي که له سهردهمی خانی دا پهيدا نهبووو له پلهی پند و ئاموزگارييهوه تيپهري بو قوناغی هاندان و داواکردني خهباتی چهکار له ميلهتي کورد بو وهدهست هيئانی مافهکاني خوراوی.

سهردهمی خووی و دوا پوژ دا، بهلام ناتوانين لهوهندهرا بليين پهيامی کوردايهتي به خهلق راگهياندوه. ههر نهبي نهبيستراوه رای گهياندي. وام تي مهگه بليم مهلاي ئيبنوئادهم لهسهر خهتيکی باريکی سنووری ميانی ههقيهستي و کوردايهتي راوهستاوه و ئهم راوهستانهی به

به‌ریه‌وه نه‌بوه شوین پییه‌کی یا سیبه‌ریکی خستبیتته ناو جغزی کوردایه‌تییه‌وه، ئه‌وه‌ی راستی بی توژینه‌وه‌م گه‌یاندوومی به‌دۆزینه‌وه‌ی شوین پیی ئیبنوئاده‌م له‌سه‌ر چه‌قی رپیازی کوردایه‌تی دا به‌لام شوین پییه‌که به‌ره‌م و ئه‌نجامی په‌یره‌وی کردنی فه‌لسه‌فه‌ییکی سیاسی سه‌ر به‌ کوردایه‌تییه‌وه نه‌بوه به‌لکوو له‌ شه‌قامیکی تره‌وه هه‌نگاوی هه‌لیناوه و به‌ ئاسایی له‌ سنووری حه‌قه‌پرستی رووته‌وه و بی مه‌به‌ستیکی مادی دونیایی و فه‌لسه‌فی، چۆته ناو کوردایه‌تییه‌وه: مه‌لای ئیبنو ئاده‌مب هه‌وی دلی هوشیار و فکری حه‌قه‌پرستییه‌وه گه‌یشتۆته ئه‌م راستیه‌که وا له‌ ده‌رپرینی کوردبوون و نووسینی کوردی و هیئانی ناوی کوردستان هیچی ناجایه‌ز په‌یدا نابئی و چ «بدعة» روو نادا. له‌م مه‌یدانه‌دا گالته‌شی به‌و که‌سانه‌ کردوه، نه‌خیر تاوانباری کردوون، که به‌لایانه‌وه نووسینی کوردی کارتکی نارپه‌وایه. دواي که‌میکی تر ئه‌مه‌ت بو روون ده‌که‌مه‌وه.

ئه‌م هه‌نگاوه زله‌ی مه‌لای ئیبنوئاده‌م به‌ره‌و راگرتنی کورد له‌ ریزی میله‌تانی تردا تاکه هه‌وی بلیمه‌تی و حه‌قه‌پرستی خوی پیی هه‌لیناوه، له‌ هیچ فی‌رگه‌ییکی سیاسی سه‌رده‌می خوی و پیش خوییه‌وه فی‌ری هه‌لیئانی نه‌بوه. وه‌نیه‌ منیش به‌ لی‌کدانه‌وه و سرنج گرتن له‌ هیئامی کردار و گوفتاری ئیبنوئاده‌م گه‌یشتمه‌ قه‌ناعه‌ت به‌ بوونی ئه‌و هه‌نگاوه له‌ ره‌وتی ئه‌ودا، خوی به‌ نووسین و سه‌راحه‌تی پاته‌وپات راستیه‌که‌مان ده‌خاته به‌رده‌ست و چاوان. له‌م مه‌یدانه‌دا به‌ دوا داگه‌ران گه‌یاندمی به‌ ده‌سکه‌وتیکی زل له‌ که‌له‌پۆری ئیبنوئاده‌م که‌ تا ئیستا وه‌ک گه‌وه‌ری شرایه‌وه وابوه ده‌نگ و ناویکی نه‌داوه‌ته‌وه. ئیره‌کانه هه‌موارترین و له‌بارترین جیگه‌یه بو کردنه‌وه‌ی ئه‌م رووپه‌ره‌ پیرۆزه له‌ ده‌فته‌ری ژیان و بلیمه‌تی ئیبنوئاده‌م.

بو‌یه‌ک لا‌کردنی پله‌ی تاو و ته‌ئسیری ئیبنوئاده‌م له‌ ویزدانی حاجی قادر دا، له‌ زیمنی په‌له‌فره‌ و ته‌قه‌للای وه‌دست هیئانی مه‌علووماتی پیی ویست، خواهشتی فریا که‌وتنم له‌ مامۆستا مه‌لا وه‌یسی کوری مه‌لا عه‌بدوللا کرد که‌ خوی له‌ نه‌وه‌ی ئیبنوئاده‌مه. له‌ سه‌ره‌تاوه به‌ نامه، دوايي به‌ ناردنی کتیبیک له‌ دانان و نووسینه‌وه‌ی ئیبنوئاده‌م فریام

کهوت و بهمه‌دا به‌کجار منه‌تباری کردم و خزمه‌تیکی زلیشی پی‌شک‌ش به میژووی گشتی و هی تایبه‌تی کورد کرد.

کتیبه‌که له ژیر ناوی (مشکاة‌المنقول) دا چه‌ند مه‌به‌سیکی له زانسته‌کانی ئیسلام تیدایه که ئیبنوئاده‌م خو‌ی دای ناو، له کو‌تایی کتیبه‌که‌دا، وه‌ک دوا ئالقه‌ی زنجیره‌ی باسه‌کان، نامیلکه‌ییکی عه‌ره‌بی به‌سه‌ره‌تاییکی فارسییه‌وه شه‌رح و سه‌رگوزه‌شتی ئیشکالیک ده‌گی‌ریته‌وه که به «عویصه» ناوی ده‌با و له بنه‌ره‌تدا «ابن کمال» دای ناوه و به جو‌ریکی به‌کجار زه‌حمه‌ت و سه‌خت ئایه‌تی «لاتشون» ی پی‌شی کردو‌ته‌وه. له که‌ناریکی نووسینه‌که ئیبنوئاده‌م ده‌فه‌رمو‌ی هه‌وه‌ل جار له شه‌وی هه‌شتی شه‌والی «1205» ی کو‌چی له به‌ر شه‌وقی مانگه‌گری‌ی ئیشکاله‌که‌ی ره‌واندو‌ته‌وه و له رو‌ژی «عرفه» که ده‌کا «9» ی شه‌والی 1205 پاکنووسی کردوه به‌لام دوا‌ی دوو سال سه‌رله‌نو‌ی نوسیوه‌تیه‌وه و خستو‌یته سه‌ر زنجیره‌ی نووسینه‌کانی «مشکاة‌المنقول». له پی‌شه‌کیه‌که‌ی فارسیدا ده‌لی له «قریه اولز - واته وه‌لزی - از قرای کردستان» بوه که «عویصه» که‌ی بو هاتوه. به‌دوا ئه‌وه‌دا ناوی «عبدالرحمان پاشای بابان» دینی و شاری سلیمانیش به «مقر سلطنه کردستان» داده‌نی‌ت. ده‌بینی له پی‌شه‌کیه فارسیه‌که‌دا دوو جاران ناوی کوردستان ده‌با.

ئیبینوئاده‌م له په‌راویزی شه‌رحه‌که‌ی عه‌ره‌بی رسته‌یی‌ک ده‌نووسی من لی‌ره‌دا وه‌ک خو‌ی بی زیاد و که‌م ده‌ی هی‌نمه به‌رچاوی خو‌ینه‌ر تا‌کوو بی ته‌رجوامان و به جو‌ریکی راسته‌وخو گه‌رمایی و سو‌زی نووسینه‌که بی‌نه به‌ر هه‌ست و زانینه‌وه :

«و من العجب انی سمعت انه شنع علی بان الدیباچه کردیه فلدق علیهم المیل الكردی السائرهم کبیضه خرجوا من قشرها...»

له په‌راویزه‌که هه‌ر هی‌نده‌مان مه‌به‌سته لی‌ره‌دا که په‌یوه‌ندی به گیانی کوردایه‌تی ئیبینوئاده‌مه‌وه هه‌یه، واتاکه‌شی به کوردی ئه‌مه‌یه «سه‌یر له‌ودایه که لی‌یان به عه‌یب گرتووم پی‌شه‌کیه‌که‌م کوردی یه، به‌ودا ئه‌و گوته‌یه‌ی کوردییان لی به‌راست گه‌را که ده‌لی وه‌ک هی‌لکه له قه‌پیلکی خو‌یان ده‌رچوون..»

سهیری چهند زیره‌کانه و زانایانه و دلسۆزانه له زهمینهی دیفاع کردن له نووسین به زمانی کوردی، هەر په‌ندی کوردی، ئەو که‌سانه‌ریسوا ده‌کا که کوردن و شه‌رمیان دیت‌ه‌وه له زمانه‌که‌یان.

ئەم نووسینه‌ی ئیبنوئادەم که له 1205 دا نووسراوه شه‌ش سالان ده‌چیت‌ه‌ پیش وه‌قفنامه‌که‌ی «عبدالرحمان پاشای بابان» که وا به‌سه‌ر کتیب‌ه‌که‌ی «صحيح البخاری (19)» یه‌وه نووسراوه و ناو و سنووری کوردستانی قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی بابانی تیدا تو‌مار کراوه.

لزوم نابینم من خو هه‌لقوتینم له هیم‌ا و راگه‌یاندنی ئەم نووسینانه چ له پیشه‌کیه‌که و چ له په‌راویزه‌که‌دا، هەر ئەوه‌نده ده‌لیم به‌ ده‌ست خو‌م نیه تا تیوه‌یان راده‌مینم ئیبنوئادەم به‌ لاوه زلتر ده‌بی و خو‌مانم بچوو‌کتر دیت‌ه‌ به‌رچاو که هینده نان کویرین له‌گه‌ل مرو‌قی وا بی هاوتامان دا. گیانی کوردایه‌تی و شو‌رشی کورد قه‌رز به‌سه‌ر شانیه‌وه په‌یکه‌ریکی سامناک بو ئیبنوئادەم به‌رپا بکه‌ن له شوینیکی ئەوتو کوردستان یا خود هی باله‌که‌تی که وا پر بی له ده‌لاله‌ت.. با بلین له‌سه‌ر چه‌قی ئەو شه‌قامه‌ی که ده‌نۆریت‌ه‌ خانوه‌که‌ی «قصرالسلام».

بگه‌ریینه‌وه بو پیشه‌کی و په‌راویزه‌که.

زانیمان پیشه‌کیه‌که به‌ فارسی نووسراوه، که‌چی له په‌راویزه‌که وا ده‌رده که‌وئ عه‌یب گره‌کان کوردی بوونی پیشه‌کیه‌که‌یان به‌ عه‌یب داناوه. تو بلینی هۆی نه‌مانی ئەم پیشه‌کیه‌ کوردیه‌ چی بووبی؟ به‌لای هه‌ندیک له‌و

---

19 یه‌زه‌نگو‌غارف له به‌شی یه‌که‌می ئەم نووسینه‌ دا بلاو کرایه‌وه.

که‌سانه‌ی کتیب و پیشه‌کی و په‌راویزه‌که‌یان دیوه هەر پیشه‌کی فارسیه‌که‌یه وه‌ک کوردی هاتوه به‌ر گوئی خه‌لق یا خود به‌ کوردی ناوی رۆییوه. من ئەم ئیحتیماله زۆر بی هیز داده‌نیم چونکی سه‌ره‌رای ئەوه کوردی به‌ فارسی له قه‌له‌م نادرئ، هەر فارسیه‌که‌ خو‌ی له‌وانه نیه له سه‌ره‌تاوه پیشه‌کی نووسینه‌که بووبی چونکه باسی ده‌نگ

دانه‌وهی نووسینه‌که و ده‌مه‌ته‌قه‌ی که له‌سه‌ری هه‌لستاوه ده‌کا. هه‌ل‌به‌ت دیاره فارسیه‌که به دره‌نگه‌وه نووسراوه، ده‌نا نه‌ده‌شیا شتی دوا کات به نیسبه‌ت نووسینه‌که‌وه باس بکا. وا ده‌زانم له‌به‌ر هه‌ر هه‌یه‌ک بی، ئیبنوئاده‌م که دوا‌ی دوو سا‌ل پاک‌نووسی کردوه پێشه‌کیه کوردیه‌که‌ی هه‌لبواردوه و سه‌رله‌نوئ به فارسی پێشه‌کیی‌کی تازه‌ی نووسیوه که سه‌رگوزه‌شتی «عویسه» که و ئه‌و ماجه‌رایه‌ش ده‌گیڕیته‌وه که دوا‌ی شی کردنه‌وه‌ی له لایه‌ن خۆیه‌وه له نیوان مه‌لایان پرووی داوه و هه‌ندیکیان به ناوی خۆیا‌نه‌وه بلاویان کردۆته‌وه و خه‌لات و به‌راتیشیان پێ وه‌رگرتوه. ده‌زانم ئه‌م قسه‌یه‌م به نیسبه‌ت پرسیاره‌که‌وه زۆر سافیلکه‌یه و یه‌ک لا کردن و ساغ کردنه‌وه‌ی گری‌ی ئیشکالی نه‌مانی پێشه‌کی کوردی و گو‌پرانی بو‌ فارسی پتر لیکۆلینه‌وه و زیهنیکاری ده‌وی، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی بو‌ زه‌رفی ئیستا‌که‌ی من و باری نووسینه‌که‌م نه‌ ده‌ست ده‌دا و نه ئیمکانیش هه‌یه بایی پێویست خۆمی پێوه خه‌ریک بکه‌م و لێی بتۆژمه‌وه، هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه که بارستیکی زۆر له نووسینه‌که‌م داده‌گری، گریمان بو‌م لوا پێوه‌ی خه‌ریک بم و یه‌ک لاشی بکه‌م. له‌به‌ر ئه‌مه ئیشکاله‌که ده‌هیلمه‌وه بو‌ دوا پۆژ و هه‌لیکی له‌بارتر. جارێ به‌وه‌نده لی دوانه و خستنه به‌رچاوه وازی لی دینم.

ده‌بینی شوین پێی ئیبنوئاده‌م له‌سه‌ر شه‌قام و ناو جغزی کوردایه‌تی دا هه‌موو چاویک ده‌ی خوینیته‌وه به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌بی بسه‌لمینین ئیبنوئاده‌م له مه‌ل‌به‌ندی حه‌ق په‌رستی و مسلمانه‌تی و دل هوشیاری خۆیه‌وه گوزه‌ری که‌وتۆته هه‌ریمی کوردایه‌تی و له‌م گوزه‌ره‌دا چ هانده‌ریکی سیاسی په‌لی پێوه نه‌ناوه و به ده‌روونیشی دا خه‌یالی هه‌لگی‌رانه‌وه‌ی کوردان له دژی «خه‌لیفه» تی نه‌په‌ریوه، به‌لگه‌ش ئه‌مه هه‌ر له نووسینه‌که‌ی خۆی دێته به‌رده‌ست چونکه ناوی (سلطانی عثمانی - که ئه‌وسا سلطان سلیم بوه) به حورمه‌ته‌وه ده‌با.

بو‌ پشوویکی کورت با واز له را‌گه‌یاندنی سیاسی و میژوویی ئه‌و نووسینانه‌ی ئیبنوئاده‌م بێنم و دوو په‌یامی سۆزناکی مرو‌ق‌ایه‌تیان لی بگی‌رمه‌وه : سۆزی په‌یامیکیان به نیسبه‌ت خۆمه‌وه ئه‌وه‌ی تریان به نیسبه‌ت هه‌موو که‌سیکه‌وه که پایه‌ی به‌رزی ئیبنوئاده‌م بناسی.

له دوا په‌ړې نامیلکه‌ی کۆتایی زنجیره‌ی «مشکاة المنقول» رپکه‌وت و هه‌لکه‌وتیکی هه‌ست بزپوم که‌وته به‌رچاو. ئەم په‌ره کاغه‌زه‌ی کۆتایی کتیبه‌که به ئەسل نامه‌ییک بوه له مه‌لا عه‌بدوپه‌رچه‌مانی کاکی جه‌لیه‌وه، که کورپی مه‌لا عه‌بدووللای کاکی جه‌لی باپیره گه‌وره‌ی جه‌لی زادانه، بۆ مه‌لای ئیبنوئاده‌م هاتوه. خه‌ت و ئیمزای نامه‌که ده‌ست نووسی مه‌لا عه‌بدوپه‌رچه‌مانن و به‌لای ئیمه‌وه زۆر ئاشنان، هه‌لبه‌ت ناوه‌روکی نامه‌که‌ش که به فارسی نووسراوه هه‌ر زاده‌ی ده‌روونی ئه‌وه. له‌م نامه‌یه‌دا کاکی جه‌لی له عاده‌ت به‌ده‌ر پایه له ئیبنوئاده‌م ده‌نی و هه‌لی ده‌داته‌وه. دیاره ئەم هه‌موو پایه لئ نانه و هه‌لدانه‌وه‌یه‌هی (مجامله‌ی ساده نین و چه‌ندیکی لییان که‌م که‌یه‌وه بۆ تی بردنی لانی مجامله دیسانه‌وه بایی ئه‌وه‌یان لئ ده‌مینیتته‌وه که نامه‌که بۆ مه‌لاییکی زیده‌زل و باوه‌ر پی هاتوو و لئ سه‌لمینراو نووسرابی، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تی بخوینینه‌وه که مه‌لا عه‌بدوپه‌رچه‌مانی کاکی جه‌لی خو‌ی یه‌کیک بوه له مه‌لا هه‌ره گه‌وره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه و له ته‌مه‌نیشدا هه‌لکشپوتر بوه له ئیبنوئاده‌م.

بۆ من ئەم په‌یوه‌ندییه‌ی میانی جه‌لی زاده و ئیبنوئاده‌م یه‌کیک بوو له مزده هه‌ره خو‌شه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌بیرکراوه که رپی زۆر پیروزی کتیبیکی مه‌لای ئیبنوئاده‌م پیم گه‌یشت.

په‌یامی دوه‌می کاغه‌زه‌که که سۆزیک ده‌داته‌وه بۆ هه‌موان، نه‌ک هه‌ر بۆ خو‌م، ئه‌وه‌یه که ئیبنوئاده‌م پشتی کاغه‌زه‌که و به‌تالایی میانی دیپه‌کانی نامه‌ی جه‌لی زاده‌ی به نووسینی ئه‌خه‌لیوه‌ی کتیبه‌که‌ی خو‌ی پر کردۆته‌وه، واته هینده کاغه‌زی نه‌بوه بۆتیدا نووسین که ئه‌و تاکه په‌ره نامه‌ی دۆستیکی خو‌ی له بیر بباته‌وه، ده‌ر له‌حزه وه‌ک هه‌لیکی هه‌لکه‌وتوو کار دروستی خو‌ی پی کردوه، له همان کاتدا نووسینه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدوپه‌رچه‌مانیشی پاراستوه. له‌مه‌را، جاریکی دیکه‌ش که‌م ده‌ستی ئیبنوئاده‌م خو‌ ده‌نوینئ، پښتر به‌وه‌دا خو‌ی نواند که شه‌رحی «عویسه» که‌ی له‌به‌ر شه‌وقی مانگ نووسیوه‌ته‌وه، دیاره چ‌را و مۆمی نه‌بوه، یا خود به‌گران به‌های زانیوه، که شتی له‌به‌ر بنووسیتته‌وه. تو بزانه زال بوونی

خۆشه‌ویستی زانست به‌سەر مروّفا چەندی خەریک دەکا و بە کوپیدا دینێ و دەبا.

من لە سرنج گرتنی خومدا لە عاست ئەم گیانه پاتەوپاتەیی کوردایەتی مەلای ئیبنوئادەم، سەرلەنوێ و بە جوړیکی پروونتر لە جاران بۆم ئاشکرا دەبێ کە وا کوردایەتی ئیبنوئادەم لە حەق پەرستنیکی پرووت و بێ فیله‌وه دیت و چ باکی لەسەر رابەری سیاسی نەکەوتووە فییری بکات، بۆ هیچ مەبەسیکی سیاسیش ئەم قسانەیی نەکردوون: پیاویکی خواپەرستی حەقناسی نەترساوه و چی با راست دەزانێ ئەمە دەلی و دەکا بەبێ نیازیکی نەینێ سەر بە بەرژەوهندی دنیاوه. کە ئەمە دەلیم بەلای خۆمەوه لە نرخێ راستەقینەیی بیر و باوەرەکانی ئیبنوئادەم زیاد دەکەم، بەلام نەک زیادکردنی بە واتای خستنه‌سەر و بۆ خواستنه‌وه بەلکوو ئەو زیادکردنه‌ کە بە دەرخستنی نرخەکە نەبێ ناییتە بەر چاوانەوه. ئەگەر مەلای ئیبنوئادەم وەک خەلقى تر لە رابەر و مامۆستایان فییری گوتنه‌وه‌ی راستی و مافی میلله‌ته‌کەیی بووبا دەبوو قوتابییکی باش نەک پێشه‌واویکی هەلکەوتوو لەو مەیدانەدا.

لەم تێ بینیەیی دوایی را بۆ تێ بینیکی گرنگی تر دەپۆم، ئەویش لەلای خۆیه‌وه نەختیک رۆشنایی داویژێ بۆ سەر بابەتی لیکۆلینەوه‌مان لەبەر چاوی خوینەر بەتایبەتی ئەو خوینەرانی دەیانەوێ مامۆستاییک بدۆزنەوه لە کوردستانی عێراقدا بیری حاجی قادری بۆ کوردایەتی بردبێ:

ئیمە کە بمانه‌وێ وا رابنویین، وەیا خود بسەپین، حاجی قادر لە کوردستانه‌وه دەستی بە کوردایەتی کردبێ بۆ ئەو ئیسپاتەش پێویستنمان هەبێ بە مامۆستاییک میشکی زاخا و دابی بەبیری کوردایەتی، ئەوسا گرفتییکی گەورەمان دیتە بەر کە بە گەز و گریی ئەم بۆچوونە چ رەواندنه‌وه‌ییکی بۆ پەیدا نابێ، چونکە کە دلیا نەبین بەوه سەردەمی حاجی قادر کە سەردەمیکی نویتەر و پێشکەوتووتر بوە لە سەردەمی مامۆستاکی و ئەم سەردەمە پێشکەوتووترە بێتە مامۆستای حاجی، ئیتر لە کوێ و چۆن مامۆستاییکی تر پەیدا کەین بۆ مامۆستاکی حاجی؟ خۆ ناشکری و ناسەلمینری بلیین مامۆستاکی حاجی حاوجی بە مامۆستایان

نهبوه چونکه ئەم تەرزە گوتەییە بێ بەلگە لە کەس وەرناگیرئ، کە وەریشگیرا دەبێ لە هەموو کەسیک و بۆ هەموو کەس و لە عاست هەموو داواییکی وەک ئەم داواییە پەسند بکری. ئەوساش شیرازەیی سەر لە بەری لیکۆلینەوه و تۆژینەوان هەلەوهشی و ئارەزووی تیکرای گوتوان و نووسەرانی و خاوەن داویان دەبیتە بەلگە. کە حاجی قادر پێویستی بە مامۆستا هەبووبی دەبێ مامۆستاکەشی ئەو پێویستەیی هەبووبی. کە یەکیک بێ و بلی نەخیر مامۆستای حاجی ئەو بلیمەتە بوە لە خۆوه شتی زانیوه ئەوسا ئەو کەسە دەبێ چەند پرسیاران یەک لا بکات و ئەم خالانەیی خوارەوه بە بەلگەیی پتەو بسەپینئ:

خالئ یەکەم : حاجی لە کوردستانی عێراقەوه دەستی کردوه بە کوردایەتی ، چونکه ئەگەر ئەمە نەسەپینئ پێویست نامینئ بە دۆژینەوهی مامۆستا بۆ حاجی لەو پوهوه کە حاجی لە دوایی دا ژیانئ ئەستەمبۆلئ بۆ دەبیتە مامۆستا.

خالئ دوهم : ئەم کوردایەتییهی لەو مامۆستایە وەرگرتوه کە نیازە بکری بە مامۆستای حاجی، نەک لە یەکیکی تر.

خالئ سێیەم: مامۆستاکەیی حاجی هیئندە زانا و بلیمەت بوە بە بیری تیژی خۆی راستی سیاسی و مافی میللهتی دۆژیوتەوه لە سەردەمی کدا کە هیشتا ئەو تەرزە بیرکردنەوهیە لەو مەلەبەندە دا لە سگی میژووی کورد دا نەرسکابوو. سەپاندنی ئەو جۆرە بلیمەتییهش بە کەیفە نابئ، دەبێ هەبوونی شتی وەهالە لیدانەوهی زۆر بەی زانراو و نەزانراوی گوتە و کردەیی ئەو کەسە بەدەر خری. بەنیسبەت منەوه کە دەلیم مەلای ئیبنوئادەم لە رپی گیانی حەقپەرستی و ئازایی و زانایی خۆیەوه کوردبوون و بە کوردی نووسینی رەوا دیوه، هیچ ناچار نابم ئەو بەلگانە بێنمەوه کە هەبوونی بیری سیاسی داخووزییان دەکات چونکه سەلمانندی راستی و مل دانە حەق شتی ئەوتین لەمەلایەتی راستەقینە چاوهنواری دەکرین. من نەمگوت ئیبنوئادەم کوردایەتی سەربەخۆی کردوه کە لە رپی ناسینەوه مافی نەتەواپیەتی کورد و هەست کردن بە نەبوونی کیانی کوردییەوه بۆی پیک هاتبئ تاکوو ناچار بوم ئەم هۆی ناسین و هەست پئ کردنە لەودا بدۆژمەوه لە کاتی کدا ناسین و هەستی وەها لای کەسی تر

نه‌بوه. ئەو هینده ئاکار و ئاساری زانایی و ئازایی و حەقپەرستییه‌ی که من له ئیبنوئادەمدا ڕەچاوم کرد و به به‌لگەش سه‌پاندم بایی ئەوه‌نده گوتە و کرده و بیر و باوه‌رانه ده‌که‌ن که راسته‌وخۆ له گیانی حەقپەرستی و زانایی و ئازایی ڕووته‌وه هه‌نگاوی پێ هه‌لینابێ بو‌ ناو راسته‌ شه‌قامی گروگالی کوردایه‌تی و به‌ره‌وا زانینی که‌رد بوون و به‌ کوردی نووسین، که ئەمانه‌ جارێ قو‌ناغیکی میژوویی به‌ر‌فره‌وان له‌ پیش بزووتنه‌وه‌ی سیاسی و قه‌ومییه‌وه‌ دین و ڕه‌نگه‌ له‌ هه‌موو قو‌ناغیکی میژوو دا لای تاکه‌ مرو‌قی ئازا و هوشیار و زانا بدیترین. یه‌کیک بیه‌وی پهدابوونی ئەو ته‌رزه‌ حەقپەرستییه‌ و می‌شک ڕوونیه‌ بکا به‌ شتیکی ئاسان و ئاسایی ده‌توانی چه‌ندین ئایه‌ت و حه‌دیس و مه‌به‌ده‌ئی ئایینی بکا به‌ ئیستگه‌ و له‌ سه‌ری هه‌لچه‌قی وه‌ک «کلکم لآدم و آدم من تراب - لافضل لعربی علی عجمی الا بالتقوی - ان اکرمکم عدالله أتقاکم... هتد» به‌لام نووسراوی ناو قورئان و کتیب شتیکه‌ و هه‌لوه‌ستی راسته‌قینه‌ شتیکی ته‌واو جودایه‌. ئەم ئایه‌ت و حه‌دیسانه‌ هه‌ر هه‌بوون که مه‌زه‌به‌ییکی گه‌وره‌ی ئیسلام ژنی عه‌ره‌بی هه‌لاوی‌رد له‌ودا که پیاوی عه‌یری عه‌ره‌ب ببی به‌ هاو کوفی «کفوء». «ان اکرمکم عدالله أتقاکم» ده‌چوه‌ چاوانه‌وه‌ له‌ حالیکدا خه‌لافه‌ت کرا به‌ مافی تایبه‌تی قوره‌یش، هه‌ندیکیش ویستیان بیکه‌ن به‌ مافی بی‌ هاوبه‌شی نه‌وه‌ی عه‌لی و فاتیمه‌. خۆت ده‌زانی تو‌همه‌ی «الشعوبیه» چه‌ند که‌سی هونه‌روه‌ر و زانای ڕیسوا کرد و چه‌ند ڕیگه‌ی بێرکردنه‌وه‌ی پیرۆزی کو‌یر کرده‌وه‌.

ده‌بینی من نامه‌وی هه‌لوه‌ستی ڕۆشن‌بیرانه‌ و حەقپەرستانه‌ی ئیبنوئادەم له‌به‌ر تیشکی ئەم مه‌به‌ده‌ئه‌ نه‌زه‌ریانه‌ی ناو کتیبان کز که‌مه‌وه‌ و پێی بلیم ئەمه‌ هه‌لو‌یستیکه‌ به‌ ئاسایی و راسته‌وخۆ له‌ نووسین و باوه‌ره‌کانی ئیسلامه‌وه‌ دینه‌ دی و به‌وه‌شدا ده‌مه‌ته‌قه‌ داشکینم به‌لای به‌رژه‌وه‌ندی خۆمه‌وه‌ که‌ بیه‌وی له‌ بایه‌خی ڕاگه‌یانده‌نه‌کانی ئیبنوئادەم که‌م که‌مه‌وه‌ به‌ نیه‌به‌ت کرانه‌وه‌ی هۆشی حاجی قادر بو‌ بیری نیه‌تمانیه‌روه‌ری، چونکه‌ من له‌ به‌یه‌کدی گرتنی هه‌لوه‌ستی ئیبنوئادەم له‌گه‌ل تیکرای هه‌لوه‌ستی پیاوانی ئایینی و تایبه‌تی پیاوانی ڕۆژگاری خۆی لایه‌نی واقیع ده‌که‌م به‌ حکه‌م، نه‌ خۆم و نه‌ خو‌ینه‌ر و نه‌ راستیش نا‌ هاویمه‌

ههلهى حوكمى نهزه ريبه وه و مه بدهئى پرووته وه و واقيعيش ئه وه بوو كه له پيشه وه به رهنگارى بووم و مافى ته واوى ئازايى و زانايى و حه قپه رستى مه لاي ئيبنوئاده مى لى وه رگرتم، به شانازيبه وه بوو خوم. وا ده زانم له م ديارخستنانه شدا هه موو سودمه ند بوونىكى مومكين له زه مينه ي كرانه وه ي هوش و ئازابوون به نيسبه ت حاجى قادر و غه يرى ئه وه وه خرايه تاى ته رازووى راستى بى فيله وه، واته يه ك تو سقالم له بايه خ و نرخى په يامه كانى ئيبنوئاده م دانه شكاندوه، هه ر ئه وه نده شم لى داواده كرى و چى تريش نه به به ر مه وزوعه وه يه

و نه به به ر منه وه. هه روه ك ليره به دوا وه ش بو ت پروون ده بيته وه به ده م ره وتى به ره و ئاسوى ديار و ناديارى ئه م ليكو لينه وه له راده ي كارتى كردنى په يامه كانى ئيبنوئاده م له ويژدانى حاجى قادر، چى به ده ستمه وه بى به ده سته وه ي ده ده م و هينده ي تو سقاليكى لى گل ناده مه وه، ئه وساش ئه گه ر من به سه ر شتانداندا تپه ريبم و فه قم پيى نه كردبى له من به دوا وه كو ره كوردى زيره ك و چالاك به سه هوو چوونه كانم بو راست كاته وه، خو پيى ناوى من بيليم كارى وا نه فه س دريژى كو تايى ناديار به كه سيك و دوو كه س ئه نجام نادرى، به به ريه وه هه يه چين نووسه ران بين و لى زياد كه ن و كه له به ره كانى پر كه نه وه.

ئاشنايى خودى خوم له گه ل ئه م باسه دا شتيكى تازه نيه : به ر له و كه س له سه رى نووسيبى وه يا من ئه م «مشكاه المنقول» هى ئيبنوئاده م ديبي له جيلى جهلى زادانى پيش خوم بيستوه، به تايبه تى له مام شيخ نورالدين، كه وا يه كيك له سه رچا وه كانى ئيلهام بو حاجى قادر و حاجى مه لا عه بدوللا له مه يدانى پزنانى ميشك و ره وشه نى بينى و ئارابوون له كو مه لدا بير و باوه ر و هه لوه سته كانى ئيبنوئاده م بوه. ره نكه ئه مه له و راستيبانه بى چ ده مه ته قه هه لئاگرى، به لام ئايا له م ريبازهدا تا كوئى چوون و ئيبنوئاده م به كام په يه ي ئازايى و حه قپه رستى و پرووناكى بينينى گه ياندوون؟ تو بلى فيرى كوردايه تى به واتاى خه باتى سياسى قه ومى كردبن؟ تيكوشان و ته قه للاى من له م پيچه به ده وره ي هه لسوور و داسوورم، وه ك راوچى ناشاره زا، بو وه ده ست هينانى «يقين» ه له ناو ئه و

هه‌موو تاریکستانه‌ی ده‌روی مه‌به‌ستدا : ده‌لیم به‌لکوو، کوردی گوته‌نی، خوا و راستان بگه‌مه ئه‌نجامیک بایی ئه‌وه رپووناک بی که له گرنگی باسه‌که و نرخ‌ی خه‌باتی حاجی قادر بوه‌شیتته‌وه. یه‌ک لا کردنی پرسپاری سه‌ره‌تای ده‌ست پی کردنی حاجی قادر به‌ خه‌باتی سیاسی کوردایه‌تی یه‌کیکه له پرسپاره هه‌ره بنچینه‌کان له سه‌رپاکی میژووی خه‌باتی سیاسی کوردی نوئ.

ئه‌وه‌ی من بۆم ساغ بۆته‌وه به‌ جوړیکی بی ته‌ئویل و پاته‌وپات، تاو و ته‌ئسیری مه‌لای ئیبنوئاده‌م له گیانی حاجی قادر دا هه‌ر تا ئه‌و راده‌یه بوه که له شیعر و نووسینه‌کانی حاجی مه‌لا عه‌نده‌للا دا به‌دی ده‌کرئ، له‌و ره‌وه‌وه‌ش گه‌شت‌ترین میراتیکی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا که له به‌ر ده‌ستماندا بی ئه‌و دوو به‌یتیه که وا به‌ دوا قلیده‌ییکی «متلوف» انه‌ی مه‌یله‌و فارسی دا دین :

با بکه‌م تبدیلی وزن و قافییه و رویه و عروه
به‌م زه‌مانه هیچی تر شیعرم له‌بو هه‌لناستی
بی که‌مه کوردی زمانی خۆمه چاکی تیده‌گه‌م
خوایه توفیق‌م بده‌ی من به‌نده‌توو مولاستی

جگه له‌مه، له بره شیعریکی دیکه‌ی فارسیتدا که دره‌ختی سه‌رۆکه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی ده‌لیتته‌وه، کاتیک نۆره‌ی سه‌رۆکایه‌تی ده‌گاته «مولاناخالد» ئه‌م دوو به‌یتیه ده‌لی:

ز شاه دهلی عبدالله انور
محمد خالد ما یافت زیور
سراسر نسبتش دریای نوردست
ضیابخش‌لوای شهرزورست

گوتەى «خالد ما» واتە خالیدی خۆمان، ھى كوردان، و پى داگرتنى لەسەر ئەو ھە «خالد» ھى خۆمانە، بەدوا ئەویشدا ھەلدانەوھى ناوى شارەزور ھەستىكى كوردایەتى ئاشكرای تىدایە بەتایبەتى كە ئەسلى كارەكە چ پەيوەندیكى بە دونیاو ھە و بە ئانقەست نەبى جىگەى ھەست و سۆزى كوردایەتى تىدا نابىتەوھە. بە راستى لەم دوو بەیتەدا حاجى مەلا عەبدوڵلا درى بە درەختى نەقشەندى داوھ و كوردایەتى تى ترنجاندوھ.

دەشى مەولوودنامەكەشى كە وەرى گىپراوھتە سەر كوردى بخرىتە پىزى ئەم ھەلبەستانەوھ ئەگەر لە پىش ئەوانەوھ نەبى، چونكە نووسىنى پەخشان بە كوردى لەو سەردەمانەدا كەمتر باو بوھ تا ھەلبەست.

ئەم نووسىنانەى حاجى مەلا عەبدوڵلا بۆ كاتى خۆيان ھەنگاوى بەرھە و پىشەوھ بوون لە سەر پىبازى كرانەوھى كوردایەتى. بەلام ھىچ كامىكىيان لەو دەنەدا نەنووسراوھ كە ھىشتا حاجى ھەر لە كۆيى بوھ و ھەموويان پاش رۆيشتنى ئەو بۆ توركيا. بەلگە بۆ نووسانى ئەمانە لە دواى رۆيشتنى حاجى لەوھوھ دى كە وا حاجى مەلا عەبدوڵلا لە تەمەنى كاملى، دەمەوپىرى، ھەلبەستى متيوفانەى داناون. بى گومان بەر لەوھ بىتە جى نشىنى باوكى، حاجى مەلا ئەسەد، ھەلبەستى گۆشەگىرانە و دونيا نەويستانەى دانەناون، ھەر بىرىشى لە دانانىان نەكردۆتەوھ. سالى مەرگى باوكى 1289ى كۆچىيە، ئەوسا دەمىك بوو، ھەر نەبى 76 سالىك بوھ حاجى قادر لە كۆيى رۆيشتوھ. پى ناوى درىزەى پى بەم بەم لاباسە و جى بۆ بستىم لە باسى حاجى قادر؛ بەلگە زۆرن ئەوھ ئىسپات بكا كە دواى رۆيشتنى حاجى قادر بە ماوھىيك حاجى مەلا عەبدوڵلا ئەو ھەلبەستانەى ھۆندوونەوھ، من لىرەدا تەنھا يەك بەلگە دىنمەوھ بۆ ئەوھى قسەكەم بچىتە دلى خوینەرەوھ :

دیتت لە ھەلبەستەكەى يەكەمدا حاجى مەلا عەبدوڵلا دەيەوئ (قافىيە و روىيە و عروھ) و زمانى ھەلبەست بگورئ و بىكاتە كوردى. دواى ئەمە لە قافىيە و كىشىكى نوئ دا بە كوردى دەست دەكا بە ھۆندەنەوھ:

يا خاتم الرسل چ عەجىبە حىكايەتم

يا هادى السبل چ غهريبه شيكايه تم

ئيتر له سهر ره وشتى كوئينهى شاعيرانى رۆژه لآت خو ده شكينيتته وه و
خو نزم ده كاته وه تا ده گاته ئه م به يته و ده لئى :

مه نواره قامه تى زلم و ميژه رى سپيم
دلّم ره شه ..... هتاد

له م به يته دا ده رده كه وئى حاجى مه لا عه بدوللا له كاتى هه لبه ستنى
به يته كه دا ميژه رى سپى له سهر ناوه. ئه وهى مه علومىكى بئى گومانه
حاجى مه لا عه بدوللا دواى مهرگى باوكى له 1289 ميژه رى به ستوه،
ته نانه ت له 1288 دا كه له خزمه ت باوكى دا ده چئى بو حج رانك و
چوغل و جل و به رگى قه تارچيانهى له بهر كردوه. پيى ناوئى هيئده ش
گوماناوى بين و بليين به چ مه علوم مه به سى له وشه ي «عمامه»
ماناكه ي حقيقى بئى و به «مجاز» مه به سى «مه لايه تى» نه بئى و به وه دا
«عمامه» له به يندا هه ل به ستئى؟ چونكه راگه ياندى «حقيقى»
عه مامه كه ريكتر دئى له گه ل ئه و «حقيقته» زانراوهى كه له جل و به رگى
حاجى مه لا عه بدوللا وه به ئيمه گه يشته، ليژه دا «به چ مه علوم» هه موو
راستيبان كوئر ده كاته وه. ناشئى بئى به لگه و بو خاترى گومان ليكردى بئى
بنج واز له واتاى «حقيقى» وشه بينين و «مجازى» يه كه ي به ده ستوه
بگرين: ئه گه ر وا بكه ين ده گه ينه حالئىك كه س له كه س نه سه لميئنى و
كه س به كه س باوه ر نه كا. خو ئه گه ر به بيري خو ماندا بينينه وه كه
له كاتى سه فه رى حاجى قادر و جئى هيشتنى كوئيهى دا ته مه نى حاجى
مه لا عه بدوللا له 22 سالى تئى نه په راندوه ئيتر هه ر به جارئ
ده سه لميئنين ئه م ميژه ره و شيعرى متيوفانهى دواى رويشتنى حاجى قادر
بوه. خولاسه ي گوته ئه مه يه نووسينه كانى حاجى مه لا عه بدوللا له ده مه و
پيري دا به ره هم هاتوون و ته واويك دواى دوور كه وتنه وهى حاجى قادر بوه
له كوئى.

من لیږه دا که بهرهمهکانی باپیرم، حاجی مهلا عهبدوللا، به نمونه
 دینمهوه بو دیار خستنی تین و تاوی فیکریی ئیبنوئادهم له دهروون و
 ویزدانی حاجی قادر دا بویهیه چونکه له سهرپاکی بهرهمی حاجی
 قادر و حاجی مهلا عهبدوللا که کوردایهتیان تیږا دیاره بی و
 مهعلوومیش بی زادهی کوپهن هر ئهمانهی حاجی مهلا عهبدوللا ههن،
 کاتی بهرهم هاتنیشیان بی گومان دهکهوئته دواي سهفهری حاجی قادر.
 کهواته من به هیئانهوهی نمونهکان له خوومهوه یارمهتی ئه و باوهره
 ددهم که وا بی بهلگه دهلی حاجی له زووئیکهوه کوردایهتی کردوه،
 چونکه ئهگهر ئه و نمونانه نهبن، نهک هر روحی کوردایهتی بهلکوو
 هرچی تاو و تهئسیریکی کوردایهتیی ئیبنوئادهم ههیه له زیانی حاجی
 قادر دا وهک نهخشی سهر ئاوی لی دئ له و پوهوه که هیچ بهلگهی ماسی
 بهدهست کهسهوه نامینی تریسکهییکی ئه و تاو و تهئسیره بداتهوه. هر
 نهبی بههوی لهگهله یهکدی دا زیان و له پری رهفاقت و هاومهشره بیهوه
 دهشی بهرهمی حاجی مهلا عهبدوللا بکری به بنگهی «استئناس» بو جور
 و چونهتی دل و دهروون و ویزدانی حاجی قادر، ئهگهر ئه و «استئناس»
 نهبی تاکه یهک بهیت و دیر و پیتی حاجی قادرمان به دهستهوه نیه که
 له کوپهی گوتبن وهیا نووسین به ئهئویلش بچیتهوه بولای بیری
 کوردایهتی. له فهپزی ئهگهر شتیکی واش ههبی و بهو فهپز دانانهمان
 ئه و پهپی «احتمال» بگرین، شتهکه له پهراویزی واتا و گیانی ههلبهست
 و نووسینهکانی باپیرم ده رناچی. خوٚت دهزانی، خوینهری بهریز، لیږه دا
 سهر له نوئ بهو گوتهی «له فهپزی ههشبی» یارمهتی «احتمال» ی بوونی
 تاو و تهئسیری ئیبنوئادهمان دا له ویزدانی حاجی قادر دا و
 یارمهتیه که شمان لیی دئ ببیته دلدانهوه بییک بو ئهوانهی حز دهکن
 حاجی قادر له بیشکهی مندالی و گهنجایهتی خویهوه دهستی کردبی به
 کوردایهتی، سرنجت بو ئهوهش رادهکیشم که فهپزدانانهکه بهلانی
 کهمهوه ماوهی بیست سالیک، حاجی قادر پیش باپیرم دهخاتهوه له و
 مهیدانهی ههست به کوردایهتی کردنه دا چونکه هر نهبی باپیرم بیست
 سالیک دواي رویشتنی حاجی گوته و ههلبهستهکانی سهر به کوردایهتی
 داناون، که حاجی له کوپه پرا شتی وای گوتبیهو هیا ههستی پی کردبن،

ئۆتۆماتىكى ، ئەو بىست سالە پېش باپىرم دەكەوئىتەو . وادەزانم فەرز دانان و تى خويىندەنەو (احتمال) ھەرگىز داوامان لى ناكە لە بىست سال زياتر مەيدانى بو چۆل بکەين و گەردەنى ئازاد كەين لە بەلگە و ئىسپات .

لەبىرت نەچى من لەم چەند گوتە و دېرەى نووسىنى دوايىم دا مەبەسم بىر و ھەستى سەر بە كوردايەتتە نەك گىانى ئازايى و ھەقپەرىستى و دزايەتى ئەفسانە ، چونكە گوتوومە و لېرە بە دواوہ زياترىشت بو ئاشكرا دەبى حاجى لە ماوہى مانەوہى كۆيەى و بەدوا زيان و گەشتى لە بالەكەتى دا كە مەفتەنى ئىبنوئادەمە چ قسوورىكى نەبوہ لەو مەيدانەدا ، چەندىكى بشلىيى لە بوونى تىن و تاوى ئىبنوئادەم بو بردنى حاجى قادر بەرەو ئازاتر و تيزتر بوون لە دزى تەلەكەبازى و ئەفسانە و كارى ناپرەوا جىي بە زيادەوہ بو دەبىتەوہ لە كردهوہ نەترساھكانى حاجى قادر .

ئەوجا ، سەرلەنوئى ، با بگەرپىنەوہ بو دەلالەتى ئەو چەند بەيتە كە بە ھى ئىبنوئادەم ناسراون .

لە برە شىعرەكەدا دەردەكەوئى ئىبنوئادەم ھەر لە پۆمىيانى ديوہ كتیبخانان و پىران كەن «پۆمى ئەوا پەيا بوون ، كتیبخانان دەكەن طى» ، لەوہ پېشتەر چاوى بە دەستروپويوىكى كورد نەكەوتوہ بى حورمەتى بكا لەگەل كتیبان .

ئاخو ئەگەر دەسەلاتدارىكى كورد ، وەك داگىركەرىكى عوسمانى ، ولاتى غەيرى خوى داگىر كىردبا كتیبخانەى و پىران دەكردن و قورئانى دەسووتاندن ! يا خود سەبارەت بە باوہرى سادە و بەھيزى سەر بە غەيبەوہ ترسىكى ئاسايى لە كتیب و نووسراوہى پەيوەست بە ئايىنەوہ لە سووتاندنى كتیبانى مەنع دەكرد ! پەنگە كوردىش كە پووى بردبىتە سەر غەيرى خوى وەك تورك و غەيرى توركى كىردبى لە لانى كوشتن و تالان كىردنەوہ ، بەلام قەناعەتم ھەيە رىزى كتیب و نووسراوى گرتوہ .. لىيان ترساوہ ، بەيتەكان وا رادەگەيەنن كە لەوہ بە پېشەوہ ئىبنوئادەم كارەساتى و پىران كىردنى كتیبخانانى نەديوہ ، ئاغا و بەگ و مىرى كورد لو كوردستان دا كتیبان نە سووتاندوون . ئەوہى راستى بى تا ئىستاش

کورد له عاست کتیباندا هیئنده ئازا نین بویرن بییان سووتینن. جاره‌های جار دیومه، تۆش دیوته، گهوره و گچکه، ده‌وله‌مهندو هه‌ژار، ده‌سه‌لاتدار و لات، په‌ره کاغه‌زیان له‌سه‌ر زه‌ویه‌وه هه‌لگرتوه و ماچیان کردوه و له کونه دیواریکیان ئاخنیوه. به‌لی به‌م دواییه که کاغه‌زی رنژنامه و گو‌فار و ده‌فته‌ر و کتیبی قوتابخانان و کاغه‌زی میری که‌وتنه کووچه و کۆلانان و وینه‌ی رووت و بی حورمه‌ت له رووپه‌ره‌ی نووسراواندا زۆر بوون، کاغه‌ز حورمه‌ت و پیروزی جارانی دو‌راند. به‌لام لی‌ره به‌پیشه‌وه له نه‌زه‌ر کورد دا کاغه‌ز خزمی «قران» بوه و له سه‌رده‌می ئیبینوئاده‌م و کاتی هه‌لبه‌ستنی ئەم چه‌ند دی‌ره شی‌عه‌دا له کتیبه‌کانی مزگه‌وت به‌ولاره به‌ ده‌گمهن نه‌بی کاغه‌ز به‌رچاوان نه‌ده‌که‌وت، بو‌یه‌یه دیتنی سووتاندن وه‌یا ویران کردنی کتیبخانه ئەو کاره زله‌ی کردوه له دل و هه‌ست و خوینی پی‌اویکی وا دا. سووتاندنی کتیبخانه راسته‌وخۆ سووتاندنی ئایینه و بی حورمه‌تی کردنه له به‌رامبه‌ر ئەو ناوانه‌ی دلی دینداریک ده‌جو‌شینن. له ده‌ور و به‌ری کۆیه و عه‌شه‌ره‌کانی رانیه قورئانیک ناوی ده‌رکردبوو به «قه‌یسه‌ر کوژ»، سه‌دجاران له ته‌لاق و پا‌کانه زیاتر دزی ده‌گی‌رایه‌وه له سویندی درۆ.

شه‌کوای به‌یته‌کان له ویران بوونی کتیبخانه‌ن به‌ ده‌ستی تورکانه‌وه (رومی)، به‌ شی‌وه‌ییکی نه‌ینی ئەوه راده‌گه‌یه‌نی که مه‌لای ئیبینوئاده‌م ژیا‌بی تا دوا‌ی کو‌تایی هاتنی میراتی پاشای کو‌ره و داگیرکردنی ره‌واندز له‌لای سپای تورکه‌وه. له دلی خو‌مدا بریاری نیهایی گه‌رانه‌وه‌ی ئەو سی به‌یته‌م بو ئیبینوئاده‌م هه‌لگرتبوو تا کاتیک بو‌م روون ده‌بیته‌وه ئیبینو ئاده‌م که‌ی وه‌فاتی کردوه: که مه‌علووم بکری به‌ر له هاتنی سپای تورک بو ره‌واندز ئەو مردبی دیاره به‌یته‌کان یه‌کیکی تر دایناون و به هه‌له بو ئەو ساغ بو‌ته‌وه. چه‌ندین پرسیارم له‌م و له‌و کرد بو وه‌ده‌ست هی‌نایی میژووی مه‌رگی ئیبینوئاده‌م هه‌مووی بی سوود بوو تا‌کوو نامه‌که‌ی مه‌لا «وه‌یسی» م بو هات و له ئەنجامی پرسینه‌وه‌ی دووباره له منه‌وه وه‌رامی راسته‌قینه‌م لی‌یه‌وه بو هات که ئەوه‌ی پشتا‌و‌پشت به‌وان گه‌یشتوه ده‌رباره‌ی مه‌رگی ئیبینو ئاده‌م ئەویه که له‌سالی 1260ی کوچی گیانی سپاردوه. له‌م میژوه را ده‌رده‌که‌وی له رووی کاته‌وه چ به‌ره‌ه‌ل‌ستیک

نایه ته بهر راستی ئه و ته واتوره که ده لئ سئ بهیته که هی ئیبنوئاده من، چونکه چهند سالیک بهر له و ساله ی (1260) ه میرایه تی ره واندز تیک چوو و ولاته که داگیر کرا... که رومی کتیبخانه یان سووتاندبی ئه وهنده ماوه یان به دهسته وه بوه دوا ی تی چوونی میری ره واندز و ههر له ژیانی مه لای ئیبنوئاده م دا کاری وا بکه ن له گه ل سروشتی داگیر که ر ریک بکه وئ و زیره له گیانی رۆله ییکی هوشیار و دل سوژی کوردستانی داگیر کرا و هه لستینئ. تو ش له گه ل مندا بلئ هه زار له عنه ت و نه فرین له گیانی داگیر که ر، ئه و داگیر که ره ههر که سیک و لایه نیک ده بی با بی ..

ئه وهنده ی من بزانه م و فکر م تی بر بکا له و باسه ی بوون و نه بوونی کوردایه تی لای ئیبنوئاده م ههر ئه وه یه که له م چهند لاپه ره ی دوا یی نووسینه که م دا باس م کرد و بو ی چووم. سه رجومه و پوخته ی وه رگرتنی واتا و ده لاله ت له هه لوه ست و نووسینه کانی ئیبنوئاده م قه ناعه ت ده به خشی به وه که وا کوردایه تی ئیبنوئاده م له ریگه یه کی تاییه تی بلیمه تی و حه قپه رستی و زانایی و دل هوشیاری خو یه وه بوه و ده توانین قسه ی تی دا کورت که یه وه و بلین ئه م مرو قه له کولانه ی ئایینه وه سه یری جیهانی کردوه ، به لام به چاویکی تیژ و نه تر ساو. که زانی بی تی شتیک له گه ل ئایین دزایه تی نیه با ئه و شته باویشی نه بووبئ یا خود ناحه زی زور بووبئ، ئه و په سندی کردوه و له بهر لومه خو ی لئ لا نه داوه. به نیسه ت حاجی قادریشه وه زور جیی باوه ره له هه لوه ست و بیر و باوه ر و قسه کانی ئیبنوئاده م سوودی وه رگرتبی و بو دوا رۆژ بووبن به زادیکی گیانی و په ندی ئازایه تی و حه قپه رستی بو ی.

به لام له گه ل ئه مه شدا که بگه ین به و ئه نجامه که وا حاجی سوودمه ند بوه یا نه بوه له قسه و خه به راتی ئیبنوئاده م بو په یدا کردنی هه سته نه ته وایه تی و خه باتی سیاسی، ئه و پرسیاره ههر ده مینیتته وه ئایا حاجی قادر بهر له سه فه ری بو ئه ستمبول شیعی کوردپه روه رانه ی گوتوون و خه باتی سیاسی کردوه؟ خو ناکرئ بوون و نه بوونی بیری سیاسی حاجی قادر ببه ستینه وه به سوود وه رگرتن له تاکه که سیک به ئاو تاکه که سه مه لای ئیبنوئاده میش بی. ئیمکان هه بوو حاجی قادر ناوی ئیبنوئاده میشی نه بیستبا و فکری کوردایه تی له ری بازیکی دیکه وه بو په یدا بووبا.

وهرام دانهوهی ئەم پرسیارهی تازه له خۆمانم کرد شتیک نیه به وشه‌ی «ئا» یا خود «نا» لێی ببینهوه. تا مافی ئەوهمان ده‌بێ پرسیاره‌که یه‌ک لا بکه‌ین پێویسته لیکدانه‌وه‌یه‌کی قوول بکه‌ین له‌به‌ر ئاوینه‌یه‌کی روون و بێ گهرد دا. نه‌فه‌سی ئەو ته‌رزه زیه‌نکارییه تا بلیی درێژه. کورد گوته‌نی هه‌ویره‌که زۆر ئاو ده‌خوازێ. ماوه‌ی هاتوچۆکردن و خۆ هێنان و بردن بو‌و ترجیحی لایه‌کیان به‌سه‌ر ئەوی تردا گه‌لیک فراوانه. یه‌کیک ئاره‌زوو بکا بلیی حاجی قادر له‌ کوپوه ده‌ستی کردوه به‌ کوردایه‌تی کۆسپیک ناییه‌ته پێشی وه‌ک دیواری چه‌مه‌نتۆ پێگه‌ی لێی ببه‌ستی و بی وه‌ستینی، ئەگه‌ر هه‌وه‌سبازی بکا ده‌توانی بلیی فلانه به‌یت و فلانه قه‌سیده‌ی له‌ کۆیی گوتوون. له‌م پۆژگاره‌دا نووسین په‌یدا بوون ئەوه‌نده بێ باکن له‌ عاست راستی دا و به‌ جو‌ریک ته‌نگ به‌ ئینساف و میژوو و حه‌قیقه‌ت هه‌له‌ده‌چن، له‌ ته‌ک ئەواندا دواوی بوونی گیانی نیشتمان په‌روه‌ری لای حاجی به‌ر له‌ چوونی بو‌و تورکیا هه‌ر ئیعتیرازی لێ ناگیرێ. له‌وه تی فکره‌ که نووسراوه و بلاویش کراوه‌ته‌وه «مه‌م» ی قاره‌مانی چیرۆکه‌ ناوداره‌که‌ی «مه‌م و زین» ئازیری تراکتۆر بوه‌ لای باوکی «زین» و سه‌باره‌ت به‌ جو‌داوازی چینیایه‌تی «زین» نه‌دراوه‌ته «مه‌م». له‌و ته‌رزه نووسینانه له‌ مه‌یدانی جو‌دا جو‌دا دا به‌ زۆری چنگ ده‌که‌ون. که‌واته‌ با حاجی قادر له‌ کۆیی پرا کوردایه‌تی کردبێ گه‌رچی نه‌شی کردبێ، «چ قه‌وما که‌عه‌به‌ که‌چ بوو مه‌سجیدولئه‌قسایه‌ پروخواه‌؟». به‌لام من که‌ قسه‌ی وا ده‌لیم به‌ مونا‌سه‌به‌ی جیگه‌یه‌ و گوته‌یه‌یکه‌ له‌ ته‌ک گوته‌ی شو‌فیربوونی کاکه‌ مه‌مه‌ لای باوکی زین، ده‌نا گوته‌ی راست و مرو‌فانه ئەوه‌یه‌ که‌ بلیین قه‌یدی چ ده‌کا و زه‌ره‌ر له‌ کێ ده‌که‌وی دان به‌ حه‌قیقه‌ت دا بێنین؟ ئەگه‌ر بو‌مان ساغ نه‌بووه‌ حاجی له‌ کۆیه‌را کوردایه‌تی کردبێ، بو‌شه‌ر له‌ گه‌ل رووداو بکه‌ین؟ له‌ گوته‌وه‌ی ئەوه‌ی راسته‌وخۆ یاخود به‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌ خو‌ به‌ راست ده‌نوینێ چ ناله‌باریه‌ک پێک دێ و کام به‌رزه‌وه‌ند تیک ده‌چێ؟ هه‌لبه‌ت هه‌یچ!! خو‌ ئەگه‌ر له‌ گوته‌وه‌ی راستی به‌رزه‌وه‌ندیش تیک بچێ، که‌ مه‌علوومه‌ تی ناچێ، ده‌بێ گوێ نه‌دریته ئەو به‌رزه‌وه‌نده. سوودی‌ک له‌ گه‌ل راستی نه‌گونجی با هه‌ر نه‌بێ ده‌وجا با هه‌ول ده‌ین و بزانی‌ن به‌ لیکدانه‌وه‌ و هه‌له‌سه‌نگاندن و کیشانی به‌لگه‌ و رووداوی رابه‌ر

بۆ كام لادا دەلەنگیڭین: ئایا حاجی قادر لە کۆیەو دەستی کردووە بە خەباتی کوردپەرەرانە و دانانی ھەلبەستی سیاسی یاخود دواى گەشتنى بە ئەستەمبۆل !

لێرە بە پێشەو (20) گۆتم کەم وایە شاعیریکی کوردی چەرخى نۆز دەم زەرف و کاتی ھەلبەستەکانی دیار بن. بەداخەوە حاجی قادریش یەکیکە لەو شاعیرانە. ئەگەر لیستەییکی زەمەنى ھەبا بۆ ھەلبەستەکانی، لزوم نەدەما دەمەتەقە لەسەر ئەو بەکرى ئاخۆ لە کەنگیەو دەستی کردووە بەدانانی شیعیی سیاسی سەر بە کوردایەتى: ئایا لە کۆیەو یا لە ئەستەمبۆلەو. بەلام پێویستە لێرەدا ئەو نەدەش بلیم، بوونی لیستەى زەمەنى ھەر شیعرەکانی ناودیوانەکەى و ئەو کەمتاکورتهى بەسەر زەمانەو یە ساغ دەکاتەو و دەمەتەقەیان لەسەر ھەلدەگرى، گریمان ئەو لیستەى بۆشمان دەرخوا کە شیعرە سیاسىەکانى ناو دیوانەکەى دواى دەرچوونى لە کۆیى ھۆنراونەو ديسانەو پێگە نابەستری لە کەسیک کە بیەوى بلی شیعرە سیاسىەکانى کۆیەى لەناو چوون.. شیعریش خاترى تۆ بى، ئەو کەسە دەتوانى بلی بە قسە و ئاخاوتن کوردایەتى کردووە، لە ترسى توركى داگیرکەر شیعیی کوردپەرەرانەى دانەناون نەکا خەلق دووچارى گیر و گرفت بکا. کە لێرەدا ناوى «ترس» دینم قسە و تى بینی غەیری خۆشمى پى دووبارە دەکەمەو، چونکە نووسەر ھەبە بە نامە پى پراگەیان دووم کە وا ئەم ترسە دەبى حاجى مەنە کردبى لە ھەلبەستى سیاسى دەنا ناچیتە عەقلەو لە رۆژگارى پىش سەفەرى بۆ ئەستەمبۆلى ھىچ خەباتى کوردایەتى نەکردبى.

---

(20) دەبى بگەرپینەو بۆ بەشى یەکەم.

لێرە دا ھەلوەستىکی کورت دەکەم بايى ئەو بەکا بىر و راي خۆم دەر بارەى «ترس» و ترسانى حاجى قادر دەر بىر و بە دوا ئەودا بکەومەو سەر شریتەى لیکۆلینەو.

ئەگەر «ترس» ھوى مەنە کردنى حاجى قادر با لە دانانى شیعیی سیاسى، فەرقى کۆیە و ئەستەمبۆل نەبوو لە روى ترسەو ئەو فەرقە

نەبى ئەستمبول پتر جىي ترس بو، دەبوا حاجيش له غەربىي دا ترساوتر بى. ئەو ھىرشە زلانىەى كه حاجى بردوونى بو سەر توركى عوسمانى و سنوورىكى نەھىشتوتەوہ لىي تيپەر نەکردبى بو ريسوا كردنيان ھەر له نەفەر و ئونباشييانەوہ تا دەگاتە خەليفەيان، بو خويان شاھىدى ئەوہن كه «نەترسان» گەورەترين عامىلى پىك ھاتنيان بوہ چونكه تەنھا نىشتمان پەروەرىي روت داوا له كەس ناكا تا ئەو رادەيە تيژ و خورت بى. جگە له حاجى قادر شاعىرىك نەبوہ له ناو عەرەبانىش «مووى معاويە»ى لەگەل توركان پساندبى و ھەموو پردىكى پەيوەندى له نيوان خوى و ئەواندا رووخاندبى. ترس چ تەفسىرىك بە دەستەوہ نادا بو روون كردنەوہى ھەلۆست و گوتە و كوردەوہى حاجى ئەو تەفسىرە نەبى كه پىچەوانەى «ترس» واتە نەترسان و ئازايى بە دەستەوہى دەدەن.

تەفسىرى نەبوونى شىعەرى سىياسى حاجى له رۆژگارى زووى دا له رپى ھىنانە ناوى ترسەوہ، ھەر لەوہندەى تازە گوتم كورت ناھىيى، له ھەموو مەيدانىكى باسى حاجى قادر دا كورت دىيى، ھىند كورت دىيى ھەموو حىسابان تىك دەدا و راستىيان سەروبن دەكا :

حاجى كه بترسى لەوہ گوتنى شىعەرى كوردپەروەرانە خەلق دووچارى تەنگ و چەلەمە دەكا و ئەم ترسە لەم تەرزە شىعەرى بگىرپتەوہ، ئەدى چۆن داوايان لى دەكا راستەوخۆ و بى دوو دلى چەنگەوبازى داگىركەر بن و مافى نەتەوايەتى خويانى لى بستىين. ھەر نەختىك ورد ببىەوہ «تناقض»ى ھەلۆستەكەت وا بو ئاشكرا دەبى پىي نەوئ من يا غەبرى من بوئ ئاشكرا كا. حاجى بە ھەلۆستى وا سەير وەك كەسىكى لى بەسەر دئ كه بە دەمانچە و خەنجەر ھىرش ببا بو سەر دوژمنى، كه لىشى بپرسن ئەدى بو لىرە بە پەشيوە جارىكيان گلەيى لى كردن وەيا خراپە گوتنەوہى ئەو كابرايەمان لى نەبىستىت؟ له وەرآمدا بلئ دەترسام گلەيى و گازاندە دلگىرى بكا وەيا بى توڤىيى.

سەرەراى ئەمانە ھەمووى، بە نىسبەت خۆمەوہ دەبى بلیم وەك من له حاجى قادر گەھىشتووم و بايى روون كردنەوہش له سەرى رۆيشتووم، ئازايى و نەترساوى و باوەر بە خۆ ھىنان و سەركەشى بەشىكى ھەرە گەورەى نەفس و دەروونى حاجى قادر پىك دەھىين. ھەر ئەم ئازايى يە

وهك چراييكه سهرانسهرى رپبازى ژيانى حاجى پروون دهكاتوهه و تهفسيرى ههلوهست و گوته و كردهوهى دهكا. كه ترسمان تيكل بهو تهفسيره كرد تيكرای ژيانى، ههر له منداليهوه تا مردنى، وا ليئل دهبي سهردهرى لي نهكړئ و ئيمكانى تي گهيشتنى نهمني. كوښونهوهى «ترس» له گهل «حاجى قادر» دا وهك هم ديمه نانهى خوارهوهيه:

«دهوله مهندي» و «له برسا مردن»
«پراوكردى پلینگ» و «نهویرانى تهقه كردن»
«تهمووزى به غدا» و «سهرما بردن»
«پاداشى خيرا رویشتن» و «شهل بوون»
«ئاو» و «وشكايى».
«هيزه رۆن» و «بي چهورايى» ... هتاد.

تا بتهوئ حاجى قادر كو كه يتهوه له گهل شتيكى دژى سروشتى خوئ وهك ئهوه نابئ كه به ترساو ناوى ببهى. بهراستى «ترس» ئيفلاس به ههموو توژينهوه ييك دهكا كه له بارهى حاجى قادرهوه بكرئ.
با واز له ترس بينين بو ناو چهقى باسى حاجى و بگه رپينهوه بو پيوه خهريك بوون بهوهى پيوهى خهريك بووين.
ناو ناوه رووداويكى ميژوويى وهيا ناسراو له بهيتيكددا كاتى ههلبهستنى بهيتهكه دهردهخا، بهلام بهداخهوه ههلبهستى وهها له زوربهى ديوانى شاعيرانى كوردى سهدهى نوژدهم زور كهمن، بهشى ههره زورى شيعره كانيان وهك گوپرستانى بي كيلهقهبرى لي نووسراو سهرپرشتهيان بزره.

ديوانى ههر يهك لهو شاعيرانه سهرهوبن دهكهى و چهند جاران دهى خوئينيهوه و سرنجى دوور و قوول له زور شوينى دهگرى و خوت دينى و دهبهى بوئهوهى بزاني ههلبهستهكانى ئهوشوينانهى ديوانهكهى له كام تهمنى عومرى دا گوتوون و له گهل كام پلهى پيگهيشتن و فراژى بوونى شاعيريتهى شاعيره كه دا ريك دهكهوئ ناگهى به نهجاميكي وهها، كه خوشتى لي رازى بي، بتوانى خهلقى ديكهى پي ئيقناع بكهى. بهلي

رهنگه دواى خهريک بوونيکى وهک «شامپليوُن» که نووسينى سهر «بهردى رهشيد»ى خوینده وه به ماندووبوونيکى بيست سالى، توّش به هوّى بهيهکدى گرتنى زانراو له گهّل نهزانراو و ههّلکيشانى هيّماى شيعريک به تهرازووى داخوازيهکانى رووداوى ميژوويى وهيا بارى کوّمه لايهتى... بگهيته ئهجاميک ماندوو بوونهکته بيّنى و دهست بدا بو ئيقناع کردن و تهگه ره رهواندنه وه. بهلّى مومکينه بهلام حاجهت ناکا بلّيم له خووه دياره زهرف و ماوهى هيّنده لهبار و دريژ نه بو من نه بو يهکيک لهوانهى دهيناسم پهيدا نابى، له فهپزى بو من به زورهملى پهيداش بيى لهگهّل پيويستى بلاو کردنه وهى باسهکه م چ گونجانىکى نيه. کارى وا نهفەس دريژ ئه وه نيه چاوه نوپى کوّتاييه کهى بکهى و ديوارى بهرهه ميکى ئه ده بيى به پهلهى له سهر ههّلستينى. له گهّل ئه مه شدا ئاره زووى دوّزينه وهى زهرف و کاتى ههّلبهست له بهر تيشكى ناوکى ههّلبهسته که خوّى و رووناکى تيکپراى ناوه روکى ديوانى شاعير چشتيکه له جهرگهى مهيلى ئه ده بيمدا. بو مه بهسى نووسين و بلاو کردنه وهش نه بيى له خوّمه وه، وهک گهلى کهسى تر، سرنج دهگرم له شيواز و دارشتن و وشهکانى ههّلبهستىک که کاتى دانانى مه علووم نيه بهلکوو له دهلالهتى وشه بيىکى وهيا هيّماى رسته بيىکى وهيا ويچوونى نه بزي له گهّل ههّلبهستىکى تر دا سهرده ريىک بکه م له کات و زهرفى هوّندنه وهى. به نمونه ليّره دا يهک دوو تهجره بهى خوّم ده نووسمه وه يهکيکيان له گهّل ئه وه بهيتهى نالى که دهلى :

هوده هودى دلّ حه بسى بهلقيسى سه باى ديوه يه قين

خوّى که دامه ن گيرى شاهى ئاصه فى «ثانى» دهکا

جاره هاى جار به سهر ئه م بهيته دا تيپه رپيوم به پهله بيى ئه وه چ واتاى نهينى و راگه ياندينىکى تاييه تى ليى وهرگرم. بهلام که که وتمه سهر ورد بوونه وه له ورده کاريهکى تيپدايه و سهرنجم گرته وشهکانى و ئه و حيكايه تهى دهى گيّر نه وه واتاى «شاهى ئاصه فى ثانى» له بهر چاوى زيهنم تريسکايه وه و يهکسه ر سليّمان پاشاى بابانى باوکى ئه حمه دپاشاى دهست نيشان کرد چونکه «ئاصه فى به ره خيا» وه زيرى «سليّمان پيغه مبه ر» بوه، دياره ئه وان (واته سليّمان پيغه مبه ر و ئاصه فى کورپى به ره خيا»

ههردووکیان یه که من، ئاصه فیکی «ثانی» که ئەم بهیته باسی دهکا دهبی عائیید به (سلیمان) یکی تر بی. کئی بی له سهه دهمی (نالی) دا سلیمان بی و شاهیش بی غهیری سلیمان پاشای بابان؟ جوانی و قوولی و له تافه تی «هودهودی دل و بهلقیس و سهبا» و تی کرای نیسه تی ئەم حیکایه ته «قرآنی» یه له گه ل (سلیمان پیغه مبهه) و له ری ئه وه وه له گه ل (سلیمان پاشای بابان) دا له بیر خۆت ببه ره وه ههه سرنج بگره لایه نی راگه یان دنی بهیته که له پرووی به ده سه ته وه دانی کات و زهرفی دانانی. هه له بهت که زانرا له بهیته که دا (سلیمان پاشا) مه به سه ته ، له خۆ وه ئاشکرا ده بی که له حالئ زیان و حوکمرانی ئه و دا گو ترا وه وه له لانی کاته وه ده که و یته پیش قه سیده ی شیوه ن و پیرو زباییه که ی «تا فه له ک ده وه ری نه دا» که بو مه رگی سلیمان پاشا و هاتنه سهه حوکمی ئه حمه دپاشا دانرا وه له سالی 1254 دا. فه رموو سرنجیک بده ئەم چه ند بهیته ش که له هه مان قه سیده دا هاتوون :

ضابطه ی طبعم سواوه ادعای شاهی هه یه
 محتشم دیوانه داوای ته ختی خاقانی دهکا
 نوکی خامه ی من که بیته معنی آرای کمال
 خهت به خهت اظهاری نه قشی صورتی مانی دهکا
 استطاعه و قوه تی طبعم به کوردی و فارسی و
 عاره بی اظهاری چالاکی و چه سپانی دهکا

و شهکانی عه ره بیه هه ره به ری نووسی عه ره بی نووسیه وه چونکه زوریان گه لیکی پیتی وایان تی دایه له کوردیدا هه ره به کار نایه ن و نووسینیان به پیته جی گرهکانیان له کوردیدا زور دوورمان ده خاته وه له رۆحی نالی و شیعه رهکانیش.

هه سهت ده کرای له م بهیته نه دا ته و ژم و تی نیکی هه یه هی نیوه ی یه که می عومری (نالی) یه. شوین پیی (نالی) له ناو گول و گولزار و گیای گه نه جایه تی خوی و به هاری هه له به سه ته که دا وه ک نه قشی به سه تی وایه. به لام باووودی ئەم هیز و ته و ژم و تی نه ش ئه گه ره ده لاله تی «شاهی

ئاصهفی ثانی « نهبا نهمان دهتوانی کات و زهرفی دانانیان ببهینهوه بو
سهرچاوهی راستهقینهیان .

نمونهی دوهم چوارینهییکی حاجی قادره به پیاویکی (تهفتهقی « دا
ههل دهلی :

شهوکتهی جووتهی سمیلت تاکه مانهندی کهمه
تهرکهشی تیری تهژاو و شیری دهستی رۆستهمه
رووی له تهختی روومهنت هیناوه بو شانت دهلیی
ماری سهرشانی «ضحاک» و دوزمنی تهختی جهمه

لهم چوارینهیهدا چ وشه و ناویک نیه بهنهینی وهیا ئاشکراییی پهنجه
بو سال و زهرفیکی تایبهتی دریز کا بهو پییه له ناوهروکی خویدا
شهوقیک نادیتری لیرهرا بهرهو دواوه میژوومان بو روون کاتهوه، بهلام له
دارشتن و شیواز و زرینگه و نهفوس دا دهلیی جمرانه «توأم» ن له گهل
قهسیده مهدهکهکی که بو ئەمین ئاغای داناوه و بهم جوړه دهست پی
دهکا :

ئهی «محمد» وهی «امین الدوله» ئیمرو کوی تو
جهنهتیکه کهوته دوژهخ ههرچی لی دوور کهوتهوه

چاویکی وردبین ههمان دهسهلاتی له حهد بهدر له مهدهکهکی
ئهمین ئاغا و چوارینهکهی پیشووتر دا دهبینی، ههر ئهوهنده فهرقیان پی
دهکری چوارینهکه بو پیاویکی عادهتی لادی یی دانراوه قهسیدهکesh بو
ئهمین ئاغا. که سمیلی ئەمیان بکا به شیری دهستی رۆستهم و ماری
سهرشانی «ضحاک» دهبی ئەمەش بو بهزمی مهجلیسی ئەمین ئاغا بلی :

قاوهچی بهزمی ئەتو دونیایه سینی ئاسمان
ئافتابی زهرفه فنجانی مههه قاوهی شهوه

یەك زهوق و یەك نهفەس و یەك هیژ له هەر دوویان خو دەنوینن، بویه من بو ئەوه دەچم هەردوویان بەرھەمی یەك قوئاغی عومری حاجی بن. ئەمما ئەم قوئاغە کەمەیه ، لەجیی مناسبی خویدا دیاری دەخهین. جارێکیان له پیک گرتنی ئەم دوو پارچە هەلبەستەدا من گوتم رەنگە هەر دوویان له یەك دوو مانگدا گوترا بن، برادەرێکی شاعیرم گوتی من له تەجروبهی شیعردانانی خوّمهوه دەتوانم بلیم هەر دوویان له یەك دوو رۆژ دا گوتراون.

ئەم دوو تەجروبهیەم باس کرد تاكوو پاكانهییك بکەم بو لیكدانهوهییکی لیڤه دا دەی خوینیتەوه له بارهی بوون و نهبوونی کوردایهتی له هەلبەستەکانی حاجی بەر له سەفەری بو تورکیا. ئەوهندهی ئیمکانم هەبێ له نیگا و هیما و ئیشارە و وشە و پرستەکانی دیوانی حاجی واتای نهینی و رابەر هەل دەگوشم، خوّم له بیر و رای سەرپێ یی و عاتیفی دەدزمهوه، بەشیوهییکی هەستی و نهستی بەدەم تیپهپرینی کاتهوه واتا و پروداو به یەكدی دەگرم بەلكوو بگەم به ئەنجامیکی نزیك له قەناعەت و هەل چەقیو له سەر زهوییکی سەخت. ئەوهی راستی بی لیڤه به پیشهوه، دەمیکه، ئەم وردەکارییه دەکەم له گەل شیعر و دەنگ و باسی حاجی قادر دا، بی گومان له هەمان ریبازیشهوه بەرهو دوارۆژ گوزەر دەکەم لەم گەشته فکری و زیهنییهی ناو جیهانی بەرفرهوانی ئەم شاعیره دا.

ئەگەر زهوقی شاعیری یاریکی وهفاکاری نووسەر بی، لهوانهیه بتوانی له تامی شیعر چهژی تەمەنیکی لی بکا که لهو تەمەنه بوهشیتهوه و شیعرهکەش بداتەوه به خاوهنی خوێ با نازناویشی تیڤا نهگوترابی، چونکه ناسینهوهی شیعرێ شاعیر بو زهوقی شیعر دۆست، تا رادهییك ، وهک ناسینهوهی دەنگی گۆرانیبیژە. ئەگەر هەله له گوتنهوه و نووسینهوهیاندا نهکرابی دەشی بزانی فلانه بهیت هی (کوردی)یه یا هی (محو)، هی شیخ رهزایه نهک فایق بیکهس. که زهرفیش دیاری خست شیعرهکه هی کییه سەرلهنوئ ، مروّف دەتوانی بکهوئته گەر بو دەست نیشان کردنی تەمەنیك که له دەم و دووی وشەکان بوهشیتهوه. بهلام وهک له خوړا دیاره کارهکه کاریکی ئاسان نیه، تا بلیی زهحمهته.

سهره‌رای زه‌حمه‌ت، لی‌کدانه‌وه‌ی ئە‌وتۆیی هه‌رچه‌ند ئۆستادانه‌ بێ و ئە‌وپه‌ری مووقلا‌شیشی تی‌دا به‌کار هات‌بێ دی‌سانه‌وه ده‌مه‌ته‌قه هه‌ل ده‌گرێ و که‌سیک بیه‌وێ ئە‌نجامه‌که‌ی نه‌سه‌لمی‌نی ده‌توانی نه‌ی سه‌لمی‌نی. بۆیه‌ من چه‌ندیکی خۆم خه‌ریک که‌م بو‌ دۆزینه‌وه‌ی کاتی هه‌لبه‌ستنی شی‌عه‌ره‌کانی حاجی قادر هه‌ر ناتوانم خوی‌نه‌ری نه‌سه‌لمی‌نی پێ ئی‌قناع که‌م و پێی ره‌خنه‌ی گومان‌کارانه و لاسارانه‌ی لێ بې‌رمه‌وه. به‌لێ وا ده‌بێ له‌ هه‌لبه‌ستنا وشه‌بی‌ک ئی‌شاره‌ ده‌کا بو‌ کات و زه‌رفی دانانی، وه‌ک ئە‌م به‌یته‌ی حاجی که‌ ده‌لێ :

له‌سه‌ر ته‌ناف که‌ له‌رزی هه‌تیوی سندووسی
شکا مه‌تاعی زه‌ریفی و قی‌مه‌تی لووسی

زاهیر وا پێ ده‌چێ وشه‌ی (سندووس) جی‌گه‌ی ته‌ناف بازیه‌که‌ دیار خا، به‌و هۆیه‌وه ده‌گه‌ینه‌ ئە‌و باوه‌ره‌، یاخود مه‌یل‌مان بو‌ ئە‌وه ده‌چێ، حاجی کاتی‌ک هه‌لبه‌سته‌که‌ی داناوه که‌ خه‌ریکی خوی‌ندن بوه له‌ ده‌ور و به‌ری (سندووس) (21). هه‌لبه‌ت له‌ به‌یته‌که‌را ده‌شزانین حاجی له‌ سه‌رده‌می

---

(21) رې‌وی‌یه‌ت هه‌یه ده‌لێ ته‌ناف بازه‌که‌ خه‌لقی سندووس بوه به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو تاقمی گه‌مه‌که‌ره‌کان به‌یه‌که‌وه هاتوونه‌ کو‌ی، ئە‌مین ئا‌غا له‌گه‌ل حاجی قادر به‌یه‌که‌وه له‌ بانی مزگه‌وتی گه‌وره سه‌یری به‌زمه‌که‌یان کردوه، ته‌نانه‌ت گۆیا هه‌تیوه‌که‌ی ته‌نافه‌که‌ی پساو و که‌وتۆته خورده‌وه که‌ ئە‌مه راست بێ وشه‌ی (سندووس) ده‌لاله‌تی نامی‌نی. هه‌لبه‌ت هی‌مای وشه‌ کاتی‌ک بایه‌خی ده‌بێ که‌ له‌ هی‌چ لاییکه‌وه خه‌به‌ریکی بێ گومان بێ بایه‌خی نه‌کا.

فه‌قییه‌تی دا سه‌یری ته‌ناف بازی و سه‌ما و سوورانی کردوه، به‌وه‌دا جاریکی دیکه‌ش حاجی ئی‌سپاتی دلته‌ری و دووره «تزم‌تی» خوی ده‌کا. به‌لام ئە‌م ته‌رزه شی‌عه‌ره له‌ دیوانه‌که‌ی دا زۆر نین، هه‌شب‌ن گه‌لیکی بێ سه‌ر و شوینی هه‌ن. هه‌رچۆنیک بێ ئە‌وه‌ی ئی‌مه لی‌ره‌دائیش‌مان پێی هه‌بێ تی‌کرا و سه‌رله‌به‌ری شی‌عه‌ره‌کانی نین، هه‌رئ‌وه هه‌لبه‌ستانه‌مان مه‌به‌ستن که‌ خه‌ریکی کوردایه‌تین، چونکه مه‌به‌ستمان ساغ کردنه‌وه‌ی کاتی دانانی

ئەو شىعرانەن كە سەرەتاي خەرىك بوونى حاجى بە كوردايەتییەو دەیار دەخەن ئایا لە كۆیى بوە یا لە ئەستەمبۆل.

بۆ نمونە خو تاقى كوردنەو بە سرنج بگرىنە قەسىدەى :

وەرە سەیری بزانه لاوى كۆیى (22)

مەهە دانىشتوہ یا سەرۆه رۆیى

تا بزانی بۆمان ساغ دەبیتەوہ هی دەورى ژيانى كۆیەیتى یا هی ئەستەمبۆل. لە هەموو بەیتەکانى قەسىدەكەدا، نە تاکە بەیتىكى نە تاکە وشەییكى نە تىكرايان راستەوخو جیگەى نووسینیان بە دەستەوہ نادەن، لەوانەىە خوینەرى عادەتى كە نیازىكى لیكدانەوہ و بەراورد كوردنى نەبى لە خویندەنەوہیاندا بیریش لەوہ نەكاتەوہ ئاخو زادەى كۆیەن یا هی ئەستەمبۆل. كەسیكىش كە مەیلی برۆا بۆ ئەوہ كە لە كۆیى گوتراون چ بەلگەییكى بى رەخنە پاشگەزى ناكاتەوہ. بەلام بايى ئەوہى خو م ئیقناع بكەم ، ئەگەر خەلقیشم بۆ ئیقناع نەكرى ، لە تىكراى بەیتەكان و لە تايبەتى هەندىكىان دەگەم بەو باوەرە كە لە دەرەوہى

---

(22) لە دەستەمبۆل كە مەلا رۆفى سەلىم ئاغا بۆ كۆرى زانیارى كوردى ناردوہ سەر جوملەى قەسىدەكە 35 بەیتە، واتە بەیتىكى لە دیوانە چاپ كراوہكەى حاجى زیاترە. بەپى دەستەمبۆل كە دواى بەیتى بیست و نۆیەمى ناو دیوانە چاپ كراوہكە ئەم بەیتە دەبى بكریتە بەیتى سییەم :

خەرىكى كاسى و كارى حەلالە
بە غەبرى ئەم ئەوانى تر بەتالە
دیوانەكەى ئەم بەیتەى تیدا نیە و سەر جوملەى 34 بەیتە.

كۆیى، واتە لە ئەستەمبۆل ، دانرابن. لەبارى دەلالەتى تىكراى بەیتەكانەوہ وەك گەرد و وەردى دواى بەیانى بۆم مەیلەو پوون دەبیتەوہ دەم و راپوێزى گەلەبىەكانى حاجى لەم قەسىدەىدا لەوہ دەچى لە دوورەوہى ناردبن بۆ كۆیى نەك رۆهوپوو بە خەلقى كۆیەى گوتبى. لە لایەن شیواز و دارشتن و سۆز و تاسەیشەوہ بەیتەكان بەرەى قەسىدەى «لە مەیدانى بەهەرا شارەكەى كو»یەن، خو مەعلومیشە

ئەمەيان لە ئەستەمبۆلەووە بۆ كۆيى ھاتووە چونكە ئەوھندە شكايەتى
تەدايە لە دەست غەريبي كە كزە لە دلى زیندوانى ئيمرۆكەش ھەل
دەستينى.

بە قەددى ئاوەگرده دەردى دوورى
نەزيرى «ئىچ قەلا» يە بى حەوورى
بەلای زهوق و تەبعى منەووە ئەوھندە لەيەكدى چوونە و ھەم ئاھەنگيە
بەسە بۆ ئيسپات كردنى ھەلبەستنيان لە ئەستەمبۆل نەك لە كۆيى.
سەرھەراى ئاوازی تىكرای بەيتەكان كە لە دوورەووە دیتە بەر گويچكەى
دلمەووە، تاكە بەيتىكى تەدايە بە تيشكىكى تايبەتى خۆى زياتر لە
نزىكەووە جيگا بۆ خۆى ديار دەخا:

لە عەھدى كەر نەبى تا عەھدى گای كويى
لە گويى گا نوستوون زۆر حەيفە بۆ شير

لەم بەيتەدا ديار دەكەوئ كاتىك حاجى قەسىدەكەى داناوہ كە
رۆزگارى «كەرنەبى - شىخ نەبى ماويلى» بەسەر چوہ و دەورى شىخىكى
تر (23) داھاتوہ و ھيشتا بەسەر نەچوہ. كە حال وابى مەعلووممان كرد

---

(23) مەشور ئەوھيە كە مەبەستى حاجى قادر ليرەدا «شىخ غەفوورى تالەبانى» يە. دەبى عوزر
ببئەمەوہ بۆ بنەمالەى تالەبانى كە بە ناچارى ناوى مەزنەپياويكى وەك شىخ غەفوور لە جيگەى
وہا نالەباردا دیتە ناو نووسينەوہ. ئەوہى لە خۆمى ئازاتر كردم كە دەست نەپاريزم لە
گيرانەوہى ئەم حىكايەتە، بال قوولى و دل فرەوانى تالەبانىانە لەوہدا كە بۆ خويان زۆر مەردانە
ديوانەكەى شىخ رەزايان لە چاپ دا و يەك وشەى ناقولاشيان لى نەسريەوہ لەوانەى شىخ رەزا
كردوونى بە تيرى كوشندە و لە خزمانى خۆى گرتوہ كە يەكئيش لەوان سەرۆكى بنەمالە كە شىخ
غەفوور بوہ.

حاجى لە ئەستەمبۆلەووە شيعرەكانى بۆ كۆيى ناردوون چونكە كاتىك ئەو
كۆيەى جى ھيشت شىخ نەبى لە گەرمەى جەزبە و ھاي و ھووى و
دەسلات دا بوہ لە كۆيى. ئيمان ھەيە نەختىك لەوہش زياتر پەراويزى
زەمەنى لە دەورى ھەلبەستەكە تەسك كەينەوہ و لە سالى تەدا
ھەلبەستنى نزىكتر كەينەوہ بەھۆى ئەوہوہ كە شىخ غەفوور لە 1307ى

کۆچی مردوه: باپیرم له چهند بهیتیکى مه‌رسیه‌دا که بو مه‌رگی شیخ
 غه‌فووری داناوه «یا غفوری» کردوه به میژووی مردنی که 1307
 ده‌گریته‌وه. که‌واته شیعه‌کانی حاجی قادر له دواى راگوئیستنی شیخ
 نه‌بی له کۆیه و پێش مه‌رگی شیخ غه‌فور له 1307 دا هوئراونه‌وه.
 هه‌رچه‌ند به ته‌واوی نازانم شیخ نه‌بی چ سالیک کۆیه‌ی جی هیشته
 به‌لام به پێی ده‌لاله‌تی هه‌ندئ قسه و باس که من پێیان ئاشنام، ده‌بی
 ئه‌و ساله به‌ینیک پێش 1300ی کۆچی بووبی، ره‌نگه به‌لای که‌مه‌وه شه‌ش
 حه‌وت سالیک. چونکه لی‌ره‌دا په‌کمان نه‌که‌وتوه له‌سه‌ر ده‌ستنیشان کردن
 وه‌یا نزیک بوونه‌وه له‌و ساله، لزوم نابینم خوینهر خه‌ریک
 که‌م به خویندنه‌وه‌ی ئه‌و قسه و باسانه بوئی لییان بی ده‌نگ ده‌بم.
 ئه‌م خو هینان و بردنه دوور و دریزه بو دیاریکردنی سالی نووسینی
 یه‌کیک له‌و قه‌سیدانه‌ی کوردایه‌تیان تیدایه، هه‌رچه‌ند بایه‌خیشی هه‌بی
 له‌ رووی لی‌کدانه‌وه و پروناک کردنه‌وه‌ی مه‌وزووع و هه‌موارکردنی ری‌گه‌ی
 توژینه‌وه، دیسانه‌وه ئه‌وه نیه ئیشکاله‌که یه‌که‌جاره‌کی بره‌وینیته‌وه. من
 له‌ لای خو‌مه‌وه و له‌ جیاتی خوینهر ده‌لیم ده‌شی گه‌لیک که‌س پێی دلنیا
 نه‌بی و له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی بمینیته‌وه که شیعه‌که له‌ کۆیی
 هوئراوه‌ته‌وه یاخود هه‌ر نه‌بی بلی به‌لامه‌وه ساغ نه‌بوته‌وه لی‌ره دانراوه
 یا له‌وئ.

مه‌به‌ستم له‌م دریزه‌دانه به لی‌کۆلینه‌وه له یه‌ک دوو بره شیعی حاجی
 قادر ئه‌وه‌یه به قه‌ناعه‌ته‌وه پیت بلیم هانا‌بردنه به‌ر دیوانی حاجی بو
 دیارخستنی سالی دانانی شیعه‌کانی کاریکی بی سووده، چونکه ئیمکان
 نیه له‌ هه‌وله‌دا شاهیدی هی‌نده راست و دروست په‌یدا ببی که‌وا
 «ته‌زکه‌ره‌ی نفوس» بو هه‌موو قه‌سیده‌یی‌ک ری‌ک خات و ئیسیاتی سالی
 له‌دایکبوونی بکا، که دایکه‌که می‌شک و دل‌ی حاجی بی. جگه له‌ که‌م
 سوودی هه‌وله‌دانه‌که‌ش، نه‌فه‌سی کاری وه‌ها هی‌نده دریزه مه‌ودا و کات و
 ده‌رفه‌تی یه‌که‌جار فراوانتری ده‌وئ له‌وه‌ی بو ئه‌م نووسینه‌م لواوه.
 سه‌ره‌رای که‌م سوودی و بی مه‌ودایی، کی‌شان و پێوانه‌ی هه‌موو
 قه‌سیده‌یی‌کی گومانای که بخریته سه‌ر کاغه‌ز، بارستیکی ئه‌وتو په‌یدا
 ده‌کا ببیته هوئ ئیسک قورسی نووسینه‌که و وه‌ره‌زبوونی خوینهریش،

جگه له ئهرکی مادی له عادهت بهدەر. له بهر ئهم هۆيانهيه خۆم ناویمه باوهشی زیده فراوانی شی کردنهوه و له بهریهک ههلوهشانندی واتا و رهمز و نیگا و نیم نیگای شیعرهکانی حاجی و له جیاتی ئهو کاره زهحمهته ههول ددهم له سهرچاوی دیکهی وهک تهواتور و پرووداوی بی گومان و میژووی رابه و فهرمانی مهنتیق و راگهیانندی حال بهلگه پهیدا بکهم که مه بهست بسه پینئ. ههلبهت لهو کاره دا هه میسه ئه وهم له بیره که پهیدا بوونی بهلگه له شیعی حاجی له ریگهییکی نیزیکه وه دهسته وه راستترین و باشتترین هوی سه پانندی مه بهسته، وهک ئه وهی شیعیک به ئاشکرا خوی مه علووم بکا که له فلانه شویندا گوتراوه یاخود شه کوای غه ریبی جیگهی بو دست نیشان بکا.. هتاد. ده شمه وی خوینهر لیم بسه لمینئ که لی داوا ده کهم نابئ گومانی بو ئه وه پروا من له پیشه وه بیر و باوه ریکی حازر و بزرم بو خۆم قه رار داده کردوه و بهلگهی بو ره چاو ده کهم وه یا بو داده تاشم، به پیچه وانه بیر و باوه ریکی بو بچم به ره می ئه و بهلگه و لیكدانه وه و قسه ی ده ماوده م و سه رگوزه شت و خه بهر و میژووی بی شوبه هیه که تیکراییان لییان دی ببنه بنج بو قه ناعهت و متمانی.

پیش هه موو هویکی ئه وتو وهک ریگهی راست ههنگامان بگه یه نی به ئه نجامی قه ناعهت به خش ، قسه ی جیلی رابردوو و گپرانه وهی به سه رهات و خه به راته که هه یج به لگهی مادی وه یا هه یج راستییکی بی شوبه ه و سه پینراو به درویان ناخاته وه. گوته که دهگا به راده ی «تواتر» ئه گه ر گونجا له گه ل بریاری هوش و پرووداوی زانراو و داخوازی زهرف ، ده بیته به لگه ییک که مروف به سه یینته وه له سه ریسه ی زیهنیکاری و لی کولینه وه و ئهرکی نه فهس بری په رده هه لگرتن له سه ر پرووی نه زانراو. جگه له و پاداشه گه وره ی هه سانه وه که له «تواتر» ی قه ناعهت به خشه وه به مروف دهگا ، چ مه ترسی به هه له چوون و سه رلیشیوانیشی تییدا نیه که له زیهنیکاری دا پهیدا ده بی. تهواتور هه ر ده لیی گوشتی بی ئیسکه که قسه ی پیشینان له میسالاندا په سندی کردوه. به لام تا تهواتور دهگا به پله ی سه لماندن و له سنووری گومان لیکردن تیده په ری گه لیک مه رچی قورس و زهحمه تی پی ده وی که پوخته یان ئه وه بوو تازه گوتم، واته نابئ

هیچ به‌لگه‌ییکی پته و هه‌لی وه‌شینی و به درۆی خاته‌وه. هه‌ر بو‌یه‌یه که وا من به‌را‌ده‌ی مه‌رحه‌با کردنم له ته‌واتوری بی گومان ئاماده‌م گو‌ی بگرم له به‌لگه‌ی مادی وه‌یا زیه‌نی که گو‌مان بخاته سه‌ر ته‌واتور. گریمان ئیمرو له ته‌واتوریک رازی بم ده‌شی سبه‌ینی لی بگو‌یزمه‌وه بو‌ رایه‌کی نو‌ی که له سه‌رچاوه‌ییکی روونتر هه‌لقولی و خو‌ی ئیسپات بکا.

له‌به‌ر تیشکی ئەم تی بینانه‌وه، ته‌واتوریک به ئیمه‌گه‌یشتی و باسی خه‌باتی سیاسی و شیعی کوردپه‌روه‌رانه‌ی حاجیمان بو‌ بکا ئەوه‌یه که وا حاجی دوا‌ی چوونی بو‌ تورکیا که‌وتۆته سه‌ر هه‌وا‌ی کوردایه‌تی، با بلیم ئەوسا له ناو په‌راویزی «هه‌ق په‌رستی» خو‌ی دا ناوه‌روکیکی تازه‌ی په‌یدا کرد که خه‌بات کردنه بو‌ وه‌ده‌ست هینانی مافی نه‌ته‌وا‌یه‌تی کورد. له که‌س نه‌بیستراوه، چ ئەوانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی حاجی بوون وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا و ئیبراهیم هه‌یده‌ری و «حاجی»یه گه‌وره و شیخ ره‌حیم چ ئەوانه‌ی ده‌خرینه سه‌ر جیلی دوا‌ی حاجی و قسه‌ له‌وان ده‌گی‌رنه‌وه وه‌ک باو‌کم و مام «شیخ نورالدین»، که وا حاجی قادر تا ئەو کاته‌ی کو‌یه‌ی جی هیشته‌وه خه‌باتی سیاسی کردب‌ی وه‌یا شیعی نیشتمان په‌روه‌ری هه‌لبه‌ستی. نه‌بوونی تاکه‌ یه‌ک خه‌به‌ر و سه‌رگوزه‌شت و قسه‌ی ده‌ما‌وده‌م ئەوه رابگه‌ینی که حاجی قادر جاریک له جارن به‌ قسه‌ یا هه‌لبه‌ست یا نووسینی په‌خشان له کو‌یی خه‌ریکی کوردایه‌تی بو‌وب‌ی خو‌ی له خو‌ی دا ئیسپاتیکی سه‌ره‌تایی یه‌ بو‌ ئەوه که دواتر که‌وتۆته سه‌ر خولیا‌ی کوردایه‌تی. جا ئەگه‌ر من بمه‌و‌ی وه‌یا که‌سیکی تر بیه‌و‌ی پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌ داوا بکا ده‌بی ئەرکی به‌لگه‌ و سه‌پاندنی پیچه‌وانه‌که بخاته سه‌ر ئەستۆی خو‌ی. به‌لگه‌ و سه‌پاندنیش ئەوه نیه‌ بگو‌ترئ ناشی وه‌یا ناچیته‌ عه‌قله‌وه خه‌باتی کوردایه‌تی نه‌کردب‌ی و هه‌ر ده‌بی می‌شکی بو‌ بیری نیشتمان په‌روه‌ری چووب‌ی و هو‌ی وه‌ک ترس له تورکان نه‌ی هیشته‌وه فکر و هه‌لبه‌سته‌کانی بلاو بووبنه‌وه. هتاد چونکه ئەو ته‌رزه قسانه‌ چ بایه‌خیکیان نیه‌ و ئەوه نین بکرینه‌ دووخی (24) مونا‌قه‌شه. وا من له‌لای خو‌مه‌وه ده‌لیم ده‌شی و ده‌چیته‌ عه‌قله‌وه ئەو خه‌باته‌ی نه‌کردب‌ی، له‌وه‌ش زیاتر پی‌ داده‌گرم و ده‌لیم ناشی و ناچیته‌ عه‌قله‌وه ئەو خه‌باته‌ی کردب‌ی دوه‌جا له‌و گوته‌یه‌م دا چی که‌مترم گو‌توه له

گوتەكەى تر، كام بەلگەم ھەلبواردوھ كە ئەوى تر خۆى پى رازاندۆتەوھ،
بە چ گەز و گرىپك گوتەى من كورت تر دىنى !!
ئەو گوتەىھ بى بەلگەى «ناشى و ناچىتە عەقلەوھ» ھەر ئەوھندەى
بەدەستەوھىھ بۆ سەپاندنى خۆى كە بلى و دادەنىم خەباتى حاجى لە
ئەستەمبۆل درىژەپىدانى خەباتەكەى كۆپەيتى، ئەوى ناسەلمىنى با
بۆخۆى ئىسپاتى نەبوونى ئەو خەباتە بكا لە كۆپى. وەرامى ئەم داواىھ
ىھك و دوو و سى نىن تا بلى زۆرن. لەگەل رچەى نووسىن پى بە پى
تىيان ھەل دەنگووين.

ھەبوونى شتىك لەسەردەمىكدا راستەوخۆ ئىسپاتى ھەبوونى ئەو شتە
ناكا لە سەردەمىكى جوداى كۆنتر دا، وەك ئەوھى ھەبوونى خۆت لە
كاتى خويندەوھى ئەم دىرانەدا نابىتە بەلگە بۆ ھەبوونت لە پىش سەد
سالدا، تواناى خويندەوھت لە كاتى ئىستادا ھەر ئەوھندە دەسەپىنى كە
تۆ لە تەمەنىكداى خويندەوھى لى بوەشىتەوھ، ئەم تواناىھت بە تەنھا
بۆ خۆى لەو تەمەنەت زىاتر ئىسپات ناكا. ساغ بوونەوھى ھەبوونى
ھەلبەستى كوردپەرورانەى حاجى قادرىش لە ئەستەمبۆل دا راستەوخۆ
نابىتە بەلگە بۆ ھەبوونى ئەو ھەلبەستانە لە قۆناغىكى زووترى زۆر
جودا لە عومرى حاجى قادر دا كە وا گردەپر لە قۆناغى ژيانى
ئەستەمبۆلى جوداوازە : قۆناغى ژيانى كۆپەى گردەپر لە ھى ئەستەمبۆل
دەترازى و چوونى بۆ ئەستەمبۆل واقىعىكى تازە داھاتوو بۆ حاجى قادر
دىارى دەكا بە خۆ و ھەموو داخوازى و دەلالەتتىكىھوھ. شىعرەكان لەو
واقىعە تازەىھدا دەبنە بنگە و بەلگەى موناقتەشە بۆ دۆزىنەوھى سەرەتائى
پەيدا بوونىان لە واقىعە تازەكە خۆى دا، نەك پلە و قۆناغىكى كۆنتر، كە
لە كۆپەىھ.

ئەم قسەىھم لىم داوا دەكا بلىم ھەر وەك كوردایەتى حاجى لە
ئەستەمبۆل لە خۆوھ نابىتە بەلگە بۆ بوونى كوردایەتى حاجى لە كۆپى،
نەبوونى بەلگە و ئىسپاتىش بۆ كوردایەتى حاجى لە كۆپى ئەویش خۆى
لە خۆیدا و بە تەنھا ئىسپاتى ئەو بوونە ناكا چونكە ئىمكان ھەىھ شتىك
ھەبى بەلام بوونەكەى ئىسپات نەكرى. ھەربۆپە بوو، كەمىك پىشتر،
گوتم نەبوونى خەبەرىك و ئەسەرىكى خەباتى سىاسى حاجى لە كۆپى

دەبیتە «ئیسپاتی سەرەتایی» بۆ نەبوونی ئەو خەباتە نەک ئیسپاتی «دوایەکی و یەكجارەکی» واتە «نهایی و قطعی». با لەوەش زیاتر باویمە سەر ئەم قسانە بۆ زەحمەتتر کردنی گەشتنم بەو ئەنجامە کە پێی گەشتووم لە رپی لیکدانەو و بەلگە و داخواری مەنتیقیەو : نەبوونی خەبەر و ئەسەری خەباتی سیاسی حاجی لە کۆیئ نەدەبوو بە ئیسپاتی سەرەتاییش ئەگەر زەرف و حال و میژووی زانراوی حاجی قادر داوای هەبوونی خەبەریک و ئەسەریکی نەکردبا. با بزانی چۆن؟ پیمان گەییو حاجی لە گۆرَقەرەج خاوەن زەوی بوە.. حاجی لە کۆیئ ژیاو و فەقئ بوە... حاجی لەگەل باپیرمدا چۆتە بالەکەتی بۆ خویندن... حاجی چۆتە کوردستانی ئیران... حاجی بەگژ شیخ نەبی دا چوہ... حاجی یەخەگیری شیخ غەفوور بوە... حاجی.. حاجی... گەلیک لە رووپەرەکانی ژیان و چالاکی حاجی تەواو و ناتەواو بە ئیمە گەییو، بۆ دەبی تاکە یەک وشە قسە وەیا هەلبەست وەیا هەلکەوت و هەلوەست کە سەر بگەییەنئ بە مەفھۆمی کوردایەتی لە حاجی قادرەو نەگا بە ئیمە نە بە نووسین نە ئیسپاتی مەنتیق و هۆش لە سەرانسەری ئەو عومرە ی کە لە کۆیە و کوردستانی رابواردوہ ؟

با جاریکی دیکەش لە خۆمەوہ یارمەتی رەخنەگر و نەسەلمین بەم بۆ زەحمەتتر کردنی قەناعەت هیان بە لیکدانەوہکەم . لە بەشی یەکەمی نووسینەکەم کاتی کە دوام لەبارە ی میژووی کۆیئ گۆتم چەند راستییک هەن ئەو دەسەپینن کە وا کۆیئ شارەکی یەكجار کۆنە [وہک بوونی ئاوی حەمامۆک و جیگە ی هەموار و نەبوونی بەرھەلستی گەورە ی هاموشۆ... هتاد] هەچەند ناو و شۆرەتی لە میژووشدا زۆر بەرچاو نەبی. گۆتم ئەو راستییانە کە لە کۆنەوہ هەن داوا دەکەن کۆیئ لە کۆنەوہ هەبووبئ با بەلگە ی دیکە ی وەک نووسین و شوینەواری بەرچاویش دەست نەکەوئ. دەوجا کە من بۆ ئیسپاتی هەبوونی کۆیئ لە کۆنەوہ ئیکتیفا بکەم بە بوونی ئەو راستییانە کە ئیمپرو هەن بۆچی ئیکتیفا نەکەم بە بوونی خەباتی سیاسی حاجی لە ئەستمبۆل بۆ ئیسپاتی بوونی ئەو خەباتە لە زووترەوہ ؟ لەو روەوہ جوداوازیی کۆیئ لە حاجی قادر چیە؟

ئەوھى راستى بى زۆر جوداوازى بنجى ھەن ناھيىلن قىياسى حالەتى حاجى بىكرى لە ھى كۆيى، لىرانەدا يەك دوھكان بە نموونە دىننەوھ : يەكەم : چەندىن شاھىد ھەيە لە ميژووى بى گومان ئىسپاتى ئەوھ دەكەن رىك كەوتنى وەزعى سروشتى و ستراتىجى وەك ھى كۆيى، لە كۆنەوھ شارى دروست كىردوھ. پەيدا بوونى چەندىن شار بەھووى بوونى عەوامىلى وەك ئەوانەى لە كۆيى ھەن پشتگرى دەكەن لەو نەزەرىيە كى بلى دەبى لە كۆنەوھ كۆيى شار بووبى. ھەبوونى كۆيى لە كۆنەوھ بەر ئەو دەستوورە دەكەوى كە لە «فقە» دا پى دەللىن «الاستصحاب المقلوب». ھەر لەبىرمە كە لە كۆلىجى حقوق بووين بەم جۆرە تەعريفان بۆ كىردىن: «الاستصحاب المقلوب هو الحكم بوجود شى فى الماضى لتحقق وجوده فى الحاضر مع عدم وجود دليل لنفيه فى الماضى».

واتاكەشى بە كوردى ئەمەيە «الاستصحابى مقلوب برىاردانە بە بوونى شتىك لە رابردوو دا لەبەر ھەبوونى ئەو شتە لە حازر دا چ بەلگەيەكيش نەبى بۆ نەبوونى لە رابردوو دا» وەك ئەوھى مەعلوم بى فلانە خانوو لەم رۆژەدا ھى تۆيە، ئىتر بەمەدا برىار دەدەين پار و پىرارىش ئەو خانوھ ھەر ھى تۆ بوھ مەگەر بەلگەيىكى سەربەخۆ ئىسپاتى ئەوھ بكا ئەوسا خانوھكە ھى تۆ نەبووبى.

بەراستى وەزعى كۆيى لە حوكمى ئەو «الاستصحاب» ھش بە ھىزتر رادەگەيەنى چۆنكەر ھەر وەك دەلىلىك نىە بۆ نەبوونى كۆيى لە كۆنەوھ ، پىويست و داخوازىش زۆرە بۆ بوونى لە كۆنەوھ.

وہزعى خەباتى حاجى قادر وانىە: زەرفى ئەستەمبۆل كە لىى دەوھ شىتەوھ بى بە كىلگەيىك بىرى سىياسى قەومى لىى بروى شتىكى تازە بوو بە نىسبەت حاجى قادەرەوھ، ئەو زەرفە لە كۆيى وجودى نەبوو تا بلىين دەبى بىرى سىياسى قەومى حاجى قادر لە ئەستەمبۆل بەردەوام بوونى ھى كۆيە بى ھەرچەند بەلگەشمان نەبى بۆ سەپاندنى ئەم بەردەوام بوونە.

سەرەراى ئەمە كە ئەستەمبۆل زەرفىكى تازە بوو بۆ حاجى و ئەو زەرفە تازەيە مەودا نادا قىياسى رابوردووى ئەو لە رابردووى كۆيى بىكرى، چ كەسىكىش لە كۆى و غەبرى كۆيى لەو كاتەدا پەيدا نەبوو خەباتى

سیاسی کردبی له کوردستان تا بلین حاجیش وهک ئەو کهسه پئویستی به زهرفی تازه نهبوه، لهمهشدا سه‌رله‌نوئ قیاسی ئەو له کوئی دوورتر ده‌که‌وئته‌وه چونکه ، وهک گوتم، میژووی کۆن زۆر نمونه‌ی تیدایه بو پهدا بوونی شار له وه‌زع و هه‌لکه‌وتی وهک هی کوئی.

دوهم : به نيسبته کوئی هیچ به‌لگه‌ییک نیه نه ته‌واتور (وهک ئەفسانه) نه نووسراو که رابگه‌ینی پيش ئەوه‌نده سه‌دساله یا ئەوه‌نده هه‌زار ساله له شوینی ئیستا که‌ی کوئی چ شاریک نه‌بوه، که‌چی به نيسبته حاجی قادره‌وه چاوگی نووسراو هه‌یه که ده‌سنووسی خو‌یه‌تی راده‌گه‌یه‌نی تا سالی 1277ی کوچی حاجی قادر کوردایه‌تی نه‌کردوه. چاوگه‌که کتیبی «سیوطی»یه که نووسین و په‌راویزی حاجی به‌سه‌ره‌وه‌یه و له زۆر شوینی ئەو نووسین و په‌راویزان‌ه‌دا بو‌بابه‌تی ئەوتۆ چوه په‌یوه‌ندی نیه له‌گه‌ل‌بابه‌تی کتیبه‌که که «صرف و نحو»، به‌لکوو تاسه و هه‌ستی حاجی ده‌ده‌نه‌وه: چه‌ندجاران له دژی چاپی عه‌جه‌م هه‌لبه‌ستی داناوه به کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی وهک :

- (1) یارب بقدر حرف سیوطی یک یک .
- (2) زینهار نخر کتاب چاپ عجمی
- (3) ایاک ان تشتري المطبوعا .

وابوه کوتومت به‌خه‌گیری شای عه‌جه‌م بوه :

قد سمعنا من مناد مات شا
لعنه‌الله عليه ماتشا (25)

جاریکی دیکه‌ش باسی هه‌لاتنی سپای عه‌جه‌م ده‌کا له پيش له‌شکری میری سنه. لهو شوینانه‌دا مروّف نه‌فه‌سی خو‌ی ده‌گرئ به چاو‌ه‌نو‌ری

دهرکهوتنی ههستیکی تایبتهی کوردایهتی کهچی کتیبهکه لهو روهوه خامۆش دهبی و له جغزی «رق ههستان و خوۆش نهویستن» دا دهمینیتتهوه که ههستیکی نهیاره بهرامبهر مهوزووعی ههلبهستهکان و ئاودیو نابی بۆ ناو سنووری ههستی «ایجابی» کوردایهتی. بهلام رق ههستانهکه بی دهلالهت نیه چونکه نیشانمان دهدا پهنجهییگ ئهو خامایه نارهبزایهی گرتوه و پیی دونووسی که وا پۆرگی نهفسی خاوهنهکهی وهک بورکانیکی بچووک خهریکه دهجوۆشی و دهخروۆشی و ههر درزیک بدۆزیتتهوه تییدا دهتهقیتهوه.

له چهند جیگایهک دا شیعی عهرهبی وهردههیرپیتته سهر فارسی و کوردی. جاریکیان له هینانهوهی میسال بۆ بهکارهینانی «لولا» بهیتیکی (ابوالعالمعری) که له کتیبهکه دایه وهردهگیپیتته سهر فارسی و به دوا ئهودا دریزه دهدا به نووسینهکهی و دهلی نووسهری ئهم پهراویزه، که حاجی خوویهتی، بۆ بهکار هینانی «لولا» بهیتیکی دانا نیوه کوردی نیوه

---

(25) ئهم تی ههلیچانهی حاجی له شای عهجهمان، جگه لهوه که بی حورمهتی شای عهجهم رادهگهیهنی لای حاجی، سرنجیش رادهکیشتی بۆ بیرکردنهوه له هۆی راستهقینهی بی حورمهتیهکه ئایا شیعهیهتی شای عهجهم بوه یا خود عهجهمایهتی؟ ساغ کردنهوهی پرسیارهکه و داشکاندنیه به لایهکدا کاریکی ئاسان نیه که وهرامیکی سهری بی یهک لای بکات، بهلام له دیمهنی تیکرای باری دهروون و ههستی حاجی یهوه که له ئیمهوه دیار بی، دوور نیه هۆینیکی ئاویتته «مزیح»ی شیعهیهتی و عهجهمایهتی و کاره ناپهسندهکانی دهولتهتی ئهوسای ئیران له حاجی خوۆش هینابی شای عهجهم بداته بهر تیری ههلبهست. چ سهیرم نابیتتهوه لهوهدا حاجی قادر به دیتنی زولم و زوری فهروانهکهانی عهجهم له خاکی کوردستانی ئیراندا قینی نژادی و مهزههبی کو بووبیتتهوه و بووبیتته ئهم لهعنهتهی سهرهتای دیری دوهمی ههلبهستهکه. قسهش لهوهنده نابریتهوه بهلام من به ناچاری دیبرمهوه.

عهرهبی. ئهمانهن نمونهکان، ئهسل و وهرگیپردراو. بهیتتهکهی (ابوالعلا) ئهمهیه:

یذیب الرعب منه کل عضب
ولولا الغمد یمسکه لسال

ا

وهرگیپرانهکهی حاجیش به فارسی ئهمهیه:

گدازانیدی بيم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی

ئەمەش بەیتە فەردەکەى حاجى خۆیەتى، وهک خۆى دەینوو سمەوه:

لیلی کتی بنیاتی عماراتی هوی (26)
لولا له قیس عامر ینهدم

بەدوا ئەمەدا عوزر دینیتەوه بە پرستەییکی عەرەبی که وا کاتی دانانی
ئەم بەیتە حاجی هیشتا عەرەبی نەزانیه، بۆیى فلانه هەلە و فیساره
غەلەتی تێدایە.

پوختەى قسەم لەم ڕووهوه ئەوهیه حاجی وهک فەقییهکی بزۆز له گەلی
شوینی کتیبهکه دا خو له باسهکانی هەل دەقورتینی و به دەنگ دئ،
بەلام بەهیچ جور بئنی سیاست به کوردایهتییهوه لەم نووسینانهی
نایی، تەنانەت بەشی فارسی ئەم نووسینانهی پتره له کوردی. تیکرایی
«تدخل»کردنی چ به پیچهکه و خوارهکه بئ چ پەتەوپات بئ له
سەرچاوهی ئایینهوه هەل دەقولن، بەلام سەرچاوهکه بو خۆی له ناخی
دل و دەروونیکی بلیسهداری وهک بورکانهوه سەر هەل دەدا.

نووسراویکی حاجی که وا بەسەر کتیبهکهی «سیوطی»یهوه ههیه
دەبیتە شایهه بو گێرانهوهی واقع: ئابین، نارەزایی، پەرۆش، ههست،
سۆز، ههژاری، غوربەت، زیرهکی، بزۆزی، بویری.. ئەمانهه ههموو تێدان،
دەبوا ئەگەر کوردایهتیش ههبی لهگەل ئەمانه دا خو بنوینی، چونکه
ههستی نەتهوايهتی وهک ههموو ههستهکانی خوین کولین و دەروون
جۆشین و پتریش لهوان، که پهیدا بوو مونسبهش نهبی مونسبهه دروست
دهکا بو خو نیشاندان. حاجی قادر که لهبەر ههستیاری خۆی وهک زیل
دهزرینگیتهوه لهچاو شاعیرانی تردا، تعصبیشی بو کوردایهتی گهیانیدییه
ئهو پایه بلی مهدهی خوا دهکهم به کوردی تا نهلین به کوردی مهدهی
نهکراوهو «ئەگەر کوردی قسهی بابی نەزانئ..» دەبوا لهناو دهیان جار که

له گه‌ل مه‌وزووعه‌كاني سيوطيدا به‌ده‌نگ دئ جارئيكيشيان كوردايه‌تیه‌كه‌ی لی به‌ديار كه‌وتبا به‌لئ ده‌زانم و گوتيشم ديارنه‌كه‌وتنی شت نابیتته ده‌ليلی یه‌كجاره‌کی نه‌بوونی ئه‌وشته، به‌لام كه‌ پيوست هه‌بوو بؤ دياركه‌وتنی و هه‌ر دياريش نه‌كه‌وت، ئه‌وسا مروّف خوّشی بگرئ له برپاردانی نه‌بوونی ئه‌وشته، به‌هيچ جوړيک مافی ئه‌وه‌ی نامينئ بلي هه‌ر هه‌یه و ده‌بئ هه‌بئ. سرنجئيكيش بده ئه‌و ساله‌ی (1276-1277)ه كه‌ په‌راويزه‌كاني حاجی تيدا نووسراوه‌ته‌وه له‌و روه‌وه كه‌ ده‌كه‌ونه دواي ساله‌كاني فه‌قييه‌تی حاجی قادر له‌ باله‌ك، واته‌ باوه‌ر و فكره‌كاني ئيبنوئاده‌م كاری خوّيان كردبوو ئه‌گه‌ر چ كاريكيان كردبئ و چ مه‌وداش نه‌ماوه‌ته‌وه گومان بؤ ئه‌وه برپوا كه‌ وا دواي 1277 حاجی قادر به‌سه‌ر فه‌لسه‌فه و بير و باوه‌ری ئيبنوئاده‌م دا كه‌وتبئ

به‌و پييه‌ كتيبه‌كه‌ی سيوطی به‌لگه‌ييكي يه‌كجار(سلبی) به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا له‌ رووی بوون و نه‌بوونی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی روون و ئاشكرا لای حاجی قادر تا كوټايی (1276)ی كوچي. له‌گه‌ل بوونی ئه‌م به‌لگه‌ گه‌وره‌یه‌شدا ئه‌گه‌ر يه‌كيك هه‌ر سوور بئ له‌سه‌ر بوونی ئه‌و هه‌سته‌ لای حاجی ده‌بئ له‌ په‌راويزی «عه‌قل ناسه‌لمينئ و ده‌بئ هه‌بووبئ و ناكرئ نه‌بووبئ» ده‌رچئ و شايد و به‌لگه‌ی مادی بيئیتته‌وه بؤ بوونی. به‌لگه‌ی ماديش له‌م مه‌يدانه‌دا ئاسن و چه‌مه‌نتو نيه، یا نووسراوه یا گوته‌ی بئ شوبه‌هيه. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه به‌لگه‌ييکيشی پئ په‌يدا نه‌كرا و هه‌ر مانيشی گرت له‌ داواكه‌ی خوئی ئه‌وا كار له‌ زيهنیکاری و ئيقناع و ليكدانه‌وه ده‌رده‌چئ و ده‌بیتته‌ هه‌ز لی كردن و كه‌يف پئ هاتن و هه‌وه‌سبازی ، ئه‌وساش هه‌لوه‌ستی وه‌ها له‌گه‌ل «موضوعيه» چ په‌يوه‌ندييكي نامينئ و روو له «گرئ نه‌رگزی» یا نه‌خوْشييكي تری وه‌ك ئه‌و ده‌كا.

خوينه‌ری به‌رپز ده‌بينئ له‌و به‌ يه‌كدی گرتنی بوون و نه‌بوونی كوئئ له‌ كوْنه‌وه له‌گه‌ل بوون و نه‌بوونی گيانی كوردايه‌تی لای حاجی له‌ زويكه‌وه، جياوازييكي گه‌وره‌مان دوزيه‌وه له‌ ميانی هه‌ردووکیاندا كه‌ ناهيئئ قیاسیان له‌يه‌كدی بكرئ، له‌گه‌ل زانینی ئه‌م جياوازييه‌ش بومان روون بؤوه، با بليّم بؤ من روون بؤوه، تاكوټايی سالی 1276ی كوچي چ به‌لگه‌ييک په‌يدا نابئ ئيسپاتی بوونی خه‌باتی كوردايه‌تی بكا لای حاجی ؛ له‌گه‌ل

نەبوونی بەلگەى ئىسپات بەلگەى سەلبىشمان قسە لى کرد که چ گومانى لى ناکرى چونکه دەسنووسى حاجى خۆيهتى. ئەگەر نووسينهکه به خۆى و دەلالەتى سەلبىيهوه هى مرۆفئىكى دىکه با نهک هى حاجى لهوانه بوو بلين رهنگه کابرا له بىرى بردبى يا خود مەبهسىكى بوه له نەدانى شایهەدى بۆ حاجى. من ئەوهەندەى له دەسەلاتى مادى و زىهنى و فکرىم دا بى به خەرجى دەدەم و داومە بۆ گەيشتن به مەتمانى لهو مەوزووعە گرنگەدا. لیره پيشهوه تا ئىستا که ئەم دیرهى تیدا دەنووسم تاکه يهک بەلگەم بەدەست نەکهوتوه پيشنگىک بداتەوه و واتاى «کوردايهتى» پراگەيهنى له گوته و نووسين و هەلۆستهکانى پۆژانەى حاجى قادر تا کۆتايى سالى 1276.

قسەمان له سەرەتاوه لەگەل «تواتر» بوو داخوا چيمان بۆ دەگيرپيتهوه، پيوستى رچهى وتوويز کتیبهکهى سيوطى هينا ناو پەراويزى تەواتورەوه که دەبوو به جورىكى سەربەخۆ بکرى به بنگەى ليکدانەوه.

پراگەيانەدى «تواتر» وەک کتیبهکهى سيوطى نيه له سنوورى 1276 و 1277 دا بوەستى بەلکوو هەموو ئەو کاتە و پۆژگارە دەگرپيتهوه که دەکهويته پيش سەفەرى حاجى بۆ تورکيا، واتە ئەو چەند سالى دەگرپيته ناو باوەشى خۆى که دەکهويته ميانى 7277 و سالى چوونەدەرى حاجى له کويى.

ئەمەى تا ئىستا لى دواين لەبەر تيشكى جووتە بەلگەى «قسەى دەماودەم لەگەل کتیبهکهى سيوطى» شەقامى رەوتى حاجيمان بۆ پروناک دەکا له لايەن پلەى گۆرانى نەفس و دەروونى بەرەو ئامادەبوون بۆ وەرگرتنى هەموو فکرىكى نوئ وەيا تين و تاويكى بەرەو پيشهوه که له پۆژانەى ئايندەدا شەوق و هيزيان باوين بۆ ناو ميشک و گيانى حاجى.

سەرت سور نەمىنى لهوه دا که گوتم چى کرمان پروون کردنەوهى ئامادە بوونى حاجى بوو بۆ وەرگرتنى تين و تاو و فکرى بەرەوپيش لەحالىکدا ئيمە خەرىكى ئىسپاتى ئەوه بووين که وا حاجى بەر له چوونى بۆ تورکيا کوردايهتى نەکردوه، واتە خەرىكى کۆکردنەوهى بەلگەى «سلبى» بووين لهو رەوتەدا زياتر له هۆيهکانى هاندر و تەکاندەرى بەرەو پيشهوه. رهنگە تا رادەبيک به ئانقەست قسەکانى خۆم خستبپيته قابليكى ئەوتۆ

له رواله تدا نه گونجی له گه ل ناوه رو که که ی تا کو و هک ئیشکال خو بنوینی و وه رامیشی بده مه وه. ئیمه ده مانه وی بزانی حاجی که ی دهستی کردوه به کوردایه تی، واته هه ول ده دهین سه ره تای شتیکی سه ره تا نادیار بدۆزینه وه.

ئیمه که له تاریکی دا سه ره په تی کمان به دهسته وه بی و نه زانی سه ره که ی تری له کوئ ده گاته رووناکي، ده بی باله وبال په ته که هه لکه ی نه وه و هه نگاو به هه نگاو له گه لی برۆین تا ده گه ی نه سه ره که ی تری. هه رچه ند هه نگاو هه کمان له سه ره تا وه دووریش بن له رووناکي هه ئه وانن به رووناکیه که مان ده گه یه نن. بو دۆزینه وه ی سه ره تای ده ست پیکردنی حاجیش به خه باتی سیاسی هه ر ده بی کاریکی وابکه یین که له گه ل په ته که دا کردمان واته هه موو ئه و روژگارانه ی حاجی هه لکه ی نه وه که کوردایه تی بیان تیدا نیه تا کو و سه ر به روژگاریکه وه ده بیین که کوردایه تی تیدا ده دۆزینه وه. هه لکردنه وه ی روژگاره که و هه ئینانی هه نگاو هه کان له سه ره تا وه هک رواله تیکی (سلبی) خو ده نوینن چونکه به ره مه که یان، جارئ، کوتومت «نیه.. نیه» یه، به لام به راستی خو یان تاکه ریگه ن به ره و ئه نجامیکی (ایجابی).

سه ره تای ده ست پی کردنی حاجی به کوردایه تی وه ک سه ره تای جهنگی جیهانی وه یا روژی (11) ی ئه یلوول نیه میژووی زانراوی هه بی، بو یه یه دۆزینه وه و ساغ کردنه وه ی ناچارمان ده کا که هه موو قو ناغیکی ژیان ی حاجی بپشکنینه وه و تیوه ی رامینین به لکو و بزانی به پیی راده ی گه یشتن و پوخته بوون کام قو ناغیان ده شی دایکی ئه م به چکه تازه بووه ی فهلسه فه ی کوردایه تییه بی. رواله تی «سلبی» نه گه یشتن و پوخته نه بوونی چه ندین قو ناغی ژیان ی ده مانگه یینی به «ایجاب» ی روودانی هاتنه دونیای به چکه که له قو ناغیکی خاوه ن ژان و ژواریکی تایبه تی دا. له گویره ی بو لوانی محدودی لی کو لینه وه و به راوردی کردن به هو ی که م بوونی سه رچاوه ی زانی بی شو به وه، پی به پیی هه نگاوانی حاجی هه ر جاره هه ولمان داوه پسووله ی (دور و تسلیم) له قو ناغیکه وه بو قو ناغیک له چنگی رووداو و ده لاله تی خه به رات و گوته و کرده وه ی حاجی ده ربینین. شوین پیی ئه و هه نگاوانه جله وی خامه ی راکیشا له

گۆرَقه ره جه وه بۆ کۆیی و گۆزه ری پئی کرد له دهوری فهقییه تی و کژی «مستعدی»، ئیمجار گه شته دوور و دریژه که ی باله که تی و کوردستانی پئی کرد تا کوو به سهر پردی کتیبه که ی (سیوطی) دا په راندیه وه، به موقتی، بۆ کۆتایی سالی 1276.

له پاش ئهم سالی زۆرجار گوترايه وه ی (1276) هوه تا ئهو سالی که تییدا ئه لوه دای دوا جاری له کۆیه و کوردستانی کرد، ماوه ییکی چهند سالی هه یه ده مینیته وه بۆ ئیحتیالی ئه وه که حاجی شیعی سیاسی کورد په روه رانه ی تییدا گوتبن. وه ک گوتم (تواتر) له ویش بۆته وه که هه یچ گوته و کرده ییکی سه ریخی کوردایه تی تییدا نیه، بالام ئاخۆ راگه یاندنی حال و داخوازی زه رفی ژیا نی حاجیش پشگی ری گوته ی ده ماوده م ده کا بۆ ئه و ماوه یه هه ر وه کوو پشتگی ری کرد له ماوه ی پیشووتر؟

به ر له وه بکه وینه سهر ساغ کردنه وه ی ئهم لایه نه ی بوون و نه بوونی کوردایه تی، جاری با بزانی ماوه که خۆی چهنده! بۆ ئهم پرسیاره وش وه ک زۆرینه ی پرسیاره کان ده رباره ی چهند و چۆنی ژیا نی حاجی له و وه رامه به ولاره ده ست ناکه وئ که کاری گه زو ته رازووی زیه نی ده یداته وه. هه ر دوو سنووری ئهم لا و ئه و لای ماوه که ، واته کۆتاییه که ی 1276 و سه ره تای سه فه ری بۆ تورکیا له تاریکی دان.

هۆی تاریک بوونی کۆتایی سالی 1276 ئه مه یه :

حاجی له رووپه ره ی (121) ی کتیبه که ی (سیوطی) دا ئهم به یته ی کردوه به کۆتایی په راویزیک له ده سنووسه کانی خۆی.

شبی سه شنبه بیست از ماه اخر
هزار و دوصد و هفتاد و شش در

هاتنی ئه مرازی (در) له کۆتایی به یته که، ئه ویش بۆ خۆی ده مه ته قه هه لده گری و پرسیار دینیته پیشمان که وا بۆچی حاجی به پئی ده ستووری زمانی فارسی ئه مرازه که ی نه خستبیته پیش (هزار و سیصد و هفتاد و

شش) هوه و کردی به قافیه؟ ئایا ئەمه بهراستی ئەمرازه، واته ئەو «حرف جر»ی عەرەبی یه که «من، فی» و له کوردیدا «له»یه یاخود ئەمراز نیه و (اسم - ناو)ه بهواتای «دەرگه - باب» ئەوساش واتای نیوه دێره که دهبیته «هزار و سی صد و هفتاد و شش در - دەرگه» که هەر ساله‌ی تیدا به دەرگه‌ییکی دانرابی؟ من لهو کهشمه که شه لاده‌دهم و خۆم و خوینهری پێوه خهریک ناکه‌م چونکه حاجی هه‌رکامیک له‌مانه یا غه‌یری ئەمانه‌ی مه‌به‌ست بووبی ساله‌که وه‌ک خۆی ده‌مینیته‌وه و مانگی کۆتاییش ئەو مانگه ده‌بی که هه‌یه. ئیشکال له شتیکی تره‌وه هه‌ل ده‌ستی که تا ئیستا ره‌وانه‌وه‌ی بو نیه، ره‌نگه هه‌ر نه‌شی یا خود زۆر زه‌حمه‌ت بی: ئیشکال له‌وه دایه، حاجی تا رووپه‌ره‌ی 144ی کتیبه‌که له په‌راویزاندان نووسینی هه‌یه، ده‌وجا ده‌بی ئەم 23 رووپه‌ره‌یه‌ی له کۆتایی سالی (1276) هوه به چه‌ند هه‌فته و مانگ بری بی و بو ناو جه‌رگه‌ی 1277 چه‌ندی هه‌ل چنی بی؟ لی‌ره‌دا بو خۆت لیته‌وه دیاره له ته‌خمین به‌ولاوه چمان به ده‌سته‌وه نیه. ئەوپه‌ری ئیمکانمان ئەوه‌یه له فه‌قییان بپرسین ئاخۆ، به‌عه‌ده‌ت، خویندنی 23 لاپه‌ره‌ی کتیبی سیوطی چه‌ند کاتی ده‌وی!

ویستم له کویره‌پیه‌کی ناو حاشیه‌کانی (حاجی)یه‌وه ماوه‌ی برینی ئەم 23 لاپه‌ره‌یه لیک ده‌مه‌وه به‌لام داخه‌که‌م لیی به مراد به‌گه‌یشتم. کویره‌پیه‌که‌ش ئەمه‌یه:

حاجی له رووپه‌ره 79 ئەم فه‌رده‌ی نووسیوه که لی‌ره به‌پیشه‌وه‌ش با‌سم کرد:

قد سمعنا من مناد مات شا

لعنه‌الله علیه ماتشا

زاهیری وا پێ ده‌چی مه‌رگی شاهیه‌کی عه‌جه‌می مه‌به‌ست بی نه‌ک شاه‌ی شه‌تره‌نج یا خود شاهیه‌کی خه‌یالی شاعیر به نیازی «جناس» و وشه‌سازی. ئەگه‌ر ئەمه و ابا ده‌مان توانی بزانی له چه‌ وه‌خت و سالیکی حاجی ئەم فه‌رده‌ی له رووپه‌ره 79 دا نووسیوه‌ته‌وه و که‌نگین خه‌ریکی خویندنی ئەم رووپه‌ره‌یه بوه چانکه مه‌رگی شاهه‌کانی قاجاری هه‌مووی زانراوه و تو‌مار کراوه. ده‌جا که بو‌مان لیک درابایه‌وه حاجی به چه‌ند کات ماوه‌ی میانی رووپه‌ره 79 و رووپه‌ره (121)ی بریوه که ده‌کاته 42

پروپه‌ره ده‌مان توانی له ری قیاسه‌وه بزانی له 121 تا 144 به‌چهند کات تی پهراندوه. به‌لام ده‌رکه‌وت نیزی‌کتترین مه‌رگی شاه‌یکی عه‌جه‌م (10) سالان ده‌که‌ویته پیش ئه‌م ساله‌ی (1276) ه‌وه. خو به‌ ورپه‌ش دا تی ناپه‌ری حاجی 42 پروپه‌ره‌ی به‌ینی (79) و (121) ی به‌ ده‌ سالان ته‌واو کردبێ. گریمان بو ئه‌وه‌ش بچین که‌ وا ناگزووری و هه‌ژاری ده‌ سالان (حاجی) یان به‌و 42 پروپه‌ره‌وه خه‌ریک کردوه، ئه‌وسا فه‌رده‌که‌ چ ده‌لاله‌تیکی نامینی چونکه‌ قیاس هه‌ل ناگری. جگه‌ له‌مه‌ واقیعی زانراو له‌ ژبانی حاجی دا ئه‌و فه‌رز دانانه‌ به‌ درو ده‌خاته‌وه‌ له‌و ره‌وه‌ که‌ وا حاجی ده‌ سال پیش 1276 هه‌یشتا نه‌چوه‌ بو جیگایه‌ک له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی حکومه‌تی ئیران بووبی تا ئه‌گه‌ر «شاه» مرد جارچی جاری بو پراهیلی و حاجی لی بی و به‌و به‌یته‌ دلی خو‌ی به‌سینیته‌وه‌.

که‌واته‌ تا ئیستا گه‌ز و گریه‌کمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌ ئه‌و ماوه‌ی پی بی‌یوین و بزانی تا چه‌ندی سالی 1277، حاجی خه‌ریکی ئه‌م 23 لاپه‌ره‌یه‌ی سیوطی بوه‌. به‌لام ده‌توانین بلین به‌پی ئه‌وه‌ که‌ حاجی زور خه‌ریک بوه‌ به‌ نووسینه‌وه‌ی حاشیه‌ له‌سه‌ر ئه‌غله‌ب لاپه‌ره‌کان و دیاره‌ خیرایی له‌ خویندنه‌که‌ی نه‌کردبێ و زیاتر مه‌به‌ستی ئه‌نجینی ماده‌که‌ بووبی که‌واته‌ ده‌شی بلین ئه‌و 23 لاپه‌ره‌یه‌ی به‌ 3 مانگیک وه‌یا زیاتریش ته‌واو کردبێ.

با له‌و 3 مانگه‌ش ده‌ست هه‌لگرین و وادانیین له‌گه‌ل ته‌واوبوونی ساله‌که‌ی 1276 حاجی ئه‌و 23 پروپه‌ره‌ی ته‌واو کردوه، له‌مه‌شدا یارمه‌تی ئه‌وه‌که‌سانه‌ ده‌ده‌ین که‌ ده‌لین ده‌بی حاجی له‌ کوپه‌وه‌ ده‌ستی به‌ خه‌باتی سیاسی کردبێ چونکه‌ هه‌تا‌کوو له‌ مه‌ودای شایه‌دی کتیبه‌که‌ی سیوطی که‌م که‌ینه‌وه‌ مه‌ودای ئیحتیمالی کوردایه‌تییه‌که‌ دریزتر ده‌بیته‌وه‌.

له‌پاش ئه‌م چاو پۆشینه‌مان، له‌نوئ، گریه‌کی تری بی ره‌واندنه‌وه‌مان دیته‌ به‌ر: ئاخو حاجی قادر که‌ وه‌ستا له‌ نووسینه‌وه‌ی حه‌شیان به‌سه‌ر (سیوطی) یه‌وه‌ وازی له‌ فه‌قییه‌تی هینا و گه‌راپه‌وه‌ بو کوپی؟ یا خود وازی له‌ (سیوطی) هینا بو کتیبیکی تر و به‌رداوم بوو له‌سه‌ر خویندن؟ که‌ خویندنی به‌رده‌وام کرد ئایا هه‌ر مایه‌وه‌ له‌ کوردستانی ئیران؟ چه‌ند

مايهوه؟ كهى هاتهوه كوئى؟ وهرامى ئەم پرسيارانه ئەگەر ئەوه بى كه وا حاجى دواى كتيبهكهى (سيوطى) بهينيكي تريش له كوردستاني ئيران مايهوه بو خوئندن، بايى ئەو مانهوهيه له ئيحتيمالى كوردايهتياهكهى كهم دهبيتهوه چونكه چ ئيمكانيك نيه و له هيچ زاريك نهبيستراوه و تاكه دهليليكيش پهيدا نابى كه وا حاجى قادر لهو غوربهته و بى كهسييهدا له ناكاو كهوتبيته سهر بارى فكر و خهباتى سياسييهوه. كه دهليم (له ناكاو) بوئيهيه چونكه كتيبهكهى سيوطى چ پيشهكيكي كوردايهتى بهدهستهوه نادا چاوهنوڤى فكر و خهباتيكي سياسى لى بكرى، كه خهباتيكي له (حاجى)يهوه پرووى نهدابى له ناكاو بووبى.

ههرچهند ساغ كردنهوهى ئەو پرسيارانه له گوشهنيگاي زانيني سهرگوزهشتى حاجى قادرهوه تا بلئى كاريكي بهنرخ و بايهخ داره، بهلام لهبهر ئەوه كه وا ليڤرهدا دهرفهتى ساغ كردنهوه و لى كوئينهوهمان چهنگ ناكهوى، به ناچارى وازيان لى دينين بو دهرفهتيك كه دواروژ پيكي بيئى وهيا ئەديهكاني كوردستاني ئيران پرسيارهكان ساغ كهنهوه، ئيمهش ئيستا ههر ئەوهمان بو دهمنيتهوه بكهوينهوه سهر ريبازى ئەسليمان. لهم ريبازه دا سهرلهنوئى يارمهتى ئەو كهسه دهدهم كه ههز دهكا حاجى قادر له زوهوه كوردايهتى كردبى، وا دادهنيم حاجى له سهرهتاي سالى 1277هوه گهرابيتهوه بو كوئى و لهوئى مابيتهوه تا سهفهرى كردوه بو ئەستهمبوڤ ، بهمهشدا ماوهى ئيحتيمال دريژتر دهكهينهوه بو ئەو خهباته سياسييه چونكه وهك گوتم له كوردستاني ئيران چ ئيمكانيكي خهباتى سياسى نهبوه بو حاجى. ليڤره بهدواوه بو خوئنهري روون دهكهمهوه بهمهدا ماوهيكي له دوو سال زياتر دهبهخشم بهو ئيحتيماله چونكه گوتهبيك ههيه بو ئەوه حاجى تا 1279 له كوردستاني ئيران مابيتهوه: من كه دهليم با وا دانين حاجى له سهرهتاي (1277)هوه گهراوتهوه كوئى لهم گوتهيه و دوو سالهكش واز دينم. پاش چهند لاپههريكي تر دهگهينه باسى ئەم گوتهيه.

ئەمە لەبارەى تارىكەيى سنوورى كۆتايى 1276 و سەرەتاي 1277.
 ئىمجار تارىكايى سنوورى كۆتايى مانەوہى حاجى لە كۆيى دىتە پيش:
 حاجى قادر كەى كۆيەى جى ھيشت بەرەو توركيا؟
 بۆ وەرەمى ئەم پرسىارەش ميژووى بەستەزمان و گوتەى دەماودەمى
 كەر و لال «دەمى بەسراو وەكوو فندق و بادام» و ھىچكاميان ورتەيان ليوە
 نايى.

ھەر ھىندەمان پى دەكرى بۆ زانىنى سەرەتاي ئەم پرووداوە كە گردەپر
 زيانى حاجى دەكا بە دوو كەرتى لەيەكتر كشاىەوہ وەك دوولاي دەمى
 مەقەسى كراىەوہ، بيىن و بە زيھنيكارى خەريكى دەرھينانى واتاي
 مەتەلى زەحمەت و ھەلئىنانى مەعەمما و لوغەزى تەماوى بين. چمان بە
 دەستەوہيە سالى سەفەرى حاجيمان بۆ پروون كاتەوہ؟ تا ئەمن زانبيىتم
 چش!! كە دەليىم چش مەبەستم شتى وايە نوقتەيىك لەسەر پيتىك دانى..
 برۆ بۆ ساليك ھەلتەكيني.. وەك كىلەرپى سەر شەقامان(علامەمرور)
 پەنجە بۆ لايىك دريژ كا.

لەوہ زياتر كە لە گوتارەكەى «كەيفى جوانرۆيى» دا باس كوردوہ و لە
 دەفتەرى كوردەوارى دا بلاو بۆتەوہ، تا ئيستا چ مەعلووماتىكى تر پەيدا
 نەبوہ، با بليىم لاي من پەيدا نەبوہ، سالى سەفەرەكەى حاجيمان بۆ ديار
 خات. لە گوتارەكەدا ئەم راستىيانە ساغ كراونەوہ :

- 1- حاجى و كەيفى لە كۆيى رەفيوى يەكتر بوون.
- 2 - كەيفى لە 1289 لە كۆيى بوہ بە بەلگەى ئەوہ كە لەو سالەدا
 مەرسىەى داناوہ بۆ مردنى خيزانى مەلاعەبدووللا، بەلام نازاندري بەر لە
 1280 كەى ھاتوہ بۆ كۆيى.
- 3- كەيفى لە سالى (1286) ھوہ كۆيەى جى ھيشتوہ. بەلگەى ئەمەشيان لە
 وەرە دەرکەوت كە حاجى مەلا عەبدووللا گوتوہتى « لە 1288 كە كەيفىم
 ديتەوہ لە ھەلب دوو سالى تەواو بوو نەم دى بوو».
- 4 - حاجى قادر بەر لە كەيفى سەفەرى كوردوہ. لە گوتارەكەدا بە جوړى
 «تقريب» ماوہى بەينى سەفەرى كەيفى و حاجى باس كراوہ ليړەدا
 شتىكى تريشى دەخەمە سەر.

تہواتور ھہیہ کہ حاجی زووتر پوویوہ و لہمہشدا گومان نیہ، بہلام لہو دواپی یہدا قسہبیکی مامم بیر کہوتہوہ کہ دہیگوت حاجی قادر بہینیک بوو چووبوہ ئہستہمبؤل کہ کہیفی پوی، مہبہسیشی لہ وشہی «بہینیک» چہندسالیک بوو. بہو پییہ و لہ ری «مہسلہتی - ہدنہ» کردن لہ گہل نہزانینی راستی دا دہبی سالیک دہست نیشان کہین لہمیانی 1277 و 1286 دا. دیسان بو ئہوہی یارمہتی ئہو رایہ باس کراوہ بدہین لہو سالانہ «65» سالیکی بدینہ «احتمال» ھکہ و «43» سالانیش بدینہ تہواتور و قسہی مامم و لیكدانہوہی ناو گوتارہکہی «کہیفی جوانپوی». کہواتہ با بلین حاجی لہ 1282، 1283 کویہی جی ہیشت. بزانی ناخو ئیمکان ھہیہ لہو (65) سالانہدا زہرفی خہباتی سیاسی بو حاجی پہیدا بووی ؟

خہریک بوون بہو توژینہوہیہ ھہر وھک لایہنیکی زیدہ گرنگی ژیانی «معنوی» حاجیمان بو پرووناک دہکاتہوہ. پروپہریکی ژیانی مادی حاجیشمان بو دہخوینیتہوہ لہ ھہول و تہقلای گوزہران و سہغلہتی بہ یہک کہوتنہوہی لہ گہل ناحہزانی. رہنگہ سوودی وردہ مہعلووماتی سہر بہ کومہلایہتی و جوڑی رابواردنی ئہو رۆژگارہشمان پی رابگہیہنی.

حاجی کہ گہراوہتہوہ بو کوی چہند سالیک بوہ لی دوور کہوتوتہوہ. وھک لیہ بہ پیشہوہ باسم کردوہ، کہ سہفہرہکہی بو کوتایی ہاتبی شہش حہوت سالیکی بہلای کہمہوہ خایاندوہ. چ مہعلوومیش نیہ لہو ماوہیہدا ہیچ جاریکیان سہردانی کویہی کردبی. بہلای منہوہ ہیچ ھویک نیہ حاجی ناچار کا زہحمہت و ئہرکی سہفہریکی دوور و دریژ لہ کوردستانی ئیرانہوہ بو کوی بچیژی و سہرلہنوئ زہحمہت و ئہرکہکہ دووبارہ کاتہوہ تا دہچیٹہوہ ئیران. ئہوسا نہبابی ھہبوہ نہ دایکی ماوہ و مندالی لہدوا برجی ماوہ، خزمانی گورقہرہجیشی کہ خویش ویستوون لہ کویہوہ خویشی ویستوون، لہ نیویاندا نہژیاوہ تا بلین خویش ویستنیکی بی ئہندازہ ھہبوہ لہ بہینیاندا پیویست بکا لہ ئیرانہوہ بگہریتہوہ ولاتی کوی بو چہند رۆژیکی دیدہنی کردنیان تا ناگرہکہی ھہناوی دادہمرکینی و دہگہریتہوہ کوردستانی ئیران. جگہ لہم لیكدانہوہیہ، ئہو سۆزی غہریبی کہ چوارینہی حاشیہبیکی سہر کتیبہکہی سیوطی رای گہیاند «یارب بکرم بجای طاعت از من (27) ..» لیہ بہ دواوہش ھہمان

سۆز له قهسىدهكهى مهدهى ئەمىن ئاغا دا ههستى پى دهكهين وامان تى دهگهينهئى كه سۆزى سهفهريكى دوور و دريژى بى پشوو بى و ديدهنى خزم و دۆستانى تيدا نهكرابى. من وام ديتته بهر ههست و زانين كهوا حاجى قادر ههروهك له ئەسته مبولهوه هيچ جارن سهردانىكى كۆيهى نهكردوه له گهشتهكهى فهقييه تيشى ئەو سهردانهى نهكردي. له ههر دوو حالدا بى مال و مندالى و بى پهيوهنى مادى بههيز نهفهسى سهفهرهكهى دريژ كردۆتهوه بى برانهوه و پچرانهوهى ناو ناوه كه سهردانى ناچارى به مروقى دهكا.

چهند جاريك ناوى ئەم قهسىديهى مهدهى ئەمىن ئاغامان هيئا، ههر جاره له مناسبه ييكي جودا دا، ئيستا بو دوا جار لىي دهديوين و ئەوهندهى بۆمان بكرى سوود له راگه ياندنهكانى وهرده گرين. پيشتر به لىنمان دا كات و زهرفى ئەم قهسىديهى ساغ كهينهوه و دهسهلاتى شيعرى حاجيش لهو قوناغهدا روون كهينهوه. جارى با له پيشهوه شيعرهكه بنووسين ئەوجا لىي بدويين :

ئەى «محمد» وهى «امىن الدوله» ئيمرو كۆي تو
جهنه تيكه كهوته دۆزهخ ههرچى لىي دوور كهوتهوه
موده تيكه (28) دهربه دهه كردهى ولاتى غوربهتم
بهنده يادى ئاستان بوسى ئەتۆى كرد هاتهوه

---

(27) له بهشى يهكه مدا بلاو كراويهوه.

---

(28) له ههندى نوسخه دا «موده ييكه» نووسراوه.

چونكه «تحفه» لازمه ههركلهس له غوربهت بيتهوه
بهم دوو فهرده من قهزاي سهه گۆنه «تحفه» م كردهوه
قاوهچى بهزمى ئەتۆ دونيايه سيني ئاسمان
ئافتابى زهرفه فنجانى مههه قاوهى شهوه

ئەو شەو بۇ ھەر كەسى دۇنيا بىكاتە پۇژى پۈۈن
شەو لە «خپە»ى عومرى ئەو عەنقاىە دەربانى خەو

بەىتەكان بۇ خۇيان ھاوارىانە لە دەست غەرىبى بى پەحم و دەربەدەرى
دوور و درىژ و سۆزى يادكردنەو و ئارەزووى گەرانەو و دیدارى ولات. تۆ
بلىى ئەم سەفەرە دوور و درىژە و پىسۆز و غوربەتىەى كەى كردبى ؟
لە ھەموو عومرى حاجى دا تەنھا يەك گەشتى وا دوور و درىژ ھەىە
بەر پۇژگارى ئەمىن ئاغا بکەوى، ئەویش گەشتەكەى خویندنىەتى لە
بالەكەتى و كوردستانى ئىران. بۇ ئىسپاتى ئەم لایەنە بەلگەى بى
دەمەتەقەى ئەوتۆ ھەىە كە ھىچ تىبىنىەك و پەخنەىىك بەرامبەرى
ناوستى : پىش ئەم سەفەرەى بۇ بالەك و كوردستانى ئىران ھىچ
ماوہىىك نىە لە ژيانى حاجى قادر و خویندنى دا سەفەرەىكى دىكەى دوور
و درىژى تىدا كردبى و گەرابىتەو كۆبى بۇ مەدحى ئەمىن ئاغا. گریمان
لە تەمەنى حاجى دا ماوہى و ھا بدۆزىنەو ، كە نادۆزىتەو ، ئەمىن
ئاغا بۇ خۇى ئەو نەبوە زووتر مەدحى بکرى و كۆبى بە ھى ئەو دانرى و
«ئىمىرۆ كۆبى تۆ»ى بۇ بگوترى چونكە ئەوسا مندال بوە و ھىشتا زۆرى
ماوہ جىى باوكى بگرىتەو و بە گەورە و خاوەنى كۆبى حىساب بکرى. لە
مندالیش واز بىنە، تا حاجى بەكرئاغا مابى بەو ھەموو گەورەى و
شۆرەت و شەخسىیەتى خۇیەو چۆن كورپىكى مىردمندالەى ئەو بە
گەوہرەى ھەموو كۆبى نا دەبرى؟ گومان لەو دا نىە ئەم برە شىعرە پىش
مەرگى حاجى بەكرئاغا لە (1270)دا نەگوتراوہ. ئەو ئىحتىمالەش نىە
بگوترى رەنگە لە دەمى مەرگى حاجى بەكرئاغادا حاجى قادر بەىنىك
بووبى لە كۆبى دوور كەوتبىتەو و دوای مەرگى ھاتبىتەو كۆبى و
مەدحى ئەمىن ئاغاى كردبى چونكە پىشتر (لە بەشى يەكەمى ئەم
نووسىنەدا) زانىمان حاجى قادر خۇى شىعرى سەر كىلە قەبرى حاجى
بەكرئاغاى داناوہ، واتە لە دەمى مەرگى دا لە كۆبى بوە.
كەواتە حاجى قادر پىش سالى 1270 كە سالى مردنى حاجى بەكرئاغایە
ئەم شىعرەى نەگوتوہ.

له سه ره تاي نووسيني ئهم به شهی دوه مه دا مه علووممان کرد که حاجی له پاش مهرگی حاجی به کرئاغا گه شته که هی دهست پی کردوه و به لای که مه وه تا کو تایی (1277) ی خایاند دواي گه رانه وهی حاجیش بو کو یی له سالی 1277 دا تا ئه و سالی کو یه ی جی هیشت ئه و ماوه یه نیه سه ره له نو ی گه شتیکی دوور و دریزی تی دا کرد بی. که بی و ماوه ی گه شتیکی دوور و دریز له و چند سالیه یه داشکی نی هینده ی لی نامینیته وه بایی ئه و که یین و به یه یه دوشمنایه تی میانی حاجی و شیخ نه بی ماویلی بکا که ده زانین دوشمنایه تیکی توولانی بوه. ئه وه ی راسی بی ماوش هه بی، که نیه، ناچیته عه قله وه به دوا سه فه ریکی هفت سالی دا حاجی سه فه ریکی تازه ی چند سالی بکا، هه مووی له غه ربی و به فه قیری.

که واته به نیسه ت هه موو رۆژگاری حاجی له کوردستان دا ته نها ئه و زه رفه ی دواي گه رانه وه ی له باله که تی و کوردستانی ئیران هه یه که بگونی بو هه لبه ستنی ئهم مه دحه. به زاراه ی عه ره بی «دلاله الحصر» هه یه بو ئیسیات کردنی ئه وه ی تازه له گو تنی بوومه وه.

ده مینیته وه بگو تری حاجی له ئه سته مبوله وه ئهم هه لبه سته ی نارده و بو کو یی وه ک له لاپه ره «57» ی دیوانه که ی حاجی، چاپی هه ولیر، نووسراوه و له وه دا بیر و باوه ری خه لقی تریش ده لیته وه. به شه رمه وه ده لیم ئهم گو ته یه وه ک ئه و گو ته مه شه ووره یه که ده لی «دال دوو ژیر د، اذا قوقب» له حینه یی کردنی وشه دا به پیی ده ستووری خویندنی کون که پیتی کو تایی وشه «دال دوو ژیر د» بی واته دالیکی «تنوین» داری مه کسوور بی چون ئیمکان هه یه ئهم پیته بیته دوا پیتی وشه ی «قوقب» که پیتی «ب» ی مه فتووحه؟ حاجیش له شیعه ره که دا بانگ رادیلی، نه ک جاریک به لکوو دوو جار و سی جاریش، که وا له غه ربی گه راره ته وه بو کو یی و ده بوو به ده ستووری سه فه رکردان «تحفه» و دیاری پی با، ده زانین هینده ش ده ست کورت بوه تا قه تی دیاریانی نه بوه، بو یه به دوو به یتی کو تایی قه سیده که قه زای سه د جو ره دیاریانی کردو ته وه.. وا من ده لیم ئه و دوو به یته سه د ئه وه نده ی کو شک و ته لاره که ی ئه مین ئاغا که داریشی له سه ر به ردی نه ماوه پاریزگاری ناو و شه خسیه تی ئه مین ئاغای کرد نه ک هه ر جی دوو کیلو تووتنی بی شه ما وه یا دوو ته سبیحی

قهزوانی ئەبڵەقی بوو حاجی و ئەمین ئاغا گرتەو، خو دەشزانین حاجی به بەریهوه نهبوه لهو جووره «تحفه»یه زیاتر بکا به دیاری گهراڤانهوه له سهفهڕ بوو ئەمین ئاغا یا یهکیکی تر. وهی باوانم حاجی چ بهخشندهییکی! له گهنجینهی غهیبهوه شهوچراغی نهمری دینی و دهیکهیه نیشانهی جاویدان بهسهڕ سینهی دوستی وهفادارتهوه، چاوی میژووش فرمیسیکی تیدا قهتیس دهمیڤی بوو پرووتی و ههژاری و ئاوارهیی.

نازانم چوون لهگهڵ ئاشکراییی واتای شیعرهکان گومان بوو ئەوه چوه که وا حاجی له ئەسته مبولهوهی ههناڕدبن. هیشتان لهبارتر بوو بگوترا با حاجی بوو خووی جاریکیان له ئەسته مبولهوه گهراووتهوه کوویی و ئەوه «تحفه»ی پیشکەش به ئەمین ئاغا کردوه ههچهند دەشزانین حاجی هه‌رگیز نه‌گه‌راووتهوه نه بوو کوویی و نه جیگه‌ییکی تری کوردستانی ژیروو.

پوختهی قسه ئەمهیه، تاکه یهک زهرفی گونجاو هه‌بێ له هه‌موو ژیاڤی حاجی قادر دا بوو ئەم قه‌سیدهیه ده‌ست بدا ئەم زهرف و کاتهی دوای گه‌شته دوور و درێژه‌کهی باله‌که‌تی و کوردستانی ئیرانه. نه له‌پیش ئەودا و نه له‌دواتر دا چ مه‌ودا و ده‌رفه‌تیک په‌یدا نابێ و جیی بوو نا‌کریته‌وه. نه‌سه‌لماندنی ئەم راستییه وه‌ک ئەوه‌یه نه‌سه‌لمینی که شیعره‌کان هی حاجی قادر بن.

ئەم بره شیعره، که لیڤه به پیشهوه گوتمان وهک غه‌زه‌له‌کهی «هوده‌ودی دل»ی نالی ده‌بیته کیله‌رپی سه‌رشه‌قام «علامه‌ طریق»، به ئاشکرا قوناغی شه‌عیریه‌تی حاجی دوای خویندنی فه‌قییه‌تی له‌ باله‌ک و کوردستانی ئیران دیار ده‌خهن ، بوو که‌سیکیش بیه‌وی لیسته‌ی زه‌مه‌نی دانێ بوو شیعره‌کانی حاجی ئەم بره شیعره هه‌م جیی خووی کردووتهوه له‌ ناو لیسته‌که‌دا هه‌م له‌وانه‌یه جیی هه‌ندی شیعی تریش بکاتهوه وه‌ک مه‌دحه‌کهی کابرای ته‌فته‌قی. هیڤده هه‌یه ناسینه‌وهی کاتی دانانی شیعیکی تر له‌ رپی به‌راوردکردنی له‌گه‌ڵ ئەم شیعره‌دا کاریکی ئاسان نیه، تا بلی ورد و زه‌حمه‌ته، ئەنجامه‌که‌شی له‌ ده‌مه‌ته‌قه و سه‌لماندن رزگار نابێ.

جگه له شه‌کوای غه‌ریبی و ده‌ست نیشان کردنی کاتی هه‌لبه‌ستنیان،
 ئەم چەند بە‌یته مە‌به‌سیکی نه‌یئنی دەر‌وونی حاجیش بە‌ده‌سته‌وه د‌ه‌ده‌ن،
 بە‌لام بە‌شیوه‌ییکی ه‌ینده خامۆش و بی‌ته‌قه و ه‌ه‌را، تا‌کوو گوئی ر‌انه‌گری
 بە‌سه‌ر ه‌ه‌ناسه‌ی شی‌عه‌کاندا و ه‌ه‌موو ه‌ه‌ست و زانینت نه‌که‌ی به‌ه‌یزی
 بی‌ستن، خورپه‌ی ئەو مە‌به‌سه‌ نابیه‌یت: حاجی به‌ه‌وی ئەم شی‌عه‌رانه‌وه،
 سه‌ره‌رای قه‌زا‌کردنه‌وه‌ی «سه‌د گۆنه‌ تحفه»، له‌ ر‌یی به‌کاره‌یانی ه‌ونه‌ر
 و ده‌سه‌لاتیکی ئە‌دی‌بانه‌ی بی‌ه‌ه‌متا له‌ ه‌ۆندنه‌وه‌ییاندا پایه‌ییکی
 «معنوی» کۆمه‌لایه‌تی بی‌گومان و چه‌سپاوی بو‌خوی دروست کردوه له‌
 ر‌یزی پیاوانی ه‌ه‌ره‌ پ‌یشه‌وه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کۆیه‌دا. با بزانی چۆن؟
 گوتمان حاجی قادر به‌لای که‌مه‌وه‌ حه‌فت سالیک بوو کۆیه‌ی جی ه‌یشتبوو
 . بی‌گومان پایه‌ و ر‌یزی حه‌فت سال له‌مه‌پ‌یشی که‌ له‌ سه‌ر تا‌که بنجی
 شه‌خسیه‌ت و ه‌ونه‌ر ه‌ه‌ل‌ستا‌بوو و چ پ‌ال‌پ‌شتیکی نه‌بوو له‌ ده‌سه‌لات و
 ره‌وتی دنیا‌یی وه‌ک سامان و جی‌گه‌ و ر‌ی‌گه‌ و دیوه‌خان و م‌لک و مال، که‌م
 و زۆر شلو‌ق‌اوه و کز بو‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر نه‌ل‌یم له‌ دلاندا تارمایی فه‌رامۆش
 کردنی به‌سه‌ردا ه‌اتوه، به‌و بو‌نه‌وه‌ پ‌یویستی زۆری بوه به‌ چه‌سپاندنه‌وه،
 به‌تایبه‌تی چونکی د‌وای دوور که‌وتنه‌وه و بزربوونی حه‌فت ساله‌یی ه‌ه‌ر
 ه‌ه‌مان ه‌ه‌زار و ده‌ست کورته‌که‌ی جارن گه‌راوه‌ته‌وه بو‌کۆیی: نه‌ دارایی
 و سامانیکی کۆنی ه‌ه‌بوو ر‌یی به‌ره‌و پ‌یشه‌وه‌ چوونی بو‌ته‌خت کا، نه‌ چ
 سامانیکی تازه‌ی له‌گه‌ل خوی ه‌یناوه‌ته‌وه بیکا به‌ خه‌رقه‌ و ته‌یله‌سان،
 وه‌ک جله‌ خوا‌زرایه‌وه‌کانی مه‌لای مه‌شور، پ‌یی بچته‌ باری سه‌ره‌وه له‌
 سفره‌ و شیلانی داوه‌تان دا. ه‌ه‌رچه‌ند حاجی قادر له‌ پ‌اشماوه‌ی حورمه‌تی
 کۆن و ناوبانگی شاعیریه‌تی کۆن و نو‌یی سه‌رمایه‌ییکی ه‌ه‌بوه له‌
 حورمه‌ت، به‌لام ده‌بوو بازیک ه‌ه‌لاوی و خوی بل‌ند کاته‌وه تا شانی بگاته
 ر‌یکاری شانی پ‌یاوه‌ که‌له‌گه‌ته‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌. ه‌یمه‌تی به‌رز و
 سروشتی له‌ خو‌پازی و سه‌رکه‌شی ئارامی لی ه‌ه‌ل ده‌گرت ئە‌گه‌ر له‌ نیو
 خه‌لقدا که‌وتبا نزمایی پ‌ی پ‌لکه‌ی د‌وهم و سییه‌می په‌یزه‌ی کۆمه‌لایه‌تی
 ئە‌وسای کۆیی. حاجی قادر به‌م ه‌ه‌لبه‌سته‌ ئە‌وه‌ی کرد که‌ سه‌دان سال
 زووتر (متنبی) کردی له‌ ده‌رباره‌ی «سیف الدوله‌ی حمدانی». یه‌که‌م
 خو‌ناساندنی (متنبی) به‌ (سیف الدوله) له‌ ر‌یی قه‌سیده‌ییکی ئە‌وه‌نده

بههیز و زرینگهدار بوو درې دا به پاسهوان و په رده دار و حاجیبان و پړی
بو (متنبي) هه موار کرد تا گه یانديیه لای (سیف الدوله) و ژووروی هه موو
شاعیران و ئەدیب و خاوهن جیگه و ریگه ییک :

وفاء کما کالربع اشجاه طاسمه
بأن تسعدا والدمع أشفاه ساجمه

ئەم به سه رهاته ی (متنبي) و قه سیده که ی، به دریزی و شیوه ییکی
دلنیاکار، له کتیبه که ی دکتور (طه حسین) دا ده خویند ریته وه که له ژیر
نه ونیشانی (مع المتنبي) نووسیوه تی . هه لبت حاجی قادر ناگای له
(متنبي) نیه ناخو چون جیگه ی بو خو ی خو ش کردوه له ده رباری (سیف
الدوله) دا تا بگوتری په پرهوی ئەوی کردوه له هوندنه وه ی رشته
گه وه ره که ی خو ی، ئەوسا (طه حسین) یش په یدا نه بو بوو به نووسینی
زیره کانه ی خو ی په نده نه یییه کانی میژوو له خهلق بگه یه نی: دوو
هه لوهستی هه م ئاههنگ و یهک جوړ، دوو دهسه لاتی ئەده بی خاریقی
هان داوه بو یهک رهفتار له دوو کات و دوو جیگه ی جودا دا.

ئەم چونیه تیه ی که باسم کرد و خو م به راستی ده زانم هیچ
لیکدانه وه ییک و هوی یکی مادی و زیهنیش به رهه لستی لی ناکا، به
پیچه وانه پیویستی واقیع داخوازی دهکا، تهقه لالا و په له ی ژیان ی حاجی
قادریشمان بو روون ده کاته وه له و پوژگار هدا به و شیوه یه و به و چه که ی
که له دهسه لاتی حاجی دا بوه و لی و هشاو ته وه .

حاجیش وه کوو هه موو خه لقی تر ده بوو خه ریکی گوزه ران و ژیانیک
بی و له و ژیانه و گوزه رانه شیدا له ریزیکی کومه لایه تی حورمهت و ناو و
پایه هه لچه قی، ئیتر له ریزی پی شه وه یا ناوه راست یا به ره و پاشتر. بی
گومان سه بارهت به سروشتی به خو نازیو و ههستی موقه لاشی
شاعیریه تی ئاو ناراحه تیه ی که هه ژاری و دهست کور تی بو ئەوی پیک
هیناوه له هی مروقیکی عاده تی گه لیک زیاتر بوه. هه زاران مه ردی هه ژار
له و سه رده مه دا کونجی قه ناعه تی گرتوه و دهستی له ئەژنوی خو ی
وه ره یناوه و ته سلیم به قهزا و قه ده ر بوه، چ نانیک ی هات بیته کاسه وه

سهلهواتی بو لی داوه، چ مهرحه بایکی لی کرابی دهست لهسه ر چاو
 قوستوویه تهوه. بهلام حاجی قادریک که ئیمه دهی ناسین ئه گهر به لهش
 و سگ تهحه مولی پروتی و برسیه تیشی کردبی، گیانی له نیو قه فهسی
 ههژاری و سه رکزه لهیی دا نه وه ستاوه و یاخی بوه له وه له که وه ته
 ناله باره. شاعیری عه رهب (مبتنی) راستی کردوه که دهلی:

و اذا كانت النفوس كبارا
 تعبت في مرادها الأجسام

« که نهفس گهوره بوو، لهش له ریی مه به سیدا ماندوو ده بی.»

شاره زابوون له ده ماری «ره فز و یاخی گهری» له سروشتی خورتی
 حاجی دا راسته وخو ده مان گهیه نی بهو باوه ره کهوا حاجی قادر لهو
 چهند ساله ی دوا ی فه قییه تی و بهر له سه فه ری بو تورکیا که له کویه دا
 پای بواردوه به هوی «تناقض» ی میانی باری مادی زور کز و ده سه لاتی
 هونه ری زور هیژای که وهک ئاگر و ئاو له زهرفی گیانی دا کوبوته وه،
 ئوقره ی لی هه لستاوه و وهک مه لی سه ربراو په له قازهی کردوه.

دوا ی چه سپاندنه وه حورمه تی کوئی و، لی زیاد کردنیشی، به هوی
 سه پاندنی هه لکشانی له شاعیری دا له ریی ئه و قه سیده یه وه و دیار
 خستنی زهکا و شیای خوی به وتووێژ و ده مه ته قه ی ئه دیبانه، حاجی
 قادر ته کانی رۆژانه و سات به ساتی داوه و ههنگاوی حورمه تکارانه ی
 هه لئناوه تا کوو ته رازووی سامانی مه عنه وی سووک هه ل نهستی. نهفس
 زلی و سه ره وژوور نوړینی فیتری که له ده ماری حاجی دا هه لی هاویشته
 وهک ته لی که مانی کیشرایه وه کرژی کردوه و له هه ر لاییکه وه نووکی
 په خنه ی بو هاتبی زیره ی لی هه ستاوه: بنیادی حورماتی له سه ر تاکه
 کۆله که ی «هونه ر» وه ستاوه بای ئه وه ی به به ره وه نه بوه ری به که س
 بدا که نه ی لی بکا. تاکه کۆله که ی «هونه ر» چه ندیک به هیژ و
 دامه زراویش بی ناتوانی قورسایی ده روون و هیمه تی گه وه راگری ئه گهر

پلار و پره‌خنه‌ی ئه‌م و ئه‌و لئی داخوریئی و داشوریئی وه‌ک «تعریه و تآکل - رووتاندنه‌وه و داخوراندن» که‌می کاته‌وه .

له‌هه‌لوه‌ست و هه‌لکه‌وتی وا دا پلاری بی ده‌سه‌لاتان چاوی لی ده‌پوشری چونکه ته‌ئسیری که‌مه یا هر نیه، به‌لام پلاری گه‌وره پیاو و ده‌سه‌لاتاران ده‌بی بکری به تیر و تییان بگیریته‌وه له‌گه‌ل تیریکی ته‌ر و تازهی ده‌سکردی حاجی خوئی دا. لی‌ره‌دا سه‌رگوزه‌شتیکی کورتیله ده‌گی‌رمه‌وه هه‌م مه‌به‌س پروون ده‌کاته‌وه و هه‌م بابه‌تیکی شراوه‌یه له کالای ئه‌ده‌بی ئه‌وسای حاجی و غه‌یری حاجیش باس ده‌کا .

یه‌ک له‌ بنه‌ماله ده‌سه‌لاتاره‌کانی که‌رکووک و کوئی بنه‌ماله‌ی «تاله‌بانی» یه. ئه‌وسا شیخ غه‌فووری برای شیخ ئاوره‌حمان و مامی شیخ عه‌لی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی سه‌روکی که‌رتی ئه‌م بنه‌ماله‌یه بوه له کوئی. دیاره شیخ غه‌فوور پیاویکی شاره‌زای ئه‌ده‌ب و زاراه‌کانی شیعر و ته‌وریه‌کاری و فه‌ند و فیلی شاعیران بوه. به‌پیی ده‌ستووری زور باوی ئه‌وسای «قلب و تصحیف» له‌گه‌ل ناوی «حاجی» دا ئه‌م فه‌نده‌ی گالته به وشه‌کردنی له‌کار هی‌ناوه: له‌ریی «تصحیف» وه وشه‌ی «حاجی» کردوه به «چاچی» که به فارسی به «که‌مان» ده‌لین. وشه‌ی که‌مان به‌رینووسی جاران «که‌مان» ده‌نووسرا که‌وا مومکینه بکریته «که‌مان - گومان»، له عه‌ره‌بی دا گومان «وه‌م» ه‌ئه‌ویش ده‌بیته «شک» وشه‌ی «شک» یش که خاله‌کانی لی سراه‌یه‌وه ده‌بیته «سگ». جاران وشه‌ی «سه‌گ» یش هر «سک» ده‌نووسرا. ده‌وجا به‌و شریته‌ی «قلب و تصحیف» ه که شیخ غه‌فوور له ناوی «حاجی» دا کردوته‌ی ئه‌م ریزه وشه‌یه پیک دی: «حاجی - چاچی - که‌مان - گومان - وه‌م - شک - سک» به‌و پییه «حاجی - سک : سه‌گ» یه‌ک ده‌گرنه‌وه. ئه‌م باسه ده‌گاته‌وه حاجی قادر، ئه‌ویش بایی چرکه‌بیکی سه‌عات ناوه‌ستی و به‌م فه‌رده وه‌رامی شیخ غه‌فوور ده‌داته‌وه:

شیخ غه‌فوور بیستومه چاچیم پی ده‌لیی

چاکه من نابم به نوقته‌ی لا به لا

مههس لهو «نوقتهی لا به لا» دا ئەمهیه که وا نوقتهی پیتی (غ) له ناوی (غهفوور) لابه لا بیتهوه بهرهو پیتی (ف) ئەوسا غهینهکه دهبیته (ع) فییهکەش دوو نوقتهی دهبی و پیتی (ق) ی لی پیک دی. بهم جووره وشه ی «غفور» (29) دهبیته «غفور» که به سهگی نهینگیر دهگوتری

هەر ئەو جووش و خرۆشه ی دهروون بوه حاجی قادری دهستهویهخه ی شیخ نهبی ماویلی کردوه. سوودی یک نیه بو شیخ نهبی له خوړا زمانی قسه و پهنجه ی شیعی حاجی قادر، وهک تیر و شیر، له گیانی خو ی بهردا و خو ی پی کوناش کوناش بکا و تا پوژی ههشر وهک بلویر ئاوازی بهدناوی لی ههستی نی. دهتوانم لیروهه شایه دی بو شیخ نهبی بدهم، بهسه زمانه، به هه رخی کپیار و فرۆشیاری پی رازی بی، دهیه ویست حاجی قادر رازی کا یا خود هه ر نه بی لی بی دهنگ بی. سیاسه تی خهلق چهوساندنه وه و به هه له بردن هه میشه مه سه له تی دهکا و ریک ده که وی له گه ل به هره ی هونه ر و ویزه دا تا کوو بتوانی بیکا به دوستی خو ی و بازاری مامله تی پی برازینیته وه و خه لقی پتر پی گیل کا. خو ئەگه ر دوستایه تیش نه لوا، به سپاسه وه، بی دهنگ بوونی لی ده کری. گه لیک جار ان پی او ی به اصطلاح کوردستانی ئیران «عهوام خه له تین» چ له ئایین چ له سیاسه ت، مووچه و به رات و دیاری مانگانه و سالانه وه یا بی کات و سات ده نی ری بو ئەو که سانه که له ده سه لاتیان ده ترسی و کو مه له نار ه زامه ندی و گله مه ندییان ده کا جا ئەو ده سه لاته هی هی ز و سامان بی وه یا پایه ی میری بی وه یا جه وه هری مه عنه وی بی. با بلین زور جار ان واده بی دوستایه تی ده سه لات داریک له گه ل یه کیکی وهک خو ی ناچیت ه سه ر به هو ی نه گونجانی به رزه وه ندیان، خو له گه ل به هره وه ر چ ریک نه که وتنیکی به رزه وه ندی مادی له میان دا نیه تا هه را و نا کوکی میانی

---

(29) له «المنجد» وشه ی «غفور» به در و بریندار که ر دانراوه.

به هره و ده سه لات ببیته کاریکی ناچاری. پی او یکی وه کوو شیخ ره زا سه رانه ی له چه ندین خاوه ن ده سه لات و سامانی کورد و غه یری کورد

ستاندوه له بری مزه‌ی وسکت بوون، زور راستیشی کردوه که له
موناسه‌به‌دا گوتوه‌تی :

تو هه‌ته تیغی ده‌بان و من همه تیغی زمان
فه‌رقی ئەم دوو تیغه هه‌ر وه‌ک ئاسمان و ریسمان

به نیسبه‌ت پیاویکی وه‌ک شیخ نه‌بیشه‌وه تیغی زمانی حاجی قادر ئەو
برنده درنده‌یه بوه که به دل لیبی ترساوه و ئاماده بوه بو هیور کردنه‌وه‌ی
کالانی گه‌وه‌رنیگاری بو بکا به پیش که‌ش. به‌لام سروشتی حاجی له‌لای
خویه‌وه نه‌ی توانیوه مه‌سله‌تی له‌گه‌لدا بکا، به‌پیچه‌وانه له جیاتی ریک
که‌وتن ، یاخود هه‌ر نه‌بی وسکت بوون، ویستوو‌یه‌تی ده‌ستیک که شیخ
نه‌بی بو دوستایه‌تی دریزی کردوه بو‌ی، ئەو به تیغی زه‌هراوی هه‌لبه‌ست
بی بریته‌وه. شیخ نه‌بی، دوا‌ی بی ئومید بوونی له دوستایه‌تی، یاخود
هه‌ر نه‌بی بی ته‌ره‌فی، حاجی قادر و په‌یدا‌بوونی مه‌ترسی کردن له کاری
پرووخینه‌ری هه‌لبه‌سته‌کانی، به ناچاری و له‌وپه‌ری سه‌غله‌تیدا که‌وتوته
سه‌ر بیرکردنه‌وه له کوشتنی. کوردی په‌ندیکی هه‌یه ده‌لی: «ده‌ستیک که
نه‌توانم بی برم، ماچی ده‌که‌م». ئەم په‌نده به نیسبه‌ت شیخ نه‌بییه‌وه
له عاست حاجی قادر دا سه‌ره‌وبن بوه و بوته: «ده‌ستیک که نه‌توانم
ماچی که‌م، ده‌ی برم». بی گومان سه‌غله‌ت بوونی شیخ نه‌بی به‌ده‌ست
حاجی قادره‌وه گه‌یشتوته سنووری به خو نه‌وه‌ستان ئەوجا رپی داوه
مریده‌کانی خه‌ریکی کوشتنی بن. به حیسابیکی زور ساده و بی گری و
گال کوشتنی حاجی له‌گه‌ل هه‌موو ناوبه‌دی و کاری پیچه‌وانه (ردفعل) که
له نیو خه‌لق دا په‌یدا ده‌کا دژی شیخ نه‌بی ، زه‌ره‌ری که‌متر بوه له
زه‌ه‌ری هه‌لبه‌سته‌کانی. وه‌ک له نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌رپه‌حمان
ده‌رده‌که‌وی و گوته‌ی ده‌ماوده‌میش ده‌ی گیریته‌وه، شیخ نه‌بیش
ویستوو‌یه‌تی وه‌ک حاجی له سه‌ره‌تاوه به چه‌کی «ژماره یه‌ک» که قسه و
پروپاگانده‌یه هی‌رش‌ی حاجی پاشگه‌ز کاته‌وه. که ئەم چه‌که‌ی کاریگه‌ر
نه‌بوه و به‌رامبه‌ر تیغی بلیسه‌داری زمانی حاجی کول وه‌ستاوه ئەوسا
شیخ نه‌بی ده‌ستی بردوه بو چه‌کی «ژماره دوو» که چه‌کی راسته‌قینه‌یه.

مهلا عهبدوپرهمان له مهيدانى قسه و پرؤپاگاندهدا ناوى مريدىكى شيخ نهى دىنى كه «سوڤى رەشك» بى. هەرچەند بەلگه‌ى قەتەيم بەدەسته‌وه نيه بەلام رواله‌تى ناوه‌كه و راگه‌ياندى حال وا دەرده‌خا ئەم سوڤى رەشكه هەمان «حاجى رەشك» بى كه كهيفى جوانرؤيى له هەلبەسته ناوداره‌كه‌ى دا ناوى دىنى :

جان و دل و دينم به دەسى دولبه‌رى دابوو
نهى دابوو وه‌ها «حاجى رەشك» دىنى به دىنار

ناوه‌كه و چەند تى بينيه‌ك پشتگىرى لهو ئىحتيماله ده‌كەن كه «سوڤى رەشك و حاجى رەشك» يه‌ك كه‌س بووبى: تى بينى يه‌كه‌م ئەوه‌يه ناوى «رەشك» وه‌ك ئەحمەد و حەمه و باپىر نيه زور بەكار بى. ئەوه‌نده‌ى دەماو دەم بيسترابى له كوون و نويدا لهو تاكه «حاجى رەشك» به‌ولاه كه‌سى تر له كوويى ناوى ئەوتوى نه‌بوه. نه‌وه‌ى حاجى رەشك ئىستاش ماون له كوويى و بنه‌ماله‌كه‌شيان ناسراوه و پياوى كاسب و خىره‌ومه‌ندى چاكيشيان لى هەلكه‌وتوه. به‌پى توژينه‌وه‌ى تايبه‌تى خوم ، حاجى رەشك لهو سه‌رده‌مه‌دا پياويكى ده‌وله‌مه‌ند بوه. چ دوور نابىنم ئەويش وه‌ك هەندى له ده‌وله‌مه‌نده‌كانى ئەوساى كوويى به شيخ نه‌بى هەل نه‌خه‌له‌تابى و بووبىته مريدى. وه‌ك ئەويش «حاجى ئەفه‌ندى» بو ماوه‌بىكى درىژ مريدى شيخ نه‌بى بوه. كوويى ده‌زانن (حاجى ئەفه‌ندى) سه‌ره‌كى بنه‌ماله‌بىكى ئەوسا و ئىستاي كوويى بوه. بنگه‌بىكى تىجاره‌تى له «بصره» و يه‌كىكى له كىي هەبوه. بوونه مريدى ئەو ته‌رزە پياوانه لاي شيخ نه‌بى بارى شىخايه‌تى ئەو شىخه‌مان بو ديارتر ده‌خات له رووى ئەوه‌وه كه پياوى خاوه‌ن جىگه و رىگه و سه‌روه‌ت و دارايى شوينى كه‌وتوون و فه‌رمانبه‌رى بوون.

تى بينى دوهم ئەوه‌يه، هەمان ناحەزى سوڤى رەشك له‌گه‌ل حاجى قادر له شيعره‌كه‌ى «كه‌يفى» دا ده‌نگ ده‌داته‌وه: خوشه‌ويستى ميانى كه‌يفى و حاجى قادر لى ده‌وه‌شپته‌وه يه‌كىيان دوشمنى ئەوه‌كه‌ى تر به دوشمنى خوى دانى و له هەلكه‌وتدا به خوارى ناوى بىنى، وه‌ك كه‌يفى

ناوی حاجی رهشکی هیئا. بهراستی شیعره که ی کهیفی بایی به لگه بیکی مادی هیزی سه پاندنی ههیه.

تی بینی سییه مئه وهیه دهشی مروف که بوو به مریدی شیخ پیی بگوتری «سوفی» با حه جیشی کردبی و لهقه بی حاجیه تی هه بی. بویه ریی تی دهچی «حاجی رهشک» له هه مان کاتدا «سوفی رهشک» بووبی و به هه دوو لهقه ب ناوی برابی.

لیته وه دیاره، حاجی قادر که به گز شیخ نه بی دا چوه له گهل به ره بیکی فراواندا که وتوته جهنگ، شیخ نه بیش ده بی پیاویکی خاوهن قابلیه تی تاییه تی له خشته بردن بووبی. تاو و تهئسیری هه ره ئه وهنده نه بوه به ند و باوی وای نابیتته وه جحیل و دم پروت که یفیان پیی هاتبی، به لکوو له ریی پسپوری له فنوونی «تشیخ» دا مسلمانی به ریزی سه رمایه داری خواناس و حاجیشی خستوته داوی خویه وه. ئه وه ی راستی بی، وه که له بهرگی یه که مدا باس کرا، مه یله و به دره نگه وه که وته سه ر کاری نارپه وای ئاشکرا، چ به دوور نابینم پیی لی هه لمالینی دوا ی رویشتنی حاجی بو ئهسته مبول بووبی، رهنگه ئه وپه ری له ریگه ده رچوونیشی دوا ی ده رچوونی خو ی له کو یی بووبی.

به هه مه حال، شیخ نه بی له پرووی کار تی کردن له دلی مریده کانی براچوو که بیکی حسن الصباح» بوه، به لام نه بیستراوه به نگ و حه شیشه ی به کار هیئا بی، یا خود با بلین هیشتا نه گه یشتبوه باکار هیئانی هه موو ئامرازه کانی «حسن الصباح». به داخه وه بو م ساغ نه کرایه وه له چ سالیکه وه شیخ نه بی لیسی خو ی هاویشته کو یی تا بزانی ناکوکی میانی ئه و و حاجی قادر چه ندی کیشاوه. به لام به پیی زوری باس کردن و گیئرانه وه ی کهین و بهینی ناکوکیه که ده بی چه ندسالیکی خایاند بی. هیئده مه علووم ده کری له و ساته وه دهستی پیی کرد هه ر به رده وام بوو، بی پشو و بی وچان، تا حاجی کو یه ی جی هیشت له وهش به ولاره له شیعی حاجی دا دهنگ ده داته وه ئه وهنده ی حاجی له زیاندا بوه. دوور نابینم کاتیک حاجی قادر له خویندنه که ی گه راوه ته وه بو کو یی شیخ نه بی له کار دا بووبی یا خود دوا ی ماوه بیکی کورت که وتبیتته کار،

چونکہ ئەگەر وا نەبى ئەوئەندە کاتەى کە حاجى دواى فەقئىيەتى لە کۆيى ماوئەتەوہ بايى ئەو ھەموو تىک ھەل گىرسانە و شەر و نيوہ شەرہ ناکا. بى گومان لە گوئىرەى زيادکردنى دەسەلاتى شىخ نەبى ئاگرى دوشمنايەتئەکە گەرمتەر بوہ تا گەيشتۆتە رادەيىک ، دەسەلات و دوشمنايەتى ، سەر بگەيەنن بە تەقەللای کوشتن .

تئىکراى وەزعى لير بە پئيشەوہ وەزەيک بوہ حاجى خوى تئدا ديوہتەوہ دواى گەرانەوہى بو کويى لە گەشتى خوئندن و چ کەلەبەريکى تئدا نەبوہ لەو چەند سالى پئيش رۆيشتنى بو تورکيا کە ھەناسەيىکى ھەسانەوہى تئدا ھەل بيئى .

دەوجا لەگەل مندا سرنجىکى بى تەرەفانە بگرہ .

حاجى قادر کە بەو جورە خەريکى چەکمەسەرى گوزەران و دروست کردنى شەخسىەت و ئالوودەى ناکۆکى و دوشمنايەتى ئەم و ئەو بى تا دەگاتە حالک ناچارى خوپاراستن بى لە کوشتن، لە کويوہ ئەو دەرفەت و مەودايەى بو پەيدا بوہ بى ھىچ پئيشەکئىيەک لە کوردايەتى دا، بىرى نيشتمان پەرورەى بيئە تاکە ميئشکى ئەوہوہ و بە تەنھا دەست کا بە خەباتى قەومى و شىعەرى بو بھوئئيتەوہ؟ چۆن وا کوت و مت لەناو ئەو گەرداوەى پرفرتەنەى ژيانئىکى نالەبار و ناگزوور حاجى قادر مى نايە خەباتى سياسى و پەيامى کوردايەتى ؟ کوا زەرف کوا ئيمکان ؟

من ئەوئەندەى تئ دەفکرم و يارمەتى بوونى کوردايەتى حاجى دەدەم لەو سەردەمە دا بە دوورخستنەوہى ھەموو ئيحتيمالىکى تر کە کارى پئىچەوانەى کردبى لە پئيش ھەنگاوى حاجى دا و تەنھا تيشکى زەرفى راستەقئینە و رووداوى بى گومان دەکەمە ئەو روناکئىيە کە ئيمکانى پەيدا بوونى گيانى کوردايەتى لای حاجى، يا غەيرى حاجى، ديار دەخا و نيشانمان بدا، ھەرگيز نايئتە دلمەوہ نە وەزعى حاجى تەحەمولى خەباتى سياسى کردبى نە ئەو ماوہ کورتەى 5 - 6 سالى پرتەگەرە بايى ئەوہى کردبى توئ فکرى سياسى تئدا پەيدا بووبى و نيزرابى و روابى و گەشەى کردبى، لەو ھەر گەرئ کە بارى کۆمەلایەتى و پلەى گورانى

ژیاری هیشتا چەندین سالەهای سالی تر له خەودا بوو بەر لەووە چاویک بترووکیینی و سەیریکی سیاسەت و کوردایەتی و خەباتی قەومی بکا. گوتەیی دەماودەم و ڕاگەیانندی زەرفی کۆمەلایەتی و باری وەزەع و ژیانی حاجی لەو سالانەدا هەموویان یەکتەر دەگرنەووە و شایەدی بوو یەکتەر دەدەن کە وا حاجی دواي چوونی بوو ئەستەمبۆل کەوتۆتە سەر خەباتی کوردایەتی.

لەگەڵ ئەمەشدا ئەگەر یەکیک بتوانی لە ڕی ئی بەلگەیی پەسپاو و لیکدانەووی بی تەرەفانە بوومان ئیسیات کات وەیا لە باوەرمان نیزیک خاتەووە کە حاجی قادر بەر لە تەرکی مەفتەن کوردایەتی کردووە و هەلبەستی نیشتمان پەرورەنەیی هوندۆتەووە هیچ بەرەهەلستیکی نیە بوو ئەووە بی دوودی لئی بسەلمینن و کۆلیکیش سپاس گوزاری بکەین. وەنیە «استحاله» هەبی لە پیش ڕووداویکی وەهادا ، هەر ئەووەندەییە کاریکە خوی لە خۆیدا زەحمەت و لە کەسیش نەبیستراووە و دەسنووسی حاجیش ئیشارەتی بوو ناکا. بوویە مینکی دەست گرتوو بە دامەنی راستییەووە تا بەلگەیی پتەوم چەنگ نەکەوئ لە خویندنەووی میژوو ناچارم بە دلکی تەنگەووە سەر دانوینم بوو بریاری ئەو لیکۆلینەووی خستە بەرچاوی خوینەر و لەسەر بنجیکی مادی و زیهنی بە هیژی شەووە هەلستاووە. کەواتە تا جوانمیژیکی لەخۆم مەلەوانتر بەرەو قوولایی زیاتر خوی لە بنی گۆم نزیک دەکاتەووە و خەبەریکی تازەترمان بوو دینی کە قەناعەتیکی نوئ دروست کات من لەو باوەرەدا دەمینمەووە کە وا حاجی دواي چوونی بوو ئەستەمبۆل و لای بەدرخانیهکان دەستی کردووە بە کوردایەتی.

بی گومان ساغ کردنەووە لایەنی بوون و نەبوونی خەباتیکی سیاسی لای حاجی قادری پیش چوونی بوو ئەستەمبۆل خوی لە خۆیدا تابلیی کاریکی گرنگە و راستییکی گەورە دەسەپینی لە ژیانی حاجی قادر دا، بەلام شوین و ئەسەری ئەو ساغ کردنەوویە هەر لە پەراویزی بوژی حاجی قادر ناوەستی، چونکە دەبیته ڕۆشنەییک بوو تیووە ڕامان لە سەرپاکی هەست و بییری سیاسی خەست و گورواو لە سەرانسەری کوردستانی ژیرووی ئەو ڕۆژگارانهدا: ئاخۆ بوون و نەبوونی فکری سیاسی لای حاجی

تا چەند رێک دێ لەگەڵ بوون و نەبوونی ئەو فکەرە لای کۆمەڵانی ئەوسای کوردەواری !

چوونە ناو باس و حیکایەتی پەیدا بوونی فکەرە سیاسی کە بووبێتە فەلسەفە و باوەر (نەک هەستی فطری) لە کوردستان و غیری کوردستان گەشتێکی بێ پرانەوێ لەدوایە و بۆ گەلیک مەیدانی لە یەکتەر جودای میژوو و کۆمەڵایەتی و ئابووری و سیاسیمان دەبا، خۆ ئەگەر لە هەموانیش بکشینەو دەبێ ئەو راستییە میژووییە شی کەینەو کە دروست بوونی «کیان - حکوومەت» گەلیک پێش پەیدا بوونی باوەرێ قەومی وەیا چینیایەتی دەکەوێتە لای کۆمەڵانی خەلق و هۆی ئەم زاھیرەش دەر خەین .. دەبێ جیاوازی میانێ هەول و تەقەلای ئەمیرێک بۆ گەشتن بە دەسەلات پوون کەینەو لە گەڵ باوەر هینانی خاوەن بیرێک وەیا زوربە ی گەل بە فەلسەفەییکی تاییەتی سیاسی، بەلام باس لێ کردنی ئەو مەزووعانە بە رادە ی لێ وەشانەو هیان و پاک کردنەو هیان لە عاتیفە کاری چەندین فرسەخ بەولای حاجی قادەرەو دەبا : لە پووی ناچارییەو بە چەند دیرێکی کورتیلە لێی دەدوین کە هەر بایی ئەو بەبێ کە لە بەری گەرە لە نووسینە کە بپرێ و حاجی و شیعی سیاسی و خەباتی کوردایەتی پێش سەفەر و پاش سەفەری بۆ ئەستەمبۆل بخاتە پەراویزیکی میژوویی راستەقینە کە بریاری سروشت «حکم الطبیعە» بۆی ساز داو - هەر نەبێ بەپێی بیر و باوەرێ من .

حاجی قادر، پێش سەفەری تورکیا، کە هەلبەستەکانی لە سنووری بەکارهینانی زمانی کوردی دەر نەچووبی، چەندیکی بزۆزی و یاخی گەری و ئازاییشی لەو هەلبەستانە دا بەکارهینابی، زۆر گونجاو دەبێ لە ناو جغزی واتای «کوردایەتی» ئەو پۆژگەرە ی کوردستانی خواروو دا: تازە بە تازە هەلبەستی کوردی بە سەر زمانی نالی و کوردی و سالمدا هاتبوو، هەر سییشیان لە ناوچە ی حوکمرانی باباندا دەژیان و هیشتا لە ناوچە ی قەلەمپەرە ی سۆران ئەو هەنگاوە هەل نەهینرابوو. حاجی قادر و حاجی عەبدوللا لە هەلبەستی کوردی دا هەنگاویکی باش پێش ناوچە ی نیوانی زیی بادینان و زیی کوئی کەوتبوونەو. هۆی ئەم پێش کەوتنەو هیشیان بەپێی لیکدانەو هە ی خۆم، سەرەرای لێ هاتوویی خۆیان، بەرەو پێش چوونی

شاری کۆیی بوه له مهیدانی گۆرانی و ژیااری و کۆمه‌لایه‌تی دا له‌چاو هه‌موو ئه‌و ناوچه فراوانانه‌ی نیوانی هه‌ر دوو زی. به دوا ئه‌واندا ئه‌مین ئا‌غاش ئه‌م هه‌نگاو‌ه‌ی هه‌ل‌ئیناوه. کۆیی ناوچه‌ی حوکمرانی نه‌بوه وه‌ک سلیمانی و په‌واندز تا بگوتری هه‌ل‌که‌وتنی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدوللا و ئه‌مین ئا‌غا، زاده‌ی هه‌ستی نیمچه سه‌ربه‌خۆیی و ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وایه‌تی و بزووتنه‌وه‌ی هه‌ستی به‌خۆ نازینیکی نژادی به‌رچاوه. ده‌توانم ب‌لیم ته‌جره‌به‌ی شاری کۆیی له به‌ربه‌ره‌کانی سلیمانی و په‌واندز بو‌ پچ‌پینه‌وه‌ی کۆیی و ده‌ست به‌سه‌رپا‌گه‌یشتنی، خه‌لقى کۆیه‌ی په‌نجاندوه و ته‌جره‌به‌ییکی به‌سفت و سو‌بوه. فرت و فیلی عوسمانیش بو‌ یاری کردن له دوو لای په‌تی «گوریس کیشه‌کیی» به‌ینی بابان و سو‌ران له ئه‌رکی خه‌لقى کۆیی گه‌لیک زیاد کردوه. به‌و پیه‌ی، شاعیریکی کۆیی که له ری هه‌لبه‌ستی کوردیه‌وه هه‌ستیکی نه‌ته‌وایه‌تی داب‌ئته‌وه، له تامی خو‌ش و شیرینی حوکمرانی حوکمداره‌کانی ئه‌وسای کورد په‌ندی راسته‌وخۆ و هاندهری وه‌رنه‌گرتوه، به‌ل‌کوو له هه‌ل‌که‌وتنیکی خو‌رسکی میژوویی کۆیی بوه. به‌ل‌ئ ب‌ی گومان باری حوکمرانی له سلیمانی و په‌واندز دا، وه‌ک رووداوی میژوویی، کاری کردۆته سه‌ر هه‌ستی کۆیه و هه‌موو شوینانی کوردستان، به‌لام ده‌ب‌ی ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که وا جو‌ری بزووتنه‌وه‌ی دو‌شمنا‌نه‌ی میری بابان و سو‌ران له دژی یه‌کتر «مد و جزر»ی ناخو‌شی به‌ خه‌لقى و لا‌تی کۆیی کردوه، زیاتر له شوینانی تر. کۆیی ئامانجیکی گه‌وره‌ی هه‌ر دوو حوکمران بوه، به‌ در‌یژایی کات «گۆل»یکی ستراتیژی سیاسه‌تی هه‌ر دوویان بوه و حیسابی تاییه‌تی بو‌ کراوه و له‌م که‌شمه‌که‌شه‌دا کۆیی گه‌لیک نا‌ره‌حه‌تی چ‌یشتوه. چاوه‌روان ده‌کرا له‌ حاله‌تی وادا «ردالفعل» په‌یدا ب‌ی له کۆیی به‌رامبه‌ر ماکی ئه‌و نا‌ره‌حه‌تییه که وجودی دوو حکومرانی کورده له چه‌پ و راستی ناوچه‌ی کۆیی: که‌چی به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی چاوه‌روان کردن له‌پ‌واله‌تی رووداو، کۆیی له ئه‌زموونی نژادپه‌روه‌ری دا ده‌رچوووه و عه‌یبی نه‌هاتۆته سه‌ری: وا ده‌زانم چه‌سپاوی شاری کۆیی له ژیار «حضاره» و تی گه‌یشتن و رو‌شنبیری دا ئیمکانی ئه‌وه‌ی پ‌ی دراوه له‌و ته‌گه‌ره و گرفت و کۆسپه‌ هیمات شکینانه سه‌رکه‌وی و له مهیدانی کرانه‌وه‌ی نیگای نه‌ته‌وایه‌تی دا خو‌ له ریکاری

(30) سلیمانی بخشینی و ته‌واویک له ریکاری ناوچه‌ی بهینی هەر دوو زئی تی پهرینی. لیڤه‌دا با هه‌لوه‌ستیک بکه‌ین و پشوویک بده‌ین بو ورد بوونه‌وه له روخساری سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م له لایه‌ن پزانی باوه‌ری قه‌ومییه‌وه تاکوو دیمه‌نی گشتی فه‌لسه‌فه‌ی کوردایه‌تی له کوردستانی باشووردا به‌ینینه به‌رچاوی زیهنیمانه‌وه و زاهیره‌ی په‌یدا‌بوونی هه‌لبه‌ستی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا بکه‌ین به‌ زاهیره‌ییکی میژوویی چاوه‌روان کراو و له زه‌رفی خۆی دا جیی بکه‌ینه‌وه. ده‌شمه‌وی خوینه‌ر لیم ببووری که‌ وا ناوناوه هه‌لوه‌ستی ناچاری پی ده‌که‌م و زنجیره‌ی باسه‌که‌م ده‌برمه‌وه بو شی کردنه‌وه‌ی ئه‌و گرفتانه‌ که‌ دینه‌ به‌ر هه‌نگاوی خامه‌ له‌م په‌وته‌ دریزه‌ی دا به‌ ناو مه‌یدانه‌کانی میژوو و ئه‌ده‌ب و فکر که‌ هه‌مووشیان له‌ سه‌ر چاوه‌ی باسی حاجی قادره‌وه‌ ده‌بن به‌ لابس یا خود باسی سه‌ربه‌خۆ.

وه‌قفنامه‌که‌ی عه‌بدوورپه‌حمان پاشا، که‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا به‌ زه‌نگو‌غراف وینه‌ی بلاو کرایه‌وه و به‌ئاشکرا سنووری قه‌له‌مه‌وه‌ی کوردستانی سه‌ر به‌ بابان ده‌کیشی و ناوی کوردستان دینی تیشکیکی به‌هیز داویتی به‌ر هه‌نگاومان له‌م ریبازه‌دا و بی نیازمان ده‌کا له‌ توژینه‌وه‌ییکی میژوویی دوور و دریز که‌ ئیمه‌ هه‌ر بایی به‌شی کورد و کوردستانمان لئی ده‌وی. ئه‌م وه‌قفنامه‌یه‌ له‌ سالی (1211)ی کۆچی دا نووسراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌که‌ویتی به‌رامبه‌ر سالانی 1796 و 1797ی زایینی. هه‌ر چاویک بو ئه‌م سالانه‌ بکه‌ینه‌وه‌ ده‌زانین و ده‌بینین به‌ هه‌مووی شه‌ش هه‌وت سالیکه‌ شو‌رشی فه‌ره‌نسه‌ به‌رپا بوه‌ و فه‌ره‌نسه‌ش بوته‌ ناوه‌ندیک له‌ویوه‌ شه‌پۆلی شو‌رش و فه‌ره‌ی شو‌رگی‌ری و نه‌ته‌وایه‌تی به‌ جیهاندا بلاو ده‌بیته‌وه‌. بی گومان به‌ راده‌ی نیژیکی ولات له‌ فه‌ره‌نسه‌وه‌ و له‌ گویره‌ی پله‌ی گو‌رانی میژوویی ئه‌و ولاته‌ گه‌رمه‌ی شو‌رشه‌که‌ ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و خه‌لقی به‌خه‌به‌ر هیناوه‌. هه‌و پییه‌ تا هاتبای به‌ره‌و خاوه‌ر تین و تاوی فه‌لسه‌فه‌ی شو‌رشه‌که‌ که‌م ده‌بووه‌، هه‌م له‌به‌ر دووری مه‌ودا و هه‌م له‌به‌ر سه‌ره‌تایی باری

کۆمه‌لایه‌تی له هه‌موو ڕوویکه‌وه. ئه‌م لیکدانه‌وه که هه‌ندێ (بدیهیه) به‌لگه نه‌ویست ڕوونه، باری کوردمان بۆ ڕوون ده‌کاته‌وه له ڕووی توانای سوود وه‌رگرتن له ڕاگه‌یاندن و به‌لینه‌کانی شۆرشی فه‌ره‌نسه که وا دیاره سوودیکی بێ هیز و پیز بوه، چونکه کوردستان سه‌ره‌پای دووری له فه‌ره‌نسه هه‌م لاتهریک و هه‌م ولاتیکی سه‌ره‌تایی بوه له گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی دا. له‌مه‌دا چ گومانیک نیه و شتیکه هه‌موومان ده‌یزانین، هه‌ر هینده‌ی پێ ده‌وی بۆ زانیی بیری لێ بکه‌ینه‌وه. به‌لام پیاویکی وه‌ک عه‌بدوڕه‌حمان پاشا که حوکمرانیکی بوه له‌گه‌ل ولاتانی دراوسی و به‌ولای دراوسیوه په‌یوه‌ندی هه‌مه چه‌شنه‌ی هه‌بوه و په‌یتا په‌یتا ده‌نگوباسی جیهانی وه‌رگرتوه و له ڕاگه‌یاندنه‌کانی حالێ بوه، زۆر به ئاسایی و شیوه‌ییکی چاوه‌ڕوان کراو ئیمکانی ئه‌وه‌ی بوه گه‌لیک زووتر ئاشنایی په‌یدا بکا له‌گه‌ل دروشم و به‌لین و په‌یامه‌کانی شۆرشی فه‌ره‌نسه. سه‌رانسه‌ری میژوو، ئه‌م دیمه‌نه‌ی پیش که‌وتنه‌وه‌ی تاکی میله‌تیک له زۆربه‌ی خه‌لقه‌که‌ی، ده‌خاته به‌رچاوی خوینهر و بینه‌ریه‌وه. هه‌ر له‌م نووسینه‌دا تووشی مه‌لای ئیبنوئاده‌م هاتین که له تاکه هۆی زانیی خۆیه‌وه و بێ تین و تاوی شۆرشی فه‌ره‌نسه، پیش زۆربه‌ی مه‌لا و خوینده‌وارانی سه‌رده‌می خۆی که‌وتبووه نه‌ک ته‌نها تیکرای میله‌ته‌که‌ی. ئیبنو ئاده‌م که له ساڵی 1205دا ناوی کورد و کوردستان دینی و باسی نووسینی کوردی ده‌کا هیشتا چ خه‌به‌ریکی شۆرشی فه‌ره‌نسه‌ی وه‌رنه‌گرتوه چونکه تازه به تازه ته‌قیوه‌ته‌وه و جارێ که‌س له گروگال و مانا و په‌یامی دروشمه‌کانی نه‌گه‌یشتوه. پیاویکی وه‌ک (مارکس) له زۆربه‌ی کریکارانی ئیمپرویش پیش که‌وتۆته‌وه، نه‌ک ته‌نها له زانستی گشتی دا به‌لکوو له مه‌فه‌وومی چینه‌یه‌تی دا به‌ر له هه‌موو شتیکی تر که به‌زاهیری ده‌بوا کریکار زگماگ تییدا پسپۆر بێ. هه‌یچ سه‌یر نیه عه‌بدوڕه‌حمان پاشاش به هۆی لوانی مادی که بۆی لواوه و ئاگاداری کرده‌وه له به‌سه‌ره‌هاتی دوور و نیژیکی ده‌وله‌تان و ڕای هیناوه له تی گه‌یشتنی ڕووداو و خوار و ژوور بوونه‌وه‌ی له‌نگه‌ری کاروباری گیتی، میشکی زووتر کرابیته‌وه بۆ وه‌رگرتنی باوه‌ری قه‌ومی و مافی نه‌ته‌وایه‌تی له دروشمه‌کانی شۆرشی فه‌ره‌نسه‌وه. له‌مه‌دا سه‌یریکی نیه، ئه‌گه‌ر وا

نهبا سهير بوو. بو عهبدوپررهمان پاشا ههلهكهوى حوكمرانى و كارى دهولهتى بوته «ژيړخان» يك كهوا گهليک له ژوورووى هى تيكرای ميللهتى كورد بوه، بويهيه «ژوورخان»ى فكرى ئهو لهو گويرهيه بهرزتر بوه له هى خهلقهكه. سهرهپراى ئهمه، ههر پي ههستانى به فهرمانى حوكمرانى قوناغيكى بهرفرهوان پيشى خستوتهوه له رهوتى بهرهو پيکهاتنى مهفهوومى سياسيهوه. لهمانهش بترازى، عهبدوپررهمان پاشا بو خووى خویندهواریكى پيشكهوتووى سهردهمى خووى بوه، واته هیندى ههر رۆشنبيريكى ئهوساى كورد ئاسوى فكرى فراوان بوه. له كاتيكي دواتر تا ئهو كاتهى وهقفنامهكهى تيډا نووسراوتهوه «مستر ريچ»يش له كتيبهكهى خویدا شايهدييكي بى فيل بو كوردايهتى عهبدوپررهمان پاشا دهدا. سهيريكي ئهم كتيبه و شايهدى دانهكهى بو پاشاى بابان لهبهر تيشكى ئهم تى بينيانهدا قسه و بير و پرايهكانى ئهم ئهميرهيبابانمان پتر بو دهكاته زادهى ئهو زهرف و كاته لهو رۆژگارهدا، نووسينهكهى منيش لهبهر تيشكى ئهو شهيهدييهى مستر ريچ و قسهكانى عهبدوپررهمان پاشادا پتر به دلانهوه دهنووسى.

دهوجا عهبدوپررهمان پاشاييک له سالى 1796دا سنوور بو كوردستانى قهلهمپرهوى بابان دانى له كتيبي وهك «صحيح البخارى»دا كه وا له دواى قورئانهوه دى، دهبي وهك سروشيكي ميژووى حيساب كهين كه ههوهل بانگ هيشتنهكانى نيشتمان پهروهري ئهوروپاي لهرزاندوتهوه له بهر گوويچكهى كوردهواری دا. له مهرا بو ليكدانهوهبييكي ئاسايى تريش دهروين و دهليين كه حوكمدارى بابان بگاته پلهييك له فكرى سياسى و ههستى كومهلايهتى و نيشتمانى ، شوينى خووى و بهرژهوهندى بنهماله و حكوممهتهكهى له جغزى كوردايهتى دا بناسيتهوه و كيلىگهى روانى رهگى خووى بدوزيتهوه كه كوردستانه، چاوهپوان دهكرى له قوناغ و زهرفى وهادا بويژى مهلبهندى بابانيش بگاته پلهى بهكارهينانى زمانى مادهرزادى خووى له ههلبهست دا. نالى و كوردى و سالم بهشيكي شهعيريهتيبان دهگاته بهشيكي حوكمرانى عهبدوپررهمان پاشا.

ديمهنهكه زور ئاشكرايه ههر دهيهوي پهنجهى بو راکيشى :
 پهيداوونى فكرى سياسى و ههستى نهتهوايهتى لاي ميري بابان بوو به

فهجری هه‌لبه‌ستی کوردی لای بویژه‌کانی بابان. هه‌لکه‌وت به نیه‌ت به بویژه‌وه هه‌ر هینده هاندەر بوو که هه‌لبه‌ستی کوردی دانی، جاری مابووی بو ئه‌وتوی فکری سیاسی خه‌ست له‌وه‌لکه‌وته‌دا برۆی. له‌وه‌مه‌دا «ژیرخان» بو بویژه‌ هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی به‌به‌ره‌وه بوو که به‌کاره‌ینانی زمانی کوردی بو بکا به «ژوورخان». چ شوبه‌ه نیه له‌وه‌دا که پاشای بابان له ئاسۆییکی بلندتره‌وه سه‌یری جیهانی ده‌کرد تا بویژه‌کانی ده‌وری خۆی، پتریش له‌وان، له تیکراییان، خه‌ریکی کاری وه‌ها بوو له ژییانی رۆژانه‌ی دا که وا به مه‌یدان و به قوناغ له‌وانی پیشتتر خاته‌وه.

بی گومان ئه‌وه بویژه‌انه‌ش ماوه‌ییکی پان له پیش تیکرایی میلیه‌ته‌وه ده‌هاتن. ده‌توانم بلیم بویژه‌کان وه‌ک ئاوینه بوون که رپوناکایی بداته‌وه : له‌وه‌رووناکاییه‌ی لییانه‌وه دیار بوو تیشکه هه‌ره دره‌خشانه‌که‌یان ده‌دایه‌وه که زمانی کوردی بوو. به نیه‌ت «سالم» وه ئیش و ئازاری زه‌رفی تایبه‌تی خۆی که وا کوتومت زامی ده‌خسته گوشتی له‌شیه‌وه له ئه‌نجامی تیکچوونی حوکمداری بابان خه‌ریک بوو له‌وه‌ره‌فا لیایی دمه‌و به‌یانی کوردایه‌تی جی نه‌یلێ و بگاته بریق و باقی دمه‌و رۆژه‌لات. وه‌رامه‌که‌ی بو نامه‌ی نالی و هه‌ندئ له هه‌لبه‌سته‌کانی تری که داد و برۆ ده‌کا له ده‌ست زولمی تورکان و ده‌ربه‌ده‌ر بوونی ئه‌میره‌کانی بابان له‌رز و تاوی کوردایه‌تیان تی‌دایه‌.

حاجی قادر به‌ر له سه‌فه‌ری بو تورکیا ته‌نها له لایه‌ن کاته‌وه هاوچه‌رخ‌ی بویژه‌کانی بابان بوو، که‌میکی که‌م له‌وان دره‌نگتر. له لایه‌ن باری مادییه‌وه وه‌ک ئه‌وان بو ریک نه‌که‌وت دراوسیی ده‌رک به ده‌رکی ئه‌میریکی کورد بی تاکوو له تازیه‌دا « تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا» دانی و له نمایشی سپادا « ئه‌م تا‌قمه مومتازه » هه‌لبه‌ستی. وه‌ک ئه‌وان ده‌رباری ئه‌میریکی کورد لیی نه‌بوو به ئاوینه دیمه‌نی پیشکه‌وتنی فکری سیاسی له جیهاندا دووباره بکاته‌وه بو. یارمه‌تی ده‌ری تاک و ته‌نها و کوتومتی حاجی قادر بو گه‌یشتن به پله سه‌ره‌تاییه‌کانی فکری نیشتمان په‌روه‌ری ، شاری کویی و فراژی بوونی کویی بو له رۆشنییری و ژیاردا، جگه له زه‌کا و بلیمه‌تی خۆی که شتی‌ک نیه بخریته ریزی ده‌ور و به‌ر و زه‌رفی مادییه‌وه و حیسابی ئه‌وانی بو بکه‌ین. من بو خۆم له‌م باوه‌ره دام ،

ئەگەر حاجی لە تەک ئەمیریکی کورد دا ژیا با هەر لە کوردستانه وه دهگهشت به قوناغی خهباتی سیاسی له پربازی بهره و پیشه وه چوونی فکرا. ئەم باوه پرهم له سهراوهی ژیا نی (حاجی)یه وه ههله دهقولی نهک له بیرکردنه وه ییکی سهراوی وه یا له خوشت ویستنیکی ساده وه: دیتمان به دوا یی له زهر فی ئەسته مبولدا، حاجی پیش هه موو هاوچه ر خانی خو ی کهوته وه ههروه ها پیش جیلی دوا ی خو شیه وه. بی گومان ئەگەر زووتریش زهر فیکی وهک زهر فی هاومه سله کهکانی خو ی چهنگ کهوتبا، که بو یژهکانی بابان ، پیشیان ده کهوته وه. نالی ، که ئەویش به لگه ی راستی ئەم داوا یه مه به وه دا که نهیتوانی له مهیدانی فکری سیاسی دا ئەو ماوه یه بیر ی که حاجی لی ی تیپه پری.

حاجی که زهر فی له باری وهک بو یژهکانی بابانی چهنگ نه کهوت و پیکهوتی کو بوونه وهی هه ژاری و خو یندنه که ی تا کوتایی 1276 که ده که و یته به رامبه ر 1860 ی زایی نی ئاواره ی کرد و له سه رچاوهکانی ئیلهامی فکری سیاسی خهست و پروناک دا ی بری، هه ر ئەو مهیدانه ی له پیش بوو که به کوردی هه لبهست دان ی و به پی ی سروشتی سه رکهشی خو ی نا ره زایی ده ر بر ی له و واقیعه که هه بوه. بی گومان له هه لبهستی کوردیشدا بیستنه وهی شیعی نالی و کوردی هانده ر یک بوه بو ی : زور باس کردنی نالی و کوردی له دیوانه که ی حاجی قادر دا به لگه ی ئەم راستییه یه. وه نیه له مه شدا هیچ که مایه تی پهیدا بی بو حاجی : سه ره رای ئەوه که ئیلهام وه رگرتن له بو یژیکی کورد بو بو یژیکی تری کورد جی ی سه ر بلیندییه له روژگار ی کدا که «حافظ و سعدی و متنبی و مجنونی لیلی» نمونه ی لاسایی کردنه وه بوون، سه ره رای ئەم لایه نه به سه بو حاجی له وه زعی ناله باری خو ی و گیر و کی شه ی خه ریک بوون به با سه وشکهکانی کتیبی «سیوطی» بتوان ی له قه پیلکی کلاسیکی جیوانه وه ی رسته ی عه ره بی و فارسی ده رچ ی بو سه ر چه فی ریگه ی به ره و کوردایه تی. به پی ی ئەوه که بارستی هه لبهسته کوردییهکانی یه کجار پترن له هی فارسی و هه موو زمانیکی تری دیاره حاجی له سه ره تاکانی بو یژی شیه وه دهست کردوه به هه لبهستی کوردی نهک له دوا روژهکانی ژیا نی له کوردستاندا. با سی ئەسته مبول هه ر نا که م چونکه، بی گومان،

لهوئ هەرچی گوتوهتی به کوردی گوتوه. به لام «منطق» وا داخوازی دهکا بلّیین ئەو ههلبهستهی نارەزایی و یاخیگه‌ری به‌هیزی تییدا بی پتر له پوژانی دوایی مانه‌وهی له کوردستان ده‌وه‌شیته‌وه ، ههلبهستیکی که به ساده‌ییش خه‌ریکی دل‌داری و فه‌ند و فیلی ئارایشت بی، له‌گه‌ل نارەزایی کهم دا، له سه‌ره‌تاکانی بو‌یژی حاجی پتر چاوهرپوان ده‌کری.

له‌م سرنجانه و لی‌کدانه‌وانه و چاو پی داخشان‌دانه‌وه به میژوو دا، من ده‌گه‌م به‌وه‌ناعه‌ته که وا برپاری میژوو و تی‌کرای قو‌ناغی فکری و فه‌لسه‌فی کوردایه‌تی له‌وسای کوردستاندا به جووته رپیک دین هم له‌گه‌ل گوته‌ی ده‌ماوده‌م و هم له‌گه‌ل هه‌لکه‌وتی زانراو و نووسراوی ژیا‌نی حاجی له‌ودا که وا دوای چوونی بو ئەسته‌مبۆل حاجی قادر سه‌رکه‌وتبی بو به‌رزایی کوردایه‌تی راسته‌قینه که هیشتا کوردستانی عی‌راق لیی سه‌رنه‌که‌وتبوو.

تابلوی واقیعی میژوویی به هه‌ر دوو باری مادی و فکریه‌وه وینه‌ی جوولانه‌وه‌ی هه‌ستی کوردایه‌تی کوردستانی عی‌راق له‌سه‌ره‌تاکانیه‌وه به‌م شیویه‌ی دینیتته به‌رچاو :

1 - بزووتنه‌وه‌ی هۆشی حوکمداری بابان به‌ره‌و پروونا‌کایی بیری قه‌ومی له دوای شو‌رشی فه‌ره‌نسه به هۆی واقیعیکی ده‌وله‌مه‌ندتر له هی تی‌کرای کورد، که بو حوکمداره‌که په‌یدا بوه: له‌م تی‌بینیه‌شدا نابی هیچ کهم که‌ینه‌وه له هه‌لکه‌وتوویی حاکی بابان که عه‌بدو‌رپرهمان پاشایه .

2 - گه‌یشتنی بو‌یژانی بابان به‌دوا ئەم هه‌سته‌ی نه‌ته‌وایه‌تی حوکمداری باباندا، به پله‌ی ره‌هابوون له کو‌تی کلاسیکی هۆندنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست به زمانی بی‌گانه و ئاشنا‌بوون به ده‌ربرینی هه‌ستی سادی ده‌روون به زمانی ماده‌رزاد.

3 - ئی‌مکان بوونی گه‌یشتن به هه‌مان پله‌ی بو‌یژانی بابان له شاری کو‌یه‌شدا به هۆی هه‌بوونی میراتیکی ژیا‌ری و پو‌شنبیری به‌کجار کو‌ن له‌و شاره‌دا له‌چاو دراوسی‌کانی.

4 - هه‌لچوونی که‌ف و کو‌لی نارەزایی و یاخیگه‌ری له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادره‌وه له ئەنجامی «تفاع‌ل»ی سروشتی سه‌رکه‌ش و خورتی حاجی له‌گه‌ل واقیعی مه‌یله‌و تازه‌دا.

5- سەرکەوتنی حاجی له دوا پێ پلکەیی ناره‌زایی فراوان و بێ ئامانج بۆ سەر بانێکی سنوورداری و ئاشکرای هەست بە خۆ کردن و خۆناسینەوه و هۆش شکان بە واتای «مافی نەتەواپەتی» له ئەنجامی خۆدیتنەوهی له دەور و بەریکی خاوەن میژووێکی پێشکەوتووتر و گورووتر (31) له چاوی کوردستان، که ئەستەمبۆل بێ.

وهک دەبینی یارمەتی دانی هەلکەوت - واقع - له لایبیکه‌وه و لێ هاتوویی تاکه مروّف له لایبیکه تره‌وه کاتیکی که ده‌گه‌نه یه‌کتر به به‌ریان‌ه‌وه هه‌یه «فکره» له زه‌مانیک ده‌ربخه‌ن و له زه‌مانیکه‌ی دواتر دا ده‌رنه‌که‌وئ، له جیگه‌بیک په‌یدا که‌ن و له جیگه‌بیکه‌ی تردا سه‌روشوینی نه‌بێ، لای یه‌کیکی بیکه‌ن به‌ مه‌شخه‌ل و لای یه‌کیکی تر نه‌ترووکابێ . نووسه‌ر هه‌ن چه‌ز به‌وه ناکه‌ن «تاک» چ ده‌وریکی هه‌بێ له هه‌ینانه‌ی باوه‌ر و هه‌یا گو‌وران و هه‌یا به‌سه‌ره‌اتی میژووویی. ئەو نووسه‌رانه‌ هه‌ینده‌ له دژی ده‌وری «تاک» له میژوودا هه‌ر ده‌لێ به‌ لایانه‌وه «تاک» له «ماریخ» هه‌وه به‌ میوانی دێ و حیسابی «تحلیل»ی مادی سهر ئه‌رز تیک ده‌دا. به‌لام گریمان تاک حیساباتیش تیک بدا، خوشی بێ و ترشی بێ، خۆ دینیته‌ ناو حیسابه‌وه. له‌وه زه‌رفانه‌دا که‌ جارێ زۆربه‌ی میلیه‌ت نه‌گه‌یشته‌وه به‌ پله‌ی خه‌بات کردن و جوولانه‌وه بۆ وه‌ده‌سته‌یه‌نی مافی خۆی و به‌ره‌هه‌ستی کردنی سته‌م، هه‌ر «تاک» په‌یدا ده‌بێ شتیک بلی و بکا رووی گوومی مه‌ند و داوه‌ستاوی کۆمه‌ل بشله‌قیینی. ده‌بینی سه‌دان ساڵ تیده‌په‌رێ بێ ئەوه یه‌ک بزووتنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی گشتی رووبدا، به‌لام له‌وه ماوه‌یه‌دا چه‌ندین «تاک» شو‌رشی هه‌ست و بیر و هه‌یا کرده‌وه به‌رپا ده‌که‌ن و گیانی کۆمه‌ل ده‌هه‌ژینن، ره‌نگه‌ دوا‌ی ئەو هه‌ژاندنه‌ش ،

(31) . وشه‌ی «گو‌وران» که‌ هه‌ندێ که‌س به‌ «گو‌وران» ده‌ینووسن نابێ تیکه‌ل بێ له‌گه‌ل وشه‌ی «گو‌وران» که‌ هه‌ندێ نووسه‌ر به‌ «گو‌وران»ی ده‌نووسن . وشه‌ی «گو‌وران»، «گو‌وران» له‌ عه‌ره‌بی دا به‌ واتای «نضوج ، اختمار» دێ. وشه‌ی «گو‌وران ، گو‌وران»یش له‌ کوردی ئیستا که‌ماندا به‌ واتای «تطور، تبدل» به‌کار دێ. گو‌وران ده‌بێ له‌ «گروون ، گروین»یش جودا بکریته‌وه که‌ به‌ واتای «سلخ جلد» ه .

سه‌رله‌نوئ، کۆمه‌ل بکه‌وئته‌ باوه‌شی خه‌ویکی دوور و درێژی وه‌ک چه‌په‌سانه‌وه و جووله‌بیکه‌ی ئاشکرا نه‌کا له‌ جووله‌ی ئاسایی رو‌ژانه‌ی

گوزهران بهولاوله که وا به لای منهوه میژوو دروست ناکا : به «مجامله - دلخوشکهری» نهبی تیکرای چالاکي گهل که له رۆژیکهوه بو رۆژیک دهیکا له پیناوی گوزهران و «پلهی ژیان - تنازع البقا» ئهوه نیه پیی بگوتری میژوو. کاری ئاسایی که به دریژیی سهدان سال سهد هزار جار خوی دووباره دهکاتهوه و هیچ دهنگیک ناداتهوه نه میژوو و نه هیچ. بهلی نرخی ئه و کارانه مهیدانی خوی ههیه که میژوو نیه و شتیکی تره. کاری رۆژانهی هزاران سالی خهلق وهک زهوییکه تۆدهریک دی و توی دها و دهبیته خاوهنی دهغلهکه و گولهگهنامهکان که له زهوییهکه دهرووی بهلام زهوییهکه بو خوی خاوهنی شتیکی نیه. کاتیکی زهوییهکه دهبیته شریک و پیک هینهری گولهگهنام که به خواهشتی خوی خواردن بدا به رهگی پنجه گهنامهکه ، که خواهشتی نهبوو دهبیته «امر واقع»ی ئاسایی . گهلی «مصر» که ههرهمی دروست دهکرد بو فیرعهونهکان چ پشک و بهشی تیاندنا نهبوو ، بهش و پشکی ئه و لهوهدا دهبوو که ههرهم دروست نهکا. له زۆرینهی ئه و جهنگه ویرانکههرانهی که له میانی گهلاندا قهوماوه، گوناوهکه و ئوبالهکه دهچیته ملی پاشا و قوماندان و پالهوانهکانهوه نهک گهلهکان چونکه به خواهشتی ئه و گهلانه جهنگهکان بهریا نهبوون تا لهسهر وانی حیساب کهین، خوا و ئینسافیش لیمان قبول ناکا لهبهر خاتری باوهریکی چهوتی خومان گوناھی ئه و جهنگانه بخهینه ئهستوی گهلانهوه و بلیین ههر دهبی خالقی ههموو شتیکی گهل بی با ئه و شته مهلعوونیش بی. من دهلیم تاکهکانی گهل ههر یهکهیان له ژیانی رۆژانهیاندا ئهوهنده ناشیرنی و نارهوایی و دزیویه ههیه که پیی نهوی دزیوی ئه و میژوانهشیان بخهینه سهر تاکی بهسهزمانی بی دهسهلات چ گوناهیکی نهبوه له پهیدا بوونیان، تهنانهت ئیمروش خوا لیمان ههناگری زۆربهی گهل تاوانبار بکهین بهو کاره درپدانه و نارهوایانهی ئهوان هیچ دهستیکیان تییدا نیه. چ مانعیک نیه لهودا گهل پیی بگوتری داهینهر و خالقی میژووی مهلعوون ئهگهر به راستی خوی خاوهن و داهینهری بووبی. لهم رۆژگارهی خوماندا به چاوی خومان دیومانه گهلیک له گهلان زۆر به ئارهزوو و پر به دلی خوی بهشداری کردوه له تاوانیکی درپدانهی گهوره دژی گهلیکی تر، له کۆنیشهوه وا بوه گهلیک

به هۆی باوه‌رپه‌وه وه‌یا له‌به‌ر ته‌ماع تی کردن، هه‌یرشی بردوه بو سه‌ر گه‌لیکی تر و لئی کوشتوه و مالی وێران کره و شتی لی به تالان بردوه. هه‌ر له نیوان هه‌مان گه‌لدا عه‌شیرتیک ئه‌وی تری شر کردوه خۆیسی به‌و کاره هه‌لداوه‌ته‌وه. که ئه‌مه وا بی من و تو بلیین چی! به‌لام که وا نه‌بوو من و تو بوچی له‌هه‌یچه‌وه خه‌لقى که‌ین هه‌ر هه‌تا بگوتری گه‌لان میژوو‌یان دروست کردوه. خو ئه‌وه‌ی راستی بی سه‌یریکی زور سه‌یره که وا هه‌ر هه‌مان که‌سانی به‌ په‌رۆشن بو ئه‌یسه‌پاتی ده‌وری گه‌ل له پیک هاتنی میژوو ، له هه‌موو که‌سانی تر خه‌ریکتر و دلگه‌رمترن بو پماندنئ ئه‌و میژوو‌ه. من له‌وه‌ ته‌رزه دلگه‌رمییه و خو خه‌ریک کردنه خۆپاییه په‌ها بووم و گه‌یشتووم به‌ پازی بوون به‌م راسته‌ حه‌سابه : چی تاک کردوه‌تی با به هۆی تو‌قاندن و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لقیش بی ئه‌وا هی تاکه به‌ چاک و خراپه‌وه، ئه‌وه‌ی گه‌لیش تییدا به‌شداره له ریی خواهشتی ئاشکرایه‌وه ئه‌وا هی گه‌له یاخود به‌ به‌شدارگی گه‌له، ئه‌ویش به‌ چاک و خراپه‌وه.

له‌م خه‌ستنه به‌ر چاوی په‌یدا‌بوونی گیانی کوردایه‌تی، پۆلیکی گه‌لی کورد هه‌بی و ته‌قه‌للا و خواهشتی ئازادی تییدا بی زور دوا که‌وتوه له پزانی هۆشی تاکه‌کانی که‌ حوکمدار و بو‌یژ و مه‌لا بوون. چ لزووم نابینم پازی نه‌بوونمان له‌ پووداو و هه‌لکه‌وت بمان خاته سه‌ر خه‌ریک بوون به‌ هه‌لبه‌ستی پۆلیکی ساخته بو گه‌لی کورد. گه‌لانی تریش هه‌ر وا بوون : جوولانه‌وه‌ی تییکرایان چه‌ندین سال و زه‌مان له‌ هی فه‌یله‌سووف و خاوه‌ن بیره‌کانیان دوا که‌وتوه. هه‌ر وه‌ک زۆربه‌ی میله‌ت ناتوانی بی به‌ زانی کیمیا و فه‌له‌ک و بایۆلۆجی، هه‌روه‌هاش ناتوانی شان به‌شانی فه‌یله‌سووفیک وه‌یا بو‌یژیک وه‌یا حوکمداریک بیری بره‌وا بو «واتا، فکر، تجرید» که‌ مافی نه‌ته‌وایه‌تیش له‌وه‌ په‌راویژه دایه.

به‌لاته‌وه سه‌یر نه‌بی که‌ من مافی نه‌ته‌وایه‌تی به «واتا و تجرید» داده‌نیم له‌به‌ر زیه‌نی گه‌لی کورد دا له‌وه‌ کاته باس لی کراوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌م دا : پیاویکی عاده‌تی ده‌ر و ده‌شت و کوچه و بازاری کوردستان ، به‌رزه‌وه‌ند و گوزه‌رانی خۆی و خه‌زانه‌که‌ی هه‌ینه‌ده نه‌به‌سه‌ترابوو به‌ هه‌ریمه‌ دووره‌کانی کوردستانی دوور له‌ هه‌ریمی خۆی تاکوو له‌ ریی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ مادییه‌ی به‌رزه‌وه‌ندی موشته‌ره‌که‌وه هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی بو

ماده‌دا، ئه‌ویش وه‌ک ئه‌دیب و فه‌یله‌سووف خۆ به‌خت ده‌کا له پیناو کوردبوونی هه‌موو بستیک له خاکی ولاته‌که‌ی.

وه‌نیه هه‌ر سه‌ره‌تای بیرکردنه‌وه‌ی نیشتمانی له تاکانه‌وه ده‌ست پێ بکا، فه‌لسه‌فه‌ی چینایه‌تیش که به زاهیر ده‌بوو له جه‌رگه‌ی چینی هه‌ژار و ره‌ش و رووته‌وه هه‌لستێ، ئه‌ویش له خاوه‌ن بیر و فه‌یله‌سووفی چینه‌کانی هه‌ورازتره‌وه هه‌ل ده‌قولێ، دواتر سه‌ره‌وژێر ده‌بیته‌وه بو‌ ناو ریزه‌کانی چینی هه‌ژار و پرۆلیتاریا، خواش ده‌زانێ به چ شیوه‌ییک ده‌چێته می‌شکیانه‌وه. کریکارێک وه‌یا پال‌ه‌ییک وه‌یا کاسب‌ییک بچووک ئه‌و ئیمکانه زیهنیه‌ی نیه بگا به پله‌ی پال‌اوتنی «تیۆری» له راگه‌یاندن و په‌یامه‌کانی واقیعه‌وه ؛ ئه‌و ناتوانێ واقیع بلێته‌وه له گوته و نووسینی خۆی دا، ره‌نگه هه‌ر نه‌شزانی بنووسی.. واقیع تی ناگا تا بتوانێ له نووسینی خۆیدا بی لێته‌وه. ئه‌گه‌ر فه‌یله‌سووفی چینی بورجوازی وه‌یا هه‌ورازتر له جیاتی پرۆلیتاریا فه‌لسه‌فه‌ی پرۆلیتاری دانه‌نێن ره‌نگه ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه هه‌ر دانه‌نرێ وه‌یا سه‌دان ساڵ دوا بکه‌وێ. دوا‌ی دانانی فه‌لسه‌فه‌که‌ش ده‌یان و سه‌دان ساڵ تی‌ده‌په‌رێ به‌ر له‌وه زو‌ربه‌ی پرۆلیتاریا تی بگا وه‌یا خه‌باتی بو‌ بکا. که خه‌باتیشی بو‌ کرد ده‌یان ساڵ تی ده‌په‌رێ تا تی ده‌گا له کوپوه هه‌له و چه‌وتی که‌وتوته تطبیقیه‌وه . به راستی کاری «تنظیر» واته وه‌رگرتنی ده‌ستوور و «نظریه» له هه‌لکه‌وت .. هه‌بوون .. سروشت .. موجود .. پله‌ی گو‌ران .. به‌رژه‌وه‌ند .. یا هه‌ر تعبیریکی تر که خۆت رات لێیه، پۆپی ده‌سه‌لاتی زیهنی مرو‌فه و له هه‌موو کرده‌وه‌کانی زه‌حمه‌ت تره . ئیستاش سه‌رم له‌وه سوور ده‌مینی چۆن زانایانی فه‌له‌ک به‌ر له 2500 ساڵ توانیویانه نه‌خشه‌ی بزووتنه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌ی زوحه‌ل وه‌یا مریخ بکێشن. فه‌رموو خۆت سه‌یریکی ئاسمان بکه و پیم بلێ کوا زوحه‌ل و کوا مریخ. هه‌ر زه‌حمه‌تی و سه‌ختی تی گه‌یشتنی ئاسمانه که ناهیلێ تاک تاک نه‌بێ پسیپۆری تی‌دا په‌یدا بێ، خۆ له نیوان نه‌خوینده‌واندا فه‌له‌کناس هه‌ر په‌یدا نابێ. له فه‌له‌ک واز بینه و وه‌ره سه‌رباسی زمان که هه‌موو ده‌م له به‌ر گو‌یی خه‌لق ده‌زینگیته‌وه : له‌ویشدا دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستووریکی مه‌یله‌و نه‌ینی چن‌دین زانای تی‌دا به هه‌له ده‌چی. خولاسه «فه‌لسه‌فه، نظریه ، تجرید » له هه‌ر مه‌یدانی‌کدا

بی، به پئی تایبه تیه کانی ئەو مهیدانه زهحمهت و نهفەس بره ، ههلبهت
یهکیک لهو فهلسهفانهش بیری نیشتمانی و قهومی و چینایهتیه.

بهراستی تیکرای باسی پزانی هوش و ههستی نهتهوایهتی کورد و
سه ره باسی رۆلی «تاک» له میژوودا تا بلیی پان و قولن، دهشزانم ئەم
چهند دیره وهیا لاپه ره تزه له نووسینیان بوومه وه هه ر بایی ئەوه بوون
که لینی ره خنه گر بدهن تا به ئاره زووی خوی ره خنه م لی بگری ، هه ر خۆم
چه ندین ره خنه م هه یه له نهفەس کورتی و سه ر ره وی نووسینه که م لهو
باسانه دا. به لام له گه ل ئەمه شدا ناچار بووم به وه که ئیشاره ییکیان بو
بکه م و هه ول بدهم کولانه ییک بکه مه وه تا هه ر نه بی پرشنگیکی ئەو
باسانه بکه ویتته ناو نووسینه که وه چونکه بی گومان ئەو باسانه
په یوه ندییکی به هیز و نزیکیان هه یه له گه ل بابته تی نووسین : به قه ده ر
ئەوه باران کاریگه ره له پروانی گیا و گول، په یدا بوونی سه ره تای ههستی
نهتهوایهتیش له کوردستانی ژیروودا عه لاقه داره له گه ل هه لکه وتنی
حاجی قادر، هه ر نه بی ئەمه باوه ری منه و ده بوو روونی که مه وه یا هه ر
به جاری له هه موو باسه که وسکت بم.

پوخته ی قسه ئەوه یه ، چی زانراوه، له ری قسه ی ده ماوده م و واتای
هه لبهسته کانی حاجی و ده ستنووسی خوی به سه ر کتیه که ی سیوطیه وه
هه موویان له وه دا یه کتر ده گرنه وه که وا حاجی قادر دوای چوونی بو
ئسته مبول کوردایه تی کردوه. سه ره رای ئەمانه، که هه موویان به لگه ی
مادین ، پزانی ههستی کوردایهتیش له کوردستانی سه رده می حاجی قادر
دا وا داخوازی ده کا که وا حاجی قادر دوای گه یشتنی به واقیعیکی
پیشکه وتووتر له کوردستان ئیمکانی مادی له باری بو پیدا بووبی که
خه باتی سیاسی و کوردایه تی تیدا بکا : ئا ئەم لیكدانه وه یه ش به لگه ی
زیهنیه .

سه ره وزوور چوونه وه ییک

خوینەر بمبووری له وهدا که به ناچاری زنجیره‌ی باسی به سه‌رهاتی حاجی قادرم برپیه‌وه بو مه‌به‌سی پروون کردنه‌وه‌ی لایه‌نی زور گرنگی سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی خه‌باتی سیاسی حاجی، بو ئەم مه‌به‌سه هه‌نگاوێکی زه‌مه‌نی فراوانم هاو‌یشت له‌ پوژانی خویندنی باله‌که‌تیه‌وه‌ی تا دوا پوژی مانه‌وه‌ی له‌ کوپیی به‌ر له‌ سه‌فه‌ری بو تورکیا. ئیستا که وا ئەو ئەمانه‌ته‌ زه‌م له‌ ئەستۆی خۆم دارپنی و خسته‌مه‌ سه‌ر خوانی میژوو بو به‌رچاو و زیه‌نی بینه‌ر و نووسه‌ر و خوینه‌ری کورد و غه‌یری کورد، به‌ره‌و دوا هه‌ل ده‌کشینه‌وه‌ بو ئەو جیگه‌ و کاته که له‌ گه‌شته‌که‌ی خویندنی حاجی له‌ باله‌کدا پپی گه‌یشتبووین.

پیشتر گۆتم نازانین دوا‌ی که‌ین و به‌ینی «میرکوران و میرکچان» و په‌خش بوونی ماکی هه‌راو به‌زمه‌که که تا‌قمی «په‌ر به‌جیق» بوو، حاجی قادر چه‌ند ماوه‌ته‌وه له‌ باله‌که‌تی. نه‌ شتی‌کمان بو ماوه‌ته‌وه له‌ گۆته‌ی ده‌ماوده‌م نه‌ چ نووسینیک به‌ ئی‌مه‌ گه‌ییوه‌ حالیمان بکا کام سال و کام کژ حاجی له‌ باله‌که‌تیه‌وه‌ چوه‌ بو کوردستانی ئیران. ته‌نها ریچکۆله‌یی‌ک نزیکمان خاته‌وه له‌ گه‌ل‌اله‌کردنی فک‌ره‌یی‌ک له‌ باره‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی حاجی له‌ باله‌که‌تی دوا‌ی ئەو هه‌رایه‌، ریچکۆله‌ی پر کۆسپ و به‌رده‌لانی ته‌خمینه‌. لی‌ره‌شدا بو به‌راورد کردن و لی‌کدانه‌وه و تی بر کردن چه‌ند بنگه‌یی‌کی پته‌و هه‌یه‌ هه‌ل‌وه‌ستیان له‌سه‌ر بکه‌ین و به‌ ده‌ور و پشتی خۆمان و مه‌ورزوع دا بنوارین : له‌م چه‌ند تی‌بینییه‌ی خواره‌وه‌ دا دا شیوه‌یی‌کی راستی وه‌ک تارمایی پشت په‌رده‌ی ته‌نک دیته‌ به‌ر چاوی سرنج ده‌ر :

- 1 - حاجی قادر تاوانیکی نه‌بوه‌ وه‌ک تا‌قمه‌ی «په‌ر به‌جیق» ناچاری بکا باله‌که‌تی جی به‌ی‌لی و لی‌ی ده‌رچیی .
- 2 - حاجی که هانده‌ریکی نه‌بوه‌ بو ده‌رچوون له‌ باله‌که‌تی، خولیا‌یی‌کشی نه‌بوه‌ وه‌ک هی حاجی عه‌بدو‌ل‌لا به‌و ولاته‌ی به‌سته‌تیته‌وه‌ .
- 3 - پرووداوی نا‌قۆ‌لای وه‌ک ئەو هه‌رایه‌ی «میرمیرانی» هه‌ستی پ‌را‌حه‌تی که‌م ده‌کاته‌وه‌ لای که‌سی‌ک هه‌راکه‌ی دی‌یی با بو‌خو‌ی‌شی تی‌یدا گونا‌ه‌بار نه‌بووبی. ئە‌گه‌ر هۆیه‌کانی مانه‌وه‌ و نه‌مانه‌وه‌ی حاجی له‌ باله‌که‌تی بز‌م‌یرین ئەو هه‌رایه‌ ده‌خریته‌ ریزی هۆیه‌کانی نه‌مانه‌وه‌ی.

4- به دوا ئەم چەند لیکدانەوێهەدا لیکدانەوێیگی جغرافییمان دیتە بەر لە لای خۆیەوێ یارمەتیمان بدا لەو تەخمینەدا. کە بیین و پووپیو «مساحە»ی بەلەکەتی بە پووپیوێ ئەو شوینانە بگرین کە حاجی گەشتی تیدا کردووە لە دیوی کوردستانی ئێراندا دەبینین پووپیوێ ئەودوو گەلیک فراوانترە. لە دیوانەکە و کتیبەکە سیوطی ناوی لاجان و سندووس و بانە و بیتووش هەن. نووسینی تریش هەیه لەگەڵ «تواتر» کە ئیسیاتی ئەو بەکن حاجی لە سابلاغیش بوو خویندن ماوەتەوێ ناوی سەردەشتیش لە شیعی حاجی دا دەدیترێ. ناوی سەردەشتی بە تەوریە لەم چوارینە دا ساز داوە لە حالیکدا دووچارێ نەخۆشی زەردوو (زەرتک) بوە :

لە سەردەشتی میحنەت پەرە پێ کردووە
 کەوانی بەلا لۆکەکە پەیکەرم
 بەلا لۆکە دەرمانی دەردم دەلێن
 بە پارە وەگیر ناکەوێ بی کرم

بە یەکدی گرتنی پووپیوێ بەلەکەتی لەگەڵ کوردستانی ئێران یارمەتی ئەوێمان دەدا بەپێی پاناییان پشکیان بوو دانیین لەو حەوت سالی گەشتی فەقییەتی حاجی قادر چونکە بەلای کەمەوێ حەوت سالی تەواوی لەم دوو هەریمە بەسەر بردووە.

ئەمانە راستی زیهنی و واقعین. باوەر دەکەم ئەگەر لیڕەشدا لە رپی «مەسلەتی»یەوێ بەشە زۆرتەرەکە و ئەو حەوت سالی بەدەین بە کوردستانی ئێران بە رپی بازیکی هەلە و ناعادلانەدا نەپۆشتووین. کە بلێین حاجی لە «1270»وە تا «1277» بە خویندنەوێ خەریک بووبی لەم دوو ولاتەدا، سی سالی سەرەتا بوو بەلەکەتی و چوارسالی دواپیش بەدەینە کوردستانی ئێران مەسلەتیکی بی تەرەفانەمان کردووە. مانەوێ حەوت سال بی، وەک بۆی چووین، یا خود بە پشکنینەوێ زیاتر هەلکشی و داکشی بنگە مەسلەتیەکە و دابەش کردنەکە ناگۆرێ، چونکە پووپیوێکان و ناوی شوینەکانی لی خویندنێ حاجی هەر ئەوێ کە هەن.

دیسان دەبی لیڤه دا بلیمه وه، بریاری یه کجاره کی له دهسه لاتی مندا نیه. دهشی به لگه ی گوته ی ده ماوده م وهیا نووسین وهیا راگه یاندنی رووداو وهیا لیكدانه وهییکی ورد و قوولتر ئەم حیسابه ی من هه لوه شیئی وهیا بیگۆرئ چونکه مومکینه چۆنه تی راسته قینه شتیکی جودا بی له و رواله ته ی به ته خمین دۆزیمان وه وهیا نه خشه مان کیشا. به راستی کیشانی نه خشه بیکی که سهر له بهری گه شته که ی حاجی دیار خات پی ویستی هه یه به هاریکاری گشتی، واته ههر که سیک شتیکی لی بزانی زانینه که ی خو ی بخاتی بارستی زانراو له م گه شته. وه نیه ئەمه ش کاریکی گران وهیا کهس نه کرده بی، به پیچه وانه هه م ئاسانی و هه م هی وهک ئەو له کۆن و نو ی و له هه موو لایه کدا کراوه و به ره مه میشی زۆر به نرخ بوه: ههر که سه ی شتیکی لی ده زانی به دوو سی دیڤر بیخاته سهر کاغه زیک و بی نیڤرئ بو کۆری زانیاری کورد وهیا زانکۆی سلیمانی وهیا کارگیڤر یه کانی «تربیه» له پاریزگا کانی کوردستان وهیا کارگیڤری گشتی خویندنی کوردی له به غدا وهیا یه کیه تی ئەدیانی کورد وهیا لیژنه ی بیره وهری حاجی قادر له کو یی وهیا دهسته بیکی له وانه ی به رو شنبیری کوردییه وه خه ریکن وهیا ههر نووسه ریک که له سهر حاجیان نووسیوه وهیا ههر جوړیکی تر که خو ی به لاوه ی په سنده، به مه دا مه علووماته که ی له تی چوون ده پاریزئ و خه رمانی شاره زاییمان به ژیانی حاجی ده وله مه ندر ده کا.

چه ند جار ان گو ترا و ئیستا که ش ده بی بلیمه وه مه علووماتی چه ند و چۆنی ئەو سالانه ی خویندنی حاجی له کوردستانی ئیراندا، وهک هی تیکرای ژیانی، پچر پچر و ناوه ناوه و لیڤه و له ویڤن. بی ته گه ره نازانری که له باله که وه تی کردوه بو دیوی ئیران هه وه ل جار له کو ی به ند بوه و لی خویندوه. به لام ره نگه بتوانین له ری سهره داویکه وه که به ده ستمانه وه یه له باله که تی، بگه یین به و سهری داوه که له کوردستانی ئیران به هوی هه لکردنه وه ی داوه که، به له وبال، له م سهره وه بگه یین به و سهر: سهره داوه که له وه را دیته ده ستمانه وه که وا حاجی دوا ی پیر بوونی هاوین به ده مه و پایزه وه له کو یستانه کانی باله که وه سهره و ژیر بووبیته وه به ره و کوردستانی ئیران. زانیمان، پیشتتر له م نووسینه دا،

فهقی که گهشتی بهره و کوئیستان دهکن له گهرمیانوهه ، دواى بهسه ر
 چوونى بههار و له ده مهو هاویندا دهست بهو گهشته دهکن . کاتیکی به
 پیچهوانه ، له کوئیستانهوه بهره و گهرمیین ببنهوه له کوئی هاون و
 ده مهو پایز سه رهوژیر ده بنهوه بو گهرمیین. ئەمه بریاری واقیعه و به
 دهست کهس نیه ، دهستووره کهش ناگورئ مه گهر کاریگه ریکی لاوه کی بی
 و به زور بیگورئ . به نیسبهت حاجی قادریشهوه چ پروداویکی ئەوتو
 نه بیستراوه ناچاری کردبئ له کاتیکی بیژوک «شاذ» دا بهره و گهرمیینی
 کوردستانی ئیران له کوئیستانی باله که تی کوردستانی عیراقه وه سه فهر
 بکا. به پیی ئەم لیكدانه وه یه م بیرم بو ئەوه چوو که وا حاجی هه وه ل
 زستانی دواى جئ هیشتنی باله که تی له جیگه بیکی رابواردبئ هه م
 خویندنی تییدا بکرئ و هه م فهقیی تییدا بجه ویته وه و به سه یته وه . بی
 ئەوه هیچ به لگه بیکی نووسراو وه یا گوته ی ده ماوده م به دهسته وه بی و
 ته نها له ریی ئەو لیكدانه وه یه ی تازه خسته بهر چاوی خوینه ره وه من
 بو ئەو ئیحتیماله چووم که وا حاجی دواى جئ هیشتنی باله ک له ده مه و
 پایز دا بو سابلأغ رویشتبئ . ویستم بزانه م ئاخو لایه نی نیزیکی و دووری
 له گه ل ئەم لیكدانه وه یه رییک دئ؛ چاویکم به نه خشه «خریظه» دا خشانده
 دیتم سابلأغ ده که ویته کیشی باله که تی ، واته خه تیکی ئاسویی بکیشی
 له باله که وه به ره و خاوه ر به سه ر سابلأغدا ده کشئ. له م پروهش سابلأغ
 ده بیته نزیکتین ئیحتیمال. هه موو مه رجه کانی خویندنی سوودبه خش و
 هه وانه وه و هه سانه وه ، سه ره رای نیزیکی ، له سابلأغدا کو بوته وه .
 مه لا و «مدرس» ی چاک و مزگه وتی ئاوه دان و که ره سته ی هه وانه وه به
 تیر و پری له سابلأغدا هه بوون، حاجیش له وه زیاتری ناوی ، به ده ستیشی
 ناکه وی ، تا دوودلی بکا و جیگه بیکی تر هه لبرئیرئ بو خویندن . که واته
 ئەگه ر داخوازی حال بکه یین به به ریوان ده بی به وه رازی بین که بریاری
 به ریوان غه یری سابلأغ ده س نیشان ناکا بو هه وه ل جیگه ی تییدا خویندن
 به نیسبهت به کیکی وه ک حاجی قادره وه که له پایزدا به نیازی خویندن
 بجیته کوردستانی ئیران له باله که وه .
 که دلی خویمان بهو لیكدانه وه یه ته سکین کرد و گوتمان حاجی بهر له
 هه موو جیگه بیکی پرووی کرده سابلأغ ، له وه به ولاره نازانین چهنده کات

لهوئ ماوه ته وه و به دوا ئه وئ دا بو کوی چوه و گه شتی خویندن چهند جیگه ی یهک له دوا ی یهکی پی گوریوه و چهند جار ان هاتوته وه سابللاغ . خه تی هامووشوی حاجی به هه ریمه کانی کوردستانی ئیراندا چ سه رده ری لی ناکری .

ره نکه به لای هه ندی که سه وه دوزینه وه ی ئه م خه ته بایه خیکی نه بی و نه دوزینه وه شی زیانی نه بی ، به لام من له و باوه ره دا نیم و ئه گه ر بوم کرابا خه ریک ده بووم به پیکه یانی خه تیکی زیه نی له ری وردبوونه وه له هه موو ئه و سه رچاوانه که لی وردبوونه وه هه ل ده گرن . وه نیه ئه م کاره ش له ژوو روی ده سه لاتی توژینه وه ی پسپورانیه نه فه س دریز بی ، به لام نه فه سی وا دریز به بهر سینه ی منه وه نیه با خوشم به پسپور دانیم له هه لگرتنه وه ی شوین پی گه شته وه ران .

وهک لی ره به پیشه وه له مونسباندا راره و گوتومه ، ته واتوری بی گومان هه یه له ودا که حاجی دلی بو کچیکی سابللاغی چوه ، به لام نه ناوی کچه و کهس و کاری ده زانری و نه مه علوممه دلداریه که چه ندی ده وام کردوه و نه هیهچ باسی ئه و لایه نه ش هه یه که وا بوچی دلداریه که سه ری نه گه یاندوه به ماره کردن . به هه مه حال ئه و دلداریه ی حاجی ریکه وتیکی بایه خداره له پرووی ئه وه وه که وا که له به ریک ده کاته وه بو ناو دهروونی حاجی و په رده بی که له عاتیفه ی هه لده داته وه له وه را تیشکیک بخه ینه ناو ئه و دهروون و عاتیفه یه وه و هه ندیک به ناوه روکی ئاشنا بین . دوا ی نه ختیکی تر ئه م گه شته پر جورئه ته مان بو ناو باغی دلداری حاجی ده ست پی ده که یین و وه رامی هه ندی پرسیار ده ده ینه وه و سهیره ک «علامه تعجب» له سه ر ئه و مه وزووعه ده سرینه وه : ئه مه ده که یین له سنووری ئه و ئیمکانه که هه بوونی سه رچاوه ی لی کدانه وه به ده ستمانه وه ده دا .

به پیی باس و خواسیک که سابللاغ به ئیمه ی راگه یاندوه حاجی سه رده میک له وئ ماوه ته وه . له و ماوه یه دا به یینی که له مزگه وتی روسته م به گ لای (مه لا حسین) ی خویندوه ، مه لا حوسینیش هه ر به مزگه وته که وه هه لدراره ته وه و گوتراوه مه لا حوسینی مزگه وتی روسته م به گ . چهند دی ره شیعیکی له دیواریکی مزگه وته که نووسی بووه ، هه ر مابوو تا له و

سالانه‌ی دوايي دا ژير سواغی سپیکاری که وتوه. بی گومان که متهمه رخه می و بی په رووشی نه با ده‌با نووسینه که وهک خوئی بهیلریتته وه له ناو سپی کاریه که دا و بیته میراتیکی میژوویی و ئه‌ده بی و نه ته‌وايه تی زور نرخدار. ناشزانم بره شیعره که هه‌لبه‌ستی خوئی بوه یا شیعی شاعیریکی تر بوه و که وتوته بهر دلئی و کرده تی به مه‌شقی سهر دیوار. کاتیکی وهک ئه‌مه له مزگه‌وتیکی کویره شدا کرا به‌لام به نیسبهت براییکی حاجی قادره وه که (که‌یفی جوانرویی) یه. بو خوم دیتبووم له دیواریکی هه‌یوانی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا عومه‌ر له کوئی به خه‌تیکی زور خوش رسته « عز من قنع و ذل من طمع » نووسرابوو. ده‌ماوده‌م له پیشینانه وه ده‌گوترا خه‌ته که هی (که‌یفی) یه. ئه‌م گوته‌یه‌ش جیی گومان لی کردن نیه، چونکه هه‌ر وهک هوییه‌کی تایبه تی نیه بو گومان لی‌کردنی به‌لگه‌ش هه‌یه پالپشتی بکا و راست بوونی بسه‌لمینی: له‌ناو که‌وانه‌ی یه‌ک له دوو پیته «ع» ه‌کان که به خه‌تی گه‌وره نووسرابوو چوارینه‌یه‌کی فارسی خه‌ت خوش هه‌نوو به نووسینیکی ورد لی‌ره‌دا تو‌ماری ده‌که‌م:

نوشتم این برای این ایوان خانه
 بماند از من مسکین نشانه
 اگر گویند این مسکین کجا رفت
 بگو بگریخت از جور زمانه

واتای چوارینه‌که که‌وا لی‌ره‌دا ده‌ینووسم:

ئهمه‌م نووسی له هه‌یوانی ئه‌م خانه‌یه
 تا له منی مسکینه وه به نیشانه بمینی
 ئه‌گه‌ر بلین ئه‌م مسکینه بو کوئی چوو
 بلئی له‌بهر سته‌می روژگار هه‌لات

به تهواوی له گهل ئه و به سه رهاته بی گومان ده گونجی که هوئی
دهرچوونی که یفی بوه له کوئی. که وا بی له م چوارینه یه دا سی شاید کو
ده بنه وه بو ساغ کردنه وهی هه لبه ستیان له لایهن «که یفی» یه وه :

یه که میان خهت خوئی: که یفی ناوبانگی هه یه له خهت خوئی دا.
دوه میان بوئی: که یفی له ریژی هه ر پیشه وهی بوئیژانی کورده وه دی .
سییه میان ، هه لاتن له دهست جهوری زه مانه : که یفی له وانیه بیته
نموونه ی غه درلیکراوی .

که ئه م سی شاید ده وه ک کو له که خو بدنه بهر گوته ی ده ماوده م چ
درزیک نامینیته وه تروسکه ی گومانی لیوه بدیتری .

ئه م خهت و نووسینه و چوارینه یه ی که یفیش وه ک نووسینه که ی حاجی
که وته ژیر سواغی سپی کاریه وه. به لام خو و تالع چوارینه که ئه زبه ر
کرابوو بهر له ون بوونی. من له ری می مه لئه مین یومنی خهت خو شه وه
چوارینه که م پی گه یشت ، که خو ی کوئی یه و ئاواره بوه و ئیستا له
به غدا نیشته جییه. خوا لیخوش بووی ماموستا «صابر اسماعیل» کردی به
دیاری بوم .

له دیوانه که ی حاجی ، قه سیده مه دحی خیه ته ی قه ره نی ئاغا یه کیکی
له چه ند سه رچاوه ییکی که م و تاریک که به هیما شتیک پراگه یه نن له
خه تی بزووتنه وه ی حاجی له کوردستانی ئیراندا. با بزانی چو ن !
له خوینه ر داوا ده که م وه ک من سرنجی وردی خو ی بداته ئه م به یته :

هه ر وه ک ئه لفی جانه ستوونی له سکوندا
نه ک تابعی غه یه ره و «متحرک» وه کوو «هه مزه»

ده زانی له عه ره بی دا که پیته ئه لف بزووت ده بیته هه مزه. لی ره دا
کارمان هه ر له گهل ئه لف و هه مزه دا هه یه ، ورده کاری تری شیعه ره که
جیگه ی تاییه تی و کاتی له بارتری هه یه. که واته به وه نده اکتفا ده که ی
که بلین ستوونه کانی خیه ته که وه ک ئه لفه که له وشه ی «جان» دا
وه ستاوه سکونی به ستوه و نابزوئ ، خو «متحرک - بزوز» نیه وه کوو

«همزه» که سکونی بو نیه و هر دهمه له سهر باریکه . لهم رواله ته دا «توریه» بییک ههیه بی ده لاله ت نیه له پرووی دروست کردنی شیوه خه تیکی گهشت و هامووشوی حاجی . ده زانین ئهوسا له کوردستانی ئیران سهرهک عه شیره تی «مهنگور» هه مزاجا بوه . بی گومان له لایهن ناوبانگ و دهسه لاتی عه شیره تییه وه هاوتای سه روکانی پیران و مامهش و عه شیره تهکانی ئه وه هه رییمه ی کوردستانی ئیران بوه . لهم بهیته دا حاجی قادر که سکونی ئه لف دینی به مه دح و بزوزی «همزه» دینی به بهزم ، له ژیر په رده ی «توریه» دا هه مزاجا ده شکینی بو مه دح کراوه که ی خوی . من له مه وه بیرم بو هه ندی ده روا که وا حاجی له گه شتی گه رانه وه ی دا ئه م قه سیده ی هه لبه سته بی ، واته دلنیا بوه له وه جاریکی تر ری بی به وه هه ریمانه ناکه وی که دهسه لاتیکی هه مزاجای مهنگوری تی دابی ، ده نا حاجی له وه زیره کتره یه که م سه لاموعه لیکی له کوردستانی ئیران به نانه وه ی بنیادی ناکوکی بی له گه ل که له میریکی وه کوو هه مزاجا دا . خو ناشچیته عه قله وه بگوتری ره نگه حاجی له سه ره تای چونیه وه بو کوردستانی ئیران بریاری دابی هه رگیز به مهنگورایه تی دا گوزه ر نه کا یا لی نه مینیته وه .

جگه له وتی بینیه ی ناره زایی هه مزاجا ، قه سیده که بو خوی خه ریکی مه به سیکی وابوه باوکی گولئ ناکوکی له حاجی ناره زا بکا هه رچه ند له سهر بناغه ی مه دحیشه وه هه لستابی چونکه لیته وه دیاره ، حاجی زیاتر له مه دحی بنه و بارگه ی «شاهه نشه هی ئهرز» به خه یال و شیوه شیرینهکانی (گولئ) وه خه ریکه و نامه و راسپارده ی خولیایی بو ئه وه ده نیری . وا پی ده چی نازداری کیژه که وه ها هه سته حاجی جوولاندبی گه لیک به ولای مه دحی ساده وه ی بردبی تا گه یاندوته ی به وه ته ما و چه زی خوی به پی دزیلکه گه یاندوته په رزینی ده وری گول و گولزار و ئالووالای قه د و بالای گولئ . له م تی بینیه شه وه هه ر ئه وه دیته دلانه وه که قه سیده که ی دوا ی جی هیشتنی کوردستانی ئیران دانابی نهک له سه ره تای چوونی بو ئه و دیو یا له و کاتانه دا که له ویی خویندوه . که ئه م تی بینیه یانه به هه ند هه لگرین و بریار بدهین له ده می هاتنه وه ی بو کوردستانی عیراق مه دحه که ی هه ل به ستوه ده رحال خزمه یه تی ئه ویش

له گهڻ مه دحه کهی ئەمین ئاغا دیتە بەرچاو ، له رووی له یه کتر نیژیکی کاتی ههلبهستنی هه دوویانه وه ، چونکه وهک گوتمان مه دحه کهی ئەمین ئاغا ی له ده می هاتنه وهی بو کوی داناوه ، باوهر ده کهم هه له رپی گه رانه وهی به ره و کوی له ههلبهستنی بووبیته وه تا به راستی ببیته دیاری سه فه ر. که قه سیده کان به یه کدی بگری هیزو نه فه سی هه ر دوویان وهک هیز و نه فه سی یهک ته مه ن دینه بهر ههستی سه رنجده ره وه .

به یتیکی تریش له به یته کانی قه سیده که ئەوه راده گه یه نی که وا حاجی دوا ی دوور که وتنه وهی له لاجان بره شیعه ره کهی ههلبهستوه ، واته سه ره رای گه رانه وهی بو کوی که قه لغانیکی پاریزگارییه بو حاجی ، قه لغانیکی تریشی له وه دا دیوه که له دووری لاجانیوه ده ردی دلی خو ی گوتوه .

هه ر لیره هه تا ده شتی به هه شتی لاجان
 ئاهیسته برۆ نهک وه کوو دیوانه یی هه رزه

دیاره «ئیره» شوینیکی ده ره وهی لاجان راده گه یه نی.

هه رچه ند نه شزانین ئەو شوینه کوپی له خو وه دیار ده که وی ده بی شوینیکی بی له به ینی لاجان و کوی ، چونکه گوتمان له گه رانه وهی به ره و کوی شیعه ره کهی ههلبهستوه. وهک بلی، حاجی قادر، دوا ی دیتنی گولی و وروژانی په پووله کانی خولیای به رهنگ و بینی ئەم گوله گه شه ، هه ر هه مان وه زعی پر جو ش و فرکه خوینی ، جه زبه و تاسه و په رو شی خو ی به گه رم و گوری له بو رکانی ده روونییه وه هه لئینجا وته ناو تا وهی ئەو ههلبهستوه . له وه به ولاره ، واته دوا ی دانانی ههلبهسته که چ ، راستیکی زانراو نیه تیمان بگه یه نی ئاخو حاجی شیعه ره کهی نار دوه بو لاجان به هومی دی هاتنه وه گوته و وه رامیک له ویوه یا خود وهک هه موو ههلبهستیکی بی ئامانج خستوتیه سه ر زار و زمانانه وه .. ! بو ره حیکایه تی که هیه ده لی که شیعه ره کان گه یشتوونه ته قه ره نی ئاغا گوتوه تی ئەگه ر «گولی» لی داخوای کردبام پیم ده دا ، گویا قسه کهش گه یشتوته وه حاجی ئەویش گوتوه تی به کام مال و حال و وه زعی له بارمه وه داخوای گولی بکه م! هه رچو نیکی بی کاتیک حاجی

شيعره‌کانی داناون چ مه‌علووم نه‌بوه خاوه‌نی گولّي چوڻيان پيشوازی لی ده‌کا تاكوو حاجی به ئومیدی ره‌زامه‌ندی ئه‌وه‌وه له لاجان وه‌ستابی . نه‌خیر بی گومان له ده‌روهی لاجانی ئه‌و شيعرانه هه‌لبه‌ستراون ئیتر هه‌ناردرابی بو لاجان به ده‌م ئومیدیکی شلوقه‌وه یا خود لای حاجی له‌سه‌ر په‌ره کاغه‌زیک هه‌ناسه‌ی هه‌سره‌تی به خاموشي هه‌لینابی . له نیوان هه‌موو ئیحتیمالاندا دلی من بو ئه‌وه ده‌چی حاجی چ ئومیدیکی به گولّي نه‌بوه له‌و هه‌لبه‌سته‌دا ؛ چ ئومیدیکی هه‌با ده‌باو ریگه‌ییکی تر بگریته به‌ر نه‌ک هه‌لبه‌سته‌که بکاته له‌مپه‌ریکی گه‌وره له پيش خوئی دا چونکه له شيعری وه‌ها بی په‌رده‌ی پر له وه‌سفی جوانی ده‌وه‌شیته‌وه که نیمچه ئومیدیکیش هه‌بی له ناوی ببا . ئه‌م هه‌لبه‌سته هه‌رگیز نابیتته خوازبینی که‌ر و به‌ربووک ..

داستانی «گولّي» هه‌رچه‌ند ئه‌ویش سه‌ره‌تا و ئه‌نجام و که‌ین و به‌ینی بی سه‌ر و شوین بمینیتته‌وه وه‌ک داستانی دل‌داریه‌که‌ی حاجی له سابلاغ ، تیشکیک ده‌داته‌وه بو ناو ده‌روونی «عاطفی» حاجی قادر و له گه‌شتی ناو ئه‌و ده‌روونه دا شوین هه‌نگاوان پوون ده‌کاته‌وه . جگه له‌مه‌ش چه‌ند په‌یامیک له‌سه‌ر و کاری حاجیه‌وه راده‌گه‌یه‌نی وه‌ک ئیشاره‌کانی «بی ته‌ل» ، ده‌بی وه‌رگرین و ته‌رجه‌مه بگریته‌وه بو سه‌ر وتووێژی زمانی خومان .

یه‌کیک له‌و راگه‌یانندنانه دیارکردنی سالی دانانی شيعره‌کانه : به‌پیی ئه‌وه که حاجی له سه‌فه‌ری به‌ره‌و گه‌رمین و هاتنه‌وه‌ی بو کوی و ئه‌لودای دواچار له کوردستانی ئیران شيعره‌کانی داناون ده‌بی له 1277 ئه‌و داناو کرابی چونکه پيشتر به وردبوونه‌وه‌ییکی دریزدار ئه‌و لایه‌نه‌مان مه‌يله‌و ساغ کرده‌وه که وا حاجی ، به‌پیی نووسینه‌کانی سه‌ر سیوطی ، به‌ر له‌و ساله دا پووه‌و گه‌رمین نه‌بوته‌وه . که ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه راست بی خه‌یمه‌ی ده‌شتی لاجان به خاوه‌نیه‌وه و به گول و گولاله‌ی گیا و ئاده‌میه‌وه ده‌بنه یه‌کیک له کیله‌ری (32) هه‌ره دیاره‌کانی ریازی فراژی بوون و «تکامل» ی به‌هره و هونه‌ری شاعیره‌تی حاجی که وا ، له‌به‌ر زیده دیاربوونی ، گلۆپی ره‌نگاوپه‌نگیسی به سه‌ره‌وه‌یه بو ری نومیای گه‌شته‌وه‌ر و جه‌لای چاوی سرنج ده‌ران .

راگه یاندنی تری ئەمەیه که دەبی له بهار دا وهیا دەمه و هاوین ئەو قەسیدەیه دانرابی چونکه دەشتی لاجان له بهار دا خێوت و پرەشمالی تیدا هەلەدری. پێ دەچی حاجی له دوا بهاری مانهوهی له کوردستانی ئێران دا به نیازی گەرانهوه بو کوردستانی عێراق هاتبێته لاجان و ئەوهندهی تیدا مابێتهوه سرنج له (خیمه‌ی شاهه‌نشاهی ئه‌رز) بگری و له ریکه‌وتیکدا گولێ ببینی. ئەگەر راست بی خاوه‌نی گولێ گوتبێتی (لیم داخواری بکا پێی دەدم) دەبی حاجی ئەوهنده لای مابێتهوه بای ناسینی حاجی کردبی تا ئەوهی به زاوای خۆی قبوول بکا.

راگه یاندنی سییه‌م ئەوهیه که گەرانهوهی حاجی به لاجان و باله‌که‌تی دا به‌ره و کوی مەیلکی حاجی بو گهران به دهسته‌وه دها، چونکه مه‌علوممان کرد له هه‌وه‌له‌وه حاجی له باله‌که‌تیه‌وه رۆیی بو دیوی ئێران، کهواته له سه‌ره‌تاوه رابواردن و خویندن و گوزه‌رانی له شوینی وه‌ک لاجان و ولاتی سابلاغا کردوه ئەوجار چوه بو لای بانه و ده‌ور و به‌ری بیتووش و به‌ینیکی خویندن تیدا کردوون، دیسانه‌وه سه‌رله‌نوێ تی هه‌لکشیه‌ته‌وه بو لای سابلاغ و له‌ویوه دوجار به لاجانی دا به‌ره و باله‌که‌تی و کوی بوته‌وه. که ئەمه خه‌تی گوزه‌ری حاجی بی له گه‌شتی خویندنی دیاره له‌و چهند سالانه دا تا ئەو هه‌موو ده‌شت و ده‌ری کوتاوه‌ته‌وه و به زاراوه‌ی فه‌لاحان دووگاسنی کردوون ورده سه‌فه‌ری خویندنی کورتیه‌ی له دی و قه‌سه‌بچه‌کاندا کردووه و جی گۆرکیی تیدا کردوون. تیکرای ئەم گه‌شت و گهرانه نه‌خشه‌ی رۆپوپیویکی ئەوهنده پان ده‌گریته‌وه به بزوتنه‌وه‌ی زۆر و جی گۆرکی نه‌بی دوجار پێو ناکری.

راگه یاندنی چواره‌م به راست ده‌ره‌ینانی ئەو گوته‌یه که ده‌لی حاجی دوا‌ی گەرانه‌وه‌ی له کوردستانی ئێران‌وه ماوه‌ییک له باله‌ک ماوه‌ته‌وه ئەوجار هاتوته‌وه کوی. هاتنه‌وه‌ی بو باله‌ک، وشه‌ی لاجان راده‌گه‌یه‌نی چونکی ریکا له لاجانیوه به‌ره و کوردستانی عێراق دیته‌وه به‌له‌ک، به‌لام ماوه‌ییک مانه‌وه‌ی له باله‌که‌تی له‌وه‌را ده‌فامریته‌وه که وا ده‌بی دمه‌و هاوین هاتبێته ئەو ناوه و کژی گه‌رمای لی رابواردبی و دمه‌و پایز سه‌ره‌و ژیر بووبیته‌وه بو کوی. ئەگەر مانه‌وه‌ی هاوینیک بای به‌راست گیرانی گوته‌که بکا که ده‌لی «به‌ینیک ماوه‌ته‌وه» ئەوه

هاوینه کی تهواومان به دهستهوهیه ، خو ئه گهر گوته که له هاوینیکی پتر بگریتهوه ده بی به دوا به لگه ی تر دا بگریین یاخود بی به لگه بلین گوته که له وه شدا راست دهکا ، ئه وساش نازانین چهندی تر بخهینه سهر کژی هاوین ... ده بی ئاگاداری ئه وهش بین که دریژهمان دا به ئیحتیمالی زور مانه وهی حاجی له باله که تی تووشی گرفتیک دیین له وه دا که چی ئه وتو نامینیته وه له کاتی مانه وهی حاجی له کو بی به شی ئه و پرووداو و که بین و بهینانه بکا که وا بهر له سه فه ری بو تورکیا به ره نگاری بوون . وا ده زانم تاکه هاوینیکی له هه موو ماوه ییکی بی په خنه تره که ده لاله تی حال و گوته ی ده ماوده میشی لی رازی بی و گرفتی تازه ش دروست نه کا .

راگه یاننده کان هه موویان کاری لیکدانه وهن وه نیه شایه د و به لگه ی مادی بی ده مه ته قه بیان سه پی نی ، به لام له گه ل به سه ره اتی زانراوی حاجی و هیمای شیعر و نووسینه کانی زور ریک دیین و ده گونجین ، واته ئه گهر ئه و راگه یاننده ی تازه خستمانه پیش چاو ، پرووداوی راسته قینه بن چ به ره له ستیک نایی نه له سه رچاوه ی نووسراو و نه له گوته ی ده ماو ده مه وه له قیان بکا : به هه مه حال حاجی چوه بو کوردستانی ئیران ، تییدا گه راوه ، خویندنی لی کردوه ، چهند سالیکی لی ماوه ته وه ، گولی دیوه و گه راوه ته وه به ره و کو بی .. ئه مانه بوون و ده بی به شیوه ییکی و یهک له دوا یهک پروویان دابی ، هه لبه ت ئه و شیوه یه و هاتنی یهک به دوا یهکدا تا له گه ل گوته ی ده ماوده م و هیمای نووسین و راگه یانندی حال گونجاوتر بی پتر ده چیته دلّه وه . تا ئه وه ی منیش بتوانم پرووداوی نامه علووم له گه ل نووسینی به رچاو و گوته ی مه علووم بگونجینم هه ر هینده م بو ده کری که وا له و پرووپه رانه دا ده یخوینیته وه . له وانه بوو ئه گهر ماوه ی زیاترم هه با بو لیکدانه وه و به یه کدی گرتن و به راورد کردن و وه ده ست هیسانی خه به راتی تازه ، بتوانم پرووپویکی به رفه وانتر پروون که مه وه له تی کرای پرووپه ره کانی تاریکی ژیانی حاجی له دیوی کوردستانی ئیراندا . له و باوه ره دام ورد بوونه وه ی نه فه س دریژ له په راویزه کانی سیوطی و راگرتنیان له بهر ئاوینه ی ئه و شیعرانه ی که له ته مه نی گه نجایه تی و ده وری فه قییه تی ده وه شیینه وه رو شنه ی ناوه ناوه

دهكهنهوه بهسهر رږبازى حاجى داو شوښن پيى ليړه و لهوئ هه ل دهگرن .
بهلام جاري ئه م كاره ئاواتيکه و نهرواوه .

ئه م قهسيدهيهي: «خهيمه ي شاهه نشه هي ئه رز» كه هينده پر ده لاله ت
بي مافي ئه وهى هه يه بهيته كاني بخهينه وه جي خويان و دست
بزاريك بكهين لهو تيكل پيکه ليهي كه وتوته نيويانه وه له ئه نجامي
نووسينه وه يان و به وه دا ريز و رچه ي دارشتني قهسيده كه له گه ل زنجيره ي
واتاي بهيته كاني بكهينه وه خزمي به كتر : له به كه م نيگاوه دهرده كه وئ
جيگه ي به شي زوري بهيته كاني گوړاوه و خوار و ژووريان پي كراوه ..
له وه ش زياتري بهسهر هاتوه: هه نديكي لي قرتاوه و كه ل بوه . ليړه دا
قسم له گه ل ئه و قهسيدهيهيه كه له ديوانه كه ي چاپي هه ولير سالي
1969 دا ده ي خوينينه وه ، چ گله ييش ناهينمه سهر چاپه كه و خاوه نه كه ي
چونكه ئه و وه ك وهري گرتوه واي چاپ كروه . بو راست كرده وه ي ريزي
بهيته كان له پيشه وه پيشناري شاعيريكي مه شور و لي سه لمي نراوي
كوردى ئيمرو پيش كه ش ده كه م كه ماموستا هيمنه . به پي باوه ري ئه و
راستي ريزي بهيته كان ده بي به م جوړه بي :

ئه م خهيمه كه شه مسيه ي شاهه نشه هي ئه رزه
تا چادري نيلووفه ري سهر ته پله كي به رزه
ئه تنابي وه كوو توولي ئه مه ل لا موته ناهي
ئه وتادي وه كوو كيوي ئوحد مهر كه زي فه يزه
سه قفي وه كوو گه ردوونه شكافي وه كوو ئه نجوم
په رده ي وه كوو ئه دوا ري سه ما ئه تله سي سه وزه
هه روه ك ئه ليفي جانه ستووني له سكوون دا
نه ك تابيعي غه يره و موته حه ري ك وه كوو هه مزه
ئه وسافي وه كوو خه تي دوو زولفه له چه پ و راست
وه ك ماري موته لسه م كه ته لسمي سه ري كه نزه
وه سفي چ بكه م نيوه ني گول يا بني سونبول
شايسته سه نا خواني بكه م هه ر وه كوو فه رزه
لاي ژووري سه مه ن نيوه ني گول دامه ني سونبول

لهو سوورەت و مەعنايە کە سەد جەننەتی لەغزە
 فیلجوملە وەکوو خالی رۆخی دل بەرە حاجی
 دل پەستە دەسا بادی سەبا هەستە مەلەرزه
 هەر لیڤرە هەتا دەشتی بەهەشت ئاینی لاجان
 ئاهیستە برۆ نەک وەکوو دیوانەیی هەرزه
 تا داخیلی خەلۆت دەبی ئەمجا بە وەکالەت
 خاکی قەدەمی ماچ بکە بەم تەرزه کە تەرزه
 مەئزۆونی ئەوەندە وەکوو ئاهم بە نەزاکەت
 لادە ی سەری زولفی نە وەکوو بیخەییە لەرزه
 لەو چەشنە گۆلە هەل دەکەوئ سالی لە قەرئی
 نەک وەک گۆلی بازارپی یە هەر سالی کە سەوزە

لهو دەسنووسە ی مەلا رەئووفی سەلیم ئاغا کە بو کۆری زانیاری کوردی
 ناردو هەندیک زیادی تیدایە لە چاو دیوانە چاپ کراوەکان و ئەو دەست
 خەتانی خۆم دیتوومن : لە جیی مصرعی دوومی بەیتیکیان دوو جۆری
 نووسیوه هەر دووکیشیان لە رۆوی کیش و قافیە و واتاوە هاوتای یەکتەر .
 لە دیوانەکە ی حاجی ، چاپی هەولیر ، نیو بەیتەکە بەم جۆرە نووسراوە :

« نەک وەک گۆلی بازارپی یە هەر سالی کە سەوزە »

مەلا رەئووف بەسەر ئەوەوە ئەمەشی نووسیوه :

« نەک وەک گۆلی بازارپیە موجود هەمو لحظه »

لە جیگەییکی تریش نیو بەیتیکی بی کیش ، بەلام قافیە ریک ، ی
 نووسیوه کۆتایی بە وشە «غەمزە» دیت . ئەگەر ئەم زیادیانە بکرین بە
 بەیتی تەواو و بخرینە سەر غەزەلەکەو سەر جوملەیان دەبیته 14 بەیت .
 لە خۆمەو دەلیم بیین و رەچاوی ئەم لایەنەش بکەین کە شاعیر بە

زۆرى حەز لە ھەلبەستى تاك ئەژمار دەكەن پىي تى دەچى بە ئەسل غەزەلەكە 15 بەيت بووبى و ھەندىكى لەو بەيتانە لەناو چووبى .

من لە لای خۆمەو بەيتەكانم ريز كردبوون بەو شكەلە كە پىي رازى بووم. ريزكردنەكەى من نەختىك جوداوازى ھەيە لەگەل ھى مامۇستا ھىمن ، بەلام چ پىويست نابىنم دواى نووسىنى پىشنيارەكەى ئەو ھى خۆم بكەم بە سەربارىكى ناقولا و زەق بو بنبارى ھور و ھوپى ئەم نووسىنە درىژە. نووسخەى تروش لەم غەزەلە ، چاپ كراو و چاپ نەكراو، لەبەر دەستاندان كەسىك بىھوى دەتوانى بەراوردى ھەموويان بكات و دلخوازى خوى لە نىوياندا ھەلبىژىرى .

سەرگوزەشتى دلدارىيەكەى حاجى لە سابلاغ و پەيامى ئەم قەسىدەيە لە رووى كەم پەروايى لە دەربرىنى ھەستى دەررونى خوى جارىكى تروش سروشتى ئازاو باوەر بەخو ھاتووى حاجيمان بو روون دەكاتەوہ. ھەر چەند ژيانى حاجى پرە لە نمونەى ئازايى و سەركەشى بەلام مەيدانەكان وەك ھى دلدارى نيە كە زۆربەى پياوانى رۆژھەلات خوى تيدا دەشارنەوہ و چەندى لە دەستيان بى ناھيلن باس و خواسى دلدارىيان ئاشكرا بى و بگوتريتەوہ يا خود سەرگوزەشتى نەينىيان تيدا دەنگ بداتەوہ ، خو بەنيسبەت مەلا و پياوى سەر بە ئايينەوہ زياتر لە خەلقى تر دەنگ و سەداى دلدارى ھوى شەرم كردنەوہ و بە خو داشكانەوہ بوہ. ناوناوہيىكى بەدەگمەن نەبى مەلا رىگەيان نەداوہ دلدارىيان لى ئاشكرا بى . حاجى قادر بەوہدا كە جارىكيان لە سابلاغ دلدارىيەكەى زانرابى و خيرا بە دوا ئەودا و لە خووہ دەروازەى دلى بو گولئ بخاتە سەر پشت و بانگ ھىشتنى مەردوم بكا بو گوتنەوہى چيروكى حەزلىكردنى لە گولئ ، ئەم حاجى قادره ھەرگيز لە مەلايىكى شەرمى سەركزەلەى چەرخى نۆزدەم ناكا : ھەر دەلئى مروقىكى بەندى كراوى حوكم تەواوكردوہ لە ناو دەروازەى بەنديخانەرا دوا ھەنگاوى ھەل دىنى بەرەو رەھايى. حاجى بەم دلداريانەى لە قاپلىكى كلاسكى دەستووراتى كۆمەلايەتى و نەرىتى كۆننە دەرەچى و دەبىتە نۆبەرەى خيرا پى گەيشتووى پياوى كورد لە ناوہراستى چەرخى نۆزدەمدا . من نامەوى دەلالەت قەرز كەم و بىخەمە سەر واتا و راگەياندى دلدارىيەكانى

حاجیییه وه ، بهلام پی ویست ده بینم ئه وهنده ده لاله تی که ههیه له م دلداریانه دا بخریته روو و نرخ و جیگه ی راسته قینه ی خو یان پی بدری له سروشتی (حاجی) دا: ده بی به هو ی ئه و دلداریانه وه باشتر حاجی بناسین، پتر لی شیاره زابین ، نزیکتر ببینه وه له تهوژمی ئه و ده روونه که حاجی کرده یه که م دوژمنی نه ترساوی شه عبده له کوردستانی ژیروودا و یه که م فه یله سووفی بیری کوردایه تی له سه راپای کوردستاندا .

سه ره پای مه لایه تی که خو ی به سه ببیته کو سپ له پیش ده ربړینی ئاره زووی نه فس بو لای ئافره ت ، دوو کو سپی تریش هه بوون حیسابی دوور و دریزتر به حاجی بکه ن له ده ربړینی ئه م ئاره زووه دا: کو سپی غه ربیی و کو سپی هه ژاری. مه لاییکی غه ربیی هه ژار ئه گه ر له ده روونی دا بللیسه ی ئاره زوویکی سووتینه ر نه بی بو ئازادی له کرده وه و ئاخو تن ناویری له کاری نازکی وه ک دلداری دا زمانی ببزیوی ، ئه گه ر مه یلیکیشی بوو بو ئافره ت له هه ناوی خو ی دا زنده به گوړی ده کا . پاله په ستوی ههستی زگماک له ده روونی حاجی دا بو ئازادی له کرده وه و ئاخو تن ، قه ناعه ته کانی ته قاندو ته وه ، ئه و قه ناعه ته له دلداری بی یا له عاست شه عبده دا یا له مهیدانی سیاست یا له هه موو مهیدانه کانی باوه ر بی به شیوه ییکی گشتی . له بیرت بی جواداوازیکی یه کجار گه وره ههیه له میانی هه لبهستی دلداری عاده تی که هه موو بو یژیک له خو ی ده کا به پیشه و چ باجی له سه ر نیه و ناو و ناتووره بو که س نانیته وه له گه ل دلداری به بنج و بناوان و سه ر و سه دا که تا ئیستا پیاوی کورد خو ده پاریزی له زرانی ناوی تییدا . تیوه رامانی دوور به دوور دوا ی سه ت سال زیاتر له تیپه ربړینی ئه و دلداریانه ، شیوه و پراگه یانندن و هیماکانیان ده خاته پشت په رده ییکی ئه ستووری تاریکییه وه. بو چاویکی وردبین نه بی تارمایی گرنگی ئه م دلداریانه ش خو به ده ر ناخا . له وانیه خوینه ریکی ربیواری به په له له سه ر ئه وه هه ر نه وهستی ئاخو حاجی قادر روژه ک له روژان بیری له «جنس» کردبیته وه یا نا ! ئه و دلی بو «جنس» و ئافره ت چوو ئینجا چ بوو ! من له جیاتی ئه و خوینه ره قسان ته و او ده که م و ده لیم حاجی قادر که وته دژی کاره ناره واکانی شیخ نه بی سه د سال له مه وپیش - ئینجا چ بوو ! حاجی ده یان سال بهر له هه موو

کوردیک بیری کوردایه‌تی کرد به فهلسه‌فه.. ئینجا چ بوو ! حاجی به
 هه‌موو عومر نه‌ترسا و هه‌رگیز کۆلی نه‌دا... ئینجا چ بوو ! به‌لام هه‌مان
 خوینه‌ری به‌په‌له که من له جیاتی ئه‌و شتان بی بایه‌خ ده‌که‌م و پیمان
 ده‌لیم ئینجا چ بوو، که بیستی فلامورزی هاوری خوی حه‌زی له فلانه کچ
 کردوه گویی قوت ده‌بیته‌وه بو خه‌به‌ره‌که و ده‌که‌ویته پرسین و توژینه‌وه
 له باریه‌وه و هه‌ر به بیریشی دانایی بلی ئینجا چ بوو! خو ئه‌گه‌ر کچه‌که
 چ جوړه په‌یوه‌ندیکی خزمایه‌تی وه‌یا ئاشنایی له گه‌ل خویدا هه‌بی
 ئه‌وسا دل‌داریه‌که ماناییکی تازه و تایبه‌تی وه‌رده‌گرئ و ده‌که‌ویته
 باریکی تره‌وه و ده جارن زیاتر بایه‌خ په‌یدا ده‌کا . ئه‌مه ده‌لیم تا‌کوو
 دل‌داریه‌کانی حاجی نیگای خوینه‌ر بو خوی بکیشی و داوای لی بکا
 جیگه‌ی له‌باری بو بدوژیته‌وه له‌و سروشته‌ی حاجی قادر دا که
 شاره‌زایمان پی هه‌یه .

ئه‌م دل‌داریانه که له سابلاغ و لاجانی دا هه‌ستی حاجی قادریان
 جوولانده‌وه و بولبولی طبعیان خسته چه‌هچه‌هه ، داوی هاتنه‌وه‌ی بو
 کویی خاموش ده‌بن و چی تریان به‌دوا دا نایی . له کهس نه‌بیستراوه له
 ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند سالانه‌ی به‌ر له سه‌فه‌ری بو تورکیا که‌م و زور خه‌ریکی
 هه‌زلیکردن بووبی . که ئه‌مه نه‌بیسترابی ده‌بی رووی نه‌دابئ بویه
 نه‌بیستراوه ، چونکه تازه باسمان له‌وه ده‌کرد حاجی قادر دل‌داری به
 تاوان نه‌زانیوه تا نادیا‌ری کا و دا پو‌شی . خو ئه‌گه‌ر دل‌داری له کات و
 وه‌زعی غه‌ریبی دا گومانی ئه‌وه‌ی لی بکری نیازی ماره‌کردنی تیدا نه‌بوه
 و ته‌نها هه‌وه‌سیکی جحیلانه بوه و ته‌قیه و شه‌رمیکی بو دل‌داره‌که پیک
 هیناوه ، ئه‌و گومانه له‌و دل‌داریه‌ی حاجی نا‌کری که له کویی دووچاری
 هاتبا تا بلیین له‌به‌ر زیده ته‌قیه و شه‌رم کردن به جاری سه‌رپو‌شی
 کردوه : هه‌لبه‌ت هه‌مان ره‌فتاری شه‌رافه‌ت کارانه‌ی حاجی که له‌و دوو
 دل‌داریه‌که‌ی پیشووی به‌دی ده‌کری که له کویی دووچاری هاتبا : غه‌یری
 ئه‌وه که به نیازی ماره‌کردن حاجی خو نامزه‌دی په‌یوه‌ندی عیشق و
 سه‌ودای ئافه‌ت بکا چ نیازیکی تر به دل و می‌شکاندا نه‌یی له عیشقیک
 که وا له کویی ناوی حاجی پیوه بی . وه‌زعی حاجی له کویی گه‌لیک
 ناسکتره تا جیگه‌ییکی تر ؛ به‌پی ئه‌و ناسکی وه‌زعی ، خو دوورتر

ده گری له هر شتیك لومه بییكي كومه لایه تی بینیتته سهر ، به تاییه تی که نه و خه ریکی خو چه سپاندن و خو به ره و پیش بردن بی . له خویندنی فه قییه تی و گه شتی ماموستا گوپی دا کهم خه می و بی په رواییه ک هه یه له چاو ژیانی دابین بوون و دامه زران ، که ده بی نه ویش حیسابی بو بکری له مه وزووعی دل به دهسته وه دان و هز لی کردن . نه م جواد او ازیانه ی میانی وه زعی حاجی له کاتی فه قییه تی دا تا وه زعی کوپه ی ، بو خو یان تا راده بییك حیسابیکی تازه دینه بهر حاجی ، به لام هر نه وان نه بوونه هو ی په یدابوونی دلدارییکی گهرم و گوپی به سهر و سه دا له و چه ندساله ی مانه وه ی حاجی له کوپی دا : هو ی گرن گتر به دهسته وه یه ، گه لیکیش گرن گتر .

وهک من بو ی ده چم و پیی قانع ده بم نه و گیر و گرفت و کهین و بهینه گهورانه ی که په یدا بوون و یه خه ی حاجیان گرت له کوپی دوای گه شتی خویندنی ، وایان ته نگ پی هه لچنی و ئوقره یان لی هه لگرت ده رفه تیکی بو نه مایه وه بیر بکاته وه له دلداری و مال پیکه وه نان . گیر و گرفته کانمان له جی مناسدا باس کرد و ناشی لی ره یان باس بکهینه وه ، چه ند لاپه ره بیك به ره و هه وراز بینه وه دینه وه بهر چاومان . نه فسی حاجی له خو پازی و به خو نازیو هه رگیز له زهرفی و ناله بار دا خو ناهاویته ژیر باریکی قورسی تازه ی زن هیانه وه که بیته سه رباری هه ژاریه نه داریه میراتییه که ی . نه مه شتیکی مه فهوم و چاوه پروان کراوه له حاجی قادره وه ، به لام لی ره دا تی بینیه کی نو ی هه یه له و مه وزووعی دلداری نه کردن و زن نه هیانه ی حاجی ، سه ری ری به زیهن و سرنج ده گری و خو به ملدا ده دا و جله وی خامه راده کی شی بو باس کردنی :

نه م تی بینیه له وانه نیه خه ریک بوونی سه راوی به مه وزووعی حاجیه وه بیخاته بهر چاوان ، تا دل ت له گه ل دلی نه و حاجیه ئاواره ی بی ده ره تانه ی پر گیر و گرفت و کوسپ و ته گه رانه ی دوای گه رانه وه ی بو کوپی جووت نه که ی و نه بز ی نه و تی که ل به نه بز ی خو ت نه که ی تارمایی تی بینیه که ش نابینی . با بلیم له وه ش زیاترت پی ده وی بو هه ست کردن به مه وزووعی تی بینیه که : ده بی به خه یال بگه ریته وه نه و روژگاره و خو بخه یته قه پیلکی زهرف و باری ژیانی حاجیه وه ، نه گه ر نه لیم

قهپیلکی نهفس و دهروونیهوه ، و بهچاوی ئه و سهیری دونیا بکهیت و به
 دلّی ئه وهست به خوّشی و ناخوّشی بکهیت .
 ئهوهی من دیته دلمهوه، له ئهجامی تیوهپرامانیکی دوور و دریژ لهو
 زهرفه و ئه و دلّ و دهروونه و تهنگ و چهلمه و گرفتانه ، قهناعهتیکه
 وهک «بدیهیه» که وا وهتهنگ هاتنی حاجی له وهزعی کوئی و تیگرای
 کوردستانی ژیروو دواي کهمیکی کهم له گهپانهوهی بو کوئی دهستی پی
 کردوه و ماوهییکی ئهوتو نهکهوتوته نیوانی هاتنهوهی و سهرهتای دهست
 پی کردنی تهنگ و چهلمهکانهوه بایی ئهوه بکا مروقیکی وهک حاجی
 بکهویته سهر بیرکردنهوه له ژن هیئان و مال پیکهوهنان . ههر دهلیی
 یهکهم سلاوی دواي گهپانهوهی بو کوئی، دهردی سهر عهلهیکی داوتهوه .
 خیرا دووچار بوونی حاجی به ناکوکی ، سهرهپای دهست کورتی و بی
 گوزهرانی ، ههر وهک نهی هیشت دلّی برپا بو دلّاری و مالّاری نهشی
 هیشت دلّی برپا بو نیشتهجی بوون . دهمهوی بلیم له زوییکهوه حاجی
 برپاری دا کوئی و کوردستان جی بهیلی بویهیه بپرای بپرای لی
 نهبیسترا ناوی ژن بیئی وهیا باسی ژن هیئان بکا . وا دهزانم ئه
 برپارهی دوورکهوتنهوهی له ولّات ماوهییکی دریژ بهر له رویشتنی له
 گهلی ژیاوه و پروودواي یهک له دوو یهکی پوژانه برپارهکهی بههیزتر
 کردوه تاکوو له کوتایی شهپکی بهردهوامی نهینی له دهروونی حاجی دا
 له میانی هیزی راکیشانی گهل و مهفتهن و هیزی پال پیوهنانی
 نارحهتی و چهرمهسهری ، به تهکانیکی ریشه ههلهکن حاجی هیزی
 خسته گهل هیزی پال پیوهنان و رهگی خوئی دهرکیشا له ناخی ئه
 (مهفتهنه جلوه ئارایه) که وا نه تییدا ههلی دهکرد و نه له دووری
 ئهویشدا توانی بحهسیتهوه . ئهههلقهنانهی دلّی حاجی ، له زویکهوه ،
 سهبهب بوو که چ ههولیکی نهدا مال پیوه نی : حاجی حهماسی پهیدا
 نهکرد بو مال پیکهوهنان . ئهگهر ئهه لیكدانهوهم نیشانهی پیکابی له
 زهینمدا داخوازی دهکا کاتیگ حاجی هاتوتهوه کوئی ئاشی شیخ نهبی
 ماویلی له گهر بووی ، چونکی ناکوکی بهینیان لی دهوهشیتهوه
 یارمهتی دهریکی تیگرای وهزعی نالهباری حاجی بی که خستهیه سهر
 بیرکردنهوه له ئاواره بوون .

بۆ سەپاندنی ئەم ڕایە و بیر و باوەرە لە زیهنکاری و لیکدانەوه بەولایە بەلگەى ئیسیپات بە دەستەوه نیە، بەلام بیرو ڕایەکە بى بنج نیە چونکە کە لى وردببیهوه دەبینى ئیحتیمالیکی بەهیزە لە تەک دوو ئیحتیمالی تری بى هیز دا :

یەكەم ئیحتیمال ئەوهیه : ڕیکەوت وا بوو حاجی دواى گەرانەوهى بۆ کۆیى و تا لى دەرچوو نە دلدارى کرد و نە خەریکی دامەزران بوو .
دوهم ئیحتیمال ئەوهیه: ڕەنەه حاجی تووشى دلدارى بووبى و بیریشى لە دامەزران کردبیتەوه بەلام بە ڕیکەوت ئەو باس و خواسانە لە پشت پەردەى پەنھانى مانەوه ، یا خود بە ڕیکەوت خەلقەکە نەیانکردنە مەوزووعى وتووێژ و گوتنەوه .

سێیەم ئیحتیمال ئەوهیه کە من بۆى چووم: لەبەر گىرو گرفت و هۆى تری گرنگ لە ژيانى حاجى ئیمکان نەبوه دلى بۆ ئافرەت و مەل پیکەوهنان برۆا .

ئىحتیمالی یەكەم و دوهم لە سەر «ڕیکەوت» هەلچەقیون بۆیى من بە بى هیزیان دادەنیم ، هى سێیەم ئەوهیه کە من دەمەوى بلیم جى قەناعەتى خۆمە . بەلى ، دەشى ڕووداو زادهى ڕیکەوت بى بەلام لە سەرچاوهى مادیهوه پەیدا بووبى زیاتر بە دلەوه دەنووسى بەتایبەتى کە ڕووداوهکە لەگەل پیداوێستى زەرف بگونجى . بە هەمان حال تا ئیستا بریاری یەكجارەكى لە بارەى ئەم ڕووپەرەیهى ژيانى حاجییهوه لە دەست کەسدا نیە : ئەوهندهى گویم ڕاگرتبى و چاوم گىرابى لە کەسم نەبیستوه و چ نووسینم نەدیتوه خۆ لەو لایەنە بگەیهنى و دوو قسەى تیدا بکا، کە حال وابى دیارە چ سەر وسۆراغ لای کەس پەید انابى . خوینەریش وهک من ئاگادارى زەرفى ژيانى (حاجى)یە لەو قوناغەدا، هەرکامیک لەوان ئیحتیمالانەى بە دل بوو یا خود ئیحتیمالیکی چوارەمى پەسند کرد کە بە بیری مندا نەهاتبى دەتوانى ئەویان بکا بە دلخوازی خۆى . کە بەلگەى تازەشى چەنگ کەوت بۆ ترجووحى ڕایەکى تر دیسانەوه مەوداى ڕەئى گۆرکىی لە پێشە . مەبەس لیڕەدا ڕەواندنەوهى تاریکییه لە دەورى حاجى قادر ، کە تاریکییهکە ڕەوییهوه ڕاستى هەرچى دەبى با ببى . من بۆ خۆم لایەنگرى چ بیر و ڕایەک ناکەم ئەگەر بەلگەى مادى وهیا زیهنى

لهسهريان نهکاتهوه . ههول و تهقهلام لهوهوه دئ حهز دهکهم حاجی بناسم وهک مروقیک که له واقیعدا ژیاوه نهک فکرهییکی پروت که نووسین خهلقى بکا . حاجی مروف بوه ، وهک من و تو حهزی به خوئی دهکرد ئهگهر بوی لوا با . ههلبهت نهی دهویست بی بههره بی له کامرانی و هسانهوه : که ئهمه ی بو نهلوابی دهبی لهبهر هوئی ئهوتو بووبی له حهزکردن و خواهشتی خوئی بههیزتر .

قسه له مهوزووعی دلداری به وهنده نابریتهوه ، جاری تهواویکی به بهروه ماوه . وهک دواي نهختیکی تر پروون دهبیتهوه باسی دلداری دهکیشیتهوه سهر لی دوان له ههندي لایهني گرنگ ههم له سروشتی حاجی و ههم له رهوتی بهرهو گهیشتنی بهو پهپی کوردایهتی . دلداری وهک ئاوینهییکی ههمیشهیی لهسهر ریپازی ئادهمی ، دهروونی حاجیمان بو عهکس دهکاتهوه ، بهلام با جاری پاکانهییک بکهین بو عیشق و دلداری له عاست ئهو توهمه و توانجانهی که ههندي مروقی دل وشک ، بی رهحمانه ، دهیکهن به تیری تهعنه و تیپی دهگرن . با ئهوه ساغ کهینهوه که عیشقی میانی نیرو می نهک ههر نهنگ نیه و بهس بهلکوو شیرازهی هوئی کالای کومه لایه تییه . دهبی ههلوهستیک بکهین تا توژی بهدناوی له دامانی دلداری بتهکینینهوه ئهوسا بکهوینه سهر ریپازی عهودال بوونمان بهدوا دهنگ و باسی حاجی له جیهانی دلداری دا .

خوش ویستن گهلی جوړی ههیه ، ههند زوره رهنگه نهژمیردری . بهلام ئهو جوړانهی دهکهونه سهر زمان و دینه ناو نووسینهوه و خهلق پییانهوه خهریکه و دهمهتهقیان لهسهر ههلهدستین چهند جوړیکی ناسراو و گرنگن وهک : خوش ویستنی ئایین و مهزههه و فهلسهفه و نیشتمان و هونهر و سروشت و باوک و دایک و برا و کهس و برادهر و بهدوا ههمواندا و لهپیش ههمواندا خوش ویستنی میانی دوو جنسهکهی نیرو می . بی گومان ئهم خوش ویستنه ههموویان کاریگهر و بایهخدارن و زور جارن دهبنه هوئی خو بهخت کردن و خو بهکوشت دانیش . ئهمه راستییکه سهرپیچی تییدا ناکری و بهچاوی خو مان دیتوومانه و دهی بینین ، رهنگه وابووبی به جوړیکی سهرشیوین و نامهفهووم جان فیدایی کرابی بو ئهو خوشه ویستنه . زورجاران له گیړانهوهی بهسهرهاتی کون و نوئی دهبیهن

فلانکهس له کهللهیان دا و وازی له باوه‌ری خوئی نه‌هینا وهیا وشه‌بیکی نهینی نه‌درکاند دوشمنی باوه‌ره‌که سوودی لی وه‌رگری ، وهیا خوئی به قوربانی پیشه‌واکهی کرد وهیا له توئی قسه‌بیکی بی حورمه‌ت یه‌کیکی گوشت و خوئی تییدا چوو. که ده‌لیم «نامه‌فهووم» له‌به‌ر ئه‌وهم نیه له بنه‌ره‌تا مه‌وزووعه‌که خو‌به‌خت کردن ناهینی به‌لکوو بو‌یه‌یه که ئه‌غله‌ب یه‌کیک خو به قوربانی ئامانجیک ده‌کا ئامانجه‌کهی له نه‌زهر غه‌یری خویدا خو به‌قوربانکردن ناهینی و هه‌ر هه‌مان کهس له ئامانجی گه‌وره‌تر بی‌خه‌به‌ره و بی په‌روایه و گویشی ناداتی. به میسال ده‌لیم له‌وانه‌یه مریدیک خوئی به قوربانی شیخه‌کهی بکا به‌لام گیسکیک به قوربانی ولاته‌کهی نه‌کا .

پوخته‌ی قسه ئه‌وه‌یه خو‌ش ویستن گه‌لی جوئی هه‌یه و هه‌ریه‌که‌یان به‌ره و تاومی ئه‌وتوئی هه‌یه که په‌یره‌وی ده‌که‌ن . به‌لام به وردبوونه‌وه ده‌رده‌که‌وی تی‌کرایان له‌سه‌ره‌تاوه ده‌بنه دوو به‌شی له‌یه‌کدی جودا : به‌شیکیان ئه‌وه‌یه له خووه په‌یدا ده‌بی له ویژدان و ده‌روونی مرو‌ف دا، چ پیوستی نیه به ماموستا و رابه‌ر وه‌ک خو‌ش ویستنی مندال و باوک و دایک و نیرو و می . به‌شی دوهمیشیان ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر به‌فی‌ر کردن و ده‌رس دان نه‌بی زگماگ له دلی مرو‌ف‌دا هه‌ل ناقولن وه‌ک خو‌ش ویستنی سروشت و مه‌زه‌ب و هونه‌ر و فه‌لسه‌فه و یاری ... هتاد .

زورجاران مرو‌ف خو به قوربانی شتی وه‌ها ده‌کا ئه‌گه‌ر به هاندان و می‌شک پرکردنی ساله‌های سال نه‌بی مریشکیکی له پیناو نادات ، نه‌خیر له‌وانه‌یه رقیشی لی بوویایه ئه‌گه‌ر ماموستا ده‌رسی نه‌دایا . به‌لام خو‌ش ویستنی کوپ و نه‌وه چ ماموستای ناوی . قسه‌بیکی یه‌کجار سافیلکه و ناپوخته و ناپه‌سند هه‌یه ده‌لی خو‌ش ویستنی دایک و باوک بو مندالیان به‌ره‌میکی کومه‌لایه‌تی سه‌ر به چینایه‌تیه‌وه‌یه نه‌ک هی سروشت . وابوه بیستوومه و خویندووومه‌ته‌وه گویا به نیازی سوود وه‌رگرتن له دواروژ دا، دایک و باوک مندالیان به‌خپو ده‌که‌ن ، ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌و نووسینانه ده‌لین په‌روه‌رده‌بوون له سیبه‌ری رژیمی بورجوازی و له نیو کومه‌لی خاوه‌نی چینی جودا جودا وا ده‌کا باوک و دایک به‌تایبه‌تی منداله‌کانی خو‌یان خو‌ش بویت و فه‌رق و جوداوازی بکه‌ن له میانی مندالی خو‌یان و

خهلقى تر . ئەم تەرزە گوتانە تاكە پىتتىكى راستيان تىدا نىە و خەلەت و پەلەتى پروت و رەجالن . بەسە بۆ ديار خستنى ھەلە بوونيان كە بلين ئەگەر پەرورەدە بوونى «بورجوازى» مروڤ فير بكا بە خوش ويستنى مندالى خوۋ ئاخوۋ چ بورجوازيك و ئيمپرياليستىك مريشكى فير كردوہ خوۋ بە قوربانى جووجەلەى بكا، وەيا چويلەكە لە تاوى بەچكەكانى خوۋ باويته زارى مارەوہ . گوتەى ئەوتويى نەك ھەر بەرھەمى سادەيى و سەراوبوونى فكرى يە و بەس ، كە ليى وردبىتەوہ دەبىنى لە خوۋە بى تدخلى من و تو سەرەوبن دەبى و بايى ترووكەى چا و خوۋ بەسەر پىيانەوہ پاناگرئ : كە گوترا دايك و باوك لەگەل مندالەكانيان بە فيل و فرن و بە تەماى چەوساندنەوہى دواروژ بەخيويان دەكەن ئىتر ھەرچى باوہر ھەيە لاي مروڤ بە ھىچ شتىك نامىنى لە بنەرەتا بەسەر خوۋ دا دەتەپى و ويران دەبى ، چونكە كە سەلمانمان دايك بە فيل بى لەگەل مندالەكەى بۆ دەبى رابەرى سياسى و سەرۆكى حيزب وەيا دەولەت راست كەن لە گەل خەلق ... باوك درۆزن بى و نەقابە راست كا ، ئەفسانەيىكە گالتە دەكا بە ھەرچى مروڤايەتى و ھوش و مەنتىق ھەيە ... باوك و دايك كە سۆزيان بۆ مندالەكانيان جيى گومان لى كردن و تاوانبار كردن بى ، ئەو كەسە قسەى وامان فير دەكا دەبى چەندجاران فيلى لى كردىن و چ مۆرفىنىكى خستبىتە مېشكمانەوہ بەوان قسانەى !!! ناشى و ناكري و پىنەى وھا بچىتە عەقلى كەسەوہ ئەگەر مۆرفىنى لەگەلدا نەبى . مروڤ كە باوہرى بە سۆز و تاسەى دايكى خوۋ نەما كام زرە ھەقى دەمىنى باور بە قسەى خەلقى تر بكا و گوئ شل كا بۆ ماموستا و رابەر و فەيلەسووف ! وابدانم ئەمە (بدىھىە) يە و لەسەر پويشتنى ناوى .

قسەى من لىرەدا لەگەل چۆنىەتى و جوړى پەيدا بوونى ئەو خوش ويستنانەيە كە ھەندىكيان لە خوۋە دەرسكىن و ھەندىكيشيان بە فير كردن دەپوين . كە كەوتىنە سەر بارى دەرس دان و بە ئومىد كردن و ترساندن ئەوسا ھەرچى بە خەيالدا دىت و ناىەت لە پىچەوانەى ياساى سروشتى و خوړسك دەشى پەيدا بى و سروش و ياساكانى بپىچىتەوہ . تو خەرىكى يەكيك بيت بۆ ماوہى سألەھى سأل لە رپى راھىنان و ترساندن و ئومىد پىدانەوہ فرچكى ھوش و ھەستى پى بگريت ، دەتوانى

بیخه‌یته سەر رق لیبوونه‌وه له هەرچی چاکه و پاکه و خۆشه‌ویسته ، یا خود بیکه‌یته بوت پهرست بو هەرچی بهد و ویرانکەر و دزیوه . ره‌نگه به دهرسدان دایک مندالی خوی بکوژی وه‌یا دیندار کافر بی وه‌یا قاره‌مانیکی باوه‌ر و فه‌لسه‌فه بگوژی به خائین .

لیره ئیمه قسه له سه‌رچاوه‌ی ئەسلی خۆش ویستن ده‌که‌ین ، له‌و قولپ و بلقه‌یه ده‌دوین که له بنی کانیه‌وه هه‌لده‌قولی نه‌ک له‌و ئاوه‌ی به جوگه‌له داها‌توه و خلته‌ی بیگانه‌ی تیکه‌ل بوه . ده‌وجا که حال وابی هه‌ندی به‌دییه ئاشکرایه خۆش ویستن هه‌یه فیتری و خۆش ویستن هه‌یه به‌ره‌می فی‌رکردن و دهرس دان و راهیان .

خۆش ویستنی زگماگ و فیتیش هه‌موویان له یه‌ک هیز دا نین : هینده‌ی دایک و باوک مندالی خویان خۆش ده‌وی مندال دایک و باوکیان خۆش ناوی . به‌رله 1300 سال له پیغه‌مبه‌ر(ص) پرسرا هوی ئەم جوداوازییه چیه له میانی خۆش ویستنی دایک و باوک بو مندال و هی مندال بو دایک و باوک ؟ له وه‌رامدا گوتی «لأنهم منا و لسنا منهم» واته چونکه ئەوان له ئیمه‌ن و ئیمه له‌وان نین . هه‌لبه‌ت مروّف پارچه‌ییکی جه‌رگ و دلی خوی خۆش ده‌وی ، که منداله‌که‌یتی ، پتر له دایک و باوکیک که ئەو په‌رچه جه‌رگ و دله نین .

حیکایه‌ت به‌وه‌نده‌ش ته‌واو نابی : تایبه‌تیکی هه‌یه له خۆش ویستنی میانی (نیر و می) دا ده‌یکا به زاهیره‌ییکی تا‌قانه که هه‌موو جووره‌کانی تری خۆش ویستن جودای ده‌کاته‌وه : وه‌ک بلّیسه‌ی کاره‌با که وا له به یه‌کتر گه‌یشتنی دوو هیزی «سه‌لب و موجب» په‌یدا ده‌بی ، وه‌یا ئاو له تفاعلی ئوکسجین و هایدروژین پیک دی ، مه‌یلی نیوانی دوو جنسی (نیر و می) ش دوو گیان له‌به‌ران ئەوه‌نده له یه‌کتر نیزیک ده‌کاته‌وه هه‌ر ده‌لیی به (تفاعلی کیمیایی) گه‌یشتوونه‌ته یه‌کتر و تیکه‌ل بوون . نیر و می که ده‌گه‌ن به یه‌کتر ده‌بن به دوو «مصرعی» یه‌ک به‌یت .. دوو پرووی سکه ، یه‌کیان ئەوی تر ته‌واو ده‌کات و نو‌قسانی ده‌بری و به هه‌ر دوویان «وحده» ییکی ته‌واو پیک دیت . ئەم یه‌کیه‌تی به‌هیزه‌ی که خۆش ویستنی نیوانی نیر و می پیک دینیت ، له جیهانی گیان له‌به‌راندای وینه‌ی نیه ، که له‌ویدا وینه‌ی نه‌بوو دیاره له هه‌موو جیهاندا بی وینه‌یه . زورینه‌ی

جوړه خوڅ وويستنه كان «يهك لايي» ن : تو نويشتمانت خوڅ دهوي نويشتمان بي خه بهره... مه زهه ب و فلهسهفه و سروشت و گول و په پووله ده پهرستيت ، ئەمان كهړ و لائن ههستيت پي ناكهن .. ئەدهب و فولكلور و ياري و نازانم چي لئيت دهن به ماخوليا ، ئەوا بو خوټ له سهر تاكه تهلي ئاره زوي دل و دهرووني خوټ ئاهه ننگسازي ده كه هيت ... تا راده بيك خوڅ ويستني ميانى كور و باوك و دايك و خزم و برادهر، واته ئاده ميزاد به گشتي ، به رامبهري و دوولاييكي تيډايه به لام هيچ كاميان ناگاته پلهي «تفاعل» و يه كتر ته واو كردن . ئەم راستييهي «بي مانه ندي» مه يلى ميانى نير و مي كه يه كيكه له راستييه زله كانى جيهان شتيكي تا بلي سروشتي و ئاسايي يه چونكه په يوه نديك ژيان دروست بكات و نه سل بيك بينيت و بهرده وامي كات ليي ده وه شيتوه تا ئەو راده يه بي وينه بيت : له مه كه متر دست نادا بو بهرده وام بووني «نوع» . بويه يه ده بيني ئەوه ندهي مروټ بي رابه ر و ماموستا و ترس و تهماع له خووه خه ريكي خوڅ ويستن و گوراني دلدارانه و سه رگوزه شتي عيشق بوه و ده وري باس و خواسي عاتيفي هه لاتوه ، له گهل هيچ مه وزووع يكي تر دا هيئده خه ريك نه بوه . تو سه ير كه سه پان درويينه ده كا وه يا شوان مه ر ده له وه پيئي وه يا كاروانچي به دوا ولاغه كانيه وه پيگه و بان ده بري هه موو هه ر خه ريكن گوراني بو له ش و لاري خونچه و به سي و ئەستي هه لده رپيژن به ده گمن و تي هه له نگووتن نه بي ناوي ئەو كه سبه نابه ن له گورانيه كاندا كه گوزه راني پي ده كه ن : سه پانيكم نه بيستوه بلي وه ي له بهر ئەو گوله گهنمه جوانه ده لي گوله باغه و ناني وه ك قه نه وزه . كريكاريكت نه ديوه له كاتي قوره كاري دا به سته بچري و بلي بيله كه م ريك و پيكه و هه ر جاره ده كيلو قوري پي هه لده ده مه وه . تا نه قابه وه يا حيزب وه يا لايه نيكي سياسي وه يا ئاييني وه يا هونه ري به ده رس و راهيئان فيري گوراني و هه لبه ستي نويشتمان په روه ري و چين په روه ري و دين په روه ري نه كا نه عه مه له نه سه پان نه شوان نه كاسب نه قوتابي نه سه رباز نه قومار باز نه كوټرباز هيچيان له خووه گوراني بو هوي ژيان و پيوه خه ريك بوونيان نالين و تيكر ايان هه ر ده گه رپينه وه بو به ژن و بالاي بسك سوور و چاو كال . وه نيه ئەم وه زعه خه ريك بووني مروټ به عاتيفه وه سيحر و

ئەفسوونى فىلېباز و دوشمنى گەل پەيداي کردبى وەيا ئەفییون بى له لایەن زۆردار و دەره بەگ و بورجوازی و داگیرکەرەو خرابیتە میسکی خەلقەو بو کزکردنەو خەبات و گیانی شوپشگیرانەیان. قسەى وەها که دەکرئ و دەگوترئ بو تەعلیلی پەرەسەندنى گۆرانى و هەلبەست و حیکایەتى عاتیفی فرى بەسەر راستییەو نیه ؛ ئەو کەسانەى زۆردار و فىلېبازان له غەیبەو دەینن و دەیانکەن بە مامۆستای دەرس دەرى گۆرانى عەتیفی ، له حەقیقەت دا بەهۆى تەسكى نیگای خویمان و کورت هینانى ئەو «نظریه»ى که باوەریان پىی هەیه له عاست سازاندن و دروستاندنى «تأویل و تبرییر» واقع و پروداو ، ناچار دەبن بکەونە سەر رپبازى ئەو تەعلیلە هەلبەستراوانە بو ئەو ، بەپىی تى گەیشتنى خویمان ، «نظریه» کهیان بە سەر پردى هەلبەستراودا بپەریننەو له خنکان و بە درۆ خزانەو . ئەو تەرزە نیگا تەسکانە که دەبینن ستم لیکراویکی وەک عەمەلە و جووتیار لەکاتى ئیش کردن و رەنج بردندا غەمى خوئى بە یادی لەش و لاریکی شلک و ناسک دەرهوینیتەو نەک بە رق هەلگرتن له ستمکارە که وەیا پىدا هەلگوتن بە هۆى ژيانى ، ئا ئەم نیگا تەسکە هەندەى تر نیگای لیل دەبئ و دونیای لئ وەتەنگ دیت و هیچ چاران شک نابا بو پرزگار کردنى بیر و باوەرپى خوئى لەو بەولاولە که شەیتان و دەجال و فىلېبازان پیکەو نئ و بیانکاتە مامۆستای دەرس دەرى عەمەلە و جووتیار که خەم و خەباتى خویمان لەبیر دەبەنەو و بە مۆرفینى لەش و لار و گوئى بەگوار له راستە شەقامى خەباتى چینایەتى وەیا قەومايەتى وەیا هەر (...یەتى) بیکی تر بئ لایان دەدەن (33).

لەم میسالانەمدا مەبەسم ئەو نیه لەسەر زۆردار و ستمکار بکەمەو «لەعنەتى خوا و میژوو له ستمکار بئ هەتا هەتایى» ، بى خۆشت لەم راستییە دەگەیت ، هەر ئەو نەدەم مەبەسە لەم سەردەمەى رۆشنبیری و زانست و ئاسمانگەردى و ئاتۆم و هونەر و تەکنیکەدا نەیهین و بەخۆپرایى ستم لە «عاطفە» بکەین و بئ ئینسافانە ناوى بزپینین .. ستمکار هیند

---

(33) من بە چاوى خۆم دیومە نووسەریکی ئەوتویى شیعریکی نوئی سى سالەى هیناوه بە بەلگەى بوونى گیانى چین پەرەرى لای وەرزییری کورد لەو تەهى کورد هەیه .

زۆر سەبەرە و ناشچیتە عەقلەوہ ئەو سەپانە گۆرانى نیشتمان پەرورەرى
 وەیا چىن پەرورەرى گوتبى . بە فەند و فىلىكى وشە سازانەى سەرشیویىن
 نەبى نالوى گيانى نیشتمان پەرورەرى وەیا چىن پەرورەرى بخريتە ناو
 گۆرانى سەپانىكى میدیایى وەیا ئاشۆرى وەیا فیرعەونى یەوہ . ئەگەر
 پىویستى بەرژەوہندى خەبات و ئامانجى کۆمەلایەتى ناچارمان نەکا فىل
 لە خۆمان بکەین ، هیندەى جریوہى چویلەکە و حیلەى ئەسپ و قاسپەى
 کەو ئاشکرایە کە وا لەوہتەى ئادەمیزاد توانیوہتى گۆرانى بلئى ، لە پيش
 ھەموو مەبەسێکدا ، بە زۆرى بۆ مەبەسى دل و عاتیفەى دلدارى گۆرانى
 گوتوہ ، تەنانەت دەتوانین لیرەدا شتیکیش بخەینەوہ سەر قسەکانمان کە
 یارمەیمان دەدا بۆ زیدە پروون کردنەوہى بابەت : ئەو گۆرانى و
 ھەلبەستى بۆ غەیب و ئامانجى ئایینى دانراوہ لە بنەرەتدا یا لەبەر
 ترس یا تەمایىكى دوارۆژى پاش مردن بوہ نەک لە خۆش ویستنىكى سادە
 و بى تەئویلەوہ . تاک تاکە مرۆقى خواناس گەیشتون بە پایەى «فنا فى
 اللہ» و تەقوا و پەرستنیان بۆ خودى باوہر «ایمان» بوہ ، لەو تاکانە
 بەولاوہ زۆربەى خواناسان لە ترسى عەزاب و بە ئومیدی بەھەشت
 خویان پەرستوہ و ستایشیان کردوہ . خۆ منیش ئەمە نەلیم ئایینە
 ئاسمانیەکان لە خۆیانەوہ ترس و ئومیدیان کردوہ بە مزەى تەقوا و لە
 کەسیان داوا نەکردوہ بى پاداش پەپرەوى یاساکانیان بکەن . پىی ناوى
 من نمونە بىنمەوہ لە کتیبە ئاسمانیەکان ، بۆخۆت بیانخوینەوہ و
 پەندیان لى وەرگرە .

ئەمانەى لیرەدا بۆت باس دەکەم ، بەلای خۆمەوہ ، راستى بى فىل و
 بى سازاندن «تأویل» دەشزانم ھەر بەرہیە و تاقمەى کە بە باوہرپىكى
 تاییەتى خۆیەوہ خەرىکە و ناتوانى رەھا بى لە «تعصب» حەز دەکا و
 دەکوشتى ئیساپاتى ئەوہ بکا کە وا بابەتەکەى خۆى بزوینەرى جیھانە و
 ھەموو ھیزیكى بەرچاو و نادیار خزمەتکارى ئەو بابەتەى و شتیک نىە
 لە سروشت دا، بە جوړپىكى سەربەخۆ و دوور لە پەراویزی تین و تاوى
 باوہرەکەى ئەو کارپىكى تاییەتى بکا . من دەزانم و تۆش دەزانى ھەر
 کەسێک تەعەسوبىكى ھەبى بۆ باوہرپىكى تاییەتى، بەدریژایى بەردەوام
 بوونى ئەو تەعەسوبەى ، خەرىک دەبى بەلگەى راست و ساختە کەلەکە

بکاته سەر یه کتر بۆ سه پاندنی باوه ره که ی خۆی ، که تووشی به لگه بیکی ئه وتۆش هات رپسه که ی لی بکاته وه خووری یا چاوی لی دهنوو قینی و پشت گوئی ده خا یا ههر به جارئ ئینکاری ده کا . خو ئه گهر ده سه لاتی دونیایی له ده ستدا بی ئه وسا به وه نده دابین نابئ به لکوو باوه ره ییان به وه به لگه یه ده کا به کفر وه یا خه یانه ت وه یا گومراهی و ده به نگی ، به و پیه ش سزای قورسی بۆ داده نی . ئه مانه واقعی به چاو دیتراون ، تا کاتیکی درپیش لی ره به دواوه ههر وا ده بی . له هه موو ئاسوی سیاسه ت و فه لسه فه و باوه ره وه تروسکه بیکی دیار نیه موژده ی نه مانی «تعصب» پراگه یه نی . له گه ل ئه مه شدا راستی ههر راستییه ئه گهر هه موو رۆژیک به کوته ک ده جاران ورد و خاشیش بکری . حیکایه ته که ی گالیلوم به بیر دیته وه که دادگای که نیشته ناچاری کرد خو به درۆ بخاته وه له وه دا گوتبووی زهوی به ده وری رۆژ دا ده خولیته وه ، که گالیلۆ له دادگا ده رچوو له بهر خو یه وه گوتی «له گه ل ئه مه شدا ههر ده خولیته وه ..» . هه ویری ئه م باسه زۆر ئاو ده خوازئ با لی ره وه لی بپر مه وه .

که واته دووچاربوونی حاجی قادر یا ههر مرۆقیکی تر به گری و گالی دل داری جیی سه رسورمان نیه و نابئ لی به که م بگیری . به لای رای منه وه نه بزووتنی ههستی سروشتی «خۆش ویستن» له مرۆقدا که له به ریک ده خاته نه فسی ئه و مرۆقه وه ره نگه هه رگیز پر نه بیته وه ، واش ده بی نه خۆشی نه فسی درنده ی ئه وتۆ له ده روونی ئه م و ئه و دا په ییدا ده کا که ده یانکاته ناحهزی خیر و خۆشی . ده شی نه روانی تو ی (خۆش ویستن) له دل ێکدا سهر بکی شیته وه بۆ په ییدا بوونی نه خۆشی (سادیزم) له و دل ێدا له رپی (گری ناکامی - عقده الحرمان) هه وه . با من لی ره دا خو م نه که م به پزیشکی سایکۆلۆژی و ناوی نه خۆشیان هه لده م و هه له یان تی دا بکه م ، ههر له و په راویزه فراوانه ی زانیاری گشتی «معلومات عامه» دا بخولیمه وه که خوینه ریش وه ک من تی دا به لده . له م په راویزه دا بی ترس و گومان ده لیم به که م گرتنی خۆش ویستن و جینس کرداریکی ناسازه چونکه سهر ده کی شیته وه بۆ دزیو کردنی سه رچاوه ی بوون و مانه وه ی «نوع» . خواهی و نه خواهی ئه و که سانه ی جینس به که م ده گرن

پشتگیری ده‌کن له‌بەر ههم هیئانی منداڵ به هۆی مه‌کینه له‌و پروه‌وه که مه‌کینه هه‌ستی خو‌ش ویستن و جینس ناکات .

به‌لئ بئ گومان دل‌داری سه‌رچاوه‌که‌ی پاک و پیروژه ئه‌گه‌ر به کرده‌وه‌ی به‌د لی‌ل نه‌کرئ . به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م راستییانه‌دا ده‌بئ ئه‌وه بزانی که وا هه‌رچه‌ند ئه‌م عاتیفه‌یه‌ی خو‌ش ویستن رواله‌تیکی سروشتی و ئاساییش بئ له‌ تیکرای ئاده‌میزاد دا ، دیسانه‌وه راده‌ی هی‌ز و ته‌ئسیری له‌ یه‌کیکه‌وه بو‌یه‌کیکی تر تا بلئی جوداواز ده‌بئ . خو‌ش ویستنیش وکوو هه‌موو عاتیفه‌ییکی تر ، له‌ پرووی قوولئ و ته‌وژمه‌وه ، چه‌ندین پله‌ی خوار و ژووری هه‌یه . با نه‌شزانی هۆی ئه‌م‌جوداوازییه‌ چیه‌ ، به‌چاوی خو‌مان ده‌بینی هه‌ندئ جار مرؤف تووشی سه‌ودای دل‌داریکی وه‌ها دئیت به‌ره‌و شیت بوونی ده‌با و ئوقره‌ی لی هه‌لده‌گرئ و جله‌وی ئیختیاری له‌ ده‌ست ده‌ردینئ و ناوی ده‌زپینئ و ئه‌وه‌ی پئ ده‌کا (با به‌ ده‌واری شری نه‌کردبئ) ، که‌چی لای هه‌ندئ که‌سی تر ئه‌م عاتیفه‌یه‌ ناگا به‌م پله‌یه و له‌ راده‌ی عاده‌تی تی ناپه‌رپینئ . هه‌ر دوو جو‌ری دل‌داری ، به‌هی‌ز و بئ هی‌ز و جو‌ری مام ناونجیشی دیتراون و بیستراون . ئه‌مه راستییکه‌ پئ ویستی به‌ گوته‌وه و دووباره‌کردنه‌وه نیه . وه‌ک ئه‌م راستییه ، دل‌داری حاجی ئه‌ویش راستییکه‌ ده‌مه‌ته‌قه هه‌ل ناگرئ.

به‌لام !

ده‌مینئته‌وه راستییکی سییه‌م ساغ که‌ینه‌وه :

ئاخو عیشقی حاجی قادر چو‌ن عیشقیک بوه ؟

تو بلئی له‌وانه بووبئ می‌شکو‌له‌ی نیو ئیسی سووتاندبئ و شه‌ونخوونی پئ کردبئ و شه‌کیبایی پئ نه‌هیشتبئ ؟

بو‌گه‌یشتن به‌ قه‌ناعه‌ت و دل‌نیایی له‌م لایه‌نه‌ گرنگه‌ی ده‌روون و نه‌فس و عاتیفه‌ی حاجی قادر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ توانامدا بووبئ زیهنیکاری و لی‌کدانه‌وه‌م کردوه ، گویم گرتوته‌ ته‌واتور ، ورده هه‌وال و گوته‌ی ئیره و ئه‌ویم قو‌ستوته‌وه ، سه‌رنجم داوه‌ته شیعره‌کانی و به‌ شیعی بو‌یژی ترم گرتوون که عیشقی ئاگرین له‌ ژیانی دا هه‌بوه . له‌وه‌ش زیاترم کردوه :

هه‌ر وه‌ک دوا‌ی که‌میکی تر بو‌ت باس ده‌که‌م زنجیره و سه‌ره‌نجامی ژیانی

حاجی قادرم کردوه به حهکهم بۆ برپاردان لهبارهی بوون و نهبوونی عیشقی قوول و بلئیسهدار له دلّی حاجی دا .

له کوّتایی دا ههموو لیکدانهوهییکی زیهنی و پراگهیانندی دهنگ و باس و ئەتواری حاجی و واتای غهزهلهکانی گهیشتمه ئەم باوه‌ره که ا حاجی قادر له دلّداری دا زۆر قوول نه‌پروییوه .

تا من ئاگاداری ئەحوالی حاجی بم له رپی بیستن و تهواتورهوه ، جگه لهو کچه سابلاغییه که ده‌گیرنهوه حاجی خوۆشی ویستوووه وجگه له گوئی لاجان که وا حاجی به پهله مهیل و ئیعبابی خوۆی ده‌برپروه نه‌بیستراوه دلّی حاجی بۆ کچیکی تر چووپی ، له ههموو کوردستاندا .

به نیسبهت کچه سابلاغییه‌که‌وه له‌وه دلّنیاین ئەگهر گوته‌ی ده‌ماوده‌م نه‌با چ سه‌رچاوه‌ییکی ترمان چنگ نه‌ده‌که‌وت له شیعری حاجی وه‌یا نه‌ه‌سینی خه‌لقى تر ئیشاره‌ییکی تی‌دا بی بۆی . غهزه‌له‌کانی حاجی نه به سه‌راحت نه به هیما و وشه‌تیک هه‌لکیشان ناویک به ده‌سته‌وه ناده‌ن و ئیشاره بۆ پروداویکی تاییه‌تی ناکه‌ن بیرمان بۆ لای کچیکی سابلاغی بگیریته‌وه . که سه‌راحت هه‌بی هه‌ر ئەوه‌یه بۆ «گوئی» ی به‌کار هیناوه .

ئهم دوو خوۆش ویستنه ئەگهر کاریگهر و خوولیایی بان وه‌ک دلّداری شاعیرانی تر که بوه به داستان به سه‌ر زمانی خه‌لقه‌وه و له ناو دیوانه‌کانیشدا نموودیان هه‌یه ، ده‌بوا له پروپه‌ره‌ی ژیا‌نی (حاجی) دا پاناییکی پتر بگرنه‌وه و شه‌قلی خوۆشیان له شیعرو ناوه‌روکی ئەده‌بی (حاجی) دا ئاشکرا بکه‌ن .

که‌واته ، به‌ولای ئەو دوو دلّدارییه‌وه ، گوته‌ی ده‌ماوده‌م و به‌لگه‌ی نووسراو له خه‌ماۆشی نه‌بی چ شایه‌دییان به ده‌سته‌وه نیه ، ئەو شایه‌دییه نه‌بی که خامۆشی بۆ خوۆی ده‌لاله‌تی «نه‌بوون» راده‌گه‌یه‌نی نه‌ک «هه‌بوون» .

که به‌لگه‌ی ئاشکرا و قسه‌که‌ر چنگ نه‌که‌وی با بزانیان به‌لگه‌ی نه‌ینی و هیمایی له گیانی غهزه‌له‌کانی حاجی په‌نجه بۆ چ جوّره خوۆش ویستنیک دریز ده‌که‌ن !

وهرگرتنی دهلالهت له واتای غهزهل بو ساغ کردنهوهی بوون و نهبوونی
 عیشقی سووتینهر کاریکی زیهن و زهوق دهیکا . له واتای شیشر دا
 بارستی مادی نیه تاکوو بتوانین بیکهین به بهلگهی مادی و کوّتایی به
 دهمهتهقه بینین . زیهن و زهوقیش بوخویان «اعتباری» ن ، بهر لهوه
 بتوانن دهمهتهقه ههلگرن لهسهر بابته لهوانهن ببنه هوّی دهمهتهقه .
 زیهن و زهوق چین تا ببنه «قازی» و برپیار بدن له موناقهشدها ! کی
 دهلیّ زیهن و زهوقی بارام مووقهلاشتره له هی ئازاد تا ئهو بیی به
 چهکهه ؟ ئهوهی راستی بی نهک ههر له عاست شیعر و هونهر و ئهدهبدا ،
 بهلکوو له عاست ههموو کاریکی «اعتباری» که چهکهه و پسیپور برپاری
 تیدا ددهن ههمان رهخنه دیته پیش . به نمونه دهلیم که کچیک دهبی
 به «شارن»ی جوانی وهیا کورپیک دهکریّ به شای لهش جوانان وهیا
 دانسهریک یهکهه پاداشی پیّ ددریّ له دانسدا هیچ گهز و گرییهکی
 مادی نیه جوانی و ریکی و تهواوی ئهو کارانهی پیّ بپیوریّ له گهز و
 گریی زیهن و زهوق بهولاهه ، ئیتر یا دهبیّ ئهو کارانه نهکریّن تا روژیک
 دیّ و کوّمپیوتهر دهبیته چهکهه یا خود چ چار نیه لهوهدا زیهن و زهوقی
 پسیپوران ئهو چهکههه بن . خو و تالع زهن کاریکی من لیّرهدا دهیکهه
 له گهلّ غهزهلهکانی حاجی تاکه کوّلهکه نیه قهوارهی باوهرهکهمی
 پراگرتبیّ ، چونکه نهبوونی شایهدی تهواتور و خاموشی سهرچاوی
 نووسراویش ، که تازهه خسته روو ، له لای خوئیانهوه دهبنه کوّلهکهی
 دوهم . به دوا ئهمانه دا هندیّ له ههلبهستهکانی حاجی قادر خوّی ،
 ئهویش ، شان دهداته بهر لاییکی باوهرهکهمهوه و وا دهزانم ، به تهواوی
 دهی سهپینیّ و دهی چهسپینیّ . کهواته بیر و رای من که له زیهن و
 زهوقهوه ههلستیّ وهک هی پسیپورانی سهما و جوانی و هونهر تاخانه نیه
 .

له لای تهبعی من غهزهلهکانی حاجی زادهی میشکن ، بهرههمی
 ئوستادین ، هوّنراوهی سنهتکارن . دلّداری و خوّش ویستنیک که له
 شیعی حاجی بهدی دهکریّن له پهنجه و خامهی هونهرکارهوه دهتکینهوه
 ، له گرّ و بلّیسهی دهروونیکی سووتاوهوه ناتهقنهوه . ئارایتی ریّک خستن
 و تیگهیشتن و پیگهیشتن لهو شیعرانه دهرهوشینهوه نهک ههنیسیکی

گریان و بۆنسۆی دلی هه لکزاو . له م ره وه وه شیعیری حاجی ده چیتته پیزی شیعره دلداریه که ی شیخ رهزا نهک نالی و کوردی . شیخ رهزاش دوو چاری عیشقی سووتینهر نه بوه بویه شیعیری غه رامی که م گوتوون ، ئه وه ی گوتوشیه تی ئوستادی تیدایه نهک سووتان . له وهنده شیعره که مه ی دلداری که شیخ رهزا هه لی به ستوون پینج خشته کیه که ی به سه ر ئاته شپاره که ی (کوردی) یه وه به سۆزترین پارچه ییکی عاتیفی یه که شیخ رهزا به دل و زمانی داهاتبی ، بی گومان له مه شدا گر و گلپه ی دهروونی کوردی بلیسه ی داوه ته وه بو ناو دهروونی شیخ رهزا :

دلی بردم به ناز و عیشوه دیسان شوخی عه ییاری
 فریبی دام به چاوی مهستی خو ی مه حبووی سه ححاری
 له هيجرانی تهقم کرد ئه ی ره فیقان کوا مه ده دکاری
 ئه مان مردم عه لاجی سا له ری پیغه مبه را چاری
 ویسال یا تهقل یا ته سکین له هه ر سی بۆم بکه ن کاری

که سیکی شارهزای هه لبه ست بی و گو یی له مؤسیقای وشه و له رانه وه ی پرسته تی بگا ده زانی کام شیعر له بورکانی عیشقه وه ده جو شی و کامی له گو می فکر و فه لسه فه هه لدینجی . بو یژیکی وه ک نالی ئه گه ر له ری عیشقی «حبیبه» وه ئاگری تی هه ل نه گه رابا ، هه رچه ند ده سه لاتی «نظم» ی گه یشتبا به پله ی «اعجاز» نه ی ده توانی خامه له خوینی دلی هه لینی و شیعیری پی بنووسی . نالی و کوردی هه ر دوویان دوو چاری عیشقی بی ره حمی درنده بوون بویه هه رگیز گلپه و بلیسه یان دانه مرکایه وه . ئه و دل ه یان که له سه رده می گه نجایه تی دا بوو به مالی عیشق یه کجاره کی له قه به لی کرا و نه بووه به مالی خو یان . به نمونه ، بی ده سبزار کردن، به ییتیکی دینمه وه تین و تاوی عیشق له شیعر دا دیار بخا . نالی له کو تایی غه زه لیکی دا ئه مه ده لی :

دوور له تو نالی سه گی که بی وه فا وو هه رزه گو
 بوچی بانگی ناکه ی ئه م که لبه که نانی نانی یه

لیڙه دا مه به سم نیه ده سلا تی نالی له شیعردا دهرخه م بویه خوم له ورده کاری و لایه نی هونه ری بهیته که ناگه یه نم ، تنها ده مه وی کاری سیراوی عیشق له بهیته که دا بیئمه بهر چاو .

سرنج بده وشه کانی هه لبه سته که تاکه یهک وشه نادوژیته وه حورمه تکاران به بی و بیته بهرگی ئارایشت و عه بیی وشه ی «سه گ» بیوشی که نالی خوی به و ته شبیه کرده . وشه کانی «بی وه فا ، هه رزه گو ، که لب ، نانی نانی ، بو بانگی ناکه ی « هه موویان که مایه تی و پایه نزمیان تی دایه . به زاهیر ده بوا کومه ل بوونی ئه و هه موو وشه ی نزم له بهیته که قیزی مروف هه لستینی ، که چی نه فه سی گهرمی عیشق و بلئسه ی دهروونی شاعیر ئه و هه موو خوشکاندنه وه و خو که م کردنه وه ی هه لگیږا وه ته وه به ره و به رزی و شه رافه ت و حورمه ت . ده توانم بلیم له که م جیگه دا ده دیتری وشه ی (سه گ) ئه وه نده بایه خی وه رگرتبی وه ک لیڙه دا بوی پیک هاتوه به تایبه تی که هیچ وشه بیکی تریسکه دار و ئاورینگای لی نه بوونه ته جل و قهریته ی رازاندنه وه . تو سه یرکه نالی چه ند راست ده کا به پیی مه زه بی عاشقان که ده لی « دوور (34) له تو نالی سه گی که بی وه فا وو هه رزه گو » چونکه عاشق که له یاری دوور که ویته وه جی خویته ی پیی بگوتری سه گی بی وه فا ، گروگالیشی به هه رزه گو یی دابنری . عیشق وا ده کا دوور که وتنه وه ی عاشق له مه عشووق هینده دزیو و ناشیرن بکری ئه گهر وشه ی بی حورمه تتر هه بی له (سه گی بی وه فا و هه رزه گو - که لبی نانی نانی که بی حورمه تترین سه گه) ئه وی بو به کار بیته . کومه ل بوونی وشه و پرسته ی نزم لیږدا چونکه نه خشه ی «بی وه فای» ده کیشی له ری (مه فهومی پیچه وانه) وه حورمه ت کو ده کاته وه له ناو بهیته که دا و نالی خوشه ویست ده کا و دلی من و تو ی بو ده بزوینی ، لیی ده وه شیته وه دلی مه عشووقه که ش ببزوینی ئه گهر ئه م دله وه ک به رد نه بی . خو ئه وه ی راستی بی له عاست مه عشووقدا به ته واوی خوی داناوه له جیگه ی ئه و سه گه ، ئه دی ئه وه نیه پیی ده لی بو بانگی ناکه ی وه ک سه گی نانی نانی ؟

له شيعرى شاعيراندا زورجاران وشهى سهگ هاتوه تا بشلّى له دلاندا
كاريگه ر بوه . وا ليّردا دوو نمونيهى تر دئيمه وه بو مه بهسى بهراورد كردن
و ده رختنى كارى عيشق به هوّى ئه و بهراورد كردنه وه .
شيخ رها ده لّى :

مربوطه حياتم به سليمانى و خاكى
خوزگه م به (سهگ)ى قاپييه كهى ئه حمدهى كاكى
شاعيرى فارس ده لّى :

استخوان ريزهى مجنون مفگن پيش هما
كه تعلق به جناب (سگ) ليلى دارد

---

(34) راده گه يه ني ههر وه هاش خوّى كردوته پهرزين به ده ورى ناو و
شه خسى مه عشووق تا بى پاريزئ له نزمايه تى وشهى «سهگ» . وهك ئه وه يه شاعير گوتبئيتى « دوور له رووى
جه نابت نالى سه گيگه .... » .

له ههر دوو به يتدا وشهى سهگ نرخيكي داوه به واتاى هه لّبه ست رهنگه
ههر به سهگى ئه و شوينه نرخى وه ها دروست بكرئ ، به لام ههر دوو
سهگ له سهر تهخت و بالينى حورمهت دانراون و ده وريان ته نراوه به
ريز و خو شه ويستى .

له به يتى شيخ رها دا كاك ئه حمدهى شيخ سايه ييكي واى خستوته سهر
سه گه كه و هيندهى به رز كردوته وه له (حاجب)ى سولتانيك زياتر روتبهى
بو پهيدا كردوه . له به يته كهى فارسيش دا وشهى (جناب) و پايهى (ليلى) و
ناوى (مجنون) و نرخى مه عنه وى مه لى (هما) زياتر له به رگى ئه تلّه س و
ته وقى زيّر و خه نهى ده ست و پييان ئارايشتيان بو سه گه كه كو مه لّ كردوه
. ههر دوو به يتيش نمونيهى ئه ده بى به رز و نه مرن .

به دوا ديرنى سهگى ناو ئه م دوو به يته دا كه ده لّى ئاههنگى حورمه تيان
بو به رپا كراوه پتر بوّت روون ده بيته وه عيشقى نالى چ كاريكى كردوه بو
سه گه كهى خوّى .

پيوست نابينم خوينه ر خهريك كه م به هيئانه وهى نمونيهى تر بو
ده رختنى تينى عيشق له هه لّبه ستدا ، چونكه ده بيته قسهى دووباره و
كوتانه وهى به ديهيه . ئه وهى من ليّره دا مه به سمه لايه نى بوون و نه بوونى
عيشقى سووتينه ره له شيعرى حاجى قادر دا . به پيى زهرفى من ديوانى

حاجی شایه‌دی نادا بو بوونی عیشقیکی وا سووتینەر. یه‌کیک له غه‌زه‌له هه‌ره پێشکه‌وتوو و به‌ناوه‌کانی حاجی غه‌زه‌له‌که‌ی « نه‌ققاشی ده‌می ...» یه . که بیخه‌یته به‌ر ته‌رازووی هه‌لسه‌نگاندنی هه‌لبه‌ست بو کیشانی دوو لایه‌نی ئوستادی و سۆز ، ده‌بینی زۆر به ئاشکراییی خۆی به لایه‌نی ئوستادی دا ده‌کیشیته‌وه و ده‌چپته‌ریزی ئه‌و غه‌زه‌له‌ی شیخ ره‌زا که مه‌شهورترین به‌یتی ئه‌مه‌یه :

کاری که غه‌م و ده‌ردی فیراکی به‌مبی کرد

سه‌رما به‌هه‌تیو با به‌ده‌واری شری ناکا

گریمان خوینەر زه‌وقی من به‌حه‌که‌م قبول نه‌کا له‌وه‌دا که ده‌لیم شیعری دل‌داری حاجی زاده‌ی ئوستادین، له‌و پوه‌وه‌ که گوتم ده‌شی بریاری زه‌وق له‌یه‌کیکه‌وه بو یه‌کیکی تر بگورئ ، خو ناتوانئ ده‌لاله‌تی یه‌کجار پاته‌وپاتی هه‌ندی له‌هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادر خۆی ره‌ت کاته‌وه له‌مه‌یدانی بوون و نه‌بوونی عیشقی قول لای حاجی. تو بلی ئه‌گه‌ر حاجی پوژیک له‌پوژان دل‌داری ئاگرینی هه‌ست پی کردبا ری دابا به‌خۆی ئه‌مه‌ی خواره‌وه بلی ده‌رباره‌ی عیشق ؟

باسی زولفی دریز و چاوی به‌خه‌و

نه‌براه‌وه بوه ..... خوسره‌و

حاجی له‌مه‌ش به‌سه‌راحه‌تتر دژی شیعری عاشقانه‌ی دلی خۆی کردوته‌وه که ده‌لی :

حه‌یفه بو پیاوی لایبی ته‌میز

هینده باسی مه‌کانی ... و ....

مروقیک له‌کاتی گه‌نجایه‌تی دا یا هه‌ر قوناغیکی هه‌لکشای ته‌مه‌نی دا له‌هه‌ناوی خۆی دا ده‌سته‌چيله‌ی عیشقی هه‌لایساندبئ و خوینی دلی خۆی پی کولاندبئ ناشئ و ناکرئ تا ئه‌و راده‌یه به‌سووکی ته‌ماشای عیشق بکا و توانجی کوشنده‌ی تی بگرئ.

وا ده‌زانم راگه‌یاندنی ئه‌م هه‌لبه‌ستانه‌ی ری ده‌مه‌ته‌قه ده‌به‌ستن.

من نه‌بوونی عیشقی ئاگرین له‌دلی حاجی قادر دا به‌زاهیره‌ییکی دابراو و لاتهریک نازانم له‌تیکرای ویزدانی حاجی . به‌لای تلوری منه‌وه ئه‌گه‌ر

نه بوونی ئه و عیشقه هه ره له پهراویزی (نه بوونی عیشق) دا وه ستابا و چ
 په یوه ندی نه با له گه له سهر له بهری تابلوی هه ست و نهستی حاجی دا
 ئه وسا ده مگوت بزری بلیسهی عیشق نه ختیکی رهنگی تابلۆکه ی سپی پات
 کردۆته وه و بهس ، که چی به لای باوه ری منه وه نه بوونی ئه م بلیسه یه ،
 هه رچه ند خوی رواله تیکی سه لیه ، به جوړیکی یه کجار کاریگه ر و
 (ایجابی) خوی نواندوه له تابلۆکه دا و سه ره نجامی گه یاندوه به
 عه لاقه داری له گه له بنیادی گیانی کور په روه ری حاجی قادر . داوا ده که م
 خوی نه ر لی ره دا له گه له به پیشوو بی و له قسه کانم ورد بیته وه و سووک به
 سه ریاندا تیپه ر نه بی ، ئه گه ر پیم بدا تکای لی ده که م ئه ویش وه ک من
 رایه که له دل و میشکی خوی دا بکوئینی و له گه لی دا نه ختیکی خه ریک
 بی ، ئه گه ر نه لیم له گه لی دا بز ی .

من بو ئه وه ده چم ئه گه ر حاجی قادر له سه ره تای گه نجایه تییه وه وه ک
 نالی و کوردی هه ست و هوشی دیار و نه دیاری به سۆزی عیشق پر
 بووبایه وه نه ده شیا له دوا رۆژدا ده روون و نه فس و گیانی یه کجاره کی
 له و عه تیفه یه به تال بیت و سه ره له نوئ به عاتیفه یه کی تازه ی تاقانه ی
 نیشتمان په روه ری پر بیته وه . نه ده کرا له و بورکانه ی سه ره تای عومر و
 گوری گه نجایه تی نه پشکوویه ک نه بزووتیک نه خۆله میشیکی گه رم
 نه مینیتته وه وه ک هه رگیزاوه رگیز وجودی نه بووبی . وا پئ ده چی له
 بیره وه ری دل داری کاتی جحیلی هه ر لایه نی مادی حه یوانی خوی
 هی نابیتته وه بهر هوشی حاجی ، که ئه ویش پاشماوه بیکی ئاسایی عیشقی
 بی ره گه و وینه ییکی خور تی و سه رگه رمی ده وری گه نجایه تییه ، بویه
 وه ها بی په روا ده کویتته دژی و به چاوی سووک سه یری ده کا . گه ره
 تارمایی عیشقی کۆن شیوه بیکی بلیساوی و خولیا یی و مه جنوونانه له
 ئاسوی به یانی گه نجایه تییه وه پر شنگی داباوه بو ئیوارهی ژیانی حاجی ،
 بی گومان ، به جوړیکی تر پیشوازی لی ده کرد .. به چاویکی تر تیوه ی
 راده ما ... ده نگیکی تری بو بهرز ده کردوه . ئیمه ده زانین حاجی قادر
 دۆست و هاوپی و ناسیاوی خوی له بیر نه ده کرد ، بو دار و به ردی کوویه ی
 ده نالاند . ده و جا ئه گه ره له تابلوی رابوردووی دا وینه ی فرشته بیکی
 عیشق و سۆزی دل داری هه با تو بلیی به م چه شنه یه کجاره کی و بی ئاشت

بوونهوه له ناخی دلدا کهوتبا دژی ئەم وینیهیه ؟ هەرگیز ئەمە ناچیتە ناو هیچ حیسابییکی بە سەرەوبەرە .

نەبوونی ئەم وینیهیه له تابلۆی رابوردووی حاجی دا ئەوهی بەرهم هیئا هینده بە سادەیی و بی باکی و قیز و بیزهوه ناوی عیشق بیئی . بەلام هەر لهوهنده نهوهستا ، شتیکی یهکجار گرنگتری بهرهم هیئا . تو بلیی ئەم شته چی بی ؟

فهرموو لهگهلمدا سرنج بده ئەم دیمهنه که دیته بهرچاوی زیهنی منهوه .

وا دهزانم نەبوونی عیشقی سووتینەر له رابوردووی حاجی دا بهشدار بوه لهوه دا که دوا رۆژ نامومکینیکی بیته مومکین : رپی داوه بهوه که ههموو بوونی مادی و مهعنهوی و پوالهتی و دهروونی و خه و بهخه بهری حاجی سهرانسه له قه بهلی کوردایهتی بکری بی ئەوه یادی دلداری بیته شیریکی ههزاریکی ئە بوونه . هەر دهلیی حاجی که داخلی عیبادهتخانهی کوردپهستی بوو گیانی و دلکی بی پهلهی بی نوختهی وهک کاغەزی سپی تهسلیم به خامهی چاره نووس کرد ئیتر ئەو خامهیه بی ئەوه رهشایی پیتیک وهیا خالیکی نووسراوی بیته پیش به ههموو لاییکی کاغەزه کهدا مهشقی خوی لی کرد تا رووپه رهی پر کردهوه و دوو جار و سی جاریشی بهسهردا هاتهوه .

لهم روانگهیهوه دهتوانین چاویکی حهقیقهت بین ههلینین و سهیری کوردایهتی حاجی بکهین و تی بگهین چۆن مومکین بوو تا ئەو رادهیه شهیدای کورد و کوردستان بیی .

حاجی به جوړیکی عاشقانه و دیوانانه باسی کورد دهکا، لهم مهیدانه دا هەر کوردپهوه ر نیه و بهس : وهک مهجنوونی لهیلا وایه ئەگەر راست بی و مهجنوونیک ههبووی .. خو ئەگەر نهبووی حاجی بوته ئەو مهجنوونه . سوژیکی که ههستی پی ناکردی له شیعی دلدارانهی حاجی دا و له شیعی نالی و کوردی تاو و تین دینی بو دلای ههستیار ، لهمه زیاتر و درندهتر وهک بلیسه له شیعه نیشتمانیهکانیهوه ههلهستی و دهماری ههستی خوینەر ههلهده پرووکیئی . حاجی شهیدایانه دهگهړی به دوا تهعبیردا بهلکوو وهک ئاو نهختیک له کلپهه ههناوی کز کاتهوه بهلام

ناگا بهو ته عبیره که برین ساریژ دهکا وهیا خوت خوتهی دهروون خاموش دهکا.. هه رچی دهیللی که متر له پیویست هه رچی دهیکا بی سووده له عاست بی ئوقرهیی. بورکانی نهفسی دهجووشی و دهخرۆشی، دهیسووتینی و سهبری لی دهبرئی و زیرهی لی هه لدهستینی و شیعی پی دهلی و یهخهی دار و بهردی پی دهگری گروگالی خولیای بو ته رجه مه دهکا.. نهخیر ته سکین نابی و ئوخهی ناکا .. خهیالی ئاگرین دهیبا بو هه موو بابه تیک بیکا به هوی ته قین و هه لپزان.. تی هه لدهچی به ره و هه لده وهی بوتی کوردی تا ده گاته سنووری موباله غهی ئه وتو له جیهانی دیوانه و شهیدایان نه بی جیی نابیته وه. «له گاوان و شوانی کورده کان یهک به سه بو له شکری سه د که رپه دوو لهک» کوردیک بهس بی بو له شکری بیست ملیونی .. به لام قسه بییکه و کورت دینی له گه ل مه بهس، ژیله موی ته ر ناگاته وه ، گر و گلپه داوای پتر دهکا ... که شتی که هی نووح به سه ر کیوی کوردستانه وه وه ستا که واته ئاده می زاد له جاری دوه می په ره سه ندنی دا (کورد زاد) ه .. په روه ردگارا به کوردیت مه دح ده که م تا نه لین به کوردی مه دح نه کراوی مه دحه که ت بو ئارایشتی کوردییه به هه شتی پی ناکرم...

من هه رچه ند بمه وی به نووسین و شی کردنه وهی خوم وینه ی ئه و خولیایه سووتینه ره ی کوردایه تی حاجی قادر بکیشم ناگه م به که مه ری ئه و په یکه ره ئاگرینه ی که خامه ی حاجی له که ره سته ی هه ست و ویزدان هه لی ناوه ، بویه لزوم ناکا خو خه ریک که م به «تحلیل حالل» یکی که م و کورت ، به هه ر ئه وه بلیم له لای خومه وه عیشقی حاجی بو کوردایه تی عیشقیکی ته واو و بی هاوبه شه له دهروونی حاجی دا . دهمه وی بلیم حاجی هه موو دل و گیان و هه سته ی خوی به کوردایه تی به خشیوه تۆسقالیکی بو هیچی تر نه هیشتوته وه . ههروهک دلداری بی بهش کرده له کلپه ی دهروونی ، ژن و مال و مندالیشی نه بوه بایی زه رپه بییک دلی خوی پیاننه وه خه ریک کا .

ئه م ته نهایی یه ی حاجی له گه ل تاکه خولیای کوردایه تی له سالانی دوایی ژیاننی دا دیمه نیکی تراژی دی ماته مینی ئه وتو دینیته بهر چاوی سرنجده ر چه ند جارن له سۆز و په رۆش و ته قدیسی بو حاجی زیاد دهکا .

من که دهبوو له دواى لهگه‌لدا ژيانى دوور و دريژم ئاشناى ئهرک و
عەزابى حاجى بېم و لىي رابيم ، کاتى که بېرم دەرپوا بو سالانى
ئاخه‌ليوهى ژيانى ئه‌گەر تانوت نهدمه بهر خوم جورئەتى سرنج دان و
لى وردبوونه‌وه‌م نابى :

پيرى ، تەنهايى ، غەريبي ، هەژارى ، خولياى سووتينه‌رى بى ئوميد و بى
بەرهمى نزىک و بەرچاو ، نەبيستنه‌وهى دەنگى خەبات و تەقەللا له
هېچ لاييکه‌وه ..

دەک له‌بەر ئەم عەزابه بى سەر و بنه !!

ئەو سه‌غله‌تیهى «ابو فراس حمدانى»ى هەراسان کرد و وه‌تەنگى هینا
له‌و چەند سألەى ئەسیر بوونى لای رۆمه‌کان تا واى ليکرد بەدەم
هەنيسک دانەوه بلى :

أ سجننا و بعدا و اشتياقا و غربه

و نأى حبيب ان را لعظيم

و ان امرء بيقى وفيما لعهدہ

على ميل هرا انه لكريم

ئا ئەم سه‌غله‌تیهى (ابو فراس) له تەک رەنج و ئازارى بى برانە‌وهى
حاجى دا وه‌ک دل تەنگى کاتى دەمه‌و ئیوارانە له چاو تلانە‌وهى شه‌وى
مارانگاز .

حاجى که له‌گه‌ل خویدا ده‌لى و وه‌رام دەداتەوه :

بەسه حاجى دوو سه‌ده‌هزار دەفعه

پيم گوتى ئەم قسانه بى نەفعه

باوکه هەر چۆنى تو ده‌لى وایه

تى ده‌گه‌م ئەو قسانه خوړايه

قورپى کام جى بکه‌م به‌سەر خوما

ئەمه ليم بوته عيلله‌تى سه‌ودا

لي‌ره‌دا حاجى وه‌ک سه‌حرانە‌وه‌ردىكى يه‌که و تەنها ژيله‌موى لمى نيوه‌رۆ
به هەنگاوى شه‌که‌ت ده‌پيوئ له رېگه‌بيكى بى برانە‌وه به‌ره‌و ئاسوييکى
خويياوى سه‌رابى ، دەشزانى وا رۆژى عومرى به‌سەر ده‌چى و شه‌ويکى

ههتا ههتايه‌ی به دوا دا دیت که هیچ پرووناکایی و فرجریکی لی ناپشکوئی، که سیشی نیه له پاش خوئی به وه کاله تیش چاویکی بو هه لینی وه یا هه ناسه ییکی بو هه لمژی.. ده ریای بی ئه مانی مه رگ له ژیر شه پوله بی ره حمه کانی خوئی دهی پیچیتته وه و په یوه ندی له گهل جیهاندا یه کجاره کی ده بری و کوتایی به بوونی دینی و له بنجه وه هه لی ده که نی.. به لی مه حبووبه ی ئه و که کوردستانه هه ر ده مینی و بی برانه وه یه، به لام به قه ده ر گه وره یی کوردستان له دلی حاجی دا که سه ر و نزاری لی ده رچوون و ده ست لی برانی گه وره ده بی و تالاوی سه ره مه رگی لی تالتر ده کا.

بی گومان پوژانی کوتایی ژیانی حاجی ماته میکی یه کجار زل بوه : هه رچی ئومی دیک که پوژگار پرووناک ده کا بو مروف له ئاسوی دیار و نادیا ری حاجی دا وجودی نه بوه، ئومی دیش نه بوه به په یدا بوونی هیچ ئومی د. کوش و باوه شی خیزان و مندالیش نه بوه ساردایی شه وانی سه ره مه رگی گه رم کاته وه. هه روه ک «حمزه» که له جهنگی «أحد» دا شه هیدکرا و که سی نه بوو بوئی بگری، پیغه مبه ر که گوئی له گریانی خهلق بوو بو کوزراوه کانیا ن، به ده م گریانه وه فه رمووی «ولکن حمزه لا بواکی له» هه مزه که سی نیه بوئی بگری، هه روه هاش حاجی که گه یشته کاتی سه ره مه رگ و گیانه لاه... با به س بی له منه وه دووباره کردنه وه ی مه رگی حاجی، خو ئیمرپوش که سی نیه له پشت و که مه ری خوئی بوئی بگری. خامه ی من که شینی بو ده کا دوا ی هه فتا و پینج سال (35) له په له فپی مه لی روهی به چه نگالی نه زعه وه شه رافه ت بو خوئی کو ده کاته وه له میراتی مه عنه وی حاجی... مه شقی خو نیشاندا ن ده کا له به ر شه وقی شه خسیه ت و شوره تی حاجی.. خود په سندی خوئی ده شاریتته وه له ناو ته پ و توژی شیوه ن کردن بو حاجی.

له به ر چاوی (تلور)م عه زابی دوا پوژانی حاجی خه یالی مروقی ئیمرپو ده تو قینی، ده و جا ده بی چ عه زابی ک بووبیت.

---

35 ئه م نووسینه له 1972 دا نووسراوه، ئه وسا 75 سال به سه ر مه رگی حاجی دا تیپه ری بوو.

به لام له نیوان ته به ق ئه نده ر ته به قی ئه م هه موو عه زابه دا راستییکی گه وره دیتته به ر هه سته سرنجده ر تا راده ییک بوئی ئاشکرا ده کا چو ن

حاجی توانیوییتی خۆی راگرئ له بهر سفتوسۆی سووتان و قیমে بوون به دهست و ده می بلّیسه و تیغی چه ندین جوړ تلانه وهی کوشنده وه : کلپه ی سۆز و په روّش و خولیان دلّ و دهروونی حاجی بو کورد و کوردستان ده رده کانی تری کز کردو ته وه له نه زهر خۆی دا . وهک بلّی حاجی مؤمیک بووه و سووتاوه به ئاگری سه ودا ی کوردایه تییه وه ، له و سووتانه ی دا فه لاکه تی غه ربیی و پیری و بی که سی ده سه لاتی کار تی کردنیان نه ماوه . خواجه (کلیم) ی هه مه دانی ده لئ :

زآتش هیچ پروا نیست دور از اب ماهی را

واته ماسی که له ئاو دوور که و ته وه په روای نامینی له ئاگر ، حاجیش وهک ئه و ماسیه و له ویش زیاتر ئازاری هه ره گه وه ی سووتانی بو کورد په کی ئازاره کانی تری خستوه .. حاجی وهک ماسییک بوه که له ناو بو ته دا ببرژی و په روای نه بیینی له بی ئاوی .

به سه ره و ژوور بمه وه به ره و ئه سلّی باسه که و بلّیم به دوا ئه م شی کردنه وه ی تازه خستمه بهرچاوی خوینه وه وه جورئ ته ئه وه ده که م له گه لّ خۆم دا بریار بده م که وا حاجی قادر له سه ره تا کانی ژیانی گه نجایه تی و که م په روایی دا دو چاری دلّاریکی ئه و تو نه بوه جنجروک گیر کا له په رده ی دلّی ، ئاگر به ردا ته هه ناوی و می شکو له ی ناو ئیسی بسووتینی . نه بوونی په یوه ندی و گیرۆده یی زور به دلّاریه وه په های ی و ئازادی بو حاجی پیک هی ناوه له کو تییکی قورس . ئه م کو ته قورسه ی عیشق ئه گه ر بوویایه ئالقه به ده وری دوو مه چه کی دهستی حاجییه وه هه ندییکی له و مه ساحیه داده گرت که کو ته قورستره که ی نیشتمان پهروه ی پیی ده ویست .

خوینه ر لیّم به سه هوو نه چی : من نالیّم دوو سۆزی عیشق و کوردایه تی له دلّیکدا کونابنه وه ، ده لیّم سۆزی دلّاری که له دلّا هه بوو به شی خۆی له و دلّه وه رده گری و تییدا ده بیته شه ریک : ئا ئه م شه راکه ت و هاوبه شییه ، نهک ته نها هی دلّاری به لکوو هی هیچ جوړه سۆزیکی تری ئه و تو یی له دلّی حاجی دا ره گی نه بوه ، هه موو دلّی هی کوردستان بوه و له کولانه ی کوردایه تییه وه دلّی بو شت چووه . نموونه ی وهک حاجی قادر له نایاب نایابتره له رووی خو له قه به لّ کردنی تاکه ئامانجه وه ،

به‌تایبته‌تی که ئامانجه‌که دنیایی و سیاسی بی . هەر بۆیه‌یشه په‌یداکردنی هاوتای حاجی وه‌یا دۆزینه‌وه‌ی له نیوان کهسانی میژووی کۆن و نوێ دا یا هەر به جاری مومکین نیه یا خود له ئه‌سته‌م ئه‌سته‌متره : وه‌ک حاجی تا راده‌ی جه‌زبه‌گرتن شه‌یدای کورد و کوردستانه‌ که‌سی تر په‌یدا نابێ ئه‌و شه‌یدایه و جه‌زبه‌گرتوه بی له مه‌یدانی تییدا خه‌ریک بوونی. ده‌شی مروّقی پاک و دلّسۆز و خوڤه‌خت کردوو بدۆزریته‌وه ، به‌لام شه‌یدا و خو له قه‌به‌ل کردوو و ده‌ست له هه‌موو شتی‌ک برّاوی وه‌ک حاجی ، ئه‌گه‌ر خو به سه‌هوو نه‌به‌ین ، یه‌کجار یه‌کجار یه‌کجار به ده‌گمهن ده‌دیتری . له‌م سی باره کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «یه‌کجار» دا سه‌رت لی‌م سوپ نه‌می‌نی ، فارس گوته‌نی :

سالها میگذرد شنبه به نوروز رسد

*****

دوو دلّداریه مه‌علوومه‌که‌ی حاجی له سابلاغ و لاجانی‌دا ، خوڤ به‌ختانه ، یاریده‌ریکی باشیش ده‌ده‌ن بو وه‌رامدانه‌وه‌ی پرسیاریک که له‌وه‌وه هه‌لده‌ستی شیعی (غه‌زهل بو کورپ) دیته پیش چاو چ له دیوانی شاعیره‌کانی کورد بی ، که یه‌کیکیان حاجی قادره ، چ له دیوانی گه‌لیک شاعیره‌کانی تورک و عه‌ره‌ب و فارس بی .

شاعیره‌کان له بزاونته‌وه‌ی خه‌یالیان له مه‌یدانی مه‌دحی کورپ دا گه‌لیک جوړ هونه‌ر و شیوازیان به‌کار هیناوه . وا هه‌یه شاعیری‌ک له یه‌ک غه‌زه‌لدا کورپ و کچی به یه‌کدی گرتوون و یه‌کیانی به‌سه‌ر ئه‌وی تر دا ترجیح کردوه ، یا خود جووته شاعیری‌ک له یه‌ک قه‌سیده دا کۆبوونه‌ته‌وه و هەر یه‌که‌یان لایه‌نیکی په‌سند کردوه و پییدا هه‌لگوتوه . شاعیری واش هه‌یه غه‌زه‌لی سه‌ر له‌به‌ری بو کورپ داناوه وه‌یا خود به‌شیکی زۆری له هه‌ل‌به‌سته‌کانی بو کورپ ته‌رخان کردوه .

له عاست ئه‌م مه‌وزوعه‌ دا نووسه‌ران له یه‌ک باوه‌ر دا نین : نووسه‌رم دیوه خو‌ی خه‌ریک نه‌کردوه به راست بوون و راست نه‌بوونی مه‌یلی شاعیره‌که له‌وه‌ل‌به‌سته‌ی بو کورپانی داناوه . له ته‌ک ئه‌مه‌دا نووسه‌ریشم دیوه رواله‌تی وشه و ته‌عبیری کوردوه به به‌لگه‌ی هه‌بوون و

نه بوونی ئاره زووی بیژوک (شاز) لای بویش. تهنانهت هه موو هه لبه ستیکی دلداران هشی داناوه به به لگه ی بوونی ئافره تیکی راسته قینه له ژیانی بویش دا و خوئی له وه نه گه یاندوه ئایا هه لبه سته دلداران ه که زاده ی گر و تینیکی حه قیقی عیشه یا خود به ره می لیکدانه وه و ریک خستنه : به چکه ی دلّه یا هی می شک . لی ره به پیشه وه نه ختیک بیر و باوه ری خوم له باره ی عیشق و دلداریه وه پوون کرده وه بایی ئه وه بکا جیگه ی حاجی قادر و هه لبه سته دلداریه کانی دیار خا له جیهانی عیشق و سه ودا دا . لی ره به وه لاوه گر و گالییک دیمه سه ر کاغز به پیی ده رفه ت هه ندیک له رپوشنایی فکری خوم باوئته ناو ناوه روکی ئه م بابه ته پر هه ست و ته قیه و ناسکییه وه ، ده رفه تیش ئه وه نده ی به به ره وه نیه چی له دلدایه بو خوینه ری هه لریژم .

کورته بیر و رای من ده رباره ی زاهیره ی هاتنی ناو وه یا تارمایی کور بو نیو شیعر ئه وه یه که زاهیره که خوئی له خویدا نابئته به لگه بو هه بوونی عاتیفه ی شاز لای شاعیر ، ههروهک شیعی شه راب دوست ئه ویش به ته نها خوئی نابئته ئیسیپات که شاعیره که باده گوسار بوه . من بوخوم شاعیر ده ناسم باسی عیشق و شه رابی له شیعر دا کرده که چی هینده ی که ملحد له نویژ دووره ئه ویش له هه ر دوو کار دوور بوه . «تناقض» ی وه ها لای شاعیرانی رپوژه لات یه کجار زوره تو بلئی ده بی هویه که ی چی بی . لی ره دا به و په ری کورت بیژییه وه له مه وزووع ده دویم .

ئه و عالهمه ی که شاعیری رپوژه لات ی ئیسلام چه ند سه ده سالیکه تییدا ده ژی ، به هه ر دوو باری فکری و مادی یه وه ، له بهر هوی زور جور که لی ره دا مه ودا ی شه رح دانیان نیه ، وه ک زه وی جاری لی هاتوه که هه موو توئیکی لی رپاوه . له هه موو لاییکه وه دیواری «نه که ی عه یبه ، کوره بی شه رعیه «مه ودا ی بزووتنه وه ی لی ته سک کردو ته وه و له ئه نجامی کاردا به هوی وه ته نگ هاتنی ده روون له و ته نگ ژه ی بی مه ودا ی یه دا عاتیفه ی جودا جودای تیکه ل و پیکه ل بوون ، سنووریان به زیوه . گه لیک شاعیر به هوی ئه و ته نگه تا وه بوونه ی به ده ست که م ده رفه تییه وه هه موو کیلگه ته سه که کانی عاتیفه و هه ستی جورجوری ناو دلّی گوشراوی خوئی به شیعر

کوتاوه تهوه تا ده بینی هم کافره هم ئیماندار ، هم زاهیده هم باده گوسار ، هم کور دۆسته هم عاشقه کچ . به شهرمه بی حه یایه ... هم موو شتیکه و هیچیش نیه . رهنگه له ههر بابتهش پشکیکی هه بی که دهیکا به کۆمه لگهی «متناققات» وهیا شه بهنده به پرۆژهی عاتیفه و باوهر . رهنگه له راستی دوور نه که وتبیتمه وه که بلیم هوپه کی دیکه ی زور گرنگ که له جهرگهی بریار و داخوازی و پیویسته کانی کۆمه لایه تییه وه هه لدهستی ئه ویش بووبیتته خلیسکی که شاعیر لیوه ی خزیوه به ره و قه پیلکی تهسک و تروسکی زاتی خو ی و تییدا حه بس بوه : شاعیران به تیگرایی له وه زع و دهسه لاتیکدا نه بوون خو تیکه ل کن له چه ند و چونی و چاکه و خراپه ی ئه و پروداو و کهین و بهینه که له ناو کۆمه لدا سه ره هه لده دن و کار ده که نه سه ر باری ژیان و گوزه ران و ئاسایشی خهلق . ئه م لایه نانه له نه زه ر شاعیردا خاوه نی خو یان هه بوه چ له داهینانیان بی چ له به ره ه لستی کردنیان . بریاری چاک بوون و خراپ بوونی پروداو به ده ست دهسه لاتدارانه وه بوه ، ئه وانیش ژماره بیکی یه کجار که م بوون له پیای میری و ساماندار و خاوه ن هیژ ، هه ندی جاریش پیای ئایینی . که م وابوه شاعیر خاوه ن دهسه لات بووبی به تاییه تی له ناو کوردان . له فه رزی هه شبووبی به تیپه رینی سه دان سا ل له لاتهریکی و گوشه گیری شاعیر و خو تی نه گه یانندی له کهین و بهینی کۆمه لایه تی ولاته که ی ئه م حاله ی بی بوه به قالب وهیا قه پیلک وهیا جل و بهرگ و تی خزاوه . نه بوونی دیمو کراسی شاعیر و ئه دیبی ناچار کردوه به خه ریک بوون له گه ل نه فس و خولیاکانی خو ی تا وای لیها توه بیر نه کاته وه له وه که خو هه لقوتان دن له کار و باری ژیان مافی ئه و بی . وه نیه له وه شدا شاعیر و ئه دیب گونا هبار بن له چاو زور به ی میلله ت ، چونکه ههروهک شاعیر و ئه دیب به نووسین و هه لبه ست له کار و باری کۆمه لایه تی بی دهنگ بوون تیگرای میلله تیش چ دهنگیکی ئیعتیرازی بهرز نه کردۆته وه هه رچه ند پروداو هکان و کاره ساته کان و خو شی و ناخو شیه کان له گه ل جهرگه ی بهرژه وهندی ئه و خاوه ن عه لاقه بوون یا خود به گوته بیکی راستتر ، دهسه لاتدار گه مه ی به بوون و چاره نووسی ئه و کردوه له و کاره ساتانه دا ؛ ده و جا میلله ت که له عاست

ژیانی خویدا به‌دهنگ نه‌یی شاعیر و ئه‌دیب بو ده‌بی ده‌ست که‌ن به‌ چه‌نه‌ هه‌راشی . به‌لئ راسته‌ میلیله‌ت نه‌ ده‌سه‌لاتی مادی و نه‌ ده‌سه‌لاتی هه‌وشی له‌وه‌دا نه‌بوه‌ به‌ ده‌نگی بی‌نی ، به‌لام ئه‌م گوته‌یه‌ پرسیاره‌که‌ ناگورئ : تیکرای میلیله‌ت بی‌ ده‌نگه‌ و ئیعتیرازی نیه‌ له‌ رووداو ، ده‌توانم بلیم خوئی به‌ خاوه‌ن ماف نازانی له‌ به‌ده‌نگ هاتن ، شاعیر و ئه‌دیبیش وه‌ک هه‌موو میلیله‌ت فرچک‌گرتوو بوه‌ له‌ بی‌ ده‌نگ بوون ، که‌ تاوانیک و دریغیک هه‌بی هی هه‌موانه‌ که‌ نه‌بی ئه‌وا بو که‌س نیه‌ . به‌ نمونهی ته‌شبییه‌ ده‌لیم که‌ ریگر هات و کاروانی پرووت کرد و که‌س ده‌ستی نه‌کرده‌وه‌ له‌سه‌ر مالی خوئی ، گریمان شاعیریکیشیان له‌ناو دا بووبی و به‌ شیعر وه‌سفی پرووت کردنه‌که‌ی نه‌کردبی چ‌گله‌یی تاییه‌تی له‌و ناگرئ مه‌گه‌ر بو شهر پی‌ فرۆشتن . که‌ خاوه‌ن مال له‌ قافلّه‌ دا مالی ببه‌ن به‌ تالان و چ‌ ده‌نگ نه‌کا عه‌یبیشی لی نه‌گیرئ ، شاعیریکی ری‌بوار له‌ قافلّه‌که‌دا به‌ ده‌ست یا به‌ زمان دژی جه‌رده‌که‌ نه‌وه‌ستابی هه‌ر به‌جاری بی‌ عه‌یبه‌ . خو ئه‌وه‌ی راستی بی‌ به‌ دریژیایی رۆژگار هیشتا شاعیر زیاتر به‌ده‌نگ هاتوه‌ و نار‌ه‌زایی ده‌ربرپوه‌ له‌ کاری نار‌ه‌وا . تو سه‌یر که‌ ئه‌حمه‌دی خانی چه‌ند مه‌ودای زه‌مه‌نی پیش میلیله‌ته‌که‌ی که‌وتۆته‌وه‌ له‌ هه‌ست کردن به‌ کورداییه‌تی و مافی نه‌ته‌وایه‌تی دا . فی‌رده‌وسیش بی‌نه‌وه‌ بیرت .. نووسه‌ر هه‌یه‌ ده‌یه‌وی میژوو وه‌ها بی‌نیته‌ به‌رچاو که‌ رۆلی میلیله‌تی تی‌دا ده‌یان جار له‌ حه‌قیقه‌ت زیاتر گه‌وره‌ بکری ، له‌و کاره‌شدا به‌لگه‌ی به‌ قه‌ده‌ر ده‌نکه‌ جو‌یه‌ک ده‌کا به‌ هیلکه‌ی قاز ، به‌لام کاری وه‌ها چ‌ سوودی نیه‌ له‌ زه‌ره‌ر به‌ولاوه‌ . پی‌ ناوی میژوو بگورین ، ئه‌گه‌ر هیچمان له‌ ده‌ست دئ با ئیستا و دوا رۆژ به‌ره‌و چاکتر بگورین .

خولاسه‌ و پوخته‌ی گوته‌ ئه‌وه‌یه‌ تا ریگه‌ هه‌بی بو تیکه‌ل بوون له‌ گه‌ل باری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ، ئه‌دیب و شاعیر و هونه‌رکار زیاتر له‌ قه‌پیلکی خو‌یان دینه‌ ده‌ر و که‌متر «‌تناقف‌» له‌ به‌ره‌میان ده‌رده‌که‌وی . به‌لئ مه‌مکینه‌ قه‌ناعه‌تی که‌سیک بگورئ له‌ قوناغیکی ته‌مه‌نی بو قوناغیکی دیکه‌ ، به‌لام ئه‌مه‌ پی‌ ناگوترئ تناقف‌ به‌لکوو «‌فرازوو بوون - تطور‌» ه . تناقف‌ له‌وه‌دایه‌ هه‌موو رۆژی ، یاخود له‌ماوه‌ی کورتدا ، واتای له‌یه‌کدی نه‌چووی بیته‌ ناو به‌ره‌میه‌وه‌ ، ئه‌و به‌ره‌مو ئه‌ده‌ب بی یا

هونهر. له سهردهمی ئیستا که دا ئه غلبه و دهبی لایه نی دهسه لاتدار ئه دیب و هونهر کار تی که له دهکا له گه له رووداوی رۆژانه و سیاسه تی کاری نیزیل و دووره دهستی دهره کی و ناوه کی به لام ری په خنه گرتنی لی دهری ، ههر له وه ئازادی دهکا که پییدا هه له بلی و چاوی خه لقی بو بنووسینی و جنیو به ناحوزانی بدا. خو من بلیم و نه لیم ناوه روکی ههره نرخدار و به شه ره فی دیموکراسی ئه وه یه خهلق بتوانی بی ترس و له رز په خنه بگری له کاری خاوه ن دهسه لات. به میسال ده لیم له گو قاری کی میسری کاریکاتوری کی هه فتانه هه یه به ناو نیشانی « محمدبک المافی » که ههر جاره به جوریک گالته دهکا به خاوه ن زهویه کانی سهردهمی فاروق، هه ز ده که م دهنگم بگه یه نم به نیگار کی شه که ی ئه و کاریکاتوره و پیی بلیم : محمود به گ بیست سالی ته واوه دهسه لاتی سیاسی نه ماوه ، ئیمرو میسر پیویستی هه یه به کاریکاتوری که له ژیر ناو نیشانی « الأستار محمود عبدالحافر » دا په خنه بگری.

به لام ههرچونیک بی خه ریک کردنی ئه دیب و هونهر کار به خزمه تی فه لسه فه و مه سلحه تی دهسه لاتداره وه قه پیلکه کونه که ی « نفس » ی لی ده گوری به یه کیکی تازه ی وه زیفه و فه رمان که جیی خه ری بوونی به نه فسی خوی تی دا نابیته وه ، چونکه ئه ویش هه ند ته سکه به حال بایی ئه وه دهکا بو ئه نجامدانی فه رمانه په یتا په یتا کانی دهسه لاتدار تییدا هه ل سووری. چاکه و خراپه ی ئه و قه پیلک و ناوه رو که ش له ده ست ئه دیب و هونهر کاره که دهرده چی و به ند دهبی به چاکه و خراپه ی خاوه ن دهسه لات و فه رمانه که نی ، ئیتر کوردی گوته نی خو و تالع.

ئهمانه ی گوتمان له جیی خو یان بن ، به دوا ئه واندا تی بینیه ک هه یه نا کرئ چاوی لی بیوشین : ئه دیبه کانی ئیسلام له کولانه ی شیعه وه هه ناسه ییکی نیوه ره های یان هه لئناوه و گوزه رگه ییکیان بوخو یان کردوته وه گه پ و سهیرانیکی تییدا بکه ن . سه رنجیک بده ده بینی هه موو ئه و قسه ناجایه زه که له ئاخواتن وه یا له نووسینی په خشاندا یاساغ بوه له هه لبه ستدا ری دراوه به گوته نی. ئه و بیر و رایانه ی که له په خشاندا پیاو یکی وه ک « ابن الراوندی » پی زه ندیق ده بوو له شیعیک وه یا

چوارینهی «خیام» یک به ناوی رهمز و تلوfo له ریی تهئویلهوه دهخرایه پشت گوی. زور قسهی ئەوتۆ که له نووسینی پەخشاندا دەبوه هوی بی حورمهتی نووسەرکه ، له هەلبەستدا شۆرەتی بو شاعیر پەیدا دەکرد. من نامەوی بلیم هەرچی مەنفەز هەیه له رووی نووسەری پەخشان بەستراوو ؛ وابو نووسەری یەکجار بەهیز له پەخشاندا قسهی به جورئەتی کردوه و لیی نەگیراوه ، بەلام که قیاسی شیعەر دەکەه له گەل پەخشاندا له رووی ئازادی تەعبیرەوه چ نەیسبەتیکی له نیوانیاندا نامینئ . شیعەر شالای بو مقدساتی ئەوتۆ بردوه کەس جورئەتی نەکروه به قسه وهیا نووسین سییهک و چوارییکی ئەو رییهش بیری :

« خاکم بدهن مگر تو مستی ربی »

له شیعەر نەبا ، مەگەر له ورپینه ، دەنا له سەرانسەری ولاتی ئیسلامدا جیی نەدەبووه .

وهک دیتە بەرچاوم ئەم زاهیرەیهی مەودادان به تەعبیر له شیعردا هەر دەلیی هودنەه نیوانی لەشکرانە که چەک دادەنن و جەنگ دەوستینن و پشووێ حەسانەوه دەدەن ، یاخود هایدپارکی لەندەنە بو هەموو کەس کراو تەوه . مەیلەو بریاریکی گشتی دراوه ئەو قسهی که به عادت له خەلقى بەداویوه دەکری بو شاعیر خالەبەخش بی . هەلبەت ئەوه دەبی بزانی له سروشتی شاعیردا بی حیسابییک هەیه شەفاعەتی بو دەکا . کەس به تەما نیه شاعیرییک وهک خەلقى دیکه له قسهکانی «جدی» بی . بەقال که بلی کیلوی سیو به دوو درهههه بایهخی گەلیک زیاتره له خەیاڵ بازی شاعیرییک که ئەستیره دەکا به پۆلووی سەر سەبیلەکەه . هەزار و سی سەد سال زیاتره قورئان لەبارەه شاعیرهکانی ئەوسای گوتوه «يقولون ما لا يفعلون» . بەدوا ئەو ئایهتەشدا شاعیر هەر وای بو له قەلەم دراوه که قسهکانی ئارایشت و شەکر و نوقلن . بەلی که شیعری شاعیرییک له سنووری خەیاڵ بازی و شوخیننی و کەم شەرمی تیپەراندبی بو ناو جەرگەه سیاسەت وهیا ئایین و بەرژەوههه و باوهری تییک دابی ئەوسا ئەویش حیسابی «جدی» تی بو کراوه و ، لهو گویرهیه ، دەسەلاتی سیاسی و ئایینی بەرهههستی نیشان داوه و سزای بو داناوه ، بەلام بهر لهو خەتهی نیوانی تییک دان و تییک نەدانی بەرژەوهههه دی دەسەلات دار ،

شيعر گه ليک مهيداني جوولانهوهی ههبوو که نووسين و ئاخاوتنی عادهتی نهيانبوو ، ئیستاش نیانه .

وهک شيعر گورانی و بهستهش ، که شيعری ئاوازدارن ، زور ئازادتر بوون له ئاخاوتن . ئهوهی پيی دهگوتری «ئهدهبی مهکشوف» که له بهستهی گورانیاندا بهدی دهکری ، له ئاخاوتندا دهبیته هوی شهپهچهپهلوک . ئیمکان نیه ئه و قسه بهرهللایانهی ناو بهستهی کوردی که له مهجلیسی پیاو و ژاندا به گورانی دهگوترین به ئاخاوتنی عادهتی له کهس بهلمینری . گورانی بیژیک بچیته ناو ژنان و بهستهکانی بگورپی به قسه و له ویذا بیانکا سهد تیلائی به پشت و شانان دهکهوی . کوردهواری زور زمان دهگری له درکاندن لهفزی ئهوتو ناوی لهشی ئافرهتی تیذا بی ، تهنانهت نالی ژنهکهه ، دهلی مندالهکان ... نالی خوشکم ، دهلی ههمشیرهه . کهچی له گورانی و بهستهدا گریی زمان دهکاتهوه به جوریک پرووی ئافرهت سوور ههلهدهگهپیینی .

پوخسهتی رههایی که له شيعر و بهسته و گورانی دهردهکهوی له کاری به جورئهتتريشدا ههر مهوجوده له ناو کوردهواری . شایی رهشبهلهک یهکیکه لهو پوخسهتانهی کومهلايهتی که له تهنگزهی عورف و عادهت و یاسا کهم دهکاتهوه . له رهشبهلهکدا نهبی ههرگیز ریگه نه دراوه به کور و کچی کورد هیینه له یهکدی نزیک بنهوه . ئه و کور و کچهی له دهستی یهکدی ههلهدهپهرن ئهگهر له پهنايهک وهها دست لهناو دست بدیتترین ههرا بهرپا دهکن . لهناو عهشیرهت ، بهتایبهتی کوچهر ، جووری دیکهی پوخسهتی کومهلايهتی ههیه که له شارهکاندا پهیدا نابی لهوهوه هاتوه گوزهران ریگهی بو تهخت کردوه .

ئهم وینانهی رههایی و بهرهللایی له ئهدهب و هونهر و کومهلايهتی کوردهواری دههینمهوه بو ئهوه هاتنی ناوی کور بو ناو ههلبهست نهچیته ناو چوارچیوهییکی غهلهتهوه . وهک دهشبینی پهراویزی وینهکان گهلیک فراوان ، سهروهوژوور دهبنهوه بو میژووویکی یهکجار کون ، پانیش دهبنهوه تاکو رووپیویکی یهکجار بهرین له تیکرای ژیانی کومهلايهتی دهگرنهوه ، یهخهگیری ههموو بابهتیکیش دهبن ههر له شتی کهم و بی

بايه خهوه تا دهگا به دهستووراتی رهوشت و عادهت و ياسا و ئايين : تاکه ميسالی «ژن هه لگرتن (36)» له نيوان عه شره تاندا بهسه بو گرنگی ئەومەيدانانە که بهرەللايی جیی خوی تیدا کردۆتهوه. توژينهوهی پيوست لهو سه ره باسانه ئەویش وهک گهلی سه رباسی دیکه ی هه لمانبواردن کارییکی دوور و دريژ و سه ره به خویه ، ليڤدا هه ر هينده بايی

(36) بهو دواييه گوتاريکم کهوته بهر چاو له سه ر «ژن هه لگرتن و ره دووکه وتن» له گوڤاری «به پان» دا بلاو کرابۆوه که ئەویش به سه رداچوونهوهی گوتاريکی له مه و پيشتەر بوو له باره ی هه مان با به ته وه . من گوتاری يه که مم نه ديتوه ، به لام هی دوهمم خوینده وه و به دلشیم بوو . چه ند تئ بينيه کم هه بوو له باره ی هه ندئ لايه نی ريزماني گوتاره که وه خسته سه ر کاغز و له به ياندا بلاو کرايه وه . ئەوه ی راستی بئ ئەگه ر گوتاره کم به دل نه بووبا له چ لايه نيکه وه به سه ری دا نه ده چوومه وه .. له گه ل ئەمه شدا ده بي ره دووکه وتن و ژن هه لگرتنيش وه ک زا هيراييکی کۆمه لايه تی بخريته شويني راسته قينه ی خوی له تابلوی تيکرای کۆمه لدا . ئەم زا هيره يه ، به تاييه تی له نيوان ره وند و عه شيره ته کانی خه ریک به ژيانی کۆچه ری و نيو شاخ و ليڤه وار دا ، ده چيته ريزی زينجيره ی (چاوپوشين و لي بوردن) که کۆمه لگه ی ته نگ پئ هه لچنراوی رۆژه لاتي مسلمان هه ناسه ييکی بئ په روايي تيدا هه ل دينئ و به پيی داخواری دوور و به ری ژيان و به رژه وه ندي گوزه ران ، هه ريه ک له هه ري مه جودا کانی ئەو کۆمه لانه له مه يدا نيکی گرنگی کۆمه لايه تی دا رپي پشووی هه سانه وه ی به خوی داوه . هه روه ک شار و قه سه به چه کان له به ر تيکخزانی خانوه کانيان ، ناوانا، گۆره پاننيکیان ته رخا ن کردوه بو مه به سی جوړ جوړی داخواريه کانی کۆمه لايه تی وه ک یاری مندالان وه يا به رپا کردنی شايی و زه ماوه ند وه يا جله وگرتنی ولاغی ميواني زۆر ، هه وه هاش گه ل به تيکرايي گۆره پانی مه عنه وی خسته ته نيوان کۆمه له خانووی به نديخانه کانی ياسا و نه ريت و داب و ده ستوور و حه رام و ياساغه وه ، به مه شدا له رپي هه ست کردنی سه ليقه وه کارییکی بزيشکانه ی کردوه که هه نديک له پاله په ستوی ياساغ و حه رام نزم کاته وه . له به شيکی تيپه رپوی ئەم نووسينه باسی «ميرميرانئ» کرا ، له ويشتا گه لی کوردی بئ ده سلات ته قلله ييکی سياسی ليڤاوه و خوی ئاره زووی ديوی ده سلات و حوکمرايی کردوه که هه ر نه بي به گه مه هه نديکی لي بچيژئ و ئاره زووی پئ بشکيني . گريمان ميرميرانئ له نيوان گه ليکی خاوه ن حوکومه تدا به رپا کرا، له ويشتا چيني بئ ده سلات و هه ژار لاسايی چيني خاوه ن ده سلات ده کاته وه و کرمی دلئ خوی به و کاره ده مريني . به داخه وه مه وداي دريژه پيدانم نيه ، هه ر ئەوه نده م رپي قسان هه يه ليڤه دا که بلیم ئەم پواله تانه ی (له عاده ت ده رچوون) ده بي بخرينه شويني راسته قينه ی خو يانه وه و له به ر تيشکی داخواريه کانی کۆمه لايه تی و به رژه وه ند دا لييان بکۆلريته وه .

ئيشاره بو کردن بکا مه وداي باس کردنيان هه يه ، وه نيه ئيشاره بو کردنيش بي سوود بي چونکه سه ره راي خزمه تی ئەسلی مه وزووع زيهنی خوينه ريش به ره و لايه نی ئەوتو ده با له سه روبه ری کۆمه لايه تی دا که وا ره نگه له به ر زيده مه شغه له ت بيري لي نه کاته وه . له ناو عه رب ، له کۆنه وه ، شاعير گه ليک رохسه تی پئ دراوه که ئەگه ر شيعری به گوتبا بوی نه ده بوو به رохسه ت : جگه له تيپه راندنی سنووری عاده تی شه رم و شکۆ ، له جه رگه ی زمانيشدا رپي دراوه له چه ندين

جیگه دا گوئی نه داته دهستووری زمان ، تا دهبینی گوتهی «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغیره» بوه به قسهی نستەق و پهندی پئیشینیان .

ئەم تەنگەتاوبوونەیی بوژی شەرق لە نیوان تەسکایی پەراویزی ئازادی لە کردار و گوفتار دا که وای لی کردوه مهیدانه تەسکهکان بکویتیتهوه و «راوح»یان تییدا بکا ،بۆته سه بهبی ئەوهش هیئده ماهیر بی له ئارایشتی وشه و یاری کردن به واتا. ناتوانم درێژه به شی کردنهوهی فکهرکهم بدهم به وهنده وازدینم که بلیم له گهڵ پەرسه نندی یاساغ کردنی دەربرینی جوولەیی دەررون به هوئی تەدخلی سیاسهت و کۆمه لایهتی و ئایینه وه ، شاعیر و نهه سه ر دهسه لاتی هونه ری خویمان له ئارایشت به کار دینن چونکه له وه مهیدانه دا یاساغ کردن که مه ، یا هه ر نیه . ئارایشتیش هه ر له وشه دا نابیی له واتاشدا ده بی له ری «توریه و کنایه و جناس و زۆر واتایی و مفارقه و چه ن دین فهندی تره وه .» کوتانه وهی هه موو مهیدانیکیش جوړیکه له ئارایشت : شاعیر بو ئەوهی بگوترئ خاوه ن دهسه لاته له هه موو مهوزوو عیک شاعر هه لده به ستئ ، به لکوو هه موو پیته کانی ئەبجه دیش ده کا به قافییه ی شاعر. زۆر به جوړیکی عه فوی شاعیریکی کورد وه یا فارس بو مه به سی دیارخستنی توانایی خوئی له شاعر دا پیتی «ف ، پ ، ط ، ظ..» ده کا به قافییه یا خود شاعیری کافرانه ده لی یا خود ده کا به «متصوف» یا مه دحی شه راب ده کا یا به کوپ دا هه لده لی: ره نگه له هیچ مهیدانیکیش له وه مهیدانانه دا چ جار ان ئەسپی لینگ نه دابی.

شوعه رای ئیسلام له سه رده مه ده وله مه نده کانی ده وله تی ئیسلامدا، چ له به غدا چ له پایته خته کانی دیکه ی دوور و نزیک، به هوئی ژیا نی هه مه چه شنه ی ئابووری و رۆشنبیری و بازرگانی و هونه ری و زانستییه وه ، له وه قه له بالغیه ی وه ک پوره ههنگی رۆژگار ه کانی دهسه لات و ساماندا ده یانتوانی تا راده ییک ئەوه بلین که هزی لی ده کهن ، به تایبه تی له وه کاتانه دا که باوه ری ئایین خه ریک بوو مونا قه شه ی زیه نی و عه قلی بکا له گه ل فه لسه فه ی یوناندا ، مهیدانی ئازادی بیر و باوه ر به «قروره» زۆر فراوان بوو چونکه ئایین بوخوئی خه ریک بوو له ره یی عه قله وه فه لسه فه به زینئ. ئەم ئازادییه به رده وام بوو تا ئایین له دروست کردنی

فەلسەفەى تايىبەتى خۆى بۆۋە و كوردى بە جىگىرى فەلسەفەى يۇنان ، لەۋە بەۋلاۋە بە تەبىئەتى حال قسەى بەرەللا زۆرتەر لە جاران بە دىۋارى ياساغ بوون دەكەۋتەۋە . دۋاى بەسەرچوونى دەۋرى گەشەدار بە وىران بوونى عالەمى ئىسلام ، بەتايىبەتى بەغدا ، لەژىر سەمى لەشكرى مەغۇل مەيدانى دەمەتەقە و پەخنە و ئازادى بىر ۋەتەنگ ھات تاكوو پىاۋى ئايىنىش ئەۋ مەۋدايەى جاران ھەببوۋ لە دەستى چوۋ، دەمەۋى بلىم دەۋرى «قىياس و مقارنە و اجتهاد و استدلال» ياكجارەكى بەسەر چوۋ ۋاى لىھات مەلايىك پەخنەى لە «ابن الحجر» گرتبا كافر دەكرا. تەنانت فەلەكىياتى «بطلیموس» كە لە سەدەمى «ۋەرگىپران - ترجمە»ى دەۋرى عەباسىيەكان كرا بە قالبى پەسەمى بۇ ۋاتى قورئان و لە مزگەۋتەكاندا بە بەشىكى عەقىدە دەژمىردا ئەۋىش بە نىسبەت دۋاكەۋتۋىۋى فەكرى گشتى لە پاش وىران كوردى بەغدا بوۋە بە كفر لە تەك ۋرپنەى ئەفسانەبىيەكانى ۋەك ئەرز لەسەر پىشتى گايە و كىۋى قاف دەۋرى لىداۋە و ھتاد... خولاسە ھەسارى دەۋرى فەكر تەسك بوۋە بە پىۋى تەسك بوۋنەۋەى ژيانى ئادەمزاد لە ھەموۋ پۋىكەۋە . شىئەرى عەرەبى كە سروشتى لەگەل فراۋانى سەحرا و ژيانى كۆچەرى بى سنوورى پىش ئىسلامدا گونجاۋو بەۋەدا كە نەفەس درىژى و پەۋانبىژى ھەۋىنى دارپشتنى بوۋ، ئەۋىش خزاىە ناۋقەپىلكى تەنگى ۋشەسازى و گەمەكردن بە ۋاتا و خەرىك بوون بو «بدىع». بەستەلەكى دەۋرى شىئەرى عەرەبى نەتۋايەۋە تا دۋاى داگىر كوردى مىسر لە لايەن ناپلىۋنەۋە ، ۋاتە تا سالىەكانى ناۋەندى دەسەى نۆزدەم .

ھەروەك تەسكى مەۋدا لە دەۋر و پىشتى شاعىر بوۋ بەھۋى «تفاعل»ى لەگەل سروش و كۆمەل كەم بۆۋە و لەۋ رپىيەۋە ۋىنەى پەر نەقش و نىگارى تىك ھەلكىشانى ۋاتا و ۋشەى بەرھەم دىنا، دەبىنن ياساغ كوردى ۋىنەكىشان و پەيكەرتراشى لە ئىسلامدا پۋوى ھونەركارى ۋەرگىپرا بۇ لای «خەت» و لە مەيدانى خەت خۆشيدا ئەۋەندە ماۋەى بوۋى ھىندىكىشى تى ھەلىنایەۋە لە ھىسابى ۋىنەكىشان و پەيكەرتراشىدا ، ۋاتە قەرزى ئەۋانىشى داىەۋە بە خەت خۆشى. سەبىرت نەبى كە ئەۋ ۋردە سەنەتەى بەندىيەكان تىيدا ماھىر دەبن لە چەند سالى گىرانىان

و مانه وهيان له بهنديخانهدا ، خهلقى دهرهوى بهنديخانه نهگن به پايهى ئه و مههارهته چونكه بهندى ههموو هيژى زيهنى خوئى له و كارهدا سهرف دهكا ، خهريكى گوزه ران و مهشغه له تي ژيانى ئازاد نيه كه نه هيلى بپه رژيته سهر خو ته رخانكردى ته واو بو سنعته كه . شاعيريش وهك ههموو ئاده مزادىك كه بكه ويته ناو چوارچيوه ييكي ته سكي ژيانه وه ، رهفتار و گوفتارى له گويره ي پيداويستى حوكمى ئه و ته نگره يه ده بي .

له كولانه وهى ئه و راستييه وه پرا ده توانين به نيگاييكي رپون سه يري زاهيره ي غه زهل بو كور بكه ين كه له ديوانى شاعيره كاندا ده ديتري : به زورى و به جوړيكي گشتى غه زهل بو كور له سه رچاوه ي «هونه ر بو (37) زات» هوه هه لده ستى كه ئه ويش بوخوئى به ره هميكي كوتومتى كه م بوونه وهى «تعامل» ي شاعيره له گه ل دهره وهى نه فسى خويدا . لايه نى هونه رى دوور له عاتيفه ي شاز به وه دا يه كجار ئاشكرا ده بي كه شاعيريكي خوئى شاز نه بي ، له وه سفىكي ده يكا به ره و «تجريد» ده روا و خه ريكي دوژينه وهى «مفارقة» ده بي بو نيشاندانى ده سه لاتي خوئى له مه يدانه بي فيله ته قلديديه كه ي وشه و مه عنا تيك هه لكيشان دا . وا هه يه شاعير ئه وه نده به نه زاكته له گه ل خه يالى مه عناى «مجرد» ي په يكه رى كور ده دوئ لايه نى «جنس» له بير خوئى و خرلقيش ده باته وه ، هه ر ده ليئى له په راويژى روحيدى وا بلند ده بيته وه ده گا به ئاسوى «تقديس» و پاك سروشتى . نمونه له وه بابته يه كجار زوره ، لي ره دا شاكارىكي «نالى» دئيمه وه به ر سه رنج و هه ستى خوينه ر تا له گه ل مندا سه يري ئه و ديمه نه پر په رستنه بكا كه خه يالى نالى وهك ئاوينه چيه ره ي كورپكى پي دووباره ده كاته وه :

زور حه يفه له بو كه عبه يى حوسنت كه به سه يا

«نجاشى» خه تت هاتوه نيژيكه خروجى

هه رچه ندى ده كهن قطعى سه رت دئيه وه ئه ي خه ت

وهك هيندووى سه ححارى مه جووسى چ له جووجى

---

(37) ليم به سه هوو مه چوو له ودا كه ده ليم «هونه ر بو زات» چونكه من له دژى ئه وه نيم شاعير و ئه ديب و هونه ركار ته رجومانى زاتى خوئان بن ، به پيچه وانه ، كه ته رجومه ي زاتى خوئان نه كهن ده بنه توتى وه يا پي كورده ر و قه وان شتى غه يري خوئان ده لئينه وه . به لام ئه مه ش حه قيقه تيكه كه ئه ديب هه ر عاتيفه ي خوئى كاويژ كرده وه و

«تفاعل»ی له گه‌ل دهره‌وه‌ی نه‌فسی خو‌ی نه‌ما به‌پراډه‌ی پچرانه‌وه‌ی له دونیا نرخی به‌ره‌می که‌م ده‌بیته‌وه و وا باشه مه‌وزووع به زاتی ئه‌ده‌بیدا تیپه‌رئ و بیته به‌ره‌میکی نازاد.

ئه‌وا پرووی کوره‌که‌ی کرد به «کعبه» که قبيله‌گای هه‌موو مسلمانانه و پروژی پینج فه‌سلان سه‌جده‌ی له به‌رامبه‌ر دا ده‌به‌ن.. کار گه‌یشته نوپژ و سه‌جده و قبيله، له عاتیفه‌ی گوشت و خوین په‌رست پچراپه‌وه وه‌ک ره‌ش له سپی بپچرپته‌وه. له‌وه به‌ولاوه پپویست نیه من واتای شیعره‌که‌ت بو شی که‌مه‌وه ، خو‌ت ده‌ی بینی و تیپ ده‌گه‌ی.

هه‌رچی شیعی غه‌زهل بو کور له دیوانی حاجی قادر دا هه‌یه له ته‌رزی ئه‌و به‌یته و دوو به‌یته‌ی نالین غه‌یری خه‌یال بازی و وشه و واتا تی‌ک به‌ستن و له‌یه‌کدی ئالاندن تیپاندا نیه. یه‌کیک له‌و وینانه‌ی که له‌به‌ر په‌یکه‌ری کورپکی حه‌قیقی گیان له‌به‌ر کیشرابی غه‌زه‌له‌که‌ی «له‌سه‌ر ته‌ناف که له‌رزی هه‌تیوی سندووسی»یه . له‌و بره شیعره‌دا حاجی قادر هینده‌ی سنعه‌تکاری و خه‌یال بازی و ئه‌فسوون سازی کردوه هه‌تیوه‌که و سه‌ماکه و سه‌ماگه‌ی به هه‌موو ته‌ماشاجیبانه‌وه کردوه به شانویه‌کی خه‌یالی که خامه‌ی خو‌ی تیپاندا به جوریک هه‌ل ده‌سوورپینی فنوونی هه‌لپه‌رینمان له‌بیر بباته‌وه له‌به‌ر فنوونی نه‌خش و ئارایشتی ئه‌ده‌بی.

له دیوانه چاپ کراوه‌کانی حاجی دا تی‌کرای ئه‌م بره شیعره «7» به‌یته، به‌لام له ده‌ستنووسیک که له‌به‌ر ده‌ستم دایه و مه‌لا ره‌ئوفی سه‌لیم ئاغا بو کوری زانیاری ناردوه سه‌رپاکی غه‌زه‌له‌که هه‌قده به‌یته ، دوو به‌یته‌ی عه‌ره‌بیان تی‌دایه له دارشتنی زمانی و ریزمانییه‌وه کزن نه‌ختیکیش که‌م و که‌سرن ، ئه‌وانی دیکه چه‌ندی بلپی هونه‌ر و فه‌ند و فیلی شاعیرانه‌یان تی‌دایه . وا پئ ده‌چئ سه‌مای هه‌تیوه‌که له‌به‌ر رپکی و پیکی و بزووتنه‌وه‌ی هونه‌رکارانه‌ی که نیشانی خه‌لقه‌که‌ی داوه ، له لانی خو‌یه‌وه ، یارمه‌تی ده‌سه‌لاتی ئه‌ده‌بی حاجی قادری دابی بو گه‌یشتن به‌و پایه به‌رزه له دارشتنی واتادا . ئه‌م غه‌زه‌له له مه‌یدانی خویدا وه‌ک هینه‌که‌ی «ابن الرومی» دپته به‌ر چاو که له وه‌سفی ئافره‌تیکی گورانی بیژی داناوه ، فه‌رقیک هه‌بی له میاندا ئه‌وه‌یه که زه‌وقی حاجی کوردی و زه‌وقی «ابن الرومی» عه‌ره‌بییه . رپکه‌وتیکی زور نادیر جاریکیان منی قه‌رزداري ئه‌م بره شیعره کردوه ، ئه‌مه‌یه گوزارشته‌که‌ی :

له هاوینی 1964 بو پیرۆزبایی شوڤشی (23)ی یۆلیه ، وهفدیکی رهسی له عیراقه وه چوو بو «قاهیره» من یهکیک بووم له ئەندامانی . شهویک له شهوه پر ئاههنگهکان له « نادى القوات المسلحه » دانیشتبووین بهرامبهر « ام کلثوم » که گۆرانیه بهناوبانگهکهی «انت عمری» دهگوت . له تهنیشتمه وه وهزیری «التعلیم العالی - عبدالعزیز السید» دانیشتبوو ، پیاویکی یهکجار باخه بهر بوو له هونهر و ئەدهب به ههموو کهرت و جوړهکانیانه وه . به یهکه وه کاوتینه وتووێژیکی قوول له بارهی مؤسیقا و گۆرانی ، له وه وه قوولتر بووینه وه بو شاعر و ئەدهب . هزی به وه دهکرد له وتووێژه دا بایی ئیمکان شاره زاییهک پهیدا کا له ئەدهبی کوردی ، ئیتر منیش هه ندی تاییه تیهکانی ئەدهبی کوردیم بو باس کرد و زنجیره ی قسه هینامیه سهر «مقارنه» له هه ندی روه وه له میانی ئەدهبی کوردی و عهره بی و تا چ راده ییکی شاعیریکی کورد ئاگاداری خویه تی له ره چاو کردنی قافیه ی ریک و پیک و ، زورجاران، خو به ستنه وه به «لزوم ما لا یلزم» وه هه رچهند ئەو کاره زهمه تیش بی .. بو روون کردنه وه میسالیکم هینایه وه و گوتم ئەو هه لبه سته مه شووره ی که وا « ام کلثوم» خهریکه له گۆرانیدا ده یلیته وه له واتادا «تناقف» یکی تی دایه ، وا دیاره له نه زهر عهره ب به عه یب نه ژمیرواوه چونکه کهس لیی به دهنگ نه هاتوه ، هه روهک به سهر شاعیردا تی په رپوه به سهر گۆرانیبیژ و ئاههنگ ساز و هه منوو گو یگرانی شدا تی په رپوه به ئەدیب و شاعیر و زانا و هونه رکاره وه . شاعیر له و گۆرانیه دا ده لی ، قسه ش له گه ل خۆشه ویسته که یه تی :

یا اغلی من ایامی

یا احلی من احلامی

شتیکی نه دۆزیه وه له نرخدا گه یشتبیته پایه بییک «مقارنه» ی بکا له گه ل برخی دۆسته که ی رۆژگاری خو ی نه بی ، دۆسته که ی به وه هه لدا وه ته وه که رۆژگاری به نرختره و «اغلی من ایامی» پی ده لی که چی دوا ی یهک دوو دیر ئەو هه موو عه زیزیه و نرخه ی رۆژگاری له بیر ده چی و ده یکا به بموونه ی نحو سه ت که ده لی :

لأحت بیک (38) ایامی

و سامحت بیک (38) الزمن

واته بههوی تووه یاخود له بهر تو سولحم کردوه له گهل پوژگارم و له بهر تو چاوپوشیم کردوه له زهمانه. دهوجا سهیرکه دهبی ئه و پوژگار و زهمانه چه ند

(38) گورانیه که به شیوه میسری هه لیه ستراره نهک عه ره بی نحوی .

نه حس بن که بههوی خوشه ویستترین کهس نه بی سولحیان له گهلدا ناکری : جاریکیان هیئده عزیز بن بگهن به پایه «مقارنه» له گهل خوشه ویسته کهی ئه مجار هیئده پوورهش بن به شهفاعه تی دوست نه بی سلاویان لی نه کری ، له مه دا « تناقف » ده گاته ئه و پهر . گوتم شاعیری کورد نهک هر « تناقف » ی وه ها رهوا نابینی به لکوو که چاری نه ما بو مه به سی ریک خستنی قافیه پیتی بگوری به پیتیکی هاودهنگی ئه و له لایهن ئاوازه وه عوزر دینیته وه و داوای لی بوردن دهکا . لی ره دا به پیتیکی حاجی قادرم به میسال هیئایه وه که له ناو ئه و غه زه له ی « له سه ر ته ناف » دا هاتوه و ده لی :

له قافیه یی شیعر عه یبه لابه دین ئه ماما (39)

به یادی چاوی ئه من لاده ده م به مخصوصی

حاجی له هیئانه وه ی وشه ی « مخصوصی » پیتی « ص » ی کردوه به قافیه له بریتی پیتی « س » ، له راستیدا کورد « ل » به « س » ده خوینیته وه به لام له بهر زیده ده سه لات و زالی خو ی به سه ر واتا و دارشتندا ، ئه م لادانه رواله تییه ی به عه یب داناوه و عوزری بو دینیته وه و به دوا عوزر هیئانه وه دا ده یکا به مونسه به ی ورده کاری واتایی : پاش ئه وه ی لادان له قافیه داده نی به عه یب و دان پی داه یئانه که ده کا به عوزر ، شیعر و قافیه قهرز دار ده کاته وه به وه دا که لادانه که ی به « ئانقه ست » بوه ، هر له له فزی به واتای « ئانقه ست » یش که وشه ی « مخصوصی » یه لادانه که ی کردوه ، به یادی چاوی مه دح کراوه کهش له قافیه لاده دا چونکه ده بی هه تیوه که ئه وه نده به ناز بووبی که چاوی نه برییته خهلق و لیی لادابن ، ئه و جا له سه ر پیپلکه ی ئه م به یته وه باز داوی به ره ژوورتر بو واتاسازی له کو تایی بره شیعره که دا :

جه بینی مه ه روخی میهره زولفی شه و ده ه نی (40)

سەبەب بە قافیە تەنگی بوو حاجی نەینووسی
پۆیست نابینم لێرەدا خو ماندوو کەم بە راگەیانندی وشەى «تەنگ» و
چەند

---

(39) «مُلعى» یەكەم بەم جوړەش نووسراوه له هەندئ دەستنووسدا. «له قافیە شوەرا عەبیە لابدەن ئەمما»

---

(40) ئەمەییە راستی بەیتەكە، چى له دیوانەكاندا نووسراوه هەلەییە .

لایان دەگریتەوه و چ عوزریكى تازەش دینیتەوه بو هینانەوهى وشەى
«مخصوصى».. بەراستى ئەو شەوه ، شاعیرییهتى حاجى ، زور یارمەتى
دام چ له لانی ئەوهوه راستیىكى بەنرخ له ئەدەبى كوردیدا بو ئەدیبىكى
عەرب دیارخەم ، چ بو خوھەلدانەوه بى ئەگەر حەزم بەوه كردبا
لەگەل بەلگەى مەحكەمدا شانازی بە بەرزى زمان و ئەدەبى نژادەكەم
بكەم .

دیوانەكەى حاجى جگە لەمەش غەزەلى تری ئەوتوى تىدایە خەرىكى
مەدحى كور بى، نووسەر كە بیەوى شایەدى لى وەرگرى پى ناوى بو
دۆزینەوهى نمونە خوى ماندوو كا . بەلام سەیر ئەوهیە یەك دوو
نووسەرى ناسراوى كورد بو ئەم مەبەسە یەخەى شیعەرى وایان گرتو پ
بە دەم هاواریهتى بو كچە عەلاقەییكى نیە لەگەل كور دا : روالهتى
شیعەرەكە بە سەهوى بردوون چونكە لە سەرەتاوه ناوى «فیس» دەبا كە
پۆشاكیى كورانەییە :

له سەر شەو رۆژى داناوه مەلین فیسى لەسەر ناوه

لەبەر با جامى یاقووتى بە مشكى وشكى داداوه

ئەم فیسەى لێرەدا ناوى هاتو سەرپۆشكى ژنانەییە لە كۆیە و لە
سابلاغیش باوه ، هى ژنە كۆیى یان تاسى زیرى بە دەور دا چەسپ
دەكرى دەشى «جامى یاقووت» بو ئەمو تاسە زیڕە بگەرپیتەوه. هەر
ئەمەش تەشبیهێكى دروستە چونكە ئەگەر زیڕەكە لە بەیندا نەبى
دەمینیتەوه قوماشى فیس و رەنگە سوورەكەى كە پى بگوترى «جامى
یاقووت» دیاریشە یاقووت كە مادەییكى رەقە لەگەل قوماشدا چ

نزیکییهک له بهینیاندا نیه ته شبیهه هه لگرئ ئه وه نه بی که هه ر دوویان
ره نگیان سووره. جگه له مهش ، بریق و باقی تاسی زیړ لیی دی به سه ر
پرچی ره شه وه پپی بگوترئ رۆژی سه ر شه وه، فیس ره نگیشی سوور بی
ماده بیکی تاریکه نابریقیته وه.

له و گونجان و نه گونجانهش گهرئ : بهیتی وا هه یه له بره شیعره که دا چ
ته ئویل هه لئاگرئ وهک :

له بهرقی رهنگی شهروالی حهیا دامینی هه لمالی
له تهققه ی دهنگی خلخالی له گهردوون زوهره داماو
یا خود وهک :

له تهققه ی نال و شهققه ی پانی بهرزی ئاسمان له رزی
تهق و توق کهوته سه ر ئه رزی ده لئین مهحشر هه لستاوه
خلخالی و پانی بهرزی ههردوویان مالی بی فیلی ئافرهتن.
که شیعره که بو کور نه بی هه ر ده لاله تیکی لیی وهرگیرابی له رووی
مهیلی شازه وه له خووه ده چپته وه.

گه لیک جارن لانی ره مز له وه شیعره کور دؤست یا شه راب دؤستانه هینده
غالب ده بی ده ی گه ینیته پایه ی سه رنجی «تصوف» و هیچ په یوه ندی
له گه ل رواله تی وشهکانی نامینی. هه ندیک له خاوه ن زهوقی ئه ده بی بو
ئه وه ده چن ئه و ته رزه شیعرانه که له هه قیقه تا مه تلّه بیان عیشق و
شه راب نیه هه موویان هه ر تلوفن ، به لام راستییه که ی مه یدانیکی فراوان
هه یه له نیوانی «تجرید» ی رووت و تلوفی بی کینایه دا. هه لبهت له
تلوف دا تجرید هه یه و واتاییکی سه ره تاییشه تییدا، به لام هه موو جارن
تجرید ناگاته تلوف. له ره مزدا «تجرید» هه یه به شیوه بیکی گشتی ،
تلوف که خو ی له جه رگه ی ره مزه وه هه لدهستی به هو ی ئه وه وه که هه ر
واتای رووت نیه به لکوو سلوکیشی له گه ل دایه، دروشمی تایبه تی خو ی
هه یه. ئا ئه م چوارینه فارسییه به کیکه له هه لبهستی هه ره به رزی
تلوف و ره مز :

یک جرعه می از حریف مستت برسد
لدچاشنیی دم الستت برسد
این جام نهاده اند در تاق بلند

پا بر سر خویش نه که دستت برسد
واته : یهک قوم شهراب له هاوبادهی مستهوه پیّت بگا ، سهد تامی دهمی
«الست» ت پیّ دهگا
ئهم جامه‌یان له تاقي بلندا داناوه
دهبی پیّ له سهر سهری خوّت دانیی تا دهستت بیگاتی .
با بگه‌رپینه‌وه بو سهروکاری حاجی .
له دیوانه‌که‌یدا وینه‌ییکی دیکه‌ش هه‌یه وهک «هه‌تیوی سهر ته‌ناف» که
ئهویش له کورپیکی حه‌قیقییه‌وه تیشکی داوه‌ته‌وه :
که هه‌ستا قامه‌تی به‌رزی له فه‌رقی تا وه‌کوو ئه‌رزی
په‌ریشان زولفی سهد ته‌رزی به‌یه‌کدا دارژا و له‌رزی
گوته‌ی ده‌ماوده‌م وا راده‌گه‌یه‌نی ، کوّتایی غه‌زه‌له‌که‌ش لیی ده‌فامریته‌وه
، که ئهم بره شیعره وه‌سفی کورپیکی لاوچاک بی که له حه‌لقه‌ی زکری
ده‌رویشه‌کانی شیخ ئاوره‌حمانی تاله‌بانی له که‌رکووک به‌شدار بووبی و
حاجی قادریش به‌رپیکه‌وت له که‌رکووک و میوانی شیخ ئاوره‌حمان بوه و
کوّره‌که‌ی دیوه و به‌م نوّ به‌یته وینه‌ی کیّشاوه . ده‌لیم کورپه‌که شاگرد
خه‌یاتیش بوه ، بوّیه حاجی که له دوا به‌یت دا ده‌لی :
مرادی من مریدی «خالصه» خه‌ییاتییه کاری
مه‌لائیک صورته ئاهو نیگا‌هه «حاجی» یه ته‌رزی
لانی مریدبوونی کورپه‌که و خه‌ییات بوونی ده‌رپرپوه . ئهم وشه‌یه‌ی
«خالص» یش ئاشکرایه به ته‌وریه شیخ ئاوره‌حمان ده‌گریته‌وه چونکه
نازناوی «خالصی» بوه .
نموونه‌ی پیشووتر «له‌سهر ته‌ناف که له‌رزی» له هاتنی ناوی سندووس
تییدا، زاهیر و راده‌گه‌یه‌نی که وا حاجی قادر دیمه‌نه‌که‌ی له کوردستانی
ئیران دیتبی ، که‌چی بیستوومه ده‌لین کوّمه‌له‌ی سه‌ماکه‌ر و ته‌ناف باز
هاتوونه‌ته کوّیی و له جیگه‌ییکی نزیک مزگه‌وتی گه‌وره نمایشی خوّیان
کردوه ، ئهمین ئاغاش له‌گه‌ل حاجی قادر به‌یه‌که‌وه له سهربانی
مزگه‌وتی گه‌وره‌وه ته‌ماشای دیمه‌نه‌که‌یان کردوه . گوّیا ئهمین ئاغاش
هانی حاجی قادری داوه به هه‌لبه‌ست وه‌سفیکی ته‌ناف بازه‌که بکا .
به‌پیی ریوایه‌ته‌که هه‌تیوی سندووسی ته‌نافه‌که‌ی ده‌پسی و ده‌که‌وی .

بهلام له شيعره كه دا له وشه‌ی «له‌رزى» به‌ولاوه شتيك نيه وا راگه‌يه‌نى ته‌ناف پسابى و هه‌تيو كه‌وتبى. «شكا مه‌تاعى زه‌ريفى و قيمه‌تى لووسى» ش‌ره‌نگه واتاكه‌ى ئه‌وه بى كه به له‌رزىنى هه‌تيوه كه له سه‌ما كردندا به‌سه‌ر ته‌نافه‌وه مه‌تاعى زه‌ريفى و لووسى غه‌يرى ئه‌و قيمه‌تيان شكا بى نه‌ك هى خوى چونكه به‌يته‌كانى دوايى سه‌رپاكيان هه‌ر وه‌سفى ته‌ئسيري سه‌ما و فنوونى هه‌تيوه كه‌يه.

سه‌ره‌راى ئه‌مه به‌لگه‌ييكي ترى ليكدانه‌وه‌شم به ده‌سته‌وه‌يه بو ته‌رجيحي ئه‌و لايه‌نه كه هه‌لبه‌سته‌كه له سندووس وه‌يا جيگوييكي وه‌ك ئه‌و له كوردستاني ئيراندا دانرابى. گوتم بره شيعره كه دوو به‌يتى بى هيزى عه‌ره‌بى تيدايه ، پيشتريش له مونسه‌به‌دا بوم باس كردى حاجى قادر له په‌راويزيكي كتیبه‌كه‌ى سيوطى كه له كوردستاني ئيران خويندنى ته‌واو كردوه عوزر دينيته‌وه بو يه‌ك دوو هه‌له كه له هه‌لبه‌ستنى ميرع ملرعيكي عه‌ره‌بى ، كاتى خوى ، دووچارىيان بوه له‌و پروه‌وه كه ئه‌وكاته‌ى ملرعه‌كه‌ى هه‌لبه‌ستوه عه‌ره‌بى باش نه‌زانپوه . له‌مه‌را ده‌رده‌كه‌وى حاجى قادر هيشتا له كوردستاني ئيران بوه بو خويندن گه‌يشتوه به پله‌ى توانايى له عه‌ره‌بى دا. هه‌ر به‌مه‌شدا ده‌رده‌كه‌وى ، به‌چكو ئيسپات ده‌بى ، كه وا حاجى هه‌لبه‌سته‌كه‌ى «هه‌تيوئ سندووسى» له‌و رۆژگارانه‌دا هه‌لبه‌ستوه كه تازه چوه بو ئيران و جارى له عه‌ره‌بى دا پياده بوه، واته حاشيه‌كه و هه‌لبه‌سته‌كه هه‌ردوويان هى يه‌ك قوناغى ته‌مه‌نى حاجى قادرن كه سه‌ره‌تاكانى خويندندنيه‌تى له كوردستاني ئيران. حاجى كه ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى له‌سه‌ر خواهيشتى ئه‌مين ئاغا دانابى ده‌بى دواى كو‌تايى سه‌رله‌به‌رى گه‌شتى خويندنى بووبى كه ئه‌وسا له زمانى عه‌ره‌بى دا هه‌لكشيوه و تووشى هه‌له‌ى وه‌ها نابى به‌ناقولاى له قه‌لم بده‌ين وه‌ك له بره شيعره كه‌دا تووشى هاتوه.

ده‌توانم به‌ چه‌ند رووپه‌ره‌ييكي ليره به‌ دواوه كو‌تايى به‌ بير و باوه‌رى خوم بينم ده‌رباره‌ى غه‌زهل بو كورپ : شاعيريك كه عاتيفه‌ى شازى هه‌بى و غه‌زله‌كه‌ى له مه‌يليكى راسته‌قينه‌وه هه‌لستى دم و دووى تا بليى جياوازه له هى شاعيريكي خه‌يال بازى واتا په‌رست. به‌راده‌ى نيزيك بوونه‌وه‌ى شاعير له مه‌يلى شاز قسه و ته‌عبيري به‌ره‌و واقيعيه‌ت ده‌روا و

له رهمز دوور دهكه ویتتهوه، تهنانهت لهم واقیعیتهش دا ههموو شاعیرهكان له یهك پله دا نین، وا دهبی شاعیر له دیمهنی كور شیوهی جوانیهكهی خوش دهوی بی ئهوه مهیلیکی حهیوانی بههیز تیكل بكا لهو خوش ویستنهدا. لهم دریزه پیدانهش مه بهسم ههر ئهوهیه خوینهر به سههوو نهچی له روالهتی واتای شیعی شاعیری روزهلاتی كۆن چ له مهیدانی غهزل بو كور بی، كه لیهدا مه بهسی بنجیه، چ له مهیدانهكانی دیکهی غهزل و قهسیده بی: كۆمهلیك هوی تایبهتی روزهلات وای کردوه شاعیر و ئه دیهکانی ئهوه بلین كه نایکهن و باوه ریشیان پپی نیه. ئهم مهوزووعهش سنووریک نیه كۆتایی پی بینی و تا به دواي كهوین لیی نابینهوه، بویه ههر هیندهی لی دوام كه پروناکییک بخاته سهر تاقمیک له ههلبهستهکانی حاجی قادر و وهرامی هندی گوته و نووسینی ئهم و ئهو بداتهوه. له نووسینه كه مدا، بهداخهوه، چه ندین سه ره باسی وهك هی ئیرانه كه م و كه سر و نیوه چل ماوتهوه له رسی دریزه کیسانی بی سه روبن، به لای باوه ری خومهوه هندی جار ئهوهی نووسیومه له بهر زیده كورتی وهك مه تهل و رهمزی کیمیا بوه، رهنگه بهولای کردنهوهی مه بهس بو ده مه تهقه و ساغ کردنهوه، ههر ئهوه نده سوودی بووبی كه خومی کردبیتته ئامانجی توانج. له گهله ئه مه شدا رازیم له كه م و كه سریک نووسهران بانگ هیشتن بكا بو ته واو کردن و پیک و پیک خستنی با مزه كهی خو خستنه بهر ره خنهش بی له منهوه.

حاجی قادر وهك ئه دیب و شاعیرهکانی دیکهی كورد و غهیری كورد ئاگاداری سه رجومهی شیعی و ئه ده بی ئیسلام بوه و له ههموو کانیاویکی ئه و ئه ده به واتای نوش کردوه و رهنگ و وینهی دیوه، له گویرهی دیاردانهوهی ناو و به ره می شاعیر و شهیه رانی كورد له دیوانه كهی دا به دیاره یه كجار باخه بهر بوه له دهنگ و باس و شیعی و ههموو سه روبه ریکیان، وهك بللی به تایبهتی خه ریک بووبی بو وه ده ست هینانی خه بهر و ئه سه ریان زیاتر له وهی كوردیکی دیکه خه ریک بووبی وه زیاتریش له وهی خوی خه ریک بووبی به شوعه رای غهیری كورده وه.

ئەوھى راستىش بىي لھ حاجى قادر چاوپروان دەكرى غى سەر بە كوردەويە پيويە ماندوو بووبى بۆ كۆ كوردنەوھ و نەفۆتانى .
 ليړەدا باسى غەزەل بۆ كورپ فكرم دەبا بۆ چەند بەييتىك لھ ديوانەكەھى حاجى قادر كە وا حيكايەتى لھ زارى برادەر يىكەوھ دەگيړيۋتەوھ و لھ جيگەھى لھ باردا ئيشارە بۆ بەييتىكى شىخ رەزا دەكا و حەجەت ناھيلى بە وشەى « لريح » :

ئەم قسە با ليړە بىي ماندوو بو ووم (41)
 بۆت بكەم باسيكى بويان كورد ووم
 پيى گوتم ئەحبابەكى لاحبەشەم
 سەرگوزەشتيكم ھەيە با بۆت بكەم

---

(41) ئەم دوو وشەى كۆتايى دوو ملرەكەم وا نووسى تاكوو كيشى شيعرەكە تىك نەچى ، لھ راستيشدا خوئندنەوھى ئاساييشى ھەر واىە ھەرچەند بەدوا يەكتردا ھاتنى سى پيى واو ، چا و لىي دەپەويۋتەوھ . لھ رينووسى كوردى دا (بۆر - قمە) شكلى سەربەخۆى نيە واوى بۆ دانراوھ ، لھ سى واوھكەش دوويان بۆرن ھى ناوھراستيان واوھ .

دواى چەند بەييتىك ئەمە دەلى لھ زارى برادەرەكەيەوھ :
 ماھى بىي ميھرم لھ دەرگا ھاتە ژوور
 ماتەم و شين و غەمى كردم بە سوور
 كورت و كرمانجى كە گرتم بىي رەزا
 خستم و باقى وەكو بەيىتى «رقا» (42)

---

(42) ئەم وشەيەم « رقا » نووسى كە ديار بدا بۆ «شىخ رقا» دەگەپيۋتەوھ دەنا مەعلوومە دەبى كوردانە «رەزا» بخويڻرپيۋتەوھ و وھاش بنوسرى .

ئەم نيوھ بەيىتەى دوايى ئيشارەيە بۆ فەردە مەعوورەكەھى شىخ رەزا كە وا چەند جوولانەوھ و ھەلسوور داسوورپى نيړپەرستانەى كۆ كردۆتەوھ و لھ نيوياندا «گرتم و خستم» ھەيە . ليړەدا حاجى بىي ئەوھ مەتلەبى بىي ، شايدىكى بە دەستەوھ داوھ كە ئەو ئاشناييەكى رۆژ بە رۆژى ھەبوھ لھگەل شوەراى كورد و بەرھەمەكانيان ، چونكە دوور بوونى لھ ناوچەى

كوردەوارىيەو دەبوە مانىعى زانىنەنەوھى خىرا بە خىراى ئەو تەرزە شىعرانە ئەگەر بە دوایاندا نەگەرپا با و مەراقى كۆ كوردنەوھىانى نەبووبا . لە فەرزى ھاتنى يادى ئەو بەیتە بۆ ناو ھەلبەستەكە ، خوۆ لە خویدا بە تەنھا نەبیتە بەلگە ، بى گومان لەگەل تىكرای شارەزايى حاجى بە شىعر و شوعەراى كود دەبیتە كەرتىكى دەلالەت بەخش لە بەلگەبىكى فراوانى زۆر كەرت . زاتەن لە گەلېك حالدا راکەياندى بەشىكى كەم لە شتىكى زۆر ھەر واىە ، بۆ مىسال دەلېم زانىنى «ئەنشتاين» لە تاك تاكى پرسىارەكانى رىزى نابیتە بەلگەى زىدە زانىنى ؛ تىكرای زانىنى دەيكا بە فەيلەسووف لە رىزىيات .

ئەمە كورتەبىكە لە حىكايەتە درىژەكەى غەزەل بۆ كور ، بۆ خوۆت لەسەر باسەكانى بكۆلەو و بەتالايىبەكانى پەر كەو . بۆ من چى تر ئىمكانى نىيە لەسەرى برۆم ، دەزانم زار كوردنەوھى بۆ دوانىكى كورت لە ھەر يەك لەسەر باسەكان وەك گلۆر كوردنەوھى تۆپە بەفرە سەرەو لىژ بەسەر بەفر دا ھەر دەروا و زىاد دەكا .

ئەوھى راستى بى بەستەنەوھى شىعەرى كوردى سەدەى نۆزدەم بە زنجىرەى مېژوويى شىشى عەرەب و ئىسلام تا باسەكە خوۆ ھەلدەپىچى لە شىعەرى پىش ئىسلام و لەوئوھ سەرەوژىر دەبیتەوھ بە شكلىكى مەفھووم ، كارىكى يەكجار گرنگە و زۆرىش پى وىستە ، بەلام لەوانە نىيە بەدەم باسىكى ترەوھ كەنەى لى بكرى . شى كوردنەوھى شىعەرى كۆمەل دۆست لەگەل تىكەل بوونى شاعىر بە كار و بارى كۆمەلايەتەوھ گەلېك مەتەلى نامەفھوومى ئەدەبى ئىسلام ھەل دىنى . من لەم ئاخەلىوھى بەشى دووھى نووسىنەكەم تەنھا باسى ئەو زاھىرەى غەزەل بۆ كور لە ديوانى حاجى قادر دا بخاتە نىو چاورچىوھى مېژوويى و كۆمەلايەتەوھ خەرىك بووم بە باسەكەوھ . چەندى لىرەدا گوتوومە و نووسىومە ، لەبەر زىدە كورتى ، ھەر دەللى پىرستە بۆ سەرباسەكانى ژىر عىنوانىكى گشتى . چ زىانىش نىيە لەوھدا نووسەران تاك تاكەى ئەو سەرباسانە لى بكۆلنەوھ بە مەرجىك لە تىكرای تابلۆكە دانەبەرن . دابرىنى روالەتى كۆمەلايەتى لە زنجىرەى رووداو و ھەلكەوت و بەسەرھاتى مېژوويى دەيكاتە موعمەما و دەىخاتە تارىكايى بى پەيوەندى و بى سەرچاوھىيەوھ . لە

سەرگوزەشته‌کانی کۆنینه که ده‌گوترا « هه‌بوو نه‌بوو پاشایه‌ک هه‌بوو
ناوی مه‌حموود بوو... » وا ده‌هاته به‌ر زیه‌نی گویگره‌وه پاشاکه و شاره‌که
و خه‌لقه‌که وه‌ک بَلقی سه‌ر ئاو له نکاورا په‌یدا بوون . ده‌بی نووسینی
نه‌وباو بَلقه‌که له بنی گۆمه‌وه به‌سه‌ر خات.

* * * * *

چهند وشی (1) دواى دروینه

(1) وشى به و گۆله برنجه دهلّين بهر دهستی تیله گه کیش ناکه وئ که له دوا سه پانه وه دئ و مه لۆبان ده کاته کۆل و دهیان با بۆ سه ر خه رمان .

ئەلف

رێکهوت وا بوو کاتیکی چاپ کردنی ئەم نووسینه گه یشته باسی کوردایه تی عه بدورپرهمان پاشای بابان و ته ئسیری ئەو له به کاره یینانی زمانی کوردی له لایه ن شاعیرانی بابابه وه ، مامۆستا هیمن خه ریک بوو کتیبه که ی (ئۆسکارمان) ی له رینووسی ئەلمانیه وه ده هینایه سه ر رینووسی کوردی له سه ر خواهیشتی کۆری زانیاری کورد . له وئ دا هه ندئ به یتی عه لی به رده شانی هاتبوونه به رچاو که له سه رده می عه بدورپرهمان پاشادا هه لئ به سته بوون و گیانیکی کوردایه تی ئاشکرایان تیدایه . به رده شانی خویشی له و کاته دا به کیکی بوه له به ره و تاقمی عه بدورپرهمان پاشا .

له وتووێژدا که باوه رپی خۆم پوون ده کرده وه مامۆستا هیمن له لای خویه وه ، بۆ پشت گیری کردن له رایه که ی من که ئه ویش لیی رازی بوو ، باسی ئەو به یتانه ی به رده شانی کرد و به به لگه ی بوونی ئەو ته ئسیره ی عه بدورپرهمان پاشای له قه له م دان و به مه دا هیزیکی نوئی خسته ناوه رۆکی باسه که وه . نه ختیکی دواتر به یته کانیشی به نووسراوه یی پی دام که ده بوو له کات و جیی مه تله ب دا باس کرابان و له چاپیش درابان . به لام داخه ناچی کاتیکی که باسی به یته کان هاته ناوه وه له چاپ کردنی باسه که بوو بوومه وه بۆیه یه لی ره دا به دره نگه وه که وته به ر چاپ . له گه ل تۆمارکردنی ئەم به لگه یه نرخداره ی بوونی گیانی کوردایه تی لای عه بدورپرهمان پاشای بابان ده سته یکی حورمه تیش به سه ر سینه وه ده گرم بۆ گیانی به رده شانی .

ئەم چهند به یته له و به نده ی ناوبراو ، که له ژیر عینوانی «به یتی عه بدورپرهمان پاشای به به» له کتیبه که ی ئۆسکارمانه وه وه رگیراوه ،

مامۆستا هیمن بی دەست لیڤان هیناوه تیه سەر رینووسی کوردی منیش
وهک ئەوم لیڤه دا به چاپ گه یاند .

ئەزم عەلی بەردەشانی
دە بەندییم نەکهی زبانی
بەیتی دەلییم بە دیوانی
مەدحی پاشای کوردستانی
مەدحی پاشای کامیان باشە
شایەد رۆم و قزلباشە
هەر جاری شیریی دەکیشا
هەمووی دەهاتنە تەماشای
عالم ئالایە چاوشە
مەردە عەبدوپرەحمان پاشا
پاشای بەبان جەهانگیری
وهک رۆستەمی زالی پیری
تەحا بەرا و تەگبیری
رانا بویری بە رەزیلی
ناکەم خزمەتی وهزیری
نانی دەستینم بە شیریی
بە شیریی نەبی قەت پیک نایە
دەولەت نایە تە رەدایە
ناچمە سەفەری لەحسایە
یاغی دەبم لە بەغدایە
یاغی دەبم ئینشائەللا
خزمەتی ناکەم وهللا
ئافەریم بارەکه للا
تەوه ککول تەعالمەللا
هەی کورە بەبەینە هەللا

- ب -

به‌ر له باسه‌که‌ی عه‌بدو‌رپ‌ر‌ه‌حمان پاشا ، جاري‌کی تريش مامۆستا هيمن تي‌
 بينيه‌کی بايخداري په‌چاو کرد له باره‌ی زاهيره‌ی زۆر بوونی مزگه‌وت و
 خويندن و مه‌لا و فه‌قي له باله‌که‌تي دا ، به‌داخه‌وه ئه‌ويش دواي
 به‌سه‌رچوونی کاتي چاپ کردنی سه‌رگوزه‌شتی خويندن حاجی له
 باله‌که‌تي و لي‌کو‌لینه‌وه له بير و پراکانی مه‌لای ئيبنو ئاده‌م هاته ناوه‌وه .
 به‌لای مامۆستا هيمنه‌وه ئه‌و قه‌تلوعامی شاعه‌باسی سه‌فه‌وی به‌سه‌ر
 ناوچه‌ی موکريانی دا هي‌نا له سالی (1018)ی کو‌چی تا ئه‌و راده‌يه‌ی
 ناوچه‌که‌ی چۆل و هۆل کرد و که‌سی تي‌دا نه‌هيشت ، بوو به‌ هۆی ئه‌وه
 دانيشتوانی موکريان ، چی رزگاری بوو له کوشتن ، بلاوبوونه‌وه به
 ناوچه‌کانی تری کوردستاني ده‌ره‌وه‌ی ئيران و ژماره‌ييکی زۆريان له
 باله‌که‌تي دا نيشته‌جی بوونه‌وه به‌هۆی دراوسييه‌تي هه‌ر دوو ناوچه‌وه .
 موکريان که ولاتيکی پر مه‌لا و مه‌درسه بوو تاکه مزگه‌وتیکی تي‌دا
 نه‌مايه‌وه ، ته‌نانه‌ت يه‌که‌م مزگه‌وتیکی دواي ئه‌م کاره‌ساته له موکرياندا
 دروست کرابيته‌وه مزگه‌وتی (سوور) بوه له سابلاغ ئه‌ويش له سالی

(1089)ی کۆچی دا وا پئی دهچئی زۆربهی مهلا و موده ریسه کانی ئهوسای موکریان روویان کردبیتته باله کهتی و به ناچاری تییدا مابنهوه و بووبنه سه رهتای زۆربوونی مهلا و مزگهوت لهویدا. له مقارنهی سالی قران تی خستنه که که (1018)یه ده رده کهوئ بو ماوهی هفتا سال موکریان بی مزگهوت بوه . له مهرا مه علوم ده کړئ لهو ماوهیه دا هه ر بی مه لاش ماوه ته وه . به مه دا ئاشکرا ده بی ئه و مه لایانه ی هاتنه باله که تی له هه موو عومری دوای ئاواره بوونیان پریان نوبوه بچنه وه موکریان و هه ر له باله که تی دا ماونه وه و مردوون .

تی بینیه که له گه ل رووداوی میژوویی و زاهیره ی بهرچاو تا بلئی گونجاوه و چ کۆسپیکیشی ناییتته بهر وه زهحمه تی بگپریئ ، به پیچه وانه ، خوی کۆسپ ناهیلئ له بهر زیهنیک بیهوئ به سه رهاتی میژوو بخاته وه سه ریه ک و کۆن و نوئی به یه کتره وه به ستیته وه .

من لی ره دا ، بو لایه نی پته وکردنی قه ناغه تی رواله تی به به لگه ی مادی ، هه لوه ستیکم هه یه : که خه لقی موکریان به قه له بالغی رایان گوئیستی بی بو باله که تی بی گومان به خویان و هه موو ده ستووراتی کومه لایوتی و پۆشاک و خۆراک و ته رزی خانوو دروست کردن و ... هتاده وه هاتوون . به و پییه ده بی شه قلی خویان له سه ره له به ری ژیا نی مادی و مه عنه وی باله که تی دابی . له مه وه ده لیم که بیین و هه ردوو هه ریم به یه کدی بگرین ده بی زۆر باری له یه کچوون له هه ر دوواندا بدۆزینه وه . هه رچه ند زهحمه تیش بی توژینه وه له پۆشاک و خۆراک بکری بو ده لاله ت لی وه رگرتن ، له و روه وه که ئه م شتانه زوو ده گۆرین و تاییه تیه کانیان ده دۆرینن ، به لام راویژ و له هجه ی قسه کردن به رده وام به یه کدی گرتنی دوو له هجه ش کاریکی تا بلئی ئاسانه ئیتر ئه گه ر بیئ و لی کۆلینه وه ی زمانزانانه بکری له لایه ن دووری و نیژیکی ئاخاوتنی موکریان له گه ل هی باله ک و ئه م لی کۆلینه وه یه خزمایه تیکی وه های سه پاند له و کاره ساته میژوویییه بوه شیته وه ، چ گومان نامینئ له پیکانی باوه رکه ی مامۆستا هیمن ، رووپه رپییکی گرنگی میژووش بو بهر چاوی بینه ر رووناک ده بیته وه .

* * * * *

- ج -

هەرچەند لە کاتی خۆی وەخراویش بێ ، چاپ کردنی نامیلکە زۆر باس کراوەکەى مەلا عەبدوڕپەرەحمان بێ سوود نیە. بە درەنگەوێ هاتە دڵمەوێ بلاوکردنەوێ ئێم نامیلکەیش یەکیکە لە ئێرکە ئێدەبیبیەکانی پەییوەندی دار لەگەڵ نووسینەکەم ، بەتایبەتی چونکە مەترسی فۆتانی لێ دەکرێ و لەوانەییە مەلا ئێنوەر کە نووسەرەوێ نامیلکەکەییە نوسخەى تری لێ نەنووسیبتەوێ ، هەر خۆیشی پێی گۆتم دەست خەتە ئێسلیەکەى باپیری خۆی ، مەلا عەبدوڕپەرەحمان ، وای لێ بەسەر هاتوێ

ناخویندریتهوه . من هیچ دهسکارییک ناکهم له خهت و نووسینهکهی مهلا ئەنوه ، چۆنی بو ناردووم وههای له چاپ ددهم ، بهلام ئەم تی بینییه دووباره دهکهمهوه که له بهشی یهکهمدا دهرم بری بوو : وا دهزانم مهلا ئەنوهر شکل نووسی نامیلکهکهی نهکردوه و ناوهناوه رینووسی تازهی خوئی خستۆته جیی خهتی باپیرهیهوه بهلام بی ئەوه دهسکاری بکا له وشهکان ، واته قسهکان سهرلهبهریان هی مهلا عهبدوپرهمانن ههچهند شکلی نووسۆینهکه ههمووی هی ئەویش نهبی . وادهزانم خوینهریش وهک من دهگاته ئەو قهناعته ، دواي خویندنهوهی نامیلکهکه.

نامیلکهی مهلا عهبدوپرهمانی کوری
ئهمهدهی کوری محهمهدهی کوری مهلا ئەحمهدهی گهوره

«عبدالله ایمه ئەصلی خومان خرکی گوندی گورقه ره جین له ممله که تی»
«کوی لعشرتی دهربندی له طائفه ی مهلا ئەحمهدهی گهوره بین ئەو ملا»
«احمد پینج کوری هه بوه ملا صالح عبدالرحمن محمد ملارسل ابوبکر»
«ملا صالح کوره کی هه بوه ناوی ملا احمد بوه ملا احمد کوره کی هه بوه»
«ناوی عبدالقادر مه شهوره به حاجی قادری کویی ئەو حاجی قادره به»
«قسه ی بابم له سالی (1231) هجری له گورقه ره ج له دایک بوه ملا احمدی»
«باوکی له گورقه ره ج وه فاتی کردوه له وهختی حاجی قادر عمری نو(1)

---

(1) له نووسینه که دا ئەم نیشانه یه به سه ر «و» که وه هه یه . (مه سعود)

حاجی قادر سال بوه قرآنی له لای باوکی ته واو کردوه پاش مردنی باوکی فاتی داکی له گورقه رج رویشتهوه چو پته مزگهفتی مفتی له کی چو پته لای ملا احمدی عمر گمتی ئەو ملا احمده برازای فاتی دایکی حاجی قادر بوه له کوی ملای مزگهفتی مفتی بوه لهوی له مدرسه ی ملا احمد حاجی قادر دهستی به خویندن کردوه له پاش دو سالان دایکی مردوه ئەوجا ملا احمدی عمر گمتی چونکه حاجی قادر کوری پوری بوه هه مو مسرفی کیشاوه

ملا احمد باوکی حاجی قادر سی قطعہ ارقیٰ له گورقہ راج ہہبوه ناوی قطعہ ارقہکانی ملا احمد ئہوانہن قہرہ قاجین ہاوینہ ہوار ذولفقار ہہموو سال حاجی قادر ہہتا له کوی بو والداتی ارقہکانی باوکی له گورقہ راجہوہ بوی چویتہ کوی حاجی قادر له کوی مقدماتی تہواو کردوہ له پاشان له گہل ملا عبداللہ جلی بو خویندن له کوی رویشتوہ چویتہ خوشناوہتی له گوندی ہہرتہل مدتہک مایتہوہ له پاشان لهوی رویشتونہ چویتہ بالک له گوندی شیخ وسمان له لای ماموستا ملا محمدی شیخ عبداللہ مدتیکی زور ماینہوہ له پاشان ہہر له بالک دچنہ لای ملا احمدی ملا ادم له گر تک مدتہکی زور لهوی ماینہوہ ئہو ملا احمدہ ملایکی زور بہناو بوہ حکم بہدہست بوہ حاجی قادری زور خوش ویستوہ لہبہر ئہوہی حاجی قادر شاعر بوہ لهو منطقانہی فہقیاتی لی کردوہ زور خوشیان ویستوہ لہ پاشان لهوی رویشتونہ چوینہ سابلاغ لاجان مدتیکی زور ماینہوہ حاجی ملا عبداللہ زوتر گرایتہوہ کوی حاجی قادر نہ گریتہوہ ہہتا کو خویندنی تہواو کردوہ ہہر له سابلاغ مایتہوہ حاجی قادر شیعری زورہ بہ ئہکس۔۔ری له لای ملا و فقیکانی کوی خویناوتی بالک نوسراینہوہ لہ پاش تہواو کردنی علم دیتہوہ شاری کوی لهوی لہ گہل حاجی ملا عبداللہ دوستی له مزگفتی حاجی بابکر اغای رای بواردوہ لہ گہل پیاوہ ناودارہکانی کوی وہک امین اغا حماغا اسعداغا و ہہموو دوستکانی تری ہہمو کات بہخوشی رای بواردوہ بہ اکس۔۔ری پاش تہواو کردنی علم له کوی ہہر خریدی کتاب خوینہوہ و شعر دانان بوہ ہہر شعرہکی دابنابا تسلیم بہ فقیکانی کوی ئہکرد بہ لاویان ئہکردوہ حاجی قادر زور قدی شیخ نبی ماویلانی بوہ حتی دلین او شعرہی بہ شیخ نبی ہہلبستاوہ

ستہ عشرہ ژنیتی بمذہب حماری

ابن ادم نہماوہ سہری پانکات وہک ماری

تہسلیم بہ فقیکانی کوٰی کردوہ بہراویان کردیتہوہ له کوی له ہہمو مزگفتہکان شیخ نبی صوفی و مریدی زور بوہ له کوی عالم مطیعی بوینہ صوفیکانی شیخ نبی لهو وہختی چوینہ لای شیخ نبی بیان گوتوہ حاجی قادر دائما ہہجوت دہکات شعر بہ تکیہ و خانہقای جہنابت ہہلدات

بهراوی دهکاتوه له شاری کوی خصوص صوفی رهشک هه‌بوه صوفی شیخ نبی بوه زور قدی حاجی قادر بوه هه‌مو وه‌وقت ده‌چوه بو لای شیخ نبی شکاتی له حاجی قادر کردوه له نه‌تیجه شیخ نبی کهوت عه‌داوه له‌گه‌ل حاجی قادر به کاغه‌ز نووسین بو یه‌کتری حتی وای لی هاتوه دفعه‌ک حاجی قادر له‌گه‌ل به‌عز.ک ملا و فه‌قی کانی کوی ده‌چیت بو گندی هه‌رتهل بو سهر ایجازه‌ی ملایه‌ک له وه‌ختی گرانه‌وه‌ی حاجی قادر بو کوی بعفک له صوفیکانی شیخ نبی به ته‌دبیری شیخ نبی ده‌چنه سهر ریگی حاجی قادر بیکوژن اما ملا و فقیکانی رفیقی حاجی ناهیلن بیکوژن که ده‌گه‌نه‌وه کوی فقیکان واقعه‌که‌ی بو ملا عبدالله جلی دگیرنه‌وه ملا عبدالله له‌گه‌ل امین اغا و دوسته‌کانی حاجی قادر به‌گژ صوفیکانی شیخ نبی دا ده‌چن له پاشان ملا عبدالله به حاجی قادر ده‌لی وای به چاک ده‌زانم توزک اگاداری خوتبی چی تر هه‌جوم نه‌که‌یه سهر تکیه و خانه‌قای شیخه‌کان عاجی قادر دلیت ملا عبدالله والله هه‌تا‌کو روحم له به‌ده‌ن نمینی واز نایم له پاشان به ملا عبدالله ده‌لیت لی‌ره نامینم هه‌رچه‌ندی ملا عبدالله و امین اغا جه‌هد(2) دکهن (3) نه‌روات ناسه‌لمینی نه‌تیجه اوجا حاجی قادر هه‌جویکی عام ده‌کاته سهر شیخه‌کان و صوفیکان و درویشه‌کانی کوی به شعر دیداته ده‌ست

---

(2) به‌لینم داوه چی هه‌یه ئه‌وه بنووسم . (مه‌سعود)

(3) ئه‌و دپیرانه‌ی له‌ناو جووت که‌واندا نین قسه‌ی ملا ئه‌نوه‌ره ئه‌ویشم چ ده‌ست لی نه‌داوه . (مه‌سعود)

فقیکانی کوی له هوموو مزگفته‌کان به‌راوی ده‌که‌نه‌وه اوجا دلین له‌گه‌ل فقیکی شهره‌زوری ناوی کیفی بوه له کوی ده‌رون ده‌چنه هه‌ولیر مدتیک له هولیر دمینن له پاشان له‌وی ده‌رون ده‌چنه گوندی ماوه‌ران مدتیک له‌وی دمینن اوجا له‌وی ده‌رون دچنه استنبول له‌وی دمینن هه‌ر له‌وی ده‌مرن هه‌تا‌کو مابو زور جار کاغه‌زی بو دوسته‌کانی خوی ره‌وان کردوه بو کوی وه‌ک امین اغا حما اغا ملا عبدالله جلی دلین ملاکیفی پیش حاجی قادر مردوه چه‌ند سال له‌وه پیش فتاح افندی له استنبول هه‌تا‌وه کوی خه‌به‌ری

وهفاتی حاجی قادری هیناوه به ملا عبدالله جلی و دوستهکانی حاجی
قادری گوت حاجی قادر وهفاتی کرد له استنبول

و هیچ مندالی نهبوه ژنی نیناوه ئەمن تنها سی شعری حاجی قادرم له
لایه

ملاحظه شعرهکانم نهنوسی چونکه له دیوانهکهی ههیه (3) یهکهه له
جملهی ماجرای دوری ولایت ئەو کاغهزهیه بو ماموستا ملا عبدالله
گورهی نوییوه ههتاکو اخر

دوهم ئەو شعرهیه

ههه لیره ههتا دشتی بههشت اینی لاجان

اههسته برو نهک وهکو دیوانی هههرزه

تا داخلی خلوت ببی امجا به وکالت

خاکی قهدهمی ماچ بکا بهم تازه که تههرزه

فی الجملة وهکو خالی روخی دولبهری حاجی

دل بهنده دهسا بادی سهبا ههسته مهلههرزه

کوری دوهمی ملا احمدی گهوره ناوی عبدالرحمن بوه عبدالرحمن کورهکی
ههه بوه ناوی شیخه بوه شیخه دو کوری ههه بوه مولود و احمد مولود له
گورقههرج کوژرا له پاش کوشتنی وی گورقههرجمان چول کرد ههه موومان
لهوی رویشتین ههتاکو آلان نهچوینهوه گورقههرج هر چوله احمدی برای
کورهکی ههیه ناوی علی له گوندی گهرمک

کوری سیهمی ملا احمدی گهوره ناوی محمد بوه محمد کورهکی ههه بوه
ناوی احمد بوه احمد دوو کوری ههیه محمد و عبدالرحمن محمد مامهته
عبدالرحمن ئەمنم هههوم

کوری چارهمی ملا احمدی گهروه ناوی ملارسول بوه ملا رسول کورهکی
ههه بوه ناوی عس..مان بوه عس..مان کورهکی ههیه ناوی ملارسوله الان
ماوه له گوندی دولهزملائه

کوری پینجهمی ملا احمدی گهوره ناوی ابوبکر بوه ابوبکر کورهکی ههه بوه
ناوی حاجی مس..طفی بوه حاجی مس..طفی سی کوری ههه بوه عزیز محمد
احمد عزیز له گورقههرج پیش چول بون مرد محمد یهک کچی ههیه

بلقیس دایکت هه وه احمد یه ک کوری هه یه ناوی علی یه له گوندی
گرده شینه یه که ئەکات خالت علی اموزای دایکت
عبدالله ئەوا ناوی هه موو خزموکه سی خومانم بو نوسی له پشتی ئەو
کتابه له سالی 1326 هجری له گوندی قولتیه

*****

لیره نامیلکه که کۆتایی دیت. له بهشی یه که می ئەم نووسینه دا به پیی
داخوازی جیگه هه ر جاره موناقه شهی شوینیکی نامیلکه که کراوه . بی
گومان وتووێژم له گه ل نامیلکه که دا زوره به لام لییره دا ته نها دوو تی
بینی ده رده برم ، یه کیکیان تازه یه و ئەوی تریان دووباره کردنه وه یه :
تی بینی تازه ئەوه یه باپیرم له گه ل حاجی قادر دا نه چوه بو کوردستانی
ئیران نه به نیازی خویندن نه به هیچ نیازیکی تر ، به هه موو عومرییشی
جاریک چوه بو سابلاغ ئەویش له هه لکه وتیکی تایبه تی دا که ئیره جیی
باس کردنی نیه ، کاتیکیش که چوه بو سابلاغ بیست سالیک به سه ر
چوونی حاجی دا بو ئەسته مبول تی په ریوه .

تی بینی دووباره کرایه وه ئەوه یه حاجی و که یفی به یه که وه نه چوونه
تورکیا ، وه ک باسم کردوه حاجی قادر چند سالیک به ر له که یفی
سه فه ری کردوه .

له گه ل هه موو تی بینیه کیش دا هه زار په حمه ت له یاد و له گوپی خاوه ن
نامیلکه بیی .

یه ک کاری خودبه سه رم له گه ل نووسینه که ی مه لا ئەنوه ر دا کردوه ئەویش
له یه کتر جودا کردنه وه ی وشه کانه چونکه ئەو به زوری له نووسیندا
وشه کانی نزیک یه کتر خستۆته وه .

با ئەمه ش بلیم : مه لا عه بدوللای کوری مه لا عه بدورپه حمان ده کاته
باوکی مه لا ئەنوه ر ، له سه ره تای نامیلکه دا به عبدالله ناوی هاتوه .

* * * * *

نرخ (700 فلسه)

له کتیبخانهی نیشتمانیدا
ژمارهی 979 ی سالی 1974 ی دراوهتی

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي

الحاج قادر الكويي

الجزء الثاني

العقو العامل

مسعود محمد

مطبعة المجمع العلمي الكردي

بغداد - 1974